NORDLAND

NR 9 MAJ 1997 60:00 SEK

KONTRA-REVOLUTIONÄRT ATTENTAT
BREVBOMBSKAMPANJ MOT RASNATIONALISTER
Övriga inrikes och utrikes notiser

DOKUMENT
ROBERT MATHEWS OCH THE ORDER
Skapandet av historia

FENOMEN
"RASISTISKA" MORMONER

RÖRELSEN
HISTORIEN OM NORDLAND

NO REMORSE
TACK FÖR TIO FANTASTISKA ÅR!!!

GRATISAFFISCHER
DIVISION S & NO REMORSE

DIVISION S

NO REMORSE

DESSUTOM: RECENSIONER
BREVLÅDAN INTERNET
OCH MYCKET MER
FÖR FOLKTROGNA!

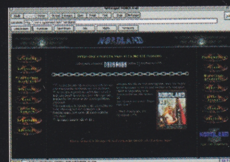
ARYAN I SVERIGE EXCALIBUR
TRISKELON FRANK RENNICKE

HTTP://WWW.1488.COM

Nu är vi tillbaka!

Efter att ha blivit censurerade är vår hemsida tillbaka ute i cyberrymden.

Hos oss finner du den för systemet obekväma sanningen som de till varje pris försöker tysta ned.

Välkommen till Nordland

Tack vare en professionell och översiktlig utformning navigerar du enkelt inne på vår hemsida. Klicka bara på den rubrik du är intresserad av så länkas du vidare in i den rasmedvetna cyberrymden...

Avlyssnat

Under denna rubrik har du tillgång till all raslig musik du kan önska dig! Läs våra skivrecensioner och ifall någon skiva verkar intressant så kan du enkelt ladda hem en låt för att lyssna på i hemmets lugna vrå...

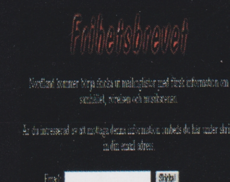
Artiklar

Läs artiklar från först och främst Nordland! Klara rubriker hjälper dig att hitta det ämne som just du är intresserad av...

Beställningslista

Vill du fördjupa dig i rasmedvetandet, eller helt enkelt beställa någon produkt som verkar lockande? Genom hemsidan kan du se vad Nordland saluför och även enkelt beställa varor mot postförskott, förutsatt att du bor i Sverige...

Frihetsbrevet

Är du intresserad av vad som händer runt omkring i världen, samt inom den rasliga frihetskampen? Då bör du prenumerera på vårt elektroniska nyhetsbrev och få alla de senaste heta nyheterna hemskickade till din dator! Helt och hållet gratis förstås!...

Nyheter

Nyheter och utskickade Frihetsbrev läggs upp på vår hemsida, så att du aldrig ska behöva missa något...

Gästbok

Skriv en hälsning i vår välbesökta gästbok eller läs vad andra besökare av vår sida världen över har skrivit...

E-post

Har du några synpunkter du vill delge oss, eller helt enkelt vill hjälpa till att rädda vårt folk? Då kan du enkelt skicka oss e-post till: [nordland@hotmail.com]...

Hemsidan presenteras av

Wessel
Swede 88
Joker

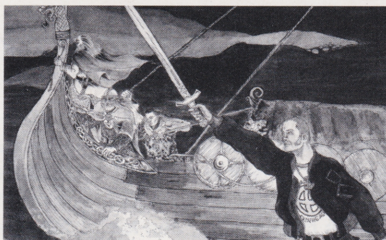
Nordlands internetavdelning

NORDLAND

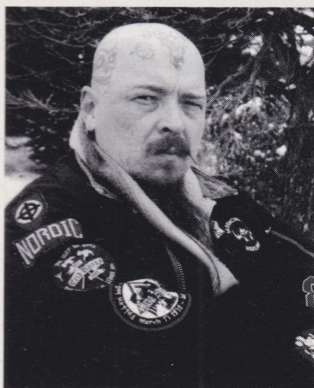
NUMMER 9 • VÅREN 1997

innehåll

Historiken över Nordland, sid 12

Nationaldagen den 6 juni 1987 markerar födelsen av den rörelse som idag är känd under namnet Nordland. Då uppträdde Sveriges första vit makt-band i invandrarghettot Ronna i Södertälje. Idag, nästan tio år senare, kan vi med stolthet blicka tillbaka och berätta historien om de första tio åren av svensk frihetskamp med musiken som vapen.

Aryan gästade Sverige, sid 16

De kanadensiska legenderna Aryan besökte Sverige under en vecka i februari.

1978 svor bandets sångare Griffin en ed tillsammans med sina kamrater att de skulle förbli skinheads för alltid och han menade det... Idag är han känd som ett av Kanadas äldsta skinheads och är fortfarande lika stolt.

Bakom den skräckinjagande fasaden döljer sig även en omtänksam fader och hängiven patriot.

Nordland följde med Aryan under deras vistelse här vars höjdpunkt var en konsert ute i den svenska landsbygden. Veckan inkluderade även en innebandymatch då segertiteln mellan Kanada och Sverige skulle avgöras...

Det tigande brödraskapet, sid 59

Året är 1984. Den 8 december hovrar en helikopter långsamt fram över ön Whidbey Island, i staten Washington, USA. Väl framme vid det av FBI omringade huset så fäller de sina dödliga brandbomber och huset övertänds inom loppet av några minuter. Robert Jay Mathews som hållit stånd mot 200 FBI-agenter under 36 timmar omkommer i lågorna. Vår sak har fått en ny martyr. Var detta slutet på det uppror som Mathews och The Order startat eller påverkas vi fortfarande av dessa modiga män?

"Det måste vara en nazist", sid 76

Efter att i skolan ha märkt hur det hetsades mot Tyskland och dess historia så beslöt sig den unge Frank Rennicke för att protestera. Med gitarren i sin hand har han idag genomfört över 400 framträdanden, det senaste i München inför över 5000 patrioter.

Nordlands medarbetare Lotta har träffat legenden Rennicke.

Triskelon – svensk fläskmetall, sid 80

Vit makt-musiken vidgar sina vyer. I Trollhättan finner vi ett svenskt band som utmanar amerikanska Berserkr.

– Vi kan inte bli bättre än Berserkr, så vi får bli tyngre istället, säger sångaren till Nordland.

Möt västkustens nya förmågor inom vit makt-musiken.

No Remorse 1986-1996, sid 34

Hatade av rasförrädare och älskade av rasmedvetna – No Remorse har sannerligen väckt känslostormar till liv under sin tioåriga existens. Efter att ha firat sitt tioårsjubileum beslutade No Remorse sig för att sätta punkt för en legend.

Här berättar bandets grundare och populäre sångare Paul Burnley No Remorses äventyrsfyllda historia.

Fasta avdelningar:

Ledare

I kraft av enighet

– läggs grunden till en idérörelses framåtskridande

Vår rörelse utgörs av vanliga människor, som likt du och jag insett betydelsen av rasligt bevarande samt det totala vansinnet med ett mångkulturens land. Blott för att vi hyser dessa åsikter döms vi till att vara olika. Vi döms till att vara några slags mörkermän. Men för att man yrkar för rashygien och separatism gör det inte en till en kättare. Tvärtom. Varför just *vi* är ljusets soldater, till skillnad från vad de påstår, står klart för den som klarar av att tänka självständigt och fritt från de uppfattningar om rätt eller fel som påtvingats oss i decennier. Det är vi som till fullo har accepterat naturens lag, det är vi som är medvetna om läget och vad som måste rättas till. I alla fall hoppas jag det. Därav denna stridsskrift. Denna medvetenhet som finns hos oss stammar främst från de instinkter som utgör självbevarelsedriften hos en art eller underart. Detta tal om instinkter och självbevarelsedrifter mynnar dock för oss människor ut i något större. Den fosterländska kärleken. Det bör här påpekas, för att undvika missförstånd, att denna *inte* utesluter den stora rasliga solidariteten, som t ex bör finnas den vita rasgruppen emellan. Denna kärlek är nära besläktad med alla arters livsinstinkter, dock är den större just eftersom att den mänskliga egenskapen *kärlek* lagts till. Vad det rör sig om ytterst är en djuprotad kärlek till sin ras och vad den förmått att skapa i kultur och historia.

Fosterlandskärleken är sålunda den mänskliga rasens instinktiva livscykel. Vid de platser på jorden där den fått leva och blomstra bedrevs också en sund och frisk livsföring. Där den saknas, vilket nu är praktiskt taget överallt, härskar dess direkta motpol och ger uttryck som moraliskt förfall och dekadens. Eftersom människan är ett socialt beteendedjur som behöver gemenskapen för sin välmåga och för att överleva som ras och civilisation ter sig fosterlandskärleken som oumbärlig, då dess egenskap primärt är att sluta till sig *enighet* och *gemenskap*. Genom detta tillförs rasen en oerhörd styrka då man utnyttjar, fullt ut, dess resurser, samlade kunskaper och egenskaper. Den fulla kapaciteten kan lösgöras från sina fjättrar och demonstreras i en fullkomlig explosion av framtidsformarlust. Enighet och gemenskap är följaktligen de *medel* naturen tilldelat människan för att hon ska kunna fullfölja sitt allernådigaste *mål*, att säkra existensen för avkomman. Dessa medel är den röda tråd som går genom släkternas långa historia av överlevnadskamp. De nationer som lyckats frammana dessa egenskaper hos sitt folk har också lyckats med danandet av en stark och levnadskraftig handlingslinje som därmed berett landet frihet och sundhet. Där dessa egenskaper eller medels betydelse undergrävs eller förringas pågår en destruktion och ett utdöende vars grymmaste uttryck är den etniska degenerationen.

Om det nu är såsom jag framlagt det, är rasen nyckeln till världshistorien, det etniska fundamentet som allting bygger på samt enighet och gemenskap är de överlevnadsbetingelser som nödgas. Då borde dess logik och lag gälla allerstädes. Inte minst inom en politisk rörelse som strävar mot ett mål. Alldeles särskilt inom vår naturligtvis. Varför? Genast kommer den frågan. Men svaret är enkelt och uppenbart. *Vårt mål är samma som våra medel.* Gemenskapen är vårt mål och samtidigt som den är vårt medel för att uppnå den. I dess samhällsförverkligande form, folkgemenskapen. Drömmen är det nationalsocialistiska folkhemsbygget och där är det gemenskapsprincipen som håller ideologin flytande och vid liv. Det är för övrigt vår rörelse som är bärare av de högsta idealen, som har den djupaste förståelsen för vad god moral är. Vi tror på disciplin, ära, lojalitet, självuppoffrande, ståndaktighet, pliktuppfyllande, styrka och mod. Bara detta borde säga varför vi om några skulle ha en stark enighet i de nationella leden. Tyvärr, måste jag nog säga, tror jag inte att teorin, eller förhoppningarna, överensstämmer helt med praktiken, med verkligheten som den är idag. Jag säger inte att vi är i avsaknad av densamma, men på vissa ställen och hos vissa personer kan man faktiskt kräva en bättre inställelse under enighetstankens standar. Detta eftersom den är vårt livgivande bröd och vår gryende framtid. Kampen är som en svulten varg som kräver näring och födan som håller honom vid liv är enigheten. Så när man sluter sig till en nationell krets måste man vara medveten att man naturligt tillskrivs en massa nya förpliktelser, en massa nya krav. Krav på korrekt uppförande och sedlighet. Krav på ordning och inte minst på *pålitlighet*. En person som saknar sådan bör inte få ställa sig under begreppet nationalist hur som helst och besudla det. Han bör då istället köpa sig andra gifter och söka sig till en krets där kravet på god moral är lägre. Ty i våra led är det äran som är troheten. En

---

NORDLAND **Redaktör:** Peter Andersson **Ansvarig utgivare:** Rickard Fredriksson
Redaktion: Joakim Grenbäck, Patrik Jansson, Matti Sundquist, Jimmy Svensson.
Adress: Box 1088, 114 79 Stockholm, Tel 08 -15 64 88 **Besöksadress:** http://www.1488.com

Övriga skribenter: Emil Boëthius, Paul Burnley, Anders Gustafsson, George Eric Hawthorne, Jonas, Lars Koskinen, David Lane, Daniel Lind, Lotta, Torulf Magnusson, Erik Nilsson, Rurik, Tommy Rydén, Uffe **Annonser:** 08 - 15 64 88 **Tryck:** Newsprint, London 9704 **Utgivare:** 88 Musik

Nordland är en fripolitisk rasmedveten tidning. Tidningen utkommer med 4-6 nummer per år. En prenumeration på fyra nummer kostar 160 kr, som sätts in på postgiro: 75 01 35 - 6. Märk talongen "Prenumeration". Vi välkommnar artiklar, konsertrapporter med fotografier, nyheter och andra bidrag. Vi förbehåller oss rätten att korta och redigera insänt material.

nationalists ord och handslag ska vara hans ed. Hans synfält ska vara vidgat så pass mycket att han kan se helheten. Han ska längta att bli en stor och god människa, en hjälte. Om dessa krav inte kan uppfyllas av oss kan inte heller gemenskapen födas och vi kan inte komma vidare. Överallt i vårt samhälle råder en tärande konkurrens istället för samarbete, avund istället för delad glädje. Att tänka sig något sådant hos oss är närmast äcklande. Det måste dock under alla omständigheter finnas ett krav på att detta i alla former ska uteslutas från våra led.

Nordland har länge försökt verka för detta i egenskap av det viktiga språkrör för svenska och vita nationalister världen över som den är. Bland annat eftersom den och dess anhängare är en utsatt och förföljd grupp där behovet av sammanhållning är större än hos någon annan. Mångfalt större. Detta stärker kravet på oss rasmedvetna. Likt man reagerar extra kraftigt när en myndighetsperson, t ex en polisman begår ett brott, bör man också göra när en nationalist bryter mot grundläggande ideal. Att leva efter detta medför inget ok, det medför endast stolthet. Stolthet att bekänna sig som en äkta nationalist. Så ska vi kunna enas än bättre i framtiden och väcka enhetsidealen så att frihetskampen kan avancera, eller ska vi förbli på det stadium vi befinner oss nu och därmed förspilla ännu mer tid, tid vi med all säkerhet inte har? Frågan är ställd. Nu krävs det handling. Nu vill det till kampvilja. Kanske kan vi då en dag födas till en ny gryning då solen går upp över återerövrat landmärke. Kanske. Men då måste någon hålla fanan. Någon ska vaka vid den tills dagningen blir bragt in över horisontlinjen.

Det måste vara just du, just du som nu läser denna rad, som ska vara den förste frivillige fram. Det är ett måste att du funkar så, annars blir du allena en bristande länk i gemenskapskedjan. Räkna inte med att någon annan ska göra något. Gör det själv. Med detta tänkande, som styrs utav en helhetssyn, öppnas nya dörrar och gemenskapen kan förverkligas. Detta är en konkret lösning på en korrekt analys. Tänk större. Tro på dig själv. Jag ska göra det. För mitt folk och mitt fädernesland. Fastän stormen hotar och vinden friskar och griper hårt i duken måste du frejdig och fast stå vid fanstången utan minsta svikt. Det är upp till oss nu. Ingen annan. Gemenskapen är målet. Det kan till synes se ut som om denna sammanhållning var viktigare i den uräldsta forntiden då stammen var tvungen att hålla ihop och samarbeta för att överleva det hårda klimatet och den knappa tillgången på föda. Men sanningen är den att behovet är lika stort idag – om inte större – i otid av kulturell, moralisk och raslig upplösning. Sammanhållningen är *alltid* lika viktig för en nation oberoende av det rådande läget. I välstånd som i ekonomisk kris. I fred som i ofred. Om enigheten är stark när dusten är långt bortom bergen och lusten är nära så är det ett starkt bevis på att den är äkta. Då håller den även då farolägen är överhängande och skuggar livsområdet med mörka skepnader. Vägen dit är lång, men vi har påbörjat färden och vi stannar inte förrän vi är framme. Det mest aktuella steget just nu är att stärka enigheten inom våra egna led. Att bygga upp styrkan inifrån. Detta är grunden för en idérörelses framåtskridande.

Slut upp i samlingen kring fanan!

– Jimmy Svensson, för Nordland 1997

Redaktionellt

Välkommen till ytterligare ett nummer av Nordland – Europas största pro-vita tidning! Enligt den läsarenkät som vi skickade med föregående nummer så finns det ett stort intresse bland Nordlands läsare att bli aktiva(re) i kampen för folk och nation. Två tredjedelar ville hjälpa rörelsen genom att dela ut flygblad, affischera med mera. Drygt 32 procent ville hjälpa Nordland med andra saker som att skriva artiklar eller hjälpa till att arrangera konserter. De som inte ville vara aktiva på något sätt var faktiskt under en procent! Ni som erbjöd oss er hjälp – visa att ni menade det. Nordland och övriga sunda organisationer välkomnar alla bidrag med öppna armar! När det gällde tidningen så föredrog ni läsare en tätare utgivning och färre sidor än de 88-sidiga numrena. Nästa nummer av Nordland kommer därför i "sann demokratisk anda" att vara tunnare... Det som näst intill alla ville se mer av var främst politiska artiklar samt nyheter och notiser och vi hoppas kunna tillfredsställa denna förfrågan från och med detta nummer.

Läsarnas favoritalbum var följande: *White Pride World Wide vol. 3*, Rahowas *Cult Of The Holy War* och på tredje plats Svastikas debutalbum *In Hoc Signo Vinces.* När det gäller Nordlands beställningsservice upplevde majoriteten (61 procent) den som mycket bra. Sex procent upplevde den som mindre bra och tre procent tyckte Nordlands service var rent ut sagt dålig. De som hade en negativ bild av Nordlands beställningsservice kan tyckas vara få, men för oss är de för många! Vårt mål är ju självklart att alla ska uppleva den som mycket bra.

Vi har äntligen återigen fått ordning på vår hemsida där du nu kan beställa våra produkter, ta del av de senaste nyheterna, läsa skivrecensioner samt ladda hem låtar och mycket mer förstås! Det bästa av allt är att du kan läsa artiklar från tidigare Nordland-nummer. Genom brev till Nordland har vi förstått att hemsidan besöks av många personer som annars inte skulle komma i kontakt med oss. Ofta har brevskrivaren varit positivt överraskad då denne fått ta del av vad vi själva har att säga, och inte massmedias vinklingar. Vi har även grundat en elektronisk nationell nyhetsbulletin med namnet Frihetsbrevet. I den får du läsa allt det senaste och du får även information om vad som kommer att ske. Om du inte redan är prenumerant på den ska du genast bege dig till vår hemsida och anmäla dig till vår e-maillista. Då kommer Frihetsbrevet hem till dig flera gånger i månaden med de senaste nyheterna för oss rasmedvetna – helt och hållet gratis så klart! Vi har även fått en egen kanal på IRC vid namn #nordland (Undernet). Där kan det stundtals bli riktigt heta diskussioner – och lika ofta mindre allvarliga för den delen. Dessutom har du chansen att prata med oss bakom Nordland, om du skulle ha några frågor. Det mesta av nämnda framsteg har vi vår internetavdelning att tacka och då särskilt vår webmaster Wessel, som sliter dygnet runt för att få allt att fungera.

Tråkigt nog är det inte bara positiva nyheter vi har att förmedla under redaktionellt. Den vita rasens kontra-revolutionära fiender har orkestrerat en brevbombskampanj mot seriösa rasnationalister samt sprider diverse lögner om bl a Nordland i sin propaganda. Vi kan försäkra er om att deras påståenden saknar all verklighetsförankring, men vi anser samtidigt att vi inte har tid eller utrymme i tidningen för att försvara oss mot deras minst sagt förvirrade påståenden. Vår ras är döende, våra fiender är oss näst intill övermäktiga och tiden hinner snart ikapp oss. Om vi över huvud taget ska kunna säkra existensen för vårt folk så måste det ske en förändring! Det finns helt enkelt inte utrymme för dylikt trams i vår rörelse. Nordland är uppbyggt av blod, svett och tårar samt en brinnande ideologisk övertygelse som ska leda oss till räddningen för vår ras och nation!

Ni som har insett vikten av vår heliga kamp, aktivera er nu! Kom ihåg att det är viktigt att ni tar egna initiativ och stödjer de sunda organisationer som finns. Till sist hoppas vi att detta nummer av Sveriges största rasmedvetna tidning ger er några timmars intressant och rolig läsning. Och håll ut, nästa nummer är ute innan sommaren!

Som alltid, för folk och familj, för blod, jord och ära.

Redaktionen

Attentat mot nationell butik

Göteborg: I Göteborg finns sedan flera år tillbaka en nationell butik vid namn Midgård. Den uppfyller samma funktion som Asgård gjorde i Stockholm innan den stängdes igen; det vill säga rasmedvetna kan utan problem få tag i tidningar, kläder, skivor etc inom vårt gebit. Med sin blotta existens har dessa affärer värvat många till våra led och genom att bara finnas till och därmed bli en kontakt med sympatisörer har de fått många att stanna kvar.

Strax före nyår blev Midgård utsatt för ett attentat. Några försökte bränna ner butiken och detta på ett mycket oprofessionellt sätt. För det första står butiken kvar – om än rökskadad. För det andra så finns det klara signalement på attentatsmännen på grund av att de köpte diverse tillbehör till attentatet på en närbelägen bensinstation. Dessutom glömde de kvar en rad saker på brottsplatsen som kan binda personerna vid brottet.

Av ovanstående beskrivning kan man tro att attentatsmännen kommer från ett nerknarkat anti-rasist-gäng. Så är dock inte fallet: gruppen Ariska Brödraskapet har "tagit på sig dådet". Nordland varnade för Ariska Brödraskapet redan i Nordland nr 6, då vi avslöjade att en av ledarna medverkat i Kode-mordet, som knappast gagnat vår sak. Dessutom spred de osämja inom leden genom att föra en hets- och smutskastningskampanj mot Nationella Alliansen och Nordland.

Vi hoppas att alla Nordlands läsare förstår vad för sorts människor som finns bakom Ariska Brödraskapet. Nordland uppmuntrar kreativ verksamhet som leder oss närmare vårt mål, inte brott som utförts under alkholpåverkan och som endast motarbetar vår sak.

Invandrare försökte sprida AIDS

Den 20-årige somaliern fick redan i juli 1993 veta att han hade HIV men fortsatte ändå att ha oskyddat sex med minst tre svenska kvinnor. Anledningen: Han hatade alla vita kvinnor. I januari 1995 beviljades mannen permanent uppehållstillstånd i Sverige. Han har nu dömts till tre års fängelse och därefter utvisning. De tre kvinnorna får även skadestånd om 40 000 till 50 000 kronor vardera. Trots mannens rasistiska inställning till vita så blev straffet ändå så pass milt. Mannen dömdes även för att ha hotat en kvinnlig socialtjänsteman. Till henne har han sagt att "han hatade alla vita kvinnor och att det skulle hända saker".

Mannen är också dömd för grov misshandel av sitt fyra månaders spädbarn. Han har tvingat in ett föremål eller finger så långt in i barnets mun att barnets ena halsmandel skadades och munslemhinnorna började blöda. Vid ett annat tillfälle bröt han barnets vänstra överarm.

Som tur var har ingen av kvinnorna smittats, även om många anser att de får skylla sig själva. Till en smittskyddsläkare har mannen sagt att han haft samlag med "många kvinnor" men i polisförhör har han uppgett att det i verkligheten gällde tre. "Hur många han varit tillsammans med vet bara han själv", säger Rolf Holmgren vid Västerås tingsrätt. Samtliga kvinnor som mannen hade samlag med har fått mycket stora psykiska besvär.

Ett liknande fall har inträffat i Finland där den svarte rapartisten Steven Thomas, 35, har haft oskyddat sex med över 200 kvinnor trots att han visste att han var HIV-smittad. Han riskerar att dömas till 15 års fängelse på grund av brottets grova karaktär men Nordland anser att inget straff är tillräckligt hårt för dessa dåd. Det de förtjänar är utvisning – i var sin svart sopsäck.

Nordland heter Nordland

I augusti 1996 inledde Svenska Dagbladets Björn Hygstedt en hetskampanj mot Nordland och LRF (Lantbrukarnas Riksförbund). Bakgrunden är att Nordland (det vill säga vi) inte hade rätten till tidningsnamnet

Skadestånd, malm och järnvägsvagnar

• Ingen kan ha undgått de i massmedia upphausade skriverierna om "Det stulna nazistguldet". Eftersom cirkusen rullar vidare vill vi kommentera sionisternas utpressningsförsök mot bland annat Sverige. Nordland ser alla skriverier av denna typ som ännu ett försök att fylla enskilda judiska "överlevare" eller judiska organisationers bankkonton och att motverka framväxten av nationell socialism. De vill skapa ett hårdare samhälle för oss och den sionistiska världsmaffian försöker pressa Sverige och övriga drabbade länder till strängare lagar för oss och våra likasinnade genom att säga: "Ni hjälpte nationalsocialisterna under andra världskriget, ni ska väl inte hjälpa dem idag också!?!"

Sedan en tid tillbaka har olika judiska lobbygrupper gått till attack mot bland annat Sverige och Schweiz på grund av alla påstådda affärer och samarbeten med Tyskland under andra världskriget. Vi ska ha tagit emot judars guld, vi ska ha sålt malm, vi ska ha lånat ut järnvägsvagnar med mera i och med Sveriges samarbete med Tyskland.

Nu har (o)turen kommit till Italien. Den italienska regeringen har fem koffertar fyllda med guld och smycken som sionisterna misstänker ha stulits från judar under andra värlskriget. Enligt dem kommer smyckena och guldet från fångar i ett koncentrationsläger utanför den norditalienska staden Trieste.

1962 krävde den judiska församlingen i Italien att få föremålen men den italienska regeringen vägrade eftersom det inte gick att bevisa att värdesakerna kom från judar. Än så länge har regeringen bara bekräftat att koffertarna finns men att döma av vad som har hänt i både Sverige och Schweiz kommer troligen den italienska regeringen tvingas att erkänna att guldet och smyckena tillhörde judar – vare sig detta är sant eller inte!

När det gäller Sverige betalade Svenska bankföreningen – de privata bankernas branschorganisation – redan 1972 ut drygt 1,2 miljoner kronor till Röda Korset som sedan fördelade summan till olika "offer för nazismen". Summan motsvarar ungefär 6 miljoner kronor idag.

Judiska församlingen i Stockholm, Förbundet Judiska Nazioffer I Sverige, Föreningen 1945 Års Räddade Judar i Malmö och andra judiska grupperingar motsatte sig att pengarna fördelades via Röda Korset, eftersom de själva ville sköta utdelandet.

Pengarna som utbetalades 1972 var en följd av samtal med Judiska församlingen och med de svenska bankerna som inleddes formellt 1966. Parterna kunde inte enas om hur stor summa det gällde eller vilka som skulle ha pengarna. Bankföreningen kom dock fram till att den exakta summan var 1.216.275 kronor och 50 öre och i juli 1972 betalades den summan till Röda Korset.

Bankföreningens ordförande idag, Göran Strömberg, berättar att det var svårt att avgöra om en kontoinnehavare verkligen var jude.

– Det var svårigheter att avgöra kontoinnehavarnas etniska ursprung, eftersom det inte alltid av namnen framgår att en person är av judiskt ursprung, säger Strömberg.

När Röda Korset väl hade fått pengarna annonserade de i tysk press att det fanns pengar att söka vilket självklart intresserade judarna.

– Vad jag förstår var det inga problem att bli av med pengarna, säger Christer Zetterlind, administrativ chef på Röda Korset.

Röda Korset ställde inga krav på nationalitet utan vem som helst kunde söka pengar – bara han kunde "bevisa" att han var "ett offer för nationalsocialismen"!

Jan Nisell, ordförande i Judiska församlingen i Stockholm, nöjer sig dock inte med detta utan kräver att samtliga judiska tillgångar som funnits i svenska banker ska redovisas. Om inte Sverige är hjälpsamma kan de få samma hot från Jew York som Schweiz fick: Att alla banker i New York ska bojkotta dem. Det fick i alla fall Schweiz att bli mer samarbetsvilliga.

Schweiziska banker har nu skapat en fond för så kallade nazioffer. Från början fanns 490 miljoner kronor i fonden och de tre ledande bankerna påpekar att andra bidragsgivare är välkomna.

I Sverige har det nu utsetts en kommissionen som ska utreda de svenska bankernas handel med stulet guld från det Tredje Riket under andra världskriget. Ordförande för kommissionen blir troligen den före detta landshövdingen, Rolf Wirtén.

En del av det guld som Sverige lämnade till segermakterna efter krigsslutet ligger fortfarande i centralbankernas valv i New York och London. Först var det tänkt att guldet skulle betalas ut till

de länder som det sades att guldet ursprungligen kom ifrån, men nu kräver judiska organisationer att guldet ska gå till "judiska offer för den nazityska förintelsen". Man kan fråga sig vad de ska ha för nytta av guldet, eftersom offer av en förintelse praktiskt taget inte borde existera, utan vara "förintade". Hur som helst har detta lett till att segermakterna har stoppat utdelningen av guldet.

Samtidigt som judiska organisationer kräver pengar kan tysk media "avslöja" att "krigsförbrytare får pension som offer". Detta gäller tusentals människor som bland annat har varit medlemmar i Waffen-SS och de allra flesta mottagare av denna tilläggspension är krigsinvalider eller krigsänkor.

Sammanlagt är det 1,1 miljoner mottagare av tilläggspensionen för krigsoffer och kostnaden för staten är motsvarande 50 miljarder kronor per år. Enligt militärhistorikern Gerhard Schreiber är fem procent av mottagarna "krigsförbrytare". När de talar om ordet krigsförbrytare måste man ha i åtanke att bland andra SS stämplades som brottsliga organisationer i och med Nürnbergrättegången. På så sätt blir alla SS-soldater automatiskt krigsförbrytare.

Man kan även fråga sig varifrån allt detta guld kommer?! En del kommer från de ockuperade ländernas riksbanker, men det övriga guldet? Troligen kommer en stor del från den tyska staten som de allierade stal i demokratins tjänst, liksom att de våldtog och fördrev tyskarna i demokratins tjänst då Tyskland besegrades. När man lyfter på locket upptäcker man att de allierade inte är ett dugg bättre än tyskarna, som de beskrivs av de allierade. Skillnaden är att demokraterna stjäl guld genom mafiosiska påtryckningsmetoder och skriver lagen på så sätt att de har juridiskt rätt till det! Återupprättelsen kommer och då ska vi ta tillbaka det som en gång var vårt!

PETER ANDERSSON

Nordland. De som förfogade över namnet Nordland visade sig vara LRF. Detta kom fram när justitiekanslerna skulle kontrollera ägaren till Nordland, då vi blivit anmälda för hets mot folkgrupp.

LRF:s tidning Land fick en idé att ge ut fyra regionala upplagor som skulle heta Syd-, Väst-, Öst och Nordland. Den 22 januari 1987 utfärdade Patent- och registreringeverket det erforderliga utgivningsbeviset. Någon Nordland kom dock aldrig ut – i alla fall inte med LRF som utgivare.

– Om några rasister använder vårt namn ska de åtalas. Och det omdelbart, tvingades LRF:s ordförande Hans Jonsson säga när SvD upplyser honom om Nordlands existens. Någon anmälan kom dock aldrig. Nordland däremot begärde att LRF skulle fråntas rätten till namnet, vilket också skedde. Så nu heter Nordland Nordland – mycket tack vare Svenska Dagbladet.

En rolig parentes är att Hygstedt som i artikel efter artikel hetsade mot LRF och Nordland (då vi intervjuades förvanskade han i vanlig ordning svaren) är svartlistad på LRF:s lista som anger vilka journalister de kan tänka sig intervjuas av...

Eva och Efva får pris...

Det lesbiska paret Eva Dahlgren och Efva Attling, som gifte sig till medias stora förtjusning, ska nu få ett hederspris av RFSL. Detta på grund av att de "synliggjort lesbisk kärlek och ställt upp för homosexuellas rättigheter och därmed bidragit till att föra kampen för sexuellt likaberättigande vidare".

Åhhh, så gulligt!?!...

Kulturberikande mordförsök?

Stockholm: En turkisk invandrare, 22 år, ville gå på dans och roa sig med sina svenska väninnor natten mellan 5-6 januari i Stockholm. En släkting till kvinnan bestämde sig för att sätta stopp för detta horribla beteende och knivhögg henne därför mycket svårt.

Det finns flera exempel på dessa så kallade kulturkrockar. Under den senaste tiden har många fler fall uppmärksammats av massmedia, men vi misstänker ändå att det endast är toppen på ett isberg eftersom majoriteten av dessa kvinnor aldrig vågar polisanmäla brotten.

Kulturberikning? Nej, tack! Den demokratiska regimen kommer aldrig att förstå vilket brott de begår mot naturlagarna när de rycker upp alla rasfrämlingars rötter genom att placera dessa i det svenska samhället. Det finns endast en lösning för att sätta stopp för dessa illdåd – total repatriering NU!

Utvisad – för andra gången...

Människosmugglaren Amir Heidari har ännu en gång dömts för att ha försett iranska flyktingar med falska pass. Han dömdes till ett års fängelse för medhjälp till grov urkundsförfalskning och därefter utvisning på livstid.

Detta var inte första gången Heidari dömdes till utvisning utan detta hände även 1993 då han dömdes för bland annat grovt bedrägeri, grov urkundsförfalskning och brott mot utlänningslagen.

Judiska teatern i nytt hus

Stockholm: Den 8 februari öppnar Judiska teatern i nytt hus och med fast anställda. Sponsorn är finansmannen Robert Weil som med Judiska teatern och Magasin 3 i Frihamnen nu kommer att driva två fasta judiska kulturverksamheter i Sverige.

Weil är huvudägare och styrelseordförande i investmentbolaget Proventus. Han klarade sig helskinnad genom bankkrisen, mycket tack vare att han sålde sitt innehav i Gota Bank bara några månader före den ekonomiska krisen. Under 80-talet gjorde han sig känd som en framgångsrik och okonventionell affärsman. Han kom-

mer från ett tyskt-judiskt etablissemang där man var tysk och inte jude, berättar Robert Weil för Dagens Nyheter den 22 januari. Han betraktade sig som assimilerad men det judiska tog till slut överhand och sedan sju år tillbaka erkänner han sig öppet till judendomen. 1987 bildade han stiftelsen Judiska teatern. Weil är styrelsemedlem i stiftelsen Framtidens kultur och med tanke på vad hans nya satsningar innebär är det väl ingen som behöver fråga sig vad Weil anser vara framtidens kultur.

Den judiska teatern har tre föreställningar planerade. Den första har namnet "Natten läser stjärnorna" och den utgår från en samling jiddischdikter. Punkbandet The Sway Machinery från Jew York står för musiken. Bandet beskrivs som en amerikansk variant av Ebba Grön men texterna består av religiösa fraser från judisk liturgi. Som nummer två på listan kommer en skolpjäs baserad på historier om den så kallade "förintelsen". Den sista föreställningen som hittills är planerad är skriven av Marianne Goldman.

En annan jude som blandar sig i kulturlivet är George Soros. Han har i många år engagerat sig för liberaliseringen och legaliseringen av narkotika, t ex genom sina enorma ekonomiska donationer till Lindesmith Centre. Lindesmith Centre är en New York-baserad verksamhet där Soros är ordförande och den evige legaliseringsförespråkaren Ethan Nadelman är direktör. Soros stödjer även Drug Policy Foundation (DPF) vars ledning strävar efter en legalisering av droger. Soros egen organisation Open Society Institute har donerat minst sex miljoner dollar till DPF. DPF samarbetar för övrigt med olika legaliserings-förespråkare i Europa, bland andra European Cities on Drugpolicy.

CD-rom om "förintelsen"

Bonnier Multimedia står bakom en nyutkommen CD-Rom som sägs bestå av "fakta om förintelsen". Det var två saker Frihetsbrevet reagerade på: Dels så har denna "förintelse" aldrig ägt rum och dels så brukar dessa "fakta" bestå av svammel om tvålar, lampskärmar och annat smått och gott som bevisligen aldrig har existerat – något som nu även förintelseförespråkarna har erkänt!

CD-skivan finns både i PC- och Mac-format. Ett cirkapris som har uppgetts är 400 kronor. Grafiken sägs vara påkostad och mycket bra men Nordland kommer ändå med nöje att gå igenom skivan och ta upp alla vetenskapliga omöjligheter och andra saker som brukar smita in när förintelseförespråkare ska berätta vad som hände i arbetslägrena under andra världskriget.

I kommande nummer av Nordland kommer vi även fördjupa oss på denna "förintelse" som våra fiender föredrar att skriva med stort F.

Wallenberg till Stockholm

Stockholm: En arbetsgrupp som har skrivit till Stockholm stad har föreslagit att år 1998 bör ett monument över Raoul Wallenberg och hans gärningar avtäckas i Stockholm.

Arbetsgruppen har till och med föreslagit en lämplig plats och de anser att Stockholm stad bör vara huvudfinansiär. Även en namninsamling till "det ädla" ändamålet planeras.

Bonnier utvidgar sin makt

Företaget Bonnier är Sveriges – för att inte säga Nordens – största mediakoncern. Detta kunde du läsa mer om i en särskild specialbilaga till Nordland nr 7-8. De har nu utvidgat sin makt genom att köpa in sig i TV4.

Marieberg, som kontrolleras av Bonnier, blir den tredje största ägaren i TV4. Detta oroar kulturminister Marita Ulvskog som till och med hotar att stänga ute TV4 från marknätet.

30 november-aktion i Åtvidaberg

ÅTVIDABERG (Nordland)
• Anledningen till denna notis är att berätta vad som egentligen hände den 30 november 1996 i Åtvidaberg. En fest samt en demonstration stod på schemat. Allting gick lugnt tillväga hela kvällen. Då vårt fackeltåg var över och alla skulle åka därifrån med lokalbussen till Linköping så skulle våra kära poliser göra sitt jobb genom att terrorisera oss. Vi var tvungna att identifiera oss, annars så skulle vi inte få åka med bussen. Självklart protesterade vi mot denna åsiktsregistrering. Vi lämnade bussen och gick upp mot centrum och ropade då diverse slagord. Endast en ruta på en kebabbar gick sönder, inte flera som man kunde läsa i tidningarna.

Efter en liten stund var hela centrum fyllt med poliser och dessa började gripa folk till höger och vänster. Undertecknad fick en polishund efter mig och det var mycket nära att jag blev biten. Jag och två kamrater blev tagna av polisen. Polisen som skickade hunden efter mig var en som verkligen hatade nationalister. Han tvingade ned mig på marken och när jag inte gjorde som han sa så sparkade han till mig i sidan när jag låg ner. Efter det fick jag tillbringa lång tid, liggandes i snön denna vinternatt då temperaturen gick ner på minusgrader. Till slut körde polisen in oss till Linköpings polisstation där vi fick sitta i häkte. Jag vet tyvärr inte hur lång tid de andra fick sitta men jag satt från halv tre till klockan sex på morgonen då mina föräldrar kom och hämtade mig.

I vanlig ordning så var nästan allt som stod i tidningarna efteråt enbart lögner, lögner och lögner.

JONAS

Välkänd "nazist" fick tackbrev av Silvia

• Den nationella aktivisten Vera Oredsson skrev ett brev till drottningen och redogjorde för problemen med homosexuella. Hon bad också om råd för att komma till rätta med dem.

Silvias svar: Ett varmt tack för ert brev.

Vera Oredsson är tillsammans med sin man, Göran Assar Oredsson, ledare för Nordiska rikspartiet, NRP, som bildades 1956. NRP är ett nationalsocialistiskt parti som kämpar för Sveriges och svenskarnas väl.

På brevet hon skickade till drottning Silvia syntes partiets namn och emblem – solkorset som är en fornnordisk symbol – tydligt. För drottningen redogör Oredsson för faran med onaturliga drifter.

– Om inte det sjuka angrips när det börjar, så hjälper bara hårda ingrepp, skrev hon förklarande.

– Sverige måste se om sina moraliska lagar och inte acceptera något som är onaturligt och moralförstörande...

Vera Oredsson är mycket känd för sin aktivism mot sinnessjuka perversiteter. I en intervju med Aftonbladet i augusti 1990, kommenterade hon en homosexuell mans frånfälle i Göteborg så här:

– Det var inget dåd, det var en rengöring. Vi betraktar inte homosexuella som människor. De är avskum.

På kungliga slottet är man förfärade över drottningens tackbrev.

– Jag kan bara säga att det är ett beklagligt misstag att man skickat tackbrev till den här avsändaren, konstaterar Cecilia Wilmhardt på slottets informationsavdelning för Arbetet-Nyheterna.

För ytterligare information:
NRP, Box 89, 590 30 Borensberg.

Expo fortsätter att komma ut

• Efter att ha fått hjälp av Sveriges etablerade media att ge ut nummer 3 så dröjde det ett tag innan redaktionen kunde färdigställa nästa nummer. Det visade sig vara ett dubbelnummer på ynkliga 44 sidor. Redaktionen inleder med att sammanfatta det första året med Expo och man kan nästan föreställa sig hur artikelförfattaren sitter med gråten i halsen och skriver med darrande penna: "(...) även ett par journalister på seriösa tidningar tagit ryktena på allvar och ägnat stor energi åt att hitta belägg för kopplingar mellan Expo och politiska sekter." Skribenten trodde tydligen att efter alla snyfthistorier om hur förtryckta Expo var så skulle de ha all etablerad media i sin makt. Skribenten tar även upp den gamla Brand-skribenten Hübinette, Expos inofficiella redaktör som är dömd för flera våldsbrott mot nationalister. De erkänner att detta inte var något riktigt avslöjande, utan att många journalister vetat om Hübinettes bakgrund men inte velat misskreditera tidningen. Tyvärr började historien rullas upp då Rangne gav sin historia om Expo-affären och journalister blev tvungna att göra sitt jobb och informera folket. Expo försöker här att förklara sin medarbetares gedigna brottsregister med att "den person det handlar om har invandrarbakgrund och har därför utsatts för trakasserier och hot från rasister". Enligt Expo så var Hübinette med och bildade AFA i Uppsala för att "slå tillbaka mot rasisterna". "Under den tiden var han en fullfjädrad aktivist som gjorde en rad dumheter", fortsätter artikelförfattaren. Det är ganska intressant att se hur Expo förklarar Hübinettes våldsdåd som "dumheter", och än mer intressant hur snabba de är på att förlåta sin kollega. Det var ju aldrig tal om att Anders Klarström skulle förlåtas under tiden då det begav sig. Även han hade ju gjort sig skyldig till "dumheter" i sin ungdom. Enligt Expo uteslöts Hübinette ur AFA efter interna bråk och detta är sant. Det skulle dock vara desto mer intressant om Expo berättade anledningen: Att Hübinette var för våldsbenägen för AFA. Expo fortsätter: "För två år sedan kom han i kontakt med seriösa forskare och journalister som bevakar extremhögern, och har sedan dess gjort upp med sitt tidigare liv." En av dessa "seriösa" journalister är Anna-Lena Lodenius. Ett av deras samarbetsprojekt var i augusti 1994 då Sqaudron gästade Sverige. Hübinette hörde av sig till Nordland under falskt namn och erbjöd sig att hjälpa till med konserten. Hübinette genomskådades men personen som mottog Hübinettes brev spelade med och "avslöjade" att konserten skulle äga rum på viss ort, en bit utanför Uppsala... Där stod Hübinette tillsammans med Lodenius på konsertdagen med kamerorna i högsta hugg och väntade på ungdomarna som skulle se Englands stolthet. De väntade dock förgäves eftersom konserten ägde rum vid Slussen i Stockholm.

I december kom det sjätte numret av Expo ut. Som vanligt med duplexomslag och tråkig layout. I detta nummer har redaktionen – där för övrigt Hübinette nu är officiell medlem – specialiserat sig på vit makt-musiken. De har gjort ett tappert försök att sammanfatta alla vit makt-band i Sverige, viktiga konserter och svenskproducerde skivor, men på grund av de alltför många faktafelen så faller dessa så kallade fakta platt till marken. Annars så skulle det vara mycket intressant att sammanfatta den musikaliska frihetskampen i enbart fakta som Expo försökte sig på. Kanske kan det bli något för Nordland – så det i alla fall blir rätt.

Expo fortsätter att komma ut men tidningen blir allt mer ointressant. I slutfasen av sitt sjätte nummer skriver Expo: "Till skillnad från Nordland subventioneras inte Expo med inkomster från någon musikrörelse." Nej, men med bidrag från staten och olika organisationer! Hur som helst verkar Expo vilja ha mer pengar och uppmanar folk att sätta in ett bidrag: "Om du anser att Expo är en viktig tidning som bör fortsätta att komma ut så ber vi dig att lämna ett bidrag" – frågan är om det svenska folket bryr sig!

PETER ANDERSSON

– Regeringen kommer nu noga att följa vad Bonnierföretagen och Marieberg gör på mediaområdet i stort framöver, säger Ulvskog.

Bonnierföretagens VD Carl-Johan Bonnier personifierar den svenska mediamakten med köpet av 17 procent i TV4. Men han tänker inte sälja av någon del ur imperiet för att blidka regeringen. "Förändringar av affärsverksamheten drivs inte av politiker", säger han.

Fängelse för rasistisk misshandel

Stockholm: De sex invandrarna skrek att "alla vita ska dö" och misshandlade och knivhögg flera svenskar en helg förra året i centrala Stockholm. Nu har domen kommit från tingsrätten.

Samtliga dömdes till fängelse men med tanke på hur grovt brottet var och med tanke på att det var ett rasistiskt brott borde straffet bli mer än två år, som var det längsta fängelsestraffet som en av dem dömdes till.

"Folkligare" nationaldag (?)

Birgitta Dahl, ordförande i stiftelsen Sveriges nationaldag, utlovar en festligare och folkligare nationaldag. SVT kommer direktsända ett drygt två timmar långt program från Skansen där bland andra kungaparet kommer vara. Minst 7000 personer beräknas komma. Artister kommer även att uppträda.

Än så länge allt väl, men tyvärr kommer detta bara att vara ännu ett steg till att göra Sveriges nationaldag till en internationaldag. Bli inte förvånade om det blir artister utan svenskt ursprung som uppträder och som inte gör annat än att förespråka det mångkulturella samhället! Till råga på allt ska ett stipendium delas ut för att "uppmuntra gränsöverskridande projekt inom konst och vetenskap".

"Svenska nazistskins"

Den 19 december skickade telegrambyrån Reuter ut ett telegram om "Svenska nazist-skins". Det var skrivet av Belinda Goldsmith och man behöver inte vara Ahmed Rami för att förstå vilket ursprung hon är av.

Hela telegrammet går ut på att utmåla Sverige som ett land där nationalsocialismen verkligen har fått fäste. Man blir faktist lite stolt när Reuter känner sig tvingade att gå ut med ett sådant hat- och hetstelegram.

Självklart innehåller texten många sakfel men den intervjuade polisen Wahlgren säger en intressant sak: "Vi har varit lyckligt lottade hittills eftersom det har funnits så många organisationer och att de inte är vänner allihop, så de har varit oförmögna att växa fort. Det hade varit en mardröm om det var en grupp med en ledarkrets. Vi måste se till att det inte händer."

Texten tar även upp hur viktig musiken är och vilken kraft den har på ungdomen. Nordland och Svastika omnämns som två viktiga ingredienser i modern svensk nationalsocialism.

Straffad för oarabiskt livsmönster

Malmö: Under eftermiddagen den 9 februari mördades en 21-årig kvinna av sin före detta make i en lägenhet i Rosengård i Malmö.

– Hon levde inte efter vårt arabiska livsmönster, sade mannen när han anmälde sig själv hos polisen.

Medan kvinnan misshandlades till döds var parets tvååriga dotter utelåst på balkongen.

Som vi har tvingats konstatera tidigare så är det här absolut inte första och med största sannolikhet inte heller sista mordet som genomförts med samma motiv. Det finns endast ett alternativ för att få slut på sådana sadistiska våldsdåd inom våra gränser – ett nationellt maktövertagande! Stöd och hjälp Nordland så vinner vi tillsammans ny terräng varje dag och kan avsluta eländet innan det är för sent...

Mordförsök i moské

Stockholm: Under en bönestund i en moské i Rinkeby, anföll en knivbeväpnad 26-åring en 38-årig man. 38-åringen fick ta emot två knivhugg i ryggen och ett i skinkan. Angriparen flydde jagad av andra moskébesökare till en lägenhet i Rinkeby där han senare greps av polisen.

Nyligen sa även Lunds kommunfullmäktige ett enhälligt JA till ansökan om att få bygga en moské i Lund. Sju års diskussioner är nu till ända och bygget kan påbörjas. Detta blir Skånes andra moské, sedan länge finns det en i Malmö.

Moskén i Lund kommer att bli en sexkantig tvåvåningsbyggnad med kupol. I anslutning till moskén ska det även byggas studentlägenheter. Kostnaden beräknas till 80 miljoner kronor.

Främlingsfientligt våld oroar

För snart två år sedan träffade kung Carl Gustaf och drottning Silvia företrädare för 17 ideella "antivåldsgrupper" från hela Sverige. För ett tag sedan var det dags igen och då berättade Sveriges konung att "Jag känner stor oro för utvecklingen, särskilt av det våld som har främlingfientliga inslag". Tydligen är våld vänt mot icke-svenskar värre än våld mot Sveriges egentliga invånare, enligt Svea rikes konung!

Rasbråk ingår i katastrofplan!

Lärjedalen: I Lärjedalens katastrofplan nämns storbrand, utrymning, avbruten vatten- och värmeförsörjning och risken för etniska motsättningar! Dessa kan, enligt katastrofplanen, ge upphov till olyckor som skadar eller på annat sätt påverkar människor som bor i Lärjedalen. Allt för att tro Göteborgs-Posten 961211.

David Lane i Aftonbladet

Under rubriken "Här förbereds ett raskrig" berättar den ökände Mattias Gardell om sitt besök hos krigsfången David Lane i hans cell i ett av Nordamerikas mest hårdbevakade fängelser i Florence, Colorado, USA.

"Jag är sänd till världen för att stoppa det sionistiska mordet på den ariska rasen. När judarna insåg att vi inte frivilligt nöjde oss med att vara deras slavar bestämde de sig för att utrota oss. Mitt uppdrag är kompromisslöst: Jag är sänd att krossa den nuvarande sionistiska världsordningen och förinta den naturvidriga religion som är dess primära maktmedel, kristendomen." Så inleds artikeln som är publicerad i Aftonbladet den 7 februari, på kultursidorna.

Artikeln är välskriven och inte alls så vinklad som man förväntar sig av en skribent med förflutet inom Anti-Fastistisk Aktion (AFA). Enligt uppgifter till Nordland har dock skribenten växt upp, mognat och lämnat sådana förvirrade ideal bakom sig.

Eftersom skribenten själv är intresserad av asatron och är Fil.dr. i religionshistoria så fokuserar han en del på detta ämne, som även David Lane är en av de mest utvecklade av inom vår rörelse. David Lane föredrar att kalla sin tro för Odinism för att inte förväxlas med de icke rasmedvetna flummarna i New Age-miljön.

"Kristendomen är diametralt motsatt den naturliga ordning gudarna har skapat. (...) Gud är inte kärlek. Gudarnas ordning är att lejon äter lamm och hökar äter sparvar. Artöverskridande kärlek är naturvidrigt. Liv är strid och frånvaron av strid är död. (...) Man kan inte dela sina gudar med andra raser. (...) En naturlig religion predikar krig, plundring och sexualitet. (...) Sedan vikingatiden har den direkta inverkan av Odens ande aldrig varit mer påvisbar än under nationalsocialismens Tyskland." förkunnar Lane.

Det intressantaste med artikeln är hur skribenten synbart lyckats förstå betydelsen av bland annat The Order.

Kommunistbråk på Stockholmsgymnasium

Stockholm: Åsiktsförtycket i skolorna är väl knappast någon nyhet för eleverna ute i landets alla skolor. Hur diktatoriska regler införs och hjärntvätten intensifieras, med bland annat förbud att bära somliga klädesplagg, eftersom de kan verka "rasistiska" och därmed stötande för förvirrade och hjärntvättade elever. Även symboler vars budskap är stolthet över sitt folk och land förbjuds och dess betydelser förvanskas av hänsynslösa proffstyckare i lärarkåren. Hur svenska skolelever tvingas ägna mer tid åt att "lära sig" (läs: hjärntvättas) hur fina och underbara alla slags främmande kulturer är och hur hemska och vidriga alla vita högstående civilisationer är...

Åsö gymnasium i Stockholm är inget undantag. Men här har inte alla elever lagt sig ned för att självdö, de har vägrat att blotta strupen för diktatoriska regler och förordningar. Resultatet har blivit en stark rasmedveten grupp i skolan som kunnat stå upp för de ädla ideal som de anammat.

Som en reaktion på detta har flera möten och diskussioner ägt rum, där man har diskuterat hur skolan ska ställa sig till detta: Ska skolan följa regeringens direktiv och försöka sig på det Laila Freiwalds gav uttryck för i ett uttalande som vittnar om hennes hat till oliktänkande: "Tyvärr kan man ju inte gå in och förbjuda tankar hos enskilda individer"? Eller ska den tillåta politiskt inkorrekta uttryck?

Skolan beslutade sig för en kompromiss: Varken de som är för eller emot rasblandning och degeneration tillåts ge alltför mycket uttryck åt sina åsikter. På det viset hoppades de stävja den alltmer kokande konflikten.

Detta beslut sattes dock snart på prov, när kommunisterna Offensiv/Elevkampanjen började dela ut flygblad i skolans korridorer. Rasmedvetna elever anmälde därvid detta till rektorn som alltså, enligt skolans eget beslut, inte skulle tillåta något sådant. Men ack vad snabbt han hade glömt sitt löfte! Nej, dessa människovänner måste naturligtvis få sprida "ljuset och sanningen" i skolans dunkla korridorer... Var det farbror Stalins porträtt som skymtade inne hos rektorn?

De skymfade och diskriminerade rasmedvetna beslöt sig därför att avhysa denne provokatör på egen hand, med all medborgerlig rätt naturligtvis! Detta var inledningen på det kommunistbråk som sedan dess trappats upp alltmer. Den avhyste kommunisten lovade att återkomma med sina stalinistiska "kamrater" och göra processen kort med de oliktänkande, något de även gjorde då ett trettiotal rödingar anlände till skolan på fredagen den 7 februari för att ställa till med bråk. Poliser blev kallade till platsen och förvirrade rödingar stod och skrek sig hesa av antinationella slagord utanför skolan...

Kommunisterna utlyste en demonstration torsdagen den 28 februari mot detta fruktansvärda tilltag – att oliktänkande bara vågar att gå i vanliga skolor där de kan påverka andra elever att börja tänka själva. Usch vad hemskt!

– Alla medborgare som inser det sanslöst sinnessjuka med detta uppmanas att komma till skolan och ge uttryck för detta, säger sårade och desperata elever på Åsö gymnasium.

– All hjälp uppskattas, vi ska inte vika en millimeter för deras åsiktsförtryck!

Torsdagen kom och antinationalisterna med dem. Sammanlagt var det omkring 300 elever, antinationalister och bråkmakare som samlades på skolgården vid gymnasiet. En mindre grupp nationalister på ungefär 40 personer samlades också. Ingen av grupperna hade demonstrationstillstånd.

Nationalisterna blev inträngda mot en vägg av polisen och då gick antinationalister med Offensiv/Elevkampanjen till attack. Stenar och andra tillhyggen kastades mot de instängda nationalisterna.

Polisen såg ingen annnan utväg än att kapa (ja, du läste rätt) en buss som passerade precis intill. Passagerarna tvingades ut, och nationalisterna in för transport till säker ort. Som alltid vid Offensivs/Elevkampanjens demonstrationer syntes flera kända AFA-aktivister, som gick runt och hetsade upp stämningen.

Efteråt har ledningen för Åsö gymnasium kritiserats på grund av att de inte gjorde något försök att upprätthålla ordningen. Detta bland annat för att de lät demonstranterna samlas på skolgården, istället för att tvinga in dem i skolan, där polisen lättare kunde kontrollera dem.

I Dagens Nyheter den 14 februari uttalade sig flera elever sig angående situationen på deras skola. Alla var överens: Det riktiga bråket började då

Offensiv/Elevkampanjen började ha sina bokbord i skolan. Nationalisterna däremot var inga problem, de störde inte några.

Offensiv/Elevkampanjen har utlyst en större demonstration för hela Stockholm den 13 mars. Offensiv/Elevkampanjen kräver att de skinheads (läs: nationalister) som går på Åsö gymnasium ska stängas av "för att skydda andra elever". Både rektorn Gillis Axelsson och organisationen EMRIS (Elever mot rasism i samhället) anser dock inte att skinnskallarna är något problem. Då de burit nationalsocialistiska symboler har skolan ingripit och fått bort symbolerna.

Det är på tiden att vi tar vår rätt! En organisation vill inte att vi ska ha möjligheten att utbilda oss – en annan anser det vara bra att vi inte får bära vilka symboler vi vill. Demokrati? Yttrandefrihet?

Vi får hoppas att nationalisterna på Åsö gymnasium inte låter sig tystas på grund av denna demonstration eller dessa försök till förtryck, det vet vi att de inte gör. Kräv er rätt! Förvandla Åsö till en nationalistisk fästning!

Nordland kommer med all säkerhet att få anledning till att återkomma till detta i nästkommande nummer. All fakta och information är välkommen.

Ariska kampförbundet surfar vidare

• "Ny nazistgrupp bildad", skrek Arbetarbladet ut på förstasidan den 13 januari 1997. "Via en nystartad hemsida på internet försöker förbundet knyta samman nazistiska grupper från hela landet", fortsätter Arbetarbladet.

När man bläddrar fram till artikeln i tidningen finner man en stor bild på Adolf Hitler, och även en mindre bild på en person som Arbetarbladet hänger ut som ledare för Arisk Kampförbundet (AKF). Med en ny träffsäker rubrik som "Sandvikenbo sprider nazism via internet", så fortsätter artikelförfattarna att skriva av sig all sin skräck och vrede.

På hemsida uppmanar AKF andra likasinnade att bilda "små grupperingar överallt som skall täcka alla orter från Ystad i söder till Luleå i norr". AKF betonar att styrkan inte ligger i antalet medlemmar, utan snarare i kvaliteten, viljan och övertygelsen hos den som är medlem. AKF utger sig även för att vilja höja rasmedvetenheten hos den ariska delen av befolkningen.

En mindre artikel i Arbetarbladet samma dag hade fördjupat sig på de 88 Föreskrifterna som man kan läsa på AKF's sida. Artikeln beskriver hur flera föreskrifter på ett näst intill objektivt sätt, utan att blanda in sina egna lögner eller hatiska inställningar. Artikeln har även den talande rubriken "Ariska Kampförbundet: Demokrati är det farligast statsskicket".

Annat är det med den andra artikeln, där tar de till och med hjälp av Expo och inte nog med det: Den före detta (?) AFA-aktivisten Tobias Hübinette får svara på frågorna! "Det finns ovanligt gott om unga aktiva nazister här [i Gävleborg], särksilt i Gästrikland", säger Hübinette. Nåväl, där hade i alla fall våra ovän rätt, men samtidigt ett fel. Visst är vi många där men ovanligt många är det inte...!

För mer information skriv till:
AKF, Box 177, 811 23 SANDVIKEN
eller besök den omtalande sidan
[http://www.ariskkamp.com/akf/].
Du hittar även AKF på IRC
(Undernet): #Ariska_Kampforbundet.

Frihetsbrevet censurerat

• Flera skolor kontrollerar elevernas post om dessa använder skolans e-postsystem. Detta har uppdagats genom att en del prenumeranter av Nordlands elektroniska nyhetsbulletin Frihetsbrevet tyvärr har blivit tvungna att säga upp sin prenumeration på grund av att den systemansvarige har tvingat dem till det!

Personlig integritet existerar visst inte i demokratin. Vem var det som förtryckte vem nu igen...?

Hur dessa män och kvinnor ingöt hopp hos en frustrerad och alltmer desperat rasmedveten generation. Hur deras egentligen betydelselösa krigshandlingar har förvandlats till något mycket större och betydelsefullare inför framtiden.

Födelsen av The Order markerade inledningen till den värderingarnas revolution som för närvarande pågår och vinner alltmer terräng för varje dag som går. De fjorton orden, som David Lane myntade, har blivit ett globalt motto och stridsrop för förenade patrioter världen över;

"Vi måste säkra existensen för vårt folk och en framtid för våra vita barn!"

Hakkors förgiftade toalett

Stockholm: I en friskola i Sollentuna, strax norr om Stockholm, hade någon kladdat ett hakkors med penna på toaletten. Den förvirrade och hjärntvättade rektorn stängde därför av toaletten och kallade till krismöte i aulan...

– Toaletten har blivit förgiftad, ansåg denne. Ett sådant tilltag att kladda ett hakkors måste givetvis bestraffas och därför stängdes toaletten av.

Undrar vad som händer om frihetstörstande elever skulle kladda hakkors på alla toaletterna? Vart skulle eleverna då få uträtta sina naturliga behov? Eller tänk om hakkors skulle kladdas i lektionssalar och rastrum, skulle hela skolan stängas av då? Om rektorns rum blev utsmyckat med denna ädla urgermanska symbol, skulle han stanna hemma då?

Tja, frågorna är många över hur utvecklingen kommer att se ut framöver. Ett är dock säkert; om staten försöker hjärntvätta svenska skolelever och fråntar dem deras rätt att fritt uttrycka sina åsikter så kommer vi att få se en våg av kladdade hakkors på toaletterna, i rastrummen och i lektionssalarna runt omkring i landets skolor.

För att kunna följa upp händelseutvecklingen i landet så uppmanar vi alla läsare att skicka in så mycket fakta som möjligt om hur situationen ser ut just i DIN skola. Tillsammans kommer vi att kunna utföra storverk!

Förbud mot vissa kläder

Mullsjö: I Mullsjös högstadium är det förbjudet att ha på sig nationella t-shirts. En elev har blivit hemskickad flera gånger – till och med på nationaldagen – för att han har haft på sig en tröja med texten "100% svensk" med motivationen att "den var utpekande mot dem som inte är det"!

På samma skola har elever spelat kassettband med bland annat Berserkr och Bound For Glory i cafeterian – vilket självklart ledde till ett förbud mot liknande musik!

"Rasistspel" i Malmens skola

Kumla: Strax före julen 1996 fick föräldrarna till eleverna på Malmens skola i Kumla ett chockerande besked; förstaklassarna hade roat sig med ett rasistiskt spel! Förstaklassarna som var mellan 6-7 år skulle naturligtvis inte få hålla på med någonting så fruktansvärt, så eleverna fick en lapp med sig hem till föräldrarna där alla kusliga detaljer avslöjades...

Det visade sig nämligen att i spelet Pogs så hade vissa spelpjäser (hockeyspelare i det här fallet) 8:or på ryggtavlorna!!! Och det vet väl alla att 8 är en rasistisk siffra...?

Som om det inte vore nog har kamouflage-kläder stämplats som "rasistiska" och hjärntvätten inleds intensivt redan i första klass...

Ja, så sorglig ser verkligheten ut i en vanlig skola i dagens Sverige. När ska någon förändring komma till stånd?

Hjälp Nordland med nyheter...

Ni är välkomna att skicka in nyheter och notiser av alla dess slag till oss, så att vi kan kommentera dagsläget.

Från källarlokal i invandrarghetto till världsomspännande motståndsrörelse

Den rasrevolutionära rörelsen som växt fram efter andra världskriget skiljer sig väsentligt i framtoning och tillvägagångssätt jämfört med tidigare försök att höja rasmedvetandet hos det vita folket och rädda det från undergång. Till skillnad mot trettiotalets svältande Tyskland vars räddare i skepnaden av uniformerade SA-män som stod i gatuhörnen med soppkök som fyllde folkets magar, eller de massmöten som eldades upp av vältaliga talare som Rudolf Hess med flera, så använder vi oss idag främst av multi-media som professionella tidningar som Nordland och Resistance, samt av musikgrupper som talar samma språk som den uppväxande generationen... Vår publik skiljer sig även väsentligt mot den som mättades av soppköken eller besökte massmötena (som kunde bestå av övertygade kommunister som lämnade dessa uppfyllda med en ny folklig övertygelse i form av nationalsocialismen). Vår publik är uppväxt i skenet av televisionen vars multi-kulturella budskap penetrerar även den mest vaksamme, liksom flum- och drogliberala inställningar. Detta har tvingat oss att våldsamt radikalisera budskapet i vår sundhetsinformation för att väcka till åtanke och förhoppningsvis insikt hos åhörarna. En radikalisering som även har framkallat skadliga biprodukter i form av något som vi brukar definiera som Hollywood-nazism.

Här ska vi följa utvecklingen av Nordland, idag världens främsta motståndsrörelse och framför allt effektivaste kanal ut till en förtvivlad inhemsk ungdom, från den första anti-kommunistiska rockfesten i Sverige, som markerar dess födelse, till den dagsaktuella situationen där vi står redo för ett genombrott och folkligt uppror gentemot den nuvarande härskande multi-kulti-propagandan.

We are the New Breed! Sieg Heil!

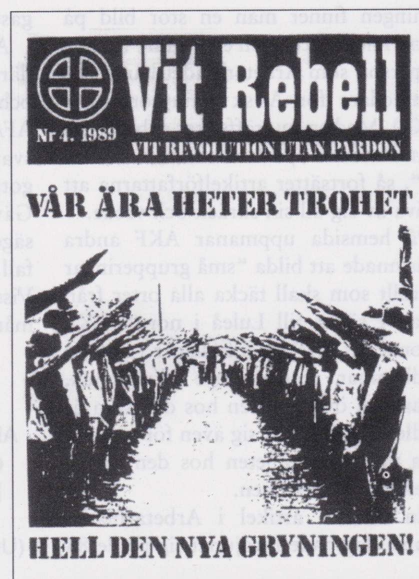
Sångaren i Vit Aggression höjer sin högerarm och gensvaret låter inte vänta på sig från den strax över 100 man starka publiken. Platsen är en källarlokal under en ICA-butik i Ronna centrum, Södertälje, nationaldagen den 6 juni 1987. Ingen av de närvarande kunde väl knappast ana hur lavinartat utvecklingen skulle gå nästan tio år senare...

Vit Aggression 1986

Rock mot kommunism

Inspirationen till denna, vid denna tidpunkt för Sverige ovanliga, företeelse inhämtades från Blood & Honour i England. Blood & Honour var en nationalsocialistisk musik- och ungdomsorganisation bildad 1987 av och för band med raslig övertygelse, som brutit sig ur den partipolitiska organisationen White Noise. De gav även ut en tidning med samma namn. I spetsen för Blood & Honour gick Ian Stuart Donaldson, sångare i Skrewdriver, och Paul Burnley, sångare i No Remorse.

I Sverige fanns vid denna tidpunkt endast ett rasmedvetet skinhead-fanzine, Streetfight, sedan 1986, som var sammansatt med klipp-och-klistra-metoden och tryckt på billigt papper. Bakom tidningen stod den ideella föreningen Rock Mot Kommunism, bildad i november 1986. Parallellt med våra brittiska rasfränder hade även likasinnade rockband bildats, nämligen Vit Aggression och Dirlewanger, båda bildade 1986. Blood & Honour välkomnades med öppna armar av deras svenska motsvarighet och snart slöt alla svenska band upp bakom denna internationella brigad. Den 29 november 1987 uppträdde för första gången Skrewdriver i Stockholm och ett närmare samarbete länderna emellan inleddes.

Vit revolution utan pardon

Det tog dock emellertid ytterligare något år innan några konkreta idéer fogades samman och omsattes i praktiken. Den 30 april 1988 gästade Skrewdriver för andra gången vårt avlånga land och samarbetet utvidgades ytterligare. Rock Mot Kom-

"Avsaknaden av ett genomtänkt handlingsprogram började dock sätta sina spår efter ett par år och sökandet efter ett realistiskt alternativ till den mångkulturella sörjan hade inte börjat på allvar ännu..."

munism beslöt sig då för att ge ut en svensk motsvarighet till brittiska Blood & Honour och resultatet blev den idag mytomspunna Vit Rebell. Innehållet var till större delen omoget och någon genomtänkt handlingsplan existerade inte, trots detta så blev den snabbt accepterad och hyllad inom rasmedvetna kretsar. Tidningen utstrålade en uppkäftighet och kampvilja som tidigare varit näst intill osynlig inom den nationella rörelsen. Istället för att snyftande be om ursäkt och hävda att "Vi är inte nazister! Vi är inte rasister!" så krävde den en omedelbar "Vit revolution utan pardon!" och vände sig därmed till läsarnas känslor och instinkter, något som tidigare ansetts vara tabu. Trots att tidningen så gott som saknade meningsfulla artiklar så ledde den ändå till radikaliseringen av rörelsen som vi känner den idag.

Stormen bryter ut

För att råda bot på denna brist så annonserade det sista numret av Vit Rebell att en ny nationalsocialistisk tidning skulle se dagens ljus, parallellt med en nationell musiktidning som skulle kallas Nordland, det dröjde dock ett par år innan detta blev verklighet... Samtidigt hade även Rock Mot Kommunism finansierat den första svenska nationella skivan – Nordland 1 med Vit Aggression, Pro Patria och Dirlewanger med flera.

Första numret av Storm släpptes 1990 och blev ett samlingsorgan för Sveriges motståndsrörelse. Den radikalisering som Vit Rebell påbörjade fortsatte oförminskat i Storm, liksom den brist på respekt för etablissemanget som vann en alltmer växande popularitet. Under 1991 utannonserades födelsen av organisationen Vitt Ariskt Motstånd (VAM) i Storm, som hängav sig till att bli dess organ. Diverse gärningar tillskrevs VAM i massmedia, varav det mest kända var länsandet av Lidingö polisstations vapenarsenal... Paranoida journalister och korrumperade politiker trodde att deras värsta mardröm blivit verklighet, att det var inledningen till ett våldsamt folkligt uppror... Storm var inte sen att understödja detta och hyllade handlingarna som revolutionära och medverkande till den svenska frihetskampen...

Avsaknaden av ett genomtänkt handlingsprogram började dock sätta sina spår efter ett par år och sökandet efter ett realistiskt alternativ till den mångkulturella sörjan hade inte börjat på allvar ännu...

Blod & Ära

Ian Stuart Donaldson avled den 24 september 1993 efter en tragisk bilolycka. Detta trängde igenom hela den rasliga

"Låt nordanvinden uppfylla er med kraft och styrka, låt era förfäders kall uppfylla er med beslutsamhet och offervilja, låt våra friska och vackra barn uppfylla er med stolthet och hopp för vårt folks framtid, låt upprorets lösen och gjallarhornet ljuda över slätterna, skogarna, dalarna, sjöarna och bergen i riket där vår framtid kommer att avgöras."

Nordland nr 1 – tidningen som startade allt!...

"Genom Förenta Staterna och Kanada, så handlar allt snack om rörelsen om allt det som det mäktiga Nordland presterat, och som tjänar som en stor källa av inspiration och framåtskridande för en rörelse som alltid är i desperat behov av nya strimmor av hopp. Alla de aktivister jag pratar med talar om Nordland med största möjliga högaktning, som om denna väldiga grupp leddes av övermänskliga framtidsmänniskor! Men vad jag ständigt påminner folk om är att Nordland är resultatet av endast en liten sammanslutning vita människor som är övermänskligt hängivna kampen, och som lever varje dag för saken som de tror på helhjärtat. De är vanliga vita människor, av vanligt kött och blod. Vanliga människor med privatliv som stretar på och har sina egna bördor att bära, som de lyckas balansera med oerhörd skicklighet och uthållighet för vår ras väl. En gång i tiden blickade vi mot juvelen i havet som kallas England för vår vägledning, men nu så vänder sig fler och fler i ett ständigt ökande antal mot diamanten i isen som kallas Sverige, och höjer våra armar i en stolt hälsning för Nordlands ära!"

– George Eric Hawthorne

rörelsen över hela världen som en elektrisk stöt och uttröttade aktivister bestämde sig för att spotta i nävarna och ta nya krafttag för att förvalta det arv som han efterlämnade. Det första numret av svenska Blod & Ära tillägnades hans ärorika minne och förklarade att dess målsättning var att "skapa en enad nordisk musikfront, för ras och nation!" och fortsatte med; "Liksom våra rasfränder från den övriga vita världen så anser vi att moral och ärlighet är våra främsta dygder. Det är på dessa grundvalar vi kommer att arbeta." Tidningens första ledarartikel bar titeln "Enighet är vårt lösenord!" och det är en attityd som har efterlevts efter bästa förmåga även fram till Nordland och dagens datum.

Efter Ian Stuarts bortgång uppstod ett vakuum inom det brittiska Blood & Honour, som snart fylldes av intrigmakare och profitörer utan minsta tanke på att dess grundare måste ha vänt sig i sin grav av avsky över deras beteende. Paul Burnley i No Remorse var en av de första att inse vart saker och ting skulle sluta och beslöt sig för att vända sig någon annanstans för att släppa No Remorses skivor...

Ungefär samtidigt hade svenska Blod & Ära dels börjat förstå att själva namnet Blod & Ära började smutsas ned, dels att en vidareutveckling behövdes omedelbart för att passera nästa milstolpe i frihetskampens historia.

Nordland

Nordland blev den revolutionerande fortsättningen som markerade inledningen av en ny epok i den svenska befrielsekampen. Trots att första numret endast var på 20 sidor och innehållet inte på långa vägar kan jämföras med det som tidningen presenterar idag, så var det ändå en milstolpe av stor betydelse. För första gången presenterades ett schysst färgomslag och för första gången presenterades en radikal rörelse med båda fötterna på jorden. Nordland såg verkligheten i vitögat och arbetade efter ett realistiskt handlingsprogram. Med målsättningen "att uppenbara vår vision inför vår generation på det språk som de förstår och är villiga att acceptera", så vann rörelsen raskt terräng och anhängare i en större omfattning än någonsin tidigare. Naturligtvis kan detta inte ske utan att koscher-konservativa krafter kommer att försöka förhindra utvecklingen, något som Nordland förutsåg redan i ledarartikeln i första numret... "Vårt tillvägagångssätt kanske kommer att kännas främmande för många inom våra led och med största sannolikhet så kommer vi att mötas av reaktionära uttryck, samarbetsproblem och den berömda svenska avundsjukan. Men när vårt folk insett betydelsen av våra effektiva och tidskrävande ansträngningar så tror jag inte att det kommer att råda något tvivel om vår äkthet och kompetens, som en rörelse lämpad för att leda vårt folk vidare mot vår gyllene dröm. (...) Med odödlig idealism och brinnande kampvilja ska vi genomföra det andra har ansett vara omöjligt. Tillsammans ska vi förvandla dagens mörka och dystra Sverige till ett ljust och ärorikt rike där våra pensionärer kan promenera nattetid ute i förorterna utan att behöva vara fyllda av rädsla och där våra friska och sunda vita barn kan andas ren och frisk luft. Hjälp oss nå dit."

Framtiden tillhör oss!

Svensk ungdom är Sveriges framtid! Låt oss bevisa det genom att återerövra rätten till vårt eget land och rätten att bestämma över vår egen framtid. Våra förfäder byggde Sverige med blod, svett och tårar. Gjorde de det bara för att få se det gå i kvav? För att därefter skänkas bort till orätta händer? Knappast! De gjorde det för att vi, deras avkomma, deras genetiska arvs fortlevnad, skulle gå en ljus och fruksam framtid till mötes. För att säkra och trygga sitt familjeträd, sin flocks eller folks existens och framtid.

Låt oss bevisa att vi är värdiga deras förtroende att förvalta deras arv vidare till kommande generationer. Låt oss återigen gräva upp upprorets budkavle och låta den gå från norr till söder, från väst till öst, i vårt starka nordiska rike. Låt nordanvinden uppfylla er med kraft och styrka, låt era förfäders kall uppfylla er med beslutsamhet och offervilja, låt våra friska och vackra barn uppfylla er med stolthet och hopp för vårt folks framtid, låt upprorets lösen och gjallarhornet ljuda över slätterna, skogarna, dalarna, sjöarna och bergen i riket där vår framtid kommer att avgöras.

Hell Nordland!

Sagan om båten Svea

Av Rurik

Det var en gång en båt som hette Svea. Den styrdes av den sedvanliga kaptenen – högste befäl ombord – och till sin hjälp hade kaptenen sina underbefäl. Underbefälen hade antingen inte stigit tillräckligt mycket i graderna för att skaffa sig en egen båt eller så trivdes de på den nivå de var.

Matroser fanns det många av, överallt. De fanns i restaurangen, de fanns i maskinrummet och såg till att båten kunde gå framåt, det fanns matroser som städade på båten så att man kunde sova i rena sängar och helt enkelt trivas på båten. Men så var det en av matroserna som kom på en, för honom, väldigt smart idé. Han tyckte att eftersom vi, matroserna, är de som gör grovjobbet och de andra bara går omkring på däck och glänser stolt med sina fina uniformer så borde ju vi få minst lika mycket betalt som dem. För om inte vi fanns skulle inte den här båten fungera! De andra matroserna var lite tveksamma men höll tyst för de visste ju inte någonting om det här. Matrosen som kom på idén, vi kan kalla honom Karl, han fortsatte att babbla på: "*Fy faan* vad jag hatar de där djävla översittarna! De bara utnyttjar oss! Det är ju *vi* som är den sanna maskinen här ombord. Fasen, vi borde göra myteri och visa överklassvinen." Så brukade han säga lite titt som tätt. Det var fler och fler som ville höra hans syn på saker och ting, det blev fler och fler som föll för hans hårda och hatiska ord. Det var dock inte alla som tyckte som han och hans medmatroser. Det fanns faktiskt de som ansåg att det inte skulle fungera. De tystades snabbt och effektivt! De som inte kastades överbord av den hätska massan tvingades till tystnad med diverse metoder. Oftast stängdes de in i Gula Hytten som fanns i en avlägsen del av båten.

En dag var det dags; överklassen skulle störtas! Det blev myteri helt enkelt, och massan jublade när myteriet var genomfört. Alla befäl hade endera kastas i havet eller så hade de fängslats i Gula Hytten, som för övrigt inte hade någon värme så det var fruktansvärt kallt. Nu äntligen hade Karl och hans idéer segrat.

Nu är det ju så att en båt som inte har någon som styr kommer att gå på grund. Det insåg de snabbt och bestämde att Josef, kocken, skulle styra. Tja, det rullade på lite bättre nu när båten hade en kapten men det var lite si och så med kommunikationen mellen de olika avdelningarna. För att båten ska fungera så bra som möjligt så måste kaptenen veta vad som händer på de andra avdelningarna. Han måste veta om det är något som är trasigt och om det är det – hur lång tid tar det innan det har åtgärdats? Sådana saker gick lite, vad ska vi säga, trögt. Det var en man som tyckte att det här var åt skogen, Gustav hette han. "Det här funkar inte", sade han, "vi måste ha några som ansvarar för att respektive avdelning funkar som den ska." Det tyckte de flesta var en bra idé. Sagt och gjort, varje avdelning fick sin lilla chef som såg till att t ex restaurangen fungerade som den skulle, att det blev städat ordentligt eller vad de nu var chefer över. Det började fungera bättre på båten nu, det var mer samordnat. Fast det är klart, varför ska man ta en massa ansvar över en avdelning om man inte får ersättning för det? De som finns i maskinrummet behöver ju bara gå dit och göra sitt jobb och inte bry sig om något annat, det finns det ju andra som gör, eller skulle ha gjort egentligen. Det fanns förstås en del som offrade sig för båtens skull. De som trots allt ville att båten Svea skulle gå framåt, därför offrade de sig. Gustav var en man som hade båda fötterna på jorden och såg hur det var och inte levde i en fantasivärld. Han höjde chefernas löner så att de på så sätt blev sporrade till att göra ett bra jobb. Nu lönade det sig ju att ta ansvar för andra människo! De andra, matroserna, såg på hur cheferna hade råd att beställa in god och lyxig mat, den mat som fanns kvar efter det att "karlisterna" hade gjort myteri. Återigen började det knorra hos matroserna. Gustav hörde detta och insåg att skulle det bli myteri ännu en gång kommer skeppet Svea sluta på havets botten – för alltid! Han höjde sin röst och lät sina tankar och idéer flyga över båtens alla däck.

Varför ska befälen tas ifrån sina befattningar bara för att de har en bättre lön? Är det inte bättre att, istället för att bete sig som tjuvar och avundsjuka små barn, kämpa och tävla med dem? Anstränger ni er kan ni putta ner den nuvarande och överta hans plats. Det kanske är just DU som är kompetent till posten och inte han. Tävla med etik och moral, tävla med rent spel och kom ihåg – Sveas bästa framför allt!

Hmm, tänkte den stora majoriteten av dem, det lät inte dumt alls. Det är ju faktiskt sant att vi inte har något ansvar, inte lika stort som befälens i alla fall. Vi behöver ju bara gå till arbetetsplatsen och göra vårt jobb och sedan, när dagen är slut, gå hem. Cheferna kanske inte har ett fysiskt krävande arbete men psykiskt istället. Fysik har vi ju alla och har vi inte det kan den lätt tränas upp... annat är det med knoppen.

Jodå, Gustavs syn på det hela blev accepterad av i stort sett alla. Det var bara en del som fortsatte att knorra; Lat-Lasse, Slö-Sören, Bandit-Benny, Tjyv-Terje och en del andra liknande personer.

Matroserna tyckte bra om Gustav och Gustav tyckte bra om dem. Trots att Josef inte hade varit en speciellt dålig kapten ville de ändå att Gustav skulle styra Svea. Nja, svarade Gustav, jag vet inte riktigt. Det är så mycket ansvar så jag vet inte om jag vill ta det, jag trivs bra där jag är nu. Det är lagom med ansvar och lagom med lön. Usch då, tänkte matroserna och i stort sett alla andra befälen, det här lät inte bra. En del av befälen var, som sagt, inte speciellt ledsna över Gustavs tveksamma ställningstagande. De ville också bli kaptener, trots att de visste att de inte var tillräckligt kompetenta. De brydde sig inte om detta, de ville bara ha en så stor förmögenhet som möjligt när de kom i land. Båten kom i andra hand, de själva i första. Dessa personer fick tji, Gustav tog trots allt posten som kapten. Han införde smärre förändringar här och där men först av allt kastade han Karl överbord och satte resten i Gula Hytten! Nu hade inte karlisterna någon makt alls längre.

Var alla glada och lyckliga? Fick alla det de ville ha? Nej, det fick de inte, alla var inte själalyckliga men båten åkte framåt med en stor portion harmoni och enighet. Ett och annat befäl och en och annan matros var kanske missnöjd men båten åkte i den riktning den skulle och det var trots allt det som var meningen...

Arisk Rock Yrka

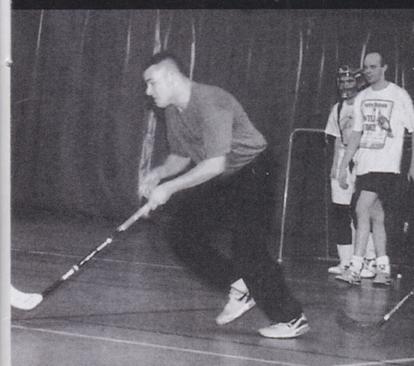

MED EN SKRÄCKINJAGANDE SÅNGARE SOM SER UT ATT VARA BRODER TILL SJÄLVE SATAN...

NORDLAND FÖLJDE MED ARYAN, NORDAMERIKAS SVAR PÅ SKREWDRIVER, UNDER EN VECKA OCH KOLLADE IN ALLTIFRÅN EN LANDSKAMP I INNEBANDY OCH HUR GRIFFIN TATUERADE, TILL FINALEN NÄR DE UPPTRÄDDE I EN LADA UTE I DEN SVENSKA LANDSBYGDEN. HELL ARYAN! HELL SEGER!

Text: Joakim Grenbäck

Foto: Crirob

ar Andra Nejder

Med en sista blick över axeln lämnar vi Arlandas utrikesterminal och en vecka med Aryan bakom oss. Jag kan inte låta bli att småle för mig själv när jag tänker tillbaks nästan en vecka i tiden till tisdagsmorgonen den 25 februari när jag hälsade dem välkomna till Sverige...

Vid en första anblick på Mr Aryan själv i egen hög person, dvs Griffin alltså, så fördes tankarna inte direkt till en ödmjuk, humoristisk och fruktansvärt kamratlig person, utan snarare till en tungt kriminellt belastad våldsman – jag har aldrig i livet bedömt någon så felaktigt skulle det visa sig senare.

– Hej, välkomna till Sverige, inleder jag när vi skakar hand och packar in resväskorna i bagageluckan på bilen. Aryan hade som första anhalt på sin nordiska turné besökt Finland och uppträtt för våra finska kamrater, för att sedan resa vidare med Finlandsfärjan över Östersjön till Stockholm och Sverige.

– Jo tack, det är bara bra. Förutom att vi förlustade oss med Lapin Kulta ända till klockan tre på natten, berättar de och skrattar tillsammans åt minnet.

Vi sätter oss i bilen och de börjar berätta lite om sitt äventyr hos våra grannar.

– Konserten var helt suverän, berättar de och alla i bandet håller med. Vi blev mycket väl omhändertagna av Ainaskin och alla skinheads där.

– För att inte tala om polismaktens tillmötesgående, skjuter någon in och alla nickar instämmande.

– Det var helt otroligt. När vi praktiskt taget marcherade nedför gatorna och utropade diverse nationella slagord, tillsammans med omkring 20 finska kamrater, med en kelterkorsflagga i täten, så stod flera poliser bredvid vägen och hälsade glatt... När sedan vi i bandet blev tilltalade av en konstapel och vi svarade att vi bara förstod engelska, så sa han bara "Aha, så ni är med i bandet? Konserten är därborta." och pekade i riktning mot konsertlokalen.

– Så är det definitivt inte i Sverige, här är allt som heter yttrandefrihet ett förhistoriskt minne blott, berättar jag och skakar pessimistiskt på huvudet.

Jag berättar vidare att flera nationella skivor blivit åtalade för "hets mot folkgrupp", att en representant för Svea Musik blivit dömd till fängelse och att Matti Sundquist i Svastika kommer att åtalas för hyllningsskivan The Flame That Never Dies till Ian Stuarts och Skrewdrivers ära.

Vi skakar på huvudena tillsammans åt hur löjligt det är att vårt styrelseskick kallas för demokrati, som betyder folkstyre på latin, för vilket folk är det som styr över oss egentligen? Det är i varje fall inte det svenska, den saken är ju helt klar.

Väl framme i den lägenhet som blir deras "hotellrum" under deras besök här så går de ganska snart och lägger sig och vilar. Efter ett par minuter hörs de djupare andetagen från de uttröttade resenärerna som nog kan behöva ett par timmars sömn för att komma ikapp. Jag beger mig ut på stan för att uträtta diverse ärenden.

Ett par timmar senare, framåt kvällen när de väl börjar vakna till liv igen ringer telefonen. Det är arrangörerna från Östergötlands Blod & Ära som meddelar att de har hittat en ny konsertlokal, sedan polisen lyckats lista ut det första alternativet och mer eller mindre tvingat lokaluthyraren att bryta sitt kontrakt.

– Det är en invandrarägd restaurang, förklarar han och vi kan inte låta bli att skratta åt att det är vanligare att invandrare mer än gärna hyr ut till oss eftersom ingen kan anklaga dem för att vara "rasister"... Men att däremot alla svenskar blir knäsvaga så fort de kan vara i riskzonen att utpekas som sådana. Vilket hyckleri!

– Ägaren till restaurangen vet vilka vi är och han bryr sig inte om det, så länge inte något jävla pucko sabbar inredningen.

Jag lägger på luren och förmedlar den glada nyheten till bandet som såg något nedstämda ut när jag berättade att vi blivit av med vårt första bokade ställe. Polisen verkade vara mycket aggressiva den här gången och hade gjort yttrandefrihetsfientliga uttalanden i mellansvensk massmedia. "Vi ska stoppa nazisterna till varje pris", hette det i vanlig ordning. Skillnaden var dock att de hade kallat in poliser från sju olika distrikt som skulle sätta stopp för alla regimkritiska åsiktsyttringar.

Eftersom Griffin har en egen tatueringsstudio hemma i Kanada och har tatuerat i över femton år (han är 35, nästan 36 nu) så frågar han om vi inte har tillgång till en tatueringsutrustning? Plötsligt slår det mig som en blixt från klar himmel, javisst ja, en kamrat som för närvarande befinner sig inkvarterad hos ett av statens gästfria Gulagläger äger ju faktiskt en tatueringsutrustning! Så jag kastar mig på telefonen och ringer runt för att jaga rätt på både honom för att fråga om det är ok att låna den under en vecka samt få tag på den hos någon som tagit hand om den åt honom här på utsidan av de gråa murarna. Efter mycket om och men lyckas jag faktiskt med båda delarna och vi bestämmer att vi ska hämta tatueringsutrustningen mitt på dagen efterföljande dag.

– Jävla jänkare, säger Michael och åsyftar Eric som är bandets enda icke-kanadensare och kommer från Detroit i USA. Det är naturligtvis skämtsamt menat och Eric svarar genast med något om att amerikanarna minsann underkuvat kanadensarna under alla

år... Det här leder naturligtvis till en längre historisk dialog som Griffin avslutar med att höja rösten och poängtera att kanadensarna kastade minsann ut alla kolonialisatörer och tillförskansade sig den mark som de ville ha.

Man märker ganska snart vem det är som bestämmer i bandet, för när Griffin höjer sin röst som närmast kan liknas med en mullrande V8 så lyssnar alla noga på vad han har att säga.

Det är ganska oundvikligt att börja diskutera om pajaserna i England som startat en välkänd inbördes konflikt eftersom alla i bandet är kamrater med George Eric Hawthorne som blivit utsatt för diverse mordhot och smutskastningskampanjer från deras sida.

– Vårt band, Aryan, har inga personliga problem med någon, säger Griffin och de andra instämmer, men jag känner George sedan många år tillbaka och vet att allt de säger om honom inte stämmer. Så om någon påstår det ena eller andra om någon som vi känner så konstaterar vi bara att det är skitsnack. Jag hjälpte ISD Records med några skivomslag, bl a till People Haters, som tillhör mina bästa vänner här i världen. Men nu har jag hjälpt det skivbolaget för sista gången.

– Deras patetiska påhopp på No Remorse är bland det löjligaste jag sett, säger Mike och de andra instämmer. Paul Burnley är och förblir No Remorse. Om han har bestämt sig för att avsluta bandets historia så är det avslutat och det kan ingen ändra på.

Vi skrattar tillsammans åt den såpopera som några antingen mentalt defekta eller helt enkelt otroligt förvirrade pajaser har lyckats sätta igång.

– Vi är ett vit makt-skinheadsband som spelar för att väcka och glädja vita människor, ingenting annat! Vi har inte tid med de löjligheter som vissa ägnar all sin tid åt. Tänk bara på vad vi skulle kunna åstadkomma om vi rasmedvetna stod enade? Vi skulle kunna nå oanade framsteg, säger Griffin och man kan utläsa ur hans blick att han menar allvar...

Under veckodagarna onsdag till torsdag så var jag upptagen med lektioner i skolan och Griffin tatuerade medan det restrerande bandet var ute och upptäckte Stockholm tillsammans med ett par kamrater.

På kvällarna drack vi ett par malt och pratade om allt möjligt till tatueringsmaskinens metodiska surrande utifrån köket. Under min tid i den rasmedvetna rörelsen så tror jag att jag aldrig har träffat några sådana ödmjuka, humoristiska och kamratliga människor. Deras uppriktighet var så fruktansvärt äkta och det fanns inte ett spår av någon rockstjärnementalitet eller skinheadskomplex, trots att Griffin själv varit skinhead i nästan 19 år (!).

– Jag och mina kamrater svor en ed 1978 att vi skulle förbli skinheads för alltid och jag menade det, säger Griffin och ler vid det nostalgiska minnet.

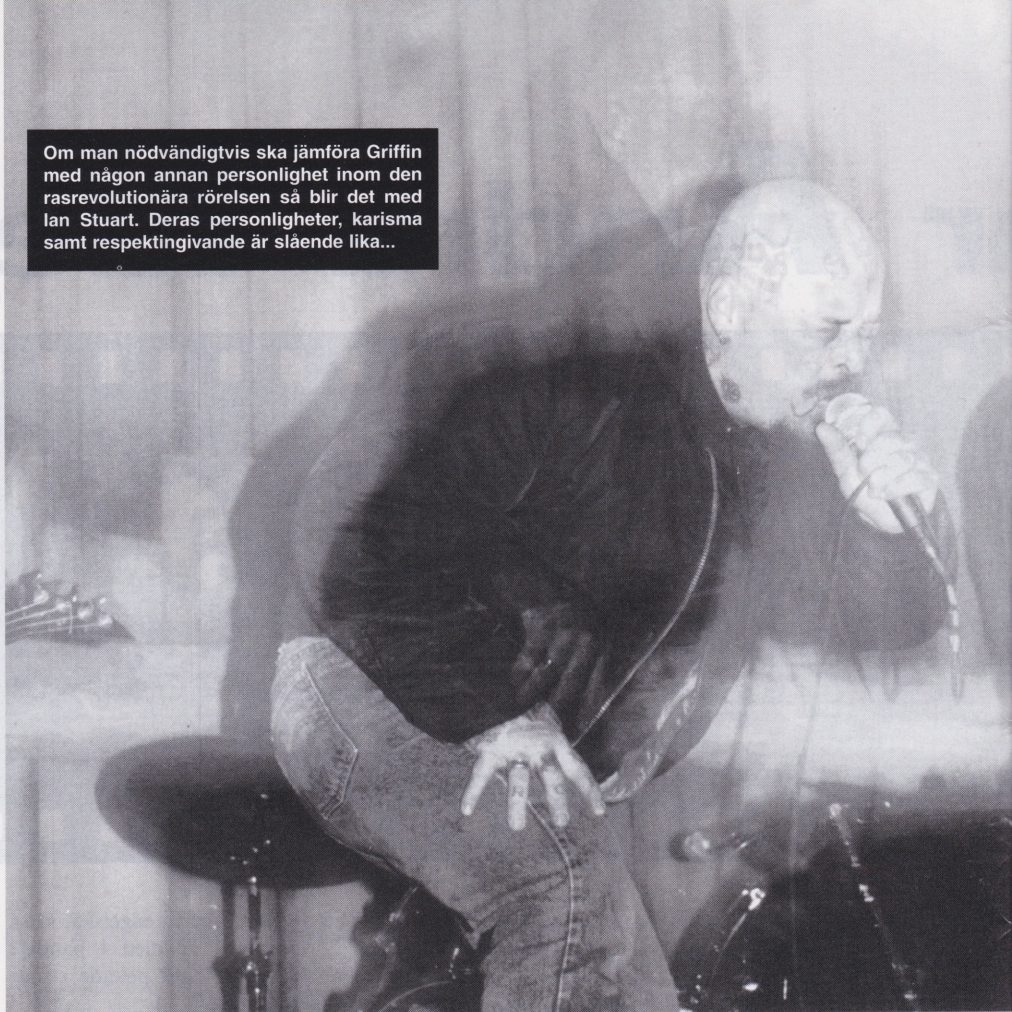
Ett löfte är en helig sak för en patriot, något som icke-patrioter ibland kan ha svårt att förstå. De förstår inte innebörden av ord som ära och stolthet, några ingredienser som är djupt betydelsefulla för oss som är rasmedvetna.

– När jag säger något så menar jag det, säger Griffin och fortsätter, tag t ex om det uppstår något missförstånd mellan oss och någon annan patriot. Då tar jag kontakt med personen ifråga och reder ut det, istället för att låta skitsnacket fortsätta. Vi har varken tid eller lust att inbegripa oss i någon form av vendettor.

Jag förstår vad han menar, ju äldre man blir desto större insikt får man i hur petitesser kan blåsas upp och orsaka omfattande intriger och konflikter...

Aryans nya album *Where Iron Eagles Fly* är som en ny frisk fläkt inom vit makt-oi-genren. För oss som inte var alltför imponerade av deras debutalbum så kom det som en skänk från gudarna. Med ett nytt tajtare band, genomtänkta och genomarbetade texter som sjungs med en känsla som närmast för tankarna till vit makt-musikens gudafader Ian Stuart. Och det är inte taget ur luften! Det är ofta som jämförelser görs med Ian Stuart och legenderna Skrewdriver, men med Griffin och Aryan så är likheterna alltför slående för att kunna ignoreras. Bägge är eller var karismatiska och respektingivande, skinheadsveteraner med ett ärrat förflutet som använde eller använder sig av sin talang som sångare för att nå ut med budskapet. Det märks också klart och tydligt vilken inverkan Ian Stuart och Skrewdriver har haft på Aryan och alla talar varmt om sina stora förebilder.

– Han var den störste, menar de, vi kan bara sträva vidare för att bli bättre, men hans jämlikar blir vi aldrig!

Om man nödvändigtvis ska jämföra Griffin med någon annan personlighet inom den rasrevolutionära rörelsen så blir det med Ian Stuart. Deras personligheter, karisma samt respektingivande är slående lika...

Kvällen börjar närma sig sitt slut när telefonen ringer för hundraelfte gången i ordningen...

– Hello! Det är en polsk kamrat från Thor Records på linjen. Vi befinner oss med Blue-Eyed Devils i Göteborg just nu. De ska ha en lokal fest här imorgon kväll och de vill att BED ska spela där. Vad tycker ni om det?

Orsaken till att Blue-Eyed Devils befinner sig i Sverige är för att en konsert som var planerad i Italien blev inställd, så de vände sig norrut istället. Villkoret för att arrangörerna Blod & Ära Östergötland skulle betala halva deras resekostnader till Europa (3000 DM) var att de bara skulle uppträda en gång i Sverige tillsammans med Aryan. För naturligtvis så skulle det omöjligt gå ihop sig ekonomiskt om de lockade bort hundra besökare till någon annan konsert. Det är bara att räkna efter med enkel huvudräkning för att förstå detta! Hur som helst, nu verkade det som om någon i varje fall tänkte arrangera detta. Var det för att förstöra för oss?

– Tjena, säger jag, då kan vi naturligtvis inte betala 3000 DM utan då betalar vi 1000 DM.

– Men de säger att det inte kommer fler än högst femtio personer hit, då kan de ju inte betala 2000 DM. Kan ni inte betala hälften, 1500 DM i varje fall?

– Ok, om det kommer dit *färre* än 100 personer så kan vi göra det, säger jag och förbannar mig själv i nästa sekund. Men vi tänker *inte* tolerera något tjafs om pengar hit eller dit sen!

Samtalet avslutas och vi lägger på. Jag förbannar återigen mig själv, nu kommer det ändå att bli tjafs om de inte får sina pengar i Göteborg, tänker jag.

Griffin i kassen, strax innan en järnhård boll slår in i nätmaskorna bakom hans rygg... Griffin har varit ishockeymålvakt i femton år och det märktes, han var en stadig stoppkloss som stoppade många bollar.

Ett helt färdigt gäng efter en hård match. Och hur slutade den undrar säkert våra läsare? Tyvärr har vi lovat Griffin och pojkarna att inte berätta det...

På fredagen hade vi ett tajt schema. Först på tur stod en tur in till Gamla Stan för att handla lite souvernirer och Torshammare med mera. Därefter var det dags för den omtalade landskampen Sverige-Kanada i innebandy!

Efter att ha åkt vilse ett antal gånger på vägen så var vi slutligen framme vid den innebandyplan som vi hyrt för ändamålet. Griffin hade varit ishockeymålvakt i femton (!) år och vi hoppades få sätta honom på prov i rinken...

En tuff match länderna emellan lider så småningom mot sitt slut och ett trött gäng bestående av svettiga och slutkörda spelare ligger utslagna runtom rinken!...

Vi tackar varandra för en god match och "mästarna" skrattar glatt. Vilka det blev kan vi dock inte förtälja eftersom vi avgett ett löfte till Griffin att inte göra det...

Väl hemma igen så ringer åter telefonen ilsket. Det är arrangörerna som ringer med ytterligare olycksaliga bud.

– Vi har blivit av med den jävla lokalen, meddelar de och man kan höra att han är kraftigt irriterad. Snuten har varit där och hotat ägaren så han vågar inte hyra ut. Men ni kan vara lugna, vi har ytterligare ett reservställe, kanske inte lika bra, men det kommer att bli bra i varje fall...

Jag lägger på och känner hur nerverna knyter sig i magen. Att det alltid ska behöva vara på det här sättet när man har från systemet avvikande åsikter. Men, men det är smällar man får ta, en vacker dag kanske de inte har så total makt längre, den dag som folket har vaknat, tänker jag för mig själv. Nåja, vi får väl se...

Efter att ha duschat och gjort oss i ordning så hade vi planerat en pubrunda, men det visar sig att Mike och Eric blivit så slutkörda av matchen att de somnar in med kläderna på och Bob och Griffin ville inte gå ut dagen före konserten, så det slutade med en lugn hemmakväll återigen.

Griffin berättar lite om sin familj, sin fru och barn, han har en son och två döttrar, samt "vakthunden" Elmo, som är en ursnäll och dreglande bulldogg. Hans fru var med om en tragisk trafikolycka för ett par år sedan så Griffin hjälper henne till stor del med hushållet och att ta hand om barnen.

– Min familj, mina barn betyder allt för mig, säger Griffin. Det är ju för deras skull som vi gör det vi gör också. Så att de ska ha någon ljus framtid att se fram emot och inte behöva växa upp i något mångkulturellt ghetto.

Lördag morgon, den stora dagen är inne. Ska det bära eller ska det brista? Vid tolvtiden börjar vi färden mot Linköping och konserten någonstans i dess omnejd. Vi måste vara där ett par timmar tidigare för att soundchecka och rigga ordning allt.

Strax utanför Södertälje möter vi upp Germania och Vit Aggression för att färdas vidare tillsammans.

Efter ett par timmars resa möter vi upp arrangörerna från Linköping, kamrater från Göteborg, Blue-Eyed Devils och deras resesällskap som består av polska och tyska kamrater. De berättar att festen dagen innan blev välbesökt med över 100 åhörare, samt att de inte fått ett enda öre i ersättning för sina resekostnader. Jaha, tänkte jag, hoppas bara att de inte tror att vi ska betala allt då utan att vi betalar det som vi gjort upp om tidigare.

Bilkaravanen satte kurs mot den nya konsertlokalen – den fjärde i raden – som vi nu visste var en lada ute på landet...

– Det gör ingenting alls, skrattade Griffin och förklarade, vi repar vanligtvis i en lada så vi är mer än vana.

Väl framme tittar vi på varandra och skrattar glatt, för att inte säga hysteriskt... När vi kollade in ladan så skämdes man inför våra gäster från andra sidan Atlanten. Polisen var också redan på plats, de hade "skuggat" arrangörerna när de körde ut viss utrustning till ladan och stod nu stöddigt och kollade från ett betryggande avstånd, medan de inväntade sina förstärkningar.

Ett par timmar senare när konserten var över kunde vi dock andas ut, något som såg ut att kunna bli ett förödmjukande nederlag hade vänts till en total seger och vi hade återigen visat att de aldrig kan stoppa oss!

De enda som såg något missnöjda ut var de som arrangerat Blue-Eyed Devils resa, de fick 4300 kr vilket torde motsvara de 1000 DM som vi kommit överens om, men de verkade ha hoppats på mer eftersom de kom tomhänta ifrån Göteborg.

Ett par dagar senare, efter ett besök på Historiska museet och ytterligare införskaffande av souvernirer så var det dags för Aryans hemresa. Vi skakade hand för sista gången och uttryckte önskningar om att ses igen en vacker dag...

– Hälsa alla som hälsas bör, hälsa till alla vackra svenska tjejer, till era kamrater inom Nordland och alla svenska frihetskämpar...

TROTS MASSIVT ZO[...]

VIT MAKT-MUSIKEN[...]

Av Peter Andersson och Matti Sundquist

Aryan, Blue-Eyed Devils, Vit Aggression och Germania den 1 mars 1997 i Limmernäs

Plats: Limmernäs Datum: 1 mars 1997 Arrangör: Östergötland Blod & Ära Publik: 400	**Plus:** Inga inbördes konflikter Enighet mot polisen Stämningen Många bra band för endast 150 kr	**Minus:** Nästan ingen försäljning av rasliga produkter Kylan – innan det blev varmt Hyenorna i form av journalisterna Vit Aggression under 'Die Fahne Hoch'

"Konserten är inställd. Det är bara att åka hem igen." Poliserna som mötte oss på den enskilda skogsvägen efter 20 mil var bestämda: Någon konsert skulle det inte bli. Vi litade inte på lagens långa arm utan beslöt oss för att åka den sista biten till konsertplatsen för att se om konserten verkligen var inställd. "Det går inte", sa polisen, "det är redan så många bilar där uppe. Det är kaos!" Vi gick ur bilen för att ringa till våra kamrater som redan hunnit fram men mitt ute i ingemansland fanns det ingen täckning så det var lönlöst att ens försöka. Då vi började fundera på att ta oss de återstående kilometrarna till fots släppte polisen fram en bil från TV 4 och nu kunde de inte längre hindra oss från att också åka upp.

Svinparaden

Väl framme vid lokalen, som visade sig vara en lada, var det inte den mängd bilar som polisen frammålat. Det fanns inte heller några djur som skulle kunna ta skada av konserten, som polisen också hade sagt i ytterligare ett försök att få oss att vända om.

Från ladan såg vi en slingrande kö av bilar, minibussar och bussar som närmade sig lokalen. Troligen hade polisen också sett dem och förstod att de inte kunde lura i alla att det inte skulle bli någon konsert. Troligen hade de väl naivt trott att vi skulle anlända till deras avspärrning bara några få åt gången. Det skulle ju då bli mycket lättare för dem att komma med diverse lögner och bara förbjuda oss att åka längre...

Konsertlokalen var inte lik någon annan. Den så kallade scenen var två meter hög och fanns inne i ladan på ena kortsidan. Därefter var det ungefär tio meter som kom att användas som dansgolv. Efter det gick golvet upp ungefär en meter där folket som ville undvika det vilda dansandet kunde stå.

Att konserten skulle vara i en lada var inte något planerat. Lokal efter lokal hade bokats men en efter en hade de "avbokats" av polisen. En del av lokalägarna var fullt medvetna om att det var en rasmedveten konsert som skulle hållas och man kan verkligen fråga sig vilka hotelser polisen kom med för att få dessa lokalägare att bryta kontraktet! Hur som helst verkade de allra flesta åhörarna vara positivt inställda till kvällens arrangemang, trots att det var i en lada och trots att polisen, media och till och med personer från polisstyrelsen övervakade konserten. De allra flesta förstod att det inte var arrangörernas fel att konserten hölls ute i skogen, utan polismaktens fel. Trots allt var det inget fel på ladan om konserten skulle ha hållts på sommaren men denna marsdag var som alla andra marsdagar: kall. Som tur var gjorde mängden åhörare att lokalen snart blev varm.

Tyvärr var det väldigt många som smet förbi de vakter som stod och tog upp betalningen. Faktum är att det var omkring 130 som betalade! Och det var 300-400 på konserten! Som ni förstår resulterade denna kväll i en stor ekonomisk förlust för arrangörerna och sponsorerna (Blod & Ära Uppland och Nordland) och det måste kännas väldigt otacksamt för dem att slita veckor innan för att allt ska fungera och sedan struntar folk i att betala! Du som oavsiktligt missade att betala eller du som känner det dåliga samvetet komma krypande kan skicka in ett bidrag till nämnda organisationer.

Polisen hade mycket att stå i denna kväll. Redan på samlingsplatsen kände sig polisen tvungen att ingripa då några ungdomar "ropade på Hitler och kastade Hitlertecken" (ja, så har faktiskt en tidning beskrivit en liknande händelse). Det är ganska intressant att studera hur etablissemanget oroar sig för då Storbritannien ska lämna ifrån sig Hong Kong, de beskriver med målande ord hur yttrandefriheten kommer förvandlas till en kommunistisk diktatur. Samtidigt som de själva för samma kamp mot det fria ordet!

Även på konserten grep polisen flera personer som endera gjort segerhälsning eller burit förbjudna symboler (Sverige? Yttrandefrihet?). Stundtals var det nära en ordentlig sammandrabbning med polisen som var utrustad för kravaller från topp till tå. Med den ilska mot polisen som hade växt inom oss likt en kokande gryta och vår övertygelse att vi har rätt skulle nog polisen ha mött hårt motstånd.

Man kan över huvud taget fråga sig vad polisen gjorde mitt ute i skogen! Kanske skulle de förhindra att vi våldsgästade den närmsta grannen – jag vet hur långt bort det närmsta huset låg. Skulle de förhindra att vi begav oss ut i skogen och trampade på fridlysta blommor? Eller trodde de att vi skulle gnaga bort barken från träden? Hur som helst hade vi åhörare tusen gånger roligare än de hundra-

De blåögda jävlarna

– FÖRTRYCK: LEVER 1997!

tals poliser som etablissemanget tydligen ansåg var tvungna att vara där.

Den dagen kommer i alla fall då polisen inte kan styra oss längre och deras sköldar och hjälmar hjälper föga...

"Sieg Heil! Sieg Heil! Sieg Heil!"... Segerhälsningarna ekade i den lilla ladan när Blue-Eyed Devils antog scenen (läs: loftet) och in kom farbror blå med batongerna i högsta hugg, "hets mot folkgrupp" är ett allvarligt brott, det har näbbarna i riksdagen bestämt. "Bäst att misshandla och gripa svenska tonåringar, demokratin och yttrandefriheten måste försvaras till varje pris!"

Det kändes helt sjukt att se vad polismakten är beredda att göra för att stilla massmedias törst efter patrioters blod. Här står vi i en gammal lada mitt ute på den svenska landsbygden, vår enda önskan är att få samlas med våra kamrater för att lyssna på musik och hylla vår historia och vårt folk. Det var ingen där som kunde störas av vår närvaro och sålunda heller ingen folkgrupp som skulle kunna känna sig kränkt av segerhälsningarna.

Tydligen så var den s k "ordningsmakten" av en annan uppfattning och de hade kommenderat ut över 150 poliser med kravallutrustning. De försökte stoppa konserten med alla möjliga medel och när inte det gick så ringde de brandmyndigheten för att de skulle inspektera ladan och avblåsa konserten pga brandrisken. Men det gick inte som de hade tänkt sig, brandmyndigheten godkände lokalen och de var närmast förbannade på snuten för att de hade dragit ut dem i skogen utan anledning så sent.

Så polisen gjorde som så många andra gör när argumenten tar slut – de tog till våld, grovt övervåld. De slog vilt omkring sig med batongerna och släpade ut folk till piketbussarna. En tjej som inte såg ut att vara mer än 16 år släpades ut i håret av en stor och modig (?) polisman!

Polisen bröt sig alltså in och misshandlade folk som de misstänkte (de kan omöjligt ha sett att just de personer de grep hade gjort segerhälsningen) gjort sig skyldiga till ett "brott" som vanligtvis ger böter...?!

Drew, sångaren i Blue-Eyed Devils blev vansinnig av att se hur den svenska polismakten betedde sig och han började skrika..."You fucking pigs, get the fuck out of here, throw out the the fucking pigs!"

Det tände en gnista hos patrioterna och helt plötsligt vände det, flaskor och stenar haglade över "grisarna" som tvingades till snar reträtt.

När så ladan återigen var svinfri så bommades porten igen och polisen stod utanför som en fårskock tills det att konserten var slut.

BED var mycket imponerande och de spelade otroligt tajt och bra. Drew var helt suverän som frontman och hans akrobatiska övningar på takbjälkarna var mycket uppskattande. De spelade alla låtar från debutalbumet *Murder Squad*, en cover från Aggravated Assault plus en hel del nya låtar. Publiken stompade loss ordentligt till låtar som 'Walk in shame', 'Final solution', 'Beating & kicking' samt bandets egna version av Condemned 84 klassikern 'Skinhead' som är en riktig höjdare.

Blue-Eyed Devils var helt klart bättre live än på skiva och jag kan utan tvekan säga att de är det tajtaste skinheadbandet som jag någonsin sett.

Nordic Thunder var kända för att vara samspelta och det kommer även Blue-Eyed Devils att bli. Detta band skulle jag verkligen vilja se en live-CD ifrån.

"Dööööööd åååååt ZOOOOOOG! Dööööööd åååååt ZOOOOOOG!" Göran vrålade så att han nästan blev blå i ansiktet och publiken var överförtjust. Detta var alltså kvällens överraskning, Vit Aggression!

Stompargolvet fylldes snabbt med vilt dansande människor som hoppade omkring bland stenar och hö. 'Ett enat folk', 'Fosterlandsvakt', 'Vit och aggressiv', hittarna avlöste varann och äntligen fick man chansen att höra låtar som de flesta endast hört på CD.

Aryan

Nästa band var Germania och eftersom de agerade musiker åt Göran så befann de sig redan på scenen. Det rockades loss ordentligt och störst gensvar fick de när det stämdes upp till låtarna från Nordland 4. "Cancer i vårt rike, en cancer som växer sig stark", jovisst kunde publiken texten och Germania såg ut att trivas ordentligt.

Nu var det dags för Griffin och Aryan att klättra upp på scenen. Förväntningarna var stora, skulle de vara så bra som man hade hört? Aryan brakade loss med 'New Storm Rising' och det var nästan så att man undrade om det åskade utanför när Griffin höjde sin mäktiga stämma.

Det bjöds på en hel del suveräna låtar både från debutplattan och från den kommande uppföljaren *Where Iron Eagles Fly*. Efter att ha hört den nya plattan på kassett så var det underbart att få höra låtarna live. Bandet framförde även en hel del suveräna coverlåtar, bl a 'Showdown' och 'Tuesday's Gone'. Men höjdpunkten var helt klart Aryans version av rocklåten 'Louie, Louie' som de döpt om till 'You Gotta Go' och publiken sjöng med för fulla halsar.

Kvällen avslutades med lite olika konstellationer, där medlemmar från Vit Aggression, Svastika och Germania b la framförde 'In Hoc Signo Vinces' och 'Aryan Pride' och även detta fick ett bra gensvar.

Om man ska summera det hela så tycker jag att det var en mycket lyckad kväll, trots att det slutade i en lada ute i den svenska lands bygden. Själv så trivdes jag ordentligt denna kväll trots kylan och trakasserande poliser.

Den här konserten var en riktig seger mot ZOG och arrangörerna ska ha en eloge för att de lyckades fixa en lokal och genomföra konserten efter det att polisenmakten stoppat de fyra första.

Germania

Griffin

kort &

STORM I FRANKRIKE

I föregående nummer av Nordland kunde vi berätta om bandet Bifrost, som uppstått ur askan av de franska toppbanden Bunker 84 och Brutal Combat. Vi erbjöd dem att medverka på samlingsskivan White Death och det ställde de sig mer än positiva till.

Bifrost planerar även ett eget album – antingen med 6 eller 12 spår – som kommer att släppas till hösten. Håll ögonen öppna efter detta då Bifrost är laddade med talanger...

NORRLANDS BEFRIELSEARMÉ

Med Heimdall i spetsen så avser våra norrländska fränder att gå på offensiven! Med en djupt rotad tradition att säga ifrån till den centraliserade regimen så avser de att starta ett folkligt uppror uppe i norr.

– Varför ska vi be om ursäkt för att vi är svenskar i vårt eget land? Det är inte fult att vara svensk, vit och stolt, konstaterar en upprörd norrlänning till Nordland.

Det är det som de nationella banden i Norrland vill visa med hjälp av en samlingsskiva med undertiteln "Norrlands befrielsearmé". Medverkande band kommer att bli Heimdall, Tors Mannar, Nordfront, Wulfschauze (som på svenska betyder Varglya), Tyr, Valkyria, In Aeternum och Väringarna. En samling som kan utlova bred variaton och flera överraskningar...

Valkyria är ett tjejband med stor talang! Tyr är bildat ur resterna av det gamla nationella punkbandet Bizex-B (vars namn var taget som en parodi på gruppen Wizex), som var ett av vårt lands första band att släppa nationella låtar på vinyl (låtarna Patriot och Palestina som handlade om att "samma sak som hände där kan även hända här..."). Samt sist men inte minst det i Norrland välkända Black Metal-bandet In Aeternum.

Nordland har lyssnat på en demo från flera av banden och vi säger bara: "Norrland är på frammarch!"...

"WHITE DEATH" – EXTREM VIT MAKT

Välkommen till den underbara världen av extrem vit makt-musik! För att tillvarata den alltmer växande skaran av extrema vit makt-band har Nordland och Resistance Records beslutat sig för att samla merparten av de främsta som bryter ny mark till en samlingsskiva med titeln White Death.

Skivan kommer att innehålla blandade stilar såsom dödsmetall, hård hardcore, industrimetall, fläskmetall och metall som ligger i gränslandet till de mer extrema varianterna. Även Black Metal kommer att finnas representerat.

Projektet kommer att spelas in under januari-juni 1997 och därefter släppas till hösten.

Medverkande band som anmält sitt intresse till dagens datum är nordamerikanska Bound For Glory, Centurion, Odins Law och Berserkr, engelska Squadron, franska Bifrost, polska Graveland och Veles samt svenska Triskelon och Wietze.

Andra band som visat sitt intresse är normala skinheadsband som experimenterat lite med andra stilar, varav finska Pig Killer samt svenska Heimdal och Germania kan nämnas. Fler band kommer dock att tillfrågas såsom tjeckiska Excalibur och italienska Front Towards Enemy.

– Hårdare tider kräver hårdare musik, menar Ed i BFG och vi kan inte annat än att instämma.

& gott!

UNGERN RESER SIG

Från Ungern meddelar ungerska frihetskämpar att de försöker förena mindre grupper av rasmedvetna ungdomar och samla dessa i en disciplinerad nationell front.

Med marcher och demonstrationer försöker de väcka det slumrande ungerska folket ur dess dvala. Fler och fler ungrare blickar mot det nationalistiska alternativet som erbjuder frihet och bröd åt folket.

Vi önskar våra rasfränder lycka till med sin kamp. 88!

NATIONALSOCIALISM I SYDAMERIKA

I de kaotiskt rasblandade länderna i Sydamerika har det uppstått ett rasmedvetande ibland människor av europeisk härkomst, först och främst från de sydeuropeiska länderna vars förfäder införde civilisationen till denna världsdel.

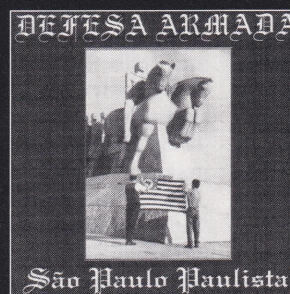
Detta fenomen sprider sig likt en löpeld i de områden där folk tröttnat på kommunistisk terror, våldtäkter, mord och annan hög kriminalitet. De rasmedvetna vill istället skapa en egen folksocialistisk stat, som ska vara belägen i Sao Paulo, där de har sitt starkaste fäste och där det existerar flest sydamerikaner av rent europeiskt ursprung.

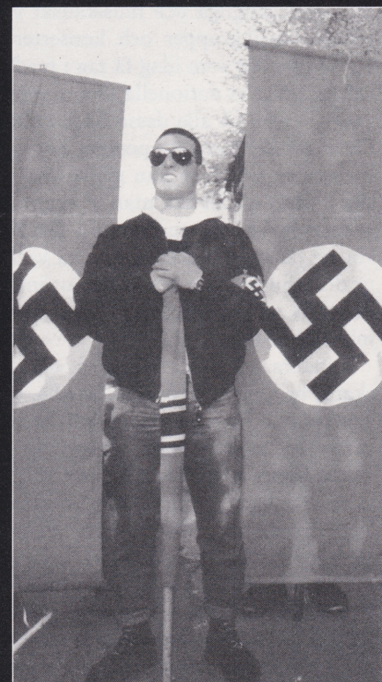
I detta frihetssträvandes spår växer det också fram en nationell musikrörelse med många gemensamma nämnare med vår, och de talar även om Ian Stuart och Skrewdriver som sina främsta influenser.

Bandet Defesa Armada som bildades i november 1995 har nyligen släppt sitt debutalbum, vilket även är Sao Paulos första vit makt-album (om man nu kan kalla det för det?). De har även medverkat på den första volymen av samlingsskivan Paulistarum Terra Mater tillsammans med Nova Nacao och Frente Nacional.

– Vi ska sätta stopp för den kommunistiska terrorn, deras våldtäkter på våra kvinnor och mördandet av hederligt folk. Vi ska återupprätta vårt folks ursprungliga kultur, moraliska värderingar och den traditionella kärnfamiljen. Vi ska rasera ondskans kungarike, säger en representant för Defesa Armada till Nordland.

GREKLANDS GYLLENE GRYNING...

Med en regelbunden 8-sidig veckotidning i A3-format, eget tryckeri, tusentals medlemmar och regelbundna demonstrationer och andra möten och manifestationer så ser det grekiska folkets framtid ljusare ut när den nationalsocialistiska organisationen Xpyeh Ayth (Gyllene Gryning) växer sig alltmer starkare och starkare...

– Med starkt internationellt samarbete oss nationalsocialister emellan så har vi goda möjligheter att rädda våra folk ur den rasliga och ekonomiska misär som för närvarande härskar i de sionistiska ockupationsregimerna, säger en grekisk kamrat till Nordland, med hopp om ett fortsatt och utvidgat samarbete. 14 ord, kamrater, 88!

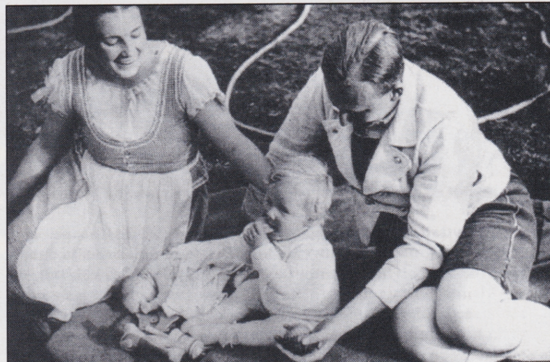
Framtiden tillhör oss!

Av Daniel Lind

Tillåt mig först att ta tillfället i akt och tacka alla Er som trots den kalla motvind som blåser och de mörka moln som ockuperar himlen står stolta och rakryggade i kampen för vårt folks överlevnad. Givetvis borde dessa första rader vara onödiga. Jag menar, att ha som sitt främsta mål att se till att sitt eget folk lever vidare och lever sunt och tryggt borde vara en självklarhet. Men, som vi vet så är majoriteten av vårt folk idag okunniga om den väg till undergång som den vita rasen befinner sig på.

Den låga vi lever för och som aldrig under våra levnadsdagar kommer att släckas är kampen för vårt folks välbefinnande och överlevnad. Denna heliga kamp kan ibland kännas som om den bedrivs i en evig uppförsbacke i detta ohygieniska och bastardiserade samhälle. Kanske Ni ibland tycker att vi inte kommer någonstans, att ingenting händer. Men, ha tålamod, kamrater. Tänk bara tillbaka fem år i tiden. Hur bedrevs kampen då? Fanns det då så goda och professionella organ som Nordland och Resistance? Fanns det då lika lättillgängliga och musikaliskt välproducerade musikgrupper och konserter? Kunde Ni då lika lätt som idag få tag i medveten litteratur? Var vi nationella lika medvetna som idag? Svaren på alla dessa frågor blir nej och listan på hur kampen positivt har utvecklats de senaste fem åren kan göras lång. Men nu ska vi inte se tillbaka utan vi ska med glädje se framåt. För segern kommer, den ligger och väntar på att vi tillsammans ska väcka folket ur dess djupa sömn och få det att inse att följderna av att experimentera med naturlagarna inte blir nådiga.

Fundera också på varför vi, denna tappra skara, har blivit medvetna. Media, "politiskt korrekta" och dagens ledare vill ha det till att vi är en missanpassad grupp av ständiga våldsverkare som bara känner till en egenskap; nämligen att hata. Men, vi vet att det är kärleken till vårt folk som gör att vi kämpar så tappert som vi gör. Och varje gång de förbjuder vår verksamhet, genom att bannlysa våra segersymboler, vår musik etc blir vi starkare och vår slutgiltiga seger kommer allt närmare. För när systemet förbjuder och hittar kryphål i lagboken slipper vi bevisa att demokrati – som styrelseskick – är omöjligt. För demokratin bevisar att det genom demokratiska åtgärder är omöjligt att förbjuda fiender till det egna systemet. Man kan ju tycka att detta borde vara nog med bevis för folket att förstå att det nu är dags att resa sig och säga emot. Men, ockupationsmakten och demokratin har lyckats att smutsa ner folkets hjärnor så, med skräpkultur etc, att de inte ser dessa självklara bevis på "slag under bältet" på det egna folket. Så länge som folket får sin löne- eller bidragscheck varje månad, så länge som de har en propagandamaskin (TV) som dag och natt pumpar ut ockupationsmaktens reklam är de lojala till dagens system. Kort och gott, så länge folket har materiell lycka är de svårväckta. Men, om vi blir allt sundare, belästa och fysiskt och mentalt starka är det bara en tidsfråga. Och så länge som demokratin själv bevisar sin svaghet är det inte långt kvar innan folket är redo att väckas och slå sig fria från de bojor som idag tynger dem. Och vi ska gladeligen stå starka att hjälpa vårt vackra folk att lösgöra sig från de fiender de idag inte upptäcker.

"Om du väl smakat på sanningen, så sväljer du inte lögnen." Det viktiga och sanna argumentet har och kan hjälpa oss mycket i framtiden. För tänk: Ligger inte det argumentet rätt bra när vi ser igenom filmer som t ex Independence Day och andra produktioner och beslut som genomsyrar denna, idag, sjuka verklighet vi lever i. Ett annat aktuellt exempel på att dagens system inte vill att vi ska överleva som ett sunt, rent och medvetet folk är väl de senaste alarmerande rapporterna om att det aldrig producerats färre vita barn än just nu! Tror Ni att våra fiender vill att vi ska föda några barn? De har dragit på oss arbetslöshet, kriminalitet och nedskärningar i barnomsorg och skola (!), för lite vett har det vita folket fortfarande kvar. För vem vill sätta ett barn till världen i detta samhälle, det är klart att man tänker en extra gång innan man i familjen bestämmer sig för att lysa upp verkligheten med ett nytt och oförstört barn. Vad har barnet för framtid? Det är vår plikt att säkra deras framtid!

Vår kamp innebär också att folket måste enas, för vad är ett folk värt bestående av glänsande individer men med en usel kamratanda. Ingenting! För att folket ska väckas och ställa sig på vår sida i kampen för vårt folks existens måste vi ha bra argument, för så smutskastad som den nationella idén är bland de nya ledarna – media – är väl ingen folkgrupp. Folket tror, som jag tidigare beskrev, att vi gör detta beroende på hat när det i verkligheten är tvärtom, det är kärleken till vårt folk som gör att vi varje dag vandrar i denna kamp som ständigt tycks befinna sig i en uppförsbacke. Vi vet att vårt vapen i framtiden kommer att vara Sanningen. Vi vet att t ex Rudolf Hess inte var en ointelligent massmördare utan en skärpt man som riskerade sitt eget liv för att försöka medla fred och ena vårt vackra och ståtliga folk. Ett bra sätt att väcka personer runt omkring dig på t ex arbetsplatser och i idrottsorganisationer är att lägga dina argument på en så enkelt beskrivande nivå som möjligt. Att försöka hitta exempel från verkliga livet som folk känner till och har lätt att se framför sig. Som exempel: Fråga vem som helst om de tror att det skulle vara möjligt att en miljon vita människor skulle kunna samlas för en demonstration likt negrerna gjorde i Washington? När de som svarar sanningsenligt på den frågan, nej, följ då upp med en följdfråga om varför det inte skulle vara möjligt. Kanske de då förstår i vilken duperad situation vårt folk befinner sig. Ett argument som våra fiender brukar ta till är att vi är fulla av fördomar. Detta argument verkar bara gälla den vita människan. Ett motargument mot detta, där till och med en liberal kan få svårt att "flumma bort sig" från huvudfrågan är att ännu en gång ge exempel från det dagliga livet.

Det viktigaste i framtiden kommer att bli att vi måste se till att vi ser till vårt eget folks bästa innan vi gynnar några andra. Det bästa, enklaste och mest levande exemplet/argumentet jag har läst om är den händelsesituation som Ben Klassen beskriver i Natures Eternal Religion. Herr Klassen beskriver ett händelseförlopp där en mor till ett barn upptäcker en livsfarlig giftorm under den säng där hennes barn ligger och sover. I dagens infekterande samhälle skulle kvinnan, som sann liberal, tycka synd om ormen (!), hon skulle undra varför den ligger där när den ska vara ute i naturen som är den naturliga levnadsplatsen för denna varelse, här inne under sängen kan den ju inte skaffa mat etc. Den omedvetna kvinnan av idag väljer alltså först att tänka på sin fiendes bästa istället för att genom alla medel skydda sitt barns hälsa och därmed avlägsna ormen från barnets rum genom alla medel. Vi måste få folket att först och främst se till barnet före ormen!

Till sist, vi måste överraska våra motståndare. Vi får inte ge upp, vår ära heter trohet! Av varje motgång måste och blir vi starkare. Varje gång en kamrat döms av politiska skäl eller när de förbjuder vårt folks heliga segersymboler vet vi att de bara gör oss en tjänst genom att bevisa att demokrati är ett svagt och omöjligt styrelseskick. När de försöker att "lamslå" folket genom att ge ut lättillgängligt propagandamaterial, som t ex Independence Day eller nästan allt som sägs och visas i media, avslöjar vi dem snabbt eftersom att vi vet att: Om du väl smakat på sanningen, så sväljer du inte lögnen.

Fången i Spandau – Historien om Rudolf Hess

– Eugene K. Bird
[P.A. Nordstedt & Söners Förlag]

Till att börja med vill jag upplysa om att boken är skriven av den man som var USA:s direktör på Spandau 1964-72. Det säger en hel del om bokens hållning gentemot det Tredje Riket. Trots detta faktum så verkar boken ge en förhållandevis saklig bild av Führerns forne ställföreträdare.

De första kapitlen avhandlar kortfattat tiden före Spandau: om den hjältemodiga flygfärden till Skottland och tillfångatagandet där, tiden i de brittiska fängelserna och om segermakternas skamliga skenrättegång i Nürnberg. Resten av boken handlar mestadels om Hess' liv på fängelset i Spandau. Ett fängelse byggt under 1800-talets senare hälft för ursprungligen cirka 600 fångar; nu skulle det inrymma sju tidigare högt uppsatta män från Tredje Riket: Hitlerjugends ledare – Baldur von Schirack; tyska flottans överbefälhavare – Karl Dönitz; Böhmen och Mährens riksprotektor – Konstantin von Neurath; Storamiral – Erich Raeder; Hitlers tidigare arkitekt – Albert Speer; Riksbankchef – Walter Funk och sist men inte minst Führerns ställföreträdare – Rudolf Hess, fånge nr 7.

Hess' medfångar kom alla, till slut, levande ur fängelset. När Albert Speer och Baldur von Schirack släpptes från Spandau vid midnatt den 30 september 1966, blev Rudolf Hess, fånge nr 7, Spandaus ende intern.

Med tanke på författarens ställning och till vem hans lojalitet står (Förenta Staternas regering och president) så är boken anmärkningsvärt rättvis i sin bedömning av Hess. Den ger en bild av honom som en man som är sina ideal trogen. När författaren ställer Hess frågan om han skulle agera på samma sätt ifall han fick chansen att leva om sitt liv, svarade han: "Givetvis skulle jag göra det, överste Bird. Jag skulle inte vilja missa chansen att tjäna Adolf Hitler som hans ställföreträdare. Jag skulle helhjärtat gå in i min uppgift."

Boken gavs ut ungefär 15 år innan Hess dog, så därför slutar den inte vid historiens slut. Efter att ha läst den kände jag stor sorg eftersom jag vet hur livet slutade för Hitler-Tysklands ställföreträdande Führer. Jag kände också en avsky mot segermakternas oförsonlighet, och då särskilt mot kommunisterna, Sovjetunionen, som behandlade Hess omänskligare än några andra.

För er som kan bortse från vissa uppenbara lögner om Tredje Riket och dess män, kan jag varmt rekommendera att bege er till närmsta bibliotek och inlåna denna fängslande bok.

– Emil Boëthius

Martin Ekström – orädd frivillig i fem krig

– Sivert Wester
[Militärhistoriska förlaget]

Hur många av dagens ungdomar känner till svensken Martin Ekström? Inte många kan tänkas, vilket verkligen är beklagligt eftersom han med största sannolikhet är Sveriges mest framstående soldat sedan 1815.

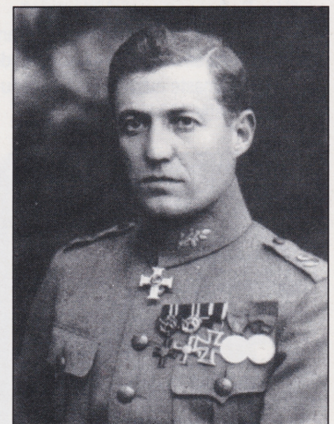
Historien om Martin Ekström, kanske den mest kontroversiella men även den mest framgångsrika svenska krigsfrivillige, är något som varje militärhistoriskt intresserad kan läsa med god behållning.

Martin Ekström var Hovslagarkorpral vid Svea Artilleriregemente när han i början av seklet bestämde sig för att åka till Persien och det svenska gendarmeriet där. Där stannade han i flera år och var med om de mest otroliga upplevelser i ett laglöst land.

Under första världskriget tjänstgjorde Martin som löjtnant i den tyska armén med stationering i Turkiet. Självklart dekorerades han med utmärkelsen Järnkorset av 1:a klassen. Det dröjde inte länge innan han under marskalk Mannerheims befäl kämpade mot bolsjevismen i det finska frihetskriget. Efter krigets slut stred han för Estlands frihet och befriade Narva med sitt förband och drev ryssarna ur landet. Han erhöll överstes grad i såväl den estniska som den finska armén.

När Sovjetunionen angrep Finland 1939 var Martin återigen på plats, nu som svensk Finlandsfrivillig. Under fortsättningskriget tjänstgjorde han som chef för ett finskt regemente.

Men vad var det som drev Martin till att delta i alla dessa krig?

Ända sedan ungdomen hade Martin likt Karl XII insett att Sveriges öde låg i öster. Han blev med tiden en hängiven anti-kommunist och 1934 blev han under en kortare tid ledare för den borgerliga nationella rörelsen Nationalsocialistiska Blocket. Det bör dock framhållas att Martin inte var revolutionär nationalsocialist utan snarare konservativ nationalist med ett djupt förakt för kommunismen. Martin hyste även djupa sympatier för Tyskland och var personlig vän med Herman Göring.

Efter det finska fortsättningskriget blev Martin civil, men kampen mot bolsjevismen hade han inte gett upp. Under 1942 begav sig Martin till Berlin där han arbetade med att hjälpa till att värva skandinaver till Waffen-SS. Martin tog dock själv aldrig värvning i Waffen-SS och den egentliga anledningen till detta var nog att han som icke-tysk inte fick behålla den tjänstegrad som han var kvalificerad för.

Martins liv var fyllt med spännande händelser och bedrifter varav en del finns beskrivna i boken. Jag vill slutligen bara propagera för denna något annorlunda bok, som beskriver en fascinerande man i en fascinerande tid. Läs boken då den bereder mycket nöje.

– Erik Nilsson

"Hans Narva-bragd är bekant och det kan alltid med samma berättigande upprepas, att det är något av rytmen hos Karl XII:s stövlar, som även gör hans fjät bevingade."

Stormpress # 7
[12 sidor A4 – ? kr – Pg: 85 04 76 - 3]

Ofta när jag recenserar tidningar kommer jag på mig själv att alltid upprepa "den här tidningen blir bara bättre och bättre för varje nummer". Detta kanske upplevs som tjatigt men det är faktiskt så! Ibland får jag känslan av att vår rörelse har stagnerat men Sveriges samtliga nationella tidningar visar motsatsen. Oavsett hur det går på de övriga fronterna i kampen så blir bara Mimer, Stormpress, Resistance och alla de andra tidningarna bara bättre.

Stormpress tar nu stora steg framåt i och med varje nummer. Den har format sin egen stil på layouten och valet av artiklar.

I det här numret presenteras kort historik om NSAP/SSS och flera politiska artiklar. De har som vanligt inte angett något lösnummerpris, men vi säger i vanlig ordning att om du sätter in 20 kr får du säkert det senaste numret. Ett års prenumeration kostar 100 kr.

Odins Daughters # 2
[16 sidor A4 – £1 – Engelska]

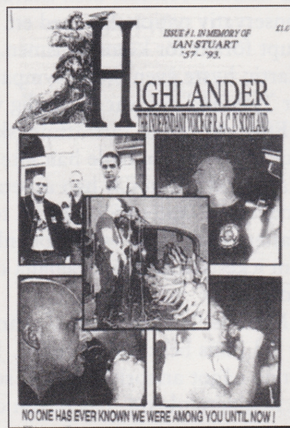
Odins Daughters är riktad till rörelsens kvinnor och är en av alla de tidningar som British Movement ger ut. Andra tidningar som finns under deras styre är Broadsword (den officiella tidningen för British Movement), B.N.S.M. Notts Bulletin (gratis nyhetsbulletin från Nottinghamshire), Derbyshire och London Calling (både bulletinerna är gratis och tar upp nyheter från just sitt specifika område) och Blueshirts (även den gratis, utgiven av den skotska sektionen).

Innehållet i Odins Daughters är tyvärr inte som man först kanske hoppades på särkilt inriktat på kvinnofronten. Det finns en artikel om barnprogram och propagandan som kan finnas i dem och det är ju bra att man tar upp det. Även artikeln om jordens skapelse ur ett fornnordiskt perspektiv är ju positivt, den kanske till och med kan fungera som en saga för barnen. Men vad gör intervjun med British Hammerskins där? All ära åt British Hammerskins men är det verkligen något som intresserar Odins Daughters läsare? Jag tror det finns intressantare saker att ta upp i en tidning riktad till Odens döttrar!

Ett av de mer intressanta reportagen i tidningen handlar om droger. De tar upp drog efter drog och beskriver dem till utseende, verkningar och anger till och med priset på gatan! Kokain och heroin kostar upp till 100 pund per gram vardera medan ecstasy får man för 12-15 pund per tablett. Jag har ingen aning om vad detta kostar i Sverige så jag har tyvärr inget att jämföra med. De publicerar även skrämmande uppgifter som att 33 procent av ungdomarna i England i åldern 16-29 år hade provat cannabis. Nio procent har någon gång provat LSD. Odins Daughters publicerar även ett par kännetecken på någon som är påverkad av droger, hur man helt enkelt märker om någon i sin närhet har fastnat. De avslutar artikeln med att om drogproblemen utvecklas i samma takt som hittills så kommer om tio år vart femte (!) barn vara beroende av någon drog vid 15-års åldern!

Odins Daughters är inte den kvinnotidning som är så eftersökt i rörelsen men förhoppningsvis kan den nog bli det tids nog. Jag efterlyser fler artiklar som är inriktade på kvinnofronten och gärna några kvinnliga profiler också!

Hur som helst ska du självklart beställa ett nummer av denna tidning för som sagt är det ett mycket bra iniativ. Adressen är: *Odins Daughters, P.O. Box 6, Heckmondswike, West Yorkshire, WF16 OXF, ENGLAND.*

Highlander # 1
[14 sidor A4 – £1 – Engelska]

Det var först planerat att en recension på Highlander skulle vara med i förra numret av Nordland men på grund av platsbrist blev vi tvungna att skjuta upp detta till detta nummer.

Highlander hette tidigare Blood & Honour och representerade den skotska divisionen. Men liksom det första svenska Blod & Ära motsatte de sig det engelska Cirkus 18:s – Blood & Dishonours metoder och böt namn. Detta ledde till hot från Cirkus 18 samt en brevbomb sänd från Danmark.

Hur som helst är Highlander fortfarande oberoende – precis som en äkta Blod & Ära-tidning ska vara. När det gäller layouten så har de mycket kvar att lära; simpel layout blandas med suddiga bilder. Troligen är allt tryckt i en kopiator och häftningen är endast i hörnet. Nåväl, innehållet är desto bättre!

En artikel handlar om ett sommarläger som genomfördes vid Kilchurns slott, beläget vid Loch Awe. Skribenten blandar traktens historia och deras egna upplevelser på ett sådant vis att man verkligen förstår vad trevligt de måste ha haft! Vidare följer en intervju med skotska Ku Klux Klan (!) som berättar att de har format Klanen efter de skotska förhållandena. Nästa artikel tar upp det värde som kärnfamiljen har ur ett keltisk perspektiv. Högintressant!

Svenska Storm får även sin plats i tidningen och förutom recensioner och olika notiser är det inte mer än så.

Highlanders debut är inte häpnadsväckande, varken utformning eller innehållet imponerar men det vittnar ändå om en bra start. Tidningen symboliserar en sundhet som troligen återfinns hos skribenterna. Tack vare kreativiteten som denna sundhet för med sig så kommer de nog bara bli bättre och bättre och bättre och bättre och...

Beställ ditt exemplar från Highlander, P.O. Box 2206, Glasgow, G33 4NQ, SKOTTLAND.

Fritt Forum # 1
[20 sidor A4 – 20 kr – Norska]

I föregående nummer av Nordland skrev jag när jag recenserade det då aktuella numret av den norska tidningen att "som vanligt har ingen förändring skett när det gäller utformningen" men i och med inledningsnumret för det nya året ändrade Fritt Forum till slut sin layout. Med tvåfärgsframsida och en lite "flashigare" utformning presenterar Fritt Forum här ett starkt nummer.

Jag tror dock inte att jag orkar recensera det. Vi har nu gjort det i nummer efter nummer och vi måste faktiskt erkänna att det är svårt att hänga med eftersom Fritt Forum kommer ut med nio nummer per år! Utan tvekan är Fritt Forum Nordens ledande tidning då det gäller regelbunden utgivning!

Jag hoppas jag inte längre behöver övertyga er om att Fritt Forum är väl värd att köpa, så beställ ditt exemplar redan idag. Adressen dit du ska skicka pengarna är: *Fritt Forum, Box 6, 2056 Algarheim, NORGE.*

Absurd Entertainment # 5
[52 sidor A5 – 20 kr]

Absurd Entertainment är vad namnet säger förutom att tidningen inte är underhållande. Den är mest absurd. Den ska väl föreställa en sorts undergroundstidning men de verkar hellre ta med innehåll som chockar eller som lockar fram ett skratt än något som verkligen är intressant. Visst, det kan säkert vara kul att läsa hur man slutar att masturbera som någon (Någon? Tidningen anger ju inte ens ursprungskällan för sina artiklar!) fanatisk person/sekt har skrivit men inte har man lust att läsa flera sidor om det!

Jag tycker att Absurd Entertainment är som en mycket dålig kopia på undergroundens mästare Flashback. Flashback tar också upp helt sjuka ämnen som intervjun med en amerikansk pedofilorganisation(!) men de gör det på det sättet att det blir intressant. Det gör inte Absurd Entertainment.

Anledningen till att jag recenserade denna tidning är att de har en intervju med en Nordlands-medarbetare. Visserligen inleds artikeln ganska oseriöst med rubriken "Per – Ett nassesvin?", men inledningen visar att de återstående raderna kommer vara mer informativa: "Per är 25 år, utbildad civilekonom och arbetar som organisatör och ekonomiansvarig för Nordland. Hans politiska övertygelse beskrivs enklast som nationalsocialism..." Med denna artikel visar Absurd Entertainment att de kan om de verkligen vill. Att intervjua en person som har en världsåskådning som är tvärt emot sin egen är inte det lättaste och Absurd Entertainment gör detta på ett mycket bra sätt och låter Per tala både länge och väl.

Om tidningen ska bli mer läsvärd så tycker jag att de ska korta ner artiklarna som visserligen kan vara roliga men inte när de blir för långa, och istället intervjua eller ha reportage om personligheter från olika grupper, accepterade som underground.

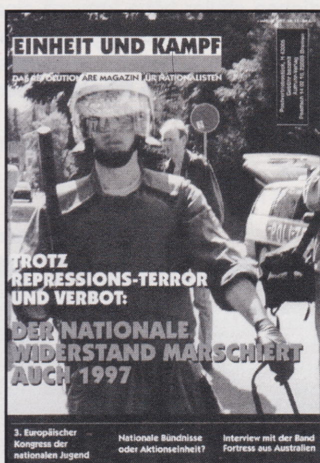
Ur innehållet: Börja tycka om (en artikel av Hans Scheike!?!), Öppet brev till Thomas Quick (skrivet av hans bror), Reality, Genetial lemlästning och omskärelse, tips om hur man får lägre skatt, startar en svartklubb med mera. Jag behöver väl inte tillägga att det här inte är en nationalistisk utan en sjuk tidning!?! Om du skulle finna ovanstående intressant kan du beställa ditt exemplar av Absurd Entertainment genom att skriva till: *Box 584, 114 79 STOCKHOLM.*

GLOBAL VIT STOLTHET

Wärendsbladet fortsätter att utkomma i rask takt och ger sin syn på Sveriges situation ur ett bonde-perspektiv. Beställ ett provexemplar genom att sätta in 10 kr på pg 582173-1. Det fjärde numret av **Bootpaint** är ute nu med innehåll som Svastika, Iron Fist, Brigada NS, Involved Patriots med mera. Allt är på italienska och tidningen kan beställas från *Valenti Salvo, via S. Domenico Savio 25 pal. C2, 95030, Gravina di Catania, ITALIEN.* Pris okänt. Kamratföreningen **Kreativa Nationalsocialisters bulletin** är nu inne på sin andra årgång och innehåller artiklar som i det stora hela redan är publicerade. För att få det senaste numret: sänd 10 kr till *KNS, Box 3137 BE, 400 10 Göteborg.* **Blueshirts** *(P.O. Box 2206, Glasgow, Scotland, G33 4NQ)* som är organ för British Movement fortsätter att utkomma... Den är gratis men skicka gärna med ett bidrag för portokostnaderna. **Hoja Nr** är namnet på en spansk tidning. Tidningen är mycket tunn och har inte heller så mycket text. Tyvärr hittar vi ingen adress till den men den kostar i alla fall 100 ptas om du skulle se adressen på annat håll. Sedan en tid tillbaka är det första numret av NSF´s organ **DSNS** (Den Sanne Nationalsocialisten) ute och i framtiden planerar de att utkomma en gång i månaden. Innehållet är allt från NSF´s stadgar och medlemsregler till en kort berättelse om firandet av Adolf Hitlers födelsedag 1996. Innehållet är vagt men man kanske inte får plats med mer på 16 A5-sidor (varav fyra sidor upptas av en "affisch" i A4-storlek) men beställ ett exemplar för 20 kr (pg 86 05 50-3). Apropå Den Sanne Nationalsocialisten – när får vi se nästa nummer av Riksfrontens Den Svenske Folksocialisten? Vi saknar den! Ingen av Nordlands läsare förstår nog språket som **Fehér Erő** *(Budapest 5, Pf. 892, 1244, Ungern)* är skriven på men det är ju kul att se att det händer saker i alla vita länder! Ur innehållet: Sqaudron, artikel till minnet av Ian Stuart, tio-i-topp, skämtsida, historia. Portugal bidrar i detta nummer med det första numret av **Sobressalto**. Tryckt i A5, 36 sidor tjock, med en behaglig layout och framför allt att den är skriven på engelska (och även portugisiska för den delen) gör den läsvänlig. För att få möjligheten att ta del av intervjuer med English Rose, Peggior Amico, Blue-Eyed Devils, recensioner, notiser och allt annat som finns i Sobressalto, skicka fem D-mark eller fyra amerikanska dollar till: *Sobressalto, Apdo. 50508, 1700 Lisboa, PORTUGAL.* **Berserker** är namnet på en schweizisk tidning som tyvärr inte tillför rörelsen något nytt – men nu vet ni att den finns i alla fall. Kontaktadress saknas. Det är första gången jag får se **Valkyrie Voice** – den ariska kvinnans röst – trots att det numret jag håller i min hand är det femte i ordningen. Tidningen har brett innehåll och har i mångt och mycket det som Odins Daughters saknar. Senaste numret kostar två dollar och kan beställas från *Valkyrie Voice, P.O. Box 807, Compton, AR 72624, USA.* Årets första nummer av **Nordiska Rikspartiets Bulletin** bjuder i vanlig ordning på arga artiklar blandat med historia, notiser och olika tips. Roligast i detta nummer var "ABC inför 1997" medan artikeln "Folkfienden blir alltmer desperat" var det intelligentaste. Betala in 200 kronor på NRP´s postgiro (65 28 27 - 7) så får du 1997 års alla utgåvor av **Nordisk Kamp,** Bulletinen och **Solhjulet.** Om du nöjer dig med det ovan nämna numret av bulletinen sätt in 20 kronor på postgirot. **NSV Report** *(P.O. Box 328, The Dalles, Oregon 97058, USA)* första nummer för året bjuder på tråkig men lättläst layout med intressanta artiklar. NSV står för National Socialist Vanguard vilket borde intressera de flesta! Priset är okänt men ett par dollar borde räcka. Även **Broadsword**, vilken är en av British Movements alla tidningar, har ett nytt nummer ute nu. Lite ur innehållet: drogreportage, Gulf-kriget, White Defence League. Priset är ett pund och du kan beställa det från samma adress som Odins Daughters. **Azraël** är en fransk bulletin med ett mycket blandat innehåll (allt från revisionism till musik) och som många andra har de inte angett någon kontaktadress. Framsidan består av en datamanipulerad bild som föreställer Bill Clinton som gör en segerhälsning...

Einheit und Kampf • Nr 17 • Januari 1997 • Pris 6 DM • (Postfach 14 02 10, 28089 Bremen, TYSKLAND.)

Det första numret av den "nya" Einheit und Kampf är helt otroligt! Vi skriver den "nya" eftersom de har bytt ut större delen av den gamla redaktionen, förnyat innehållet och layouten... tja de har genomgått en fullständig ansiktslyftning garanterat till det bättre! Med färgomslag på glättat papper och med en framsidesbild som lätt skulle vinna en nationell tävling om årets fotografi! Framsidan "pryds" av en åsiktspolis i den sionistiska ockupationsregimens tjänst, i vänster hand ser man slutet av ett hundkoppel, i höger hand reser han batongen i högsta hugg och i visiret på hans kravallhjälm ser man spegelbilden av den fredliga nationella demonstration som han är på väg att attackera...

Innehållsmässigt håller tidningen vad dess yttre utlovar med artiklar inifrån den nationella fronten, Rudolf Hess-manifestationsreportage från Sverige och Tyskland, intervju med Fortress och skivrecensioner etc. Tidningen försöker vara ett månatligt språkrör för det gemensamma nationella motståndet i Tyskland. Beställ eller stöd Einhet und Kampf och hjälp Tyskland att vakna!

Blod & Ära • Nr 1 • Våren 1997 • Pris 30-40 kr • (Box 6035, 151 06 Södertälje.)

"Enade vi stå – söndrade vi falla" lyder det genomgående temat i första numret av den återupprättade svenska Blod & Ära. Tyvärr så existerar det sorgligt nog små fega råttor som inte uppskattar det budskapet och mordhoten från några patetiska nollor som kallar sig för "svenska C18" har blivit en del av redaktionens vardag... de små råttorna har t o m kladdat med sprejfärg utanför en av redaktörernas bostad! Tja, hur ska man kommentera något sådant?

Layout- och innehållsmässigt är redaktionen nybörjare och det märks, men de lär sig snabbt och kommande nummer kommer med all säkerhet att bli bättre. Delar av redaktionen är även aktiva i Germania och det märks tydligt då de är något överexponerade.

– Det bara blev så i första numret, men i kommande nummer ska vi inte vara det, det lovar vi, säger de till Nordland.

Övrigt ur innehållet är intervjuer med Bound For Glory och Wietze, skivrecensioner, nyheter, med mera.

Beställ ditt exemplar (eller varför inte beställa en bunt och distribuera vidare?) och investera i en ständigt växande rörelse!

TIDSMASKINEN

”Frigör min själ, låt mig fara tillbaks i tiden till en plats där jag känner mig hemma.” Detta sjunger George Eric Hawthorne i låten 'In the fires of 1945' och visst är det inte utan att man ibland önskar att man kunde kliva in i en tidsmaskin och resa bort till en tid då majoriteten av vårt folk hyste samma känslor och ideal som vi gör idag. Hur många gånger har man inte drömt sig tillbaka i historien, till slagfälten i Narva, vilda vikingatåg och till Tyskland och åren mellan maktövertagandet och krigsutbrottet. Drömmar om vajande fanor och leende ansikten, drömmar om ett land som genomsyras av äkta folkgemenskap och framtidstro. Att få stå ibland publiken i Nürnberg omgiven av själsfränder och höra Führerns tal, att få känna stoltheten explodera i ett dån av segerhälsningar. Visst låter det underbart men tyvärr så går det ju inte att resa i tiden. Vi lever här och nu och det finns inget vi kan göra för att ändra på det. Vad vi däremot kan ändra på är hur framtiden ska komma att se ut. Vi kan inte bestämma hur det ska bli, men vi kan kämpa för en förändring och försöka att styra in rodret på rätt kurs. Kanske är det så att civilisationen har haft sin tid på jorden och att det är meningen att vårt folk ska dö ut, vem vet?

Naturen fungerar ju så att om man inte försvarar sig så är man dömd till förintelse. Den starke tränger undan den svage, så har det alltid varit och så kommer det också alltid att förbli.

I denna sinnessjuka tidsera där rätt är fel och allt är upp och ner så har det egentligen så ädla vita folket intagit platsen som tjänare åt de övriga folken och vi är därmed själva det största hotet mot vår ras fortsatta existens.

Den vita rasen har förvandlats till en hord av mänskliga får utan självbevarelsedrift och utan egen kraft och vilja.

Vad vi övertygade rasnationalister måste till att göra är att blåsa liv i den slumrande krigarsjäl som sover tungt inuti vårt folk och det är inte förrän vi har gjort det som vi kan skapa en förändring och återta kontrollen över vårt eget öde. Vi måste propagera, propagera och åter propagera.

Att endast önska en förändring tar oss ingen vart, vi måste slåss för den.

Kamrater, tag plats i frihetens led och låt oss alla tillsamans göra verklighet av de 14 orden.

– Matti Sundquist

Bästa rasfränder!

Rasliga hälsningar för blod och ära! Saker och ting har sannerligen rört på sig under de senaste månaderna för vår heliga sak – den vita ariska rasens överlevnad!

Mängder av människor har börjat prenumerera på ”den-här-helt-otroliga” kamptidningen Nordland. En elektronisk nyhetsbulletin på svenska har sett dagens ljus över internet, Frihetsbrevet, som likt en budkavle sänder upprorets budskap regelbundet genom vårt avlånga land. Nordland har upprättat en ny Mirc-kanal på internet där patrioter och andra kan träffas och diskutera livsviktiga ämnen. En läsarenkät har utvisat att av våra läsare så är två tredjedelar, det vill säga omkring 5000 patrioter, redo att kämpa aktivt för ras och nation på våra gator och torg.

Då är det alltså ”bara” att förse dessa med positiva och meningsfulla aktiviteter. Den nuvarande organisationen Nordland har tyvärr inte kapacitet att ordna detta, då detta kräver cirka hundra lokala organisatörer och representanter som vi inte har tillgång till i dagsläget. Men förhoppningsvis ska det kunna bli verklighet inom ett års tid av organisering och strukturering...

Nordland avser att börja genom att samla en seriös inre kärna som ska kunna organisera motståndsrörelsen till en effektiv enhet. Vi är alla vita revolutionärer och praktiserar raslig lojalitet, vilket betyder att vi vägrar låta några som helst politiska eller religiösa olikheter påverka vår kamp. Denna idé kallas rasrevolutionär och det är bäst att ni lägger det på minnet. För vi avser att skriva historia och genomföra den revolution som ska förändra allt tänkande för all framtid på vår planet. Vi ska aktivera det vita folkets vrede!

Aktivera betyder att vi är en enhet för handlande. Inte pratmakare, samlare, historiestuderande, konservativa eller huliganer. Om du tror på vår sak är det dags att börja bevisa det, genom lojal kamp och inte något skitsnack. Ingenting kan stoppa oss, vi har rätt och vi ska vinna denna strid mot ondskan i maktens korrumperade korridorer. Engagera dig till 110% eller sök upp en Hollywood-sekt du kan gå med i. Hos oss är det lojalitet som gäller, först, sist och för alltid.

Eftersom alltför många organisationer har dukat under på grund av bristande kvalitet så kommer vi att ställa fruktansvärt höga krav på de organisatörer och ledare vi söker efter. Vi kräver kvalitet framför kvantitet. Vi har inte råd att förlita oss på mytomaner eller hobbyister som ”hoppar av” efter något år. Kom ihåg, rörelsen är inte starkare än dess svagaste länk.

Alltför många posörer har lyckats nästla sig in i våra led under de senaste åren. Posörer som inte har brytt sig det minsta om att vår ras ska sättas först och främst, före allt annat! Nej, det de sätter i första hand är att ha den rätta frisyren och en garderob full med i deras ögon de rätta inneklädera. Jag avser naturligtvis de försupna huliganer som inte har ett dugg med vår sak att göra. Paul Burnley i bandet No Remorse är en av dem som uppmärksammat detta. Han berättar att deras spelningar ofta besöks av nya rekryter som lägger sina sista slantar på att köpa öl i kopiösa mängder eller ett par t-shirts, men spenderar aldrig en krona i onödan på rasideologisk litteratur. Paul Burnley har aldrig varit någon del av en ”musikrörelse” utan snarare en raslig rörelse. Kunskap är makt och den utbildning som vi erbjuder är ett dödligt tveeggat vapen. Sedan hjälper naturligtvis vår t-shirt- och CD-försäljning rörelsen att växa, ekonomiska bidrag har alltid varit vår akilleshäl, men det odödliga budskapet bakom No Remorses musik är vad de propagerar för och inte bara slående rytm eller ha kul framför scenen. Musiken är ett av de (om det inte rentav är det) viktigaste vapnen i vår arsenal som framför det budskap som vi alla måste känna i hjärtat. Kom ihåg detta, låt dig inte förledas att tro någonting annat.

Vem i helvete påstod att krog- eller läktarslagsmål är en viktig del av vår kamp? Om det överhuvudtaget finns en enda svensk patriot som tror på detta, vakna upp! Vi ska inte slåss mot fienden enligt deras egna regler. Vi ska följa naturlagarna och de hedersregler som vår ras är lojala till. Fullständigt meningslösa våldsamheter har kostat oss oräkneliga potentiella medkämpar, nu får det vara nog av sådant! Tiden är inne att börja utkämpa denna strid med framgångsrika metoder.

Rasrevolutionen ställer höga krav på sina aktivister och 1997 är en utmaning som väntar framför oss. Låt oss engagera oss seriöst och fullständigt i den svenska frihetskampen inför 2000-talet.

För en ny gyllene gryning saluterar jag er, mina rasfränder.

Hell Nordland! Hell seger!

– Lars Koskinen

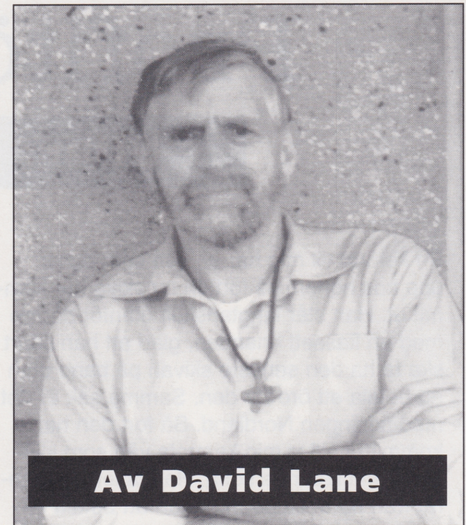
PRESSTOPP:
Den Svenske Folksocialisten

Utgivningen av *Den Svenske Folksocialisten* under de senaste åren har varit minst sagt sporadisk. Under de sista veckorna av mars kom dock ett nytt nummer ut där de klargjorde att Riksfronten nu gått i graven, för att ersättas av Folksocialisterna.

Detta nummer av DSF innehåller många notiser om sionismens eller enskilda judars verk. Vad sägs om juden Al Rubin och hans son Steven som betalade ungdomar för att de skulle spreja hakkors vid en skola för att sedan låta Al Rubins firma ta hand om rengöringen? Beställ ditt eget exemplar av tidningen för att läsa Folksocialisternas alla avslöjanden! En helårsprenumeration kostar 60 kr. Använd postgiro 174 34 27-5.

Om du vill komma i kontakt med *Folksocialisterna*, skriv till *Box 36, 810 65 Skärplinge.* Eller ring till *Folksocialisternas informationslinje: 0294-310 61.*

Låt oss vinna!

Av David Lane

Nyligen mottog vi på Fourteen Word Press en kopia av en artikel från Idaho Falls nyhetstidning, kallad "Att avslöja ett hatiskt brott". Det verkade som somliga av dem som stöder Fourteen Word Press hade spritt flygblad, som löd att vita folk bör säkra sin existens och en framtid för sina vita barn. Tidningsartikeln t o m citerade de fjorton orden. Detta medförde att tusentals människor nåddes av vår sak i egenskap av den etablerade pressen. De senaste åren har de fjorton orden citerats i rikstäckande TV och Washington Post, samt flertalet motståndspublikationer över hela världen. Inget av detta hade inträffat om de som stöder Fourteen Word Press varit nöjda med att sprida information till de redan upplysta, som tyvärr flertalet av de s k rörelserna idag gör. Jag skulle vilja ta tillfället i akt att gratulera och tacka var och en av dem som med en vision och motivation genomfört positiva aktioner.

Låt oss komma ihåg att vår främsta uppgift är att väcka upp tillräckligt med folk för att förhindra vår förestående utrotning. Flertalet av vår sort tror fortfarande att vitt folk är i majoritet, p g a mediafienden, som proklamerar att över nittio procent av världens befolkning, som är färgad, är "minoriteter". För att tränga igenom medias lögnridåer måste vi fokusera på det enstaka ämne som finns deklarerat i de fjorton orden, och inte luras att ta upp yttre oväsentliga ämnen. Givetvis kan vi finna att det finns ett visst värde i överdrifterna om den påstådda förintelsen, makten hos de centrala bankerna såsom den Federala Reservfonden, brott mot konstitutionen och alla övriga ämnen som upptar de s k högerextremisternas tid. Men, jag bryr mig inte det minsta om vad för slags myntsystem de färgade horderna anammar efter att vår ras är utdöd. Jag bryr mig heller inte om, om de väljer att kalla sig för konservativa eller liberaler. Än mindre berör det mig om sionisterna lyckas övertyga de färgade massorna att sextio biljoner av de "utvalda" dog under andra världskriget. Det berör mig inte ens om världen skulle upphöra att existera, ifall sionisterna framgångsrikt lyckas utrota vår ras och därigenom skönheten hos den vita ariska kvinnan. Låt oss vinna eller låt eländet sprängas i atomer.

Ett annat skäl till att använda de fjorton orden oupphörligt är att de är konstruerade för att göra det svårare att döma folk under de allt mer fördömande "hatlagarna". Kan du tänka dig en zogomitisk åklagare som berättar för juryn att de bör finna en person skyldig till ett brott p g a att personen i fråga velat skapa en framtid för sina barn?

Låt mig delge er en bit historia ur mitt liv. För nära två decennier sen när jag upptäckt vad som försiggick, beslutade jag mig för att starta en kampanj; att dela ut en halv miljon broschyrer. Rubriken på skrifterna var "Death of the White Race". Det var i samband med detta jag började känna ett odödligt hat gentemot emot ZOG. Efter att de fått kännedom om vem det var som distribuerat broschyrerna såg de till att min fastighetsmäklarlicens togs ifrån mig. Ekonomiska repressalier är deras första gensvar till motstånd. De använde ursäkten att jag missköt mig genom att inte sälja hus till färgade i vita villaområden, vilket var sant eftersom det skulle vara rasförräderi. Men, finns det en vilja, finns det också en väg. Jag använde min kunskap av fastighetsmäkleri till att få jobb hos ett försäkringsbolag där jag i hemlighet kopierade 500 kopior eller mer av "Death of the White Race" dagligen. Jag tillbringade lunchtimmar och helger med att smyga in dem i varor på varuhus. På bibliotek lade jag in tusen av dem i böcker. Jag gjorde detsamma i tidningsbutiker. Vidare sattes häftena under bladen till bilars vindrutetorkare i parkeringshus, och i telefonkurer lämnades också exemplar. Möjligheterna man har är ändlösa, men ens tid, pengar och initiativ begränsade. Jag bad vänner samla ihop hundratals av de gratis tidningar man hittar i köpcentrum. På fredagskvällar tillbringade jag timmar med att fästa broschyrer till dem, och säkra med gummiband. Sedan, på lördag kväll levererades tusentals av dem till människors gräsmattor och garageinfarter, precis som söndagstidningen.

Om du har ett jobb värt att behålla och inte vill bli avslöjad, kan du utveckla dina egna "gerillataktiker" för att undvika bli identifierad av tankepolisen i detta s k fria land.

Jag förväntar mig inte att alla läsare av Focus Fourteen eller Nordland ska ha tiden eller förutsättningarna till att spendera så mycket tid på distribution som jag en gång hade. Men låt oss dra slutsatserna. Om endast hundra av dem som stöder oss delade ut fjorton "White Genocide Manifesto" eller övriga broschyrer per dag, skulle detta medföra närapå 10.000 exemplar per vecka, och över en halv miljon per år. Är detta för mycket att begära i utövandet av vår heliga uppgift? Fienden kan inte stå emot ett sådant tryck från de fjorton orden i oändlig tid, eller ens under en längre period. Dessutom kan vi förvänta oss att fler och fler motiverade nyförvärv deltar i insatsen med de fjorton orden som den heliga parollen för vårt folk, under en exponentiell hastighet som måste upplevas som ett rejält hot för fienden.

Det är sedan länge försent att reflektera över misslyckade organisationer i det förgångna. Låt folket förena sig med oss eller stå och se på, för vi förväntar oss att vinna. Men låt förlorarna, nej-sägarna, hobby-rasisterna och skolkarna vara medvetna om att när rättvisans dag kommer, har vi ett gott minne. De som inte kämpade för en plats i solen för vita barn ska heller inte leva i den världen efter Ragnarök. Att tillåta dem leva med oss skulle vara ett hån mot Robert Mathews och alla som offrade sina liv, sin frihet, sin tid eller sitt välstånd för de fjorton orden.

"Det är inte logiskt att räkna med att varenda rasmedveten person ska vara en politisk gatu-aktivist.

Vi kan inte tvinga någon eller kräva att de ska göra någonting, det enda vi kan säga till folk är att de ska vara trogna sig själva. Vi har alla olika roller att spela i kampen. För vissa betyder det att man har en stor familj och lär sina barn att vara stolta över sitt ursprung, få dem att känna trygghet och låta dem ta del av sin kultur, vilket man bl a kan göra genom att spela pro-vit musik i hemmet.

Vad vi måste erbjuda människor är en alternativ kultur – det är det enda sättet vi kan vinna över vår generations ungdomar.

Vi kan inte värva folk genom små hemliga möten i skumma lokaler där vi diskuterar saker som vi redan vet och som vi har diskuterat hundratals gånger förr. Om vi inte kan erbjuda en alternativ kultur så kan vi heller inte räkna med att folk ska ansluta sig till oss.

Vi kan inte säga: 'Kom med i vår rörelse, åk i fängelse, förlora ditt jobb och kom sedan med till våra små hemliga möten där vi sitter och konspirerar att störta staten.'

Folk kommer av förståeliga skäl inte att attraheras av det, men om vi istället säger: 'Häng med på en konsert, njut av musiken, träffa en tjej, ha kul och ta del av vårt budskap, och om du blir intresserad; här har du lite litteratur att läsa.'

Ju fler vi kan dra till oss och visa hur vi verkligen är, istället för den av media missvisande bilden, desto närmare kommer vi utvecklingen till den kraftfulla rörelse som kommer att skapas när alla dessa tjejer och killar växer upp till kvinnor och män."

– George Eric Hawthorne

Profitör eller idealist?!

Eller: Hur det hela ligger till...

En kamrat till mig har en vän som dyker upp hos honom så fort en ny skiva har kommit ut. Han står längtansfullt utanför dörren med en kassett i handen, glad att han snart ska få ha den senaste skivan på band utan att betala ett öre för den. Samma sak är det med tidningen Nordland. Så fort den har kommit ut sitter min kamrats vän som klistrad i min kamrats soffa. Han läser intresserat från pärm till pärm – utan att betala ett öre för det.

När jag påpekade för min kamrat att det är bättre att man uppmanar personer att köpa egna exemplar eftersom rörelsen då kan ge ut nya produkter så tittade han konstigt på mig. ”Rörelsen ska väl vara idealistisk?”, frågade han mig och med blicken försökte han säga att jag i detta fall inte var idealistisk när jag påpekade något som att rörelsen var i behov av nationalisternas surt förvärvade pengar. En mycket dum fråga, självklart ska rörelsen vara idealistisk men detta ord har tydligen fått en ny betydelse. I alla fall i min kamrats öron. Jag påpekade att om inte nationalister köpte våra produkter så skulle det inte finnas några pengar för att ge ut nya produkter. Nu tittade min kamrat nästan argt på mig och kläckte ur sig något om att det var ett kapitalistiskt tankesätt. Kalla det kapitalistiskt, kalla det vad du vill. Kalla mig profitör men om man inte har några pengar så kan man inte ge ut några produkter, så enkelt är det. ”Det är väl bara bra om man kopierar skivor så man sprider budskapet?” frågade min kamrat som tydligen inte ansåg att diskussionen var över. Det handlade ju inte om det. Han som kopierade kassetter var ju ingen ny kille i våra led, han var ju övertygad men ansåg att han kom billigare undan genom att kopiera. Visst kan man ge musikkassetter till folk som kanske börjat intressera sig för vår rörelse, men någon måste ju ändå köpa produkter för att rörelsen ska kunna ge ut nya.

För att ta historien om hur saker och ting går till här i världen först... Nordland ger ut en skiva. Nordland säljer skivan. Nordland tar förtjänsten och ger ut en ny skiva med bättre kvalitet både när det gäller ljudet och konvolutet. Den tiden är förbi då man var tvungen att lyssna på sjunde generationens kassettband då man fick gissa sig till vad bandet sjöng. Nordland har bestämt sig för att det en gång för alla ska vara slut på urusla inspelningar och svart-vita konvolut där det på sin höjd står låttitlarna men där man aldrig finner några texter. Vi vill att vilken vit person som helst ska kunna köpa våra skivor och ta del av vårt budskap. Det ska inte längre enbart vara en liten krets som har tillgång till våra skivor. Detta är fullt möjligt om nationalister köper skivorna men om de hellre spelar av dem av kamrater – i det fallet som jag tog upp på grund av snålhet – så är rörelsen snart tillbaka på det stadiet då sjunde generationens kassettkopia gällde. Det är ju elementärt: Dålig skivförsäljning = låg inkomst. Låg inkomst = glesare skivutgivning och sämre kvalitet. Utbud och efterfråga! Självklart ska vi inte blint behöva köpa allt som kommer ut, men att sätta i system att kopiera skivor och läsa kamraters exemplar av olika tidningar är ytterst farligt för hela rörelsens existens. Om en tidning, skrift eller skiva är tillräckligt bra för att begagna hos en kamrat så kanske man ibland måste offra sig någon gång och köpa ett eget exemplar. Om folk köper nationella produkter kommer pengarna in i rörelsen och den kan i sin tur ge ut nya produkter, förhoppningsvis snyggare och bättre. Lätt som en plätt!

Min käre vän ger sig dock inte utan påpekar att skivorna är dyra. ”Är de?”, frågade jag. Skivor med kommersiella artister kostar vanligtvis 179 kr. Det är dyrt. Man måste ändå ha två saker i bakhuvudet: För det första så trycks kommersiella produkter i en sådan massupplaga att priset per produkt blir avsevärt billigare än vad vi kan få ner det till. För det andra så förstår jag inte att folk kan klaga då de vet att pengarna går till en god sak. ”Hur tror du annars Nordland skulle kunna komma ut om vi inte fick in pengar från skivorna?”, frågade jag min kamrat. Han skakade på huvudet och förklarade att han inte visste. ”Men jag tycker det hela börjar bli en för kommersiell grej”, påpekade han för att visa att han inte gett upp diskussionen. Tja, vad svarar man på det? Kanske får man börja med att blicka ett par år tillbaka i tiden och fråga sig om det var bättre innan vit makt-musiken slog igenom eller blev en ”kommersiell grej”. Lågbudgetprodukter som ingen som inte redan var övertygad attraherades av. Och är det förresten inte det vi egentligen har strävat efter? Att vår rörelse ska bli något mycket stort eller ”kommersiellt” som min kamrat uttryckte det? Tänk er när ni fick se det första numret av Blod & Ära. Satt inte ni liksom jag klistrade framför den och var mycket imponerade? Jag kunde inte tänka mig då att vi inom ett par år skulle ha en tidning som Nordland. Inte för att förhärliga Nordland – sanningen är ju att vi gemensamt har byggt upp denna rörelse till vad den är idag – men jag tycker att Nordland är ett bra exempel på vad man kan göra om man tar ut sådana ”höga” priser på våra produkter som vi gör.

Jag vill inte bara komma här och klaga eller tvinga alla att köpa allt som kommer ut i nationell väg, men jag reagerade så kraftigt på mitt lilla samtal med min kamrat att jag var tvungen att skriva ner det. Till sist måste jag väl framföra ett tack till alla som trots allt stödjer den rasmedvetna infrastrukturen – utan er skulle rörelsen vara kvar på stencilernas och de urusla kassettkopiornas tid!

– Uffe i Skåne

Lojaliteten tar inte semester

Lojalitet och självuppoffringar är egenskaper som varje nationalist och gentleman äger. Det handlar inte om några ekonomiska överväganden, egna fördelar eller kalla kalkyler. Man är obrottslig lojal mot sitt land, folk, familj och vänner. En sådan känsla är självklar för alla sunda germaner. Det handlar nämligen om känsla, inte förnuft eller egoism.

Så länge lojaliteterna inte kolliderar är allt frid och fröjd, men då och då händer det att lojaliteterna kommer i konflikt med varandra. T ex kan enskilda kamrater svika vår sak av profitintresse eller begå grova och meningslösa brott eller ens vänner kan visa sig aktivt motarbeta oss. Det kan bara finnas en enda person eller en enda idé som har ens absoluta 100-procentiga lojalitet. En nationalsocialists första lojalitet måste dock vara saken. Frågan om man kan vara absolut lojal mot en person och en idé samtidigt måste tyvärr besvaras med "antagligen inte".

Vad gör du om din älskade ber dig att sluta vara aktiv? Om man, som jag, är romantiker i ordets ursprungliga betydelse, smärtar det naturligtvis att bryta en lojalitet, men om vårt folk, våra barn, vår natur och i förlängningen hela mänskligheten ska ha någon framtid måste nationalsocialismen segra. I den kampen är personliga uppoffringar ett måste. Man kan helt enkelt inte stödja t ex falska kamrater som förråder oss. En fiende till nationalsocialismen är varje nationalsocialists personliga fiende. Därmed vill jag inte säga att man enbart kan umgås med renlärliga nationalsocialister. Visst kan man vara god vän med någon som har andra åsikter. Vi om några borde ju veta hur det känns att bli avskydd bara på grund av politisk åskådning. Det finns dock naturligtvis inte någon anledning att avslöja "allt" om rörelsen eller olika aktiviteter om man skulle ha sådana kunskaper. I och med att man är lojal mot nationalsocialismen arbetar man ju samtidigt för sina mindre upplysta vänners bästa. Även om det inte har gått upp för dem än, är den vita folkresningen av godo för alla vita, inte bara nationalsocialister. Det torde vara praktiskt taget icke förekommande att en nationalsocialist är vän med en aktiv så kallad antirasist. Om man känner några dylika bör man komma ihåg vad jag redan sagt: En fiende till nationalsocialismen, är varje nationalsocialists personliga fiende.

Umgänge som däremot aldrig kan accepteras är av rasblandande natur. Detta är faktist vår fiende av naturen, och ett hot mot vårt folk. Sådana onaturligheter kan aldrig komma att stå på vår sida.

Man kan inte ha någon som helst lojalitet mot någon man vill utvisa från riket fortast möjligt.

Mänsklighetens framtid är alltför viktig. Du kan inte låta din nationalsocialistiska övertygelse bli bortträngd av något annat.

Även om man har sina svagheter så måste ändå ens första lojalitet vara saken. Om man t ex är förtjust i Toni Braxton eller Sade som sångerskor så kan man trots det givetvis aldrig tillåta dem att bosätta sig i Sverige eller gifta sig/skaffa barn med en vit man. Det är självklart att känna lojalitet och samhörighet med vita från t ex Sydafrika eller Kanada, men inte med "svenskar" som Michael Alonzo, Maria Akraka eller Lasse Lindroth.

Lojalitet innebär att inte se till sig själv först och främst, utan att stå fast i med- och motgång och att se sitt handlande i ett långsiktigt perspektiv. Vid politisk aktivitet måste man fråga sig: "Gagnar detta kampen? Får detta fler människor att vakna?" En handling eller ett propagandainstrument som kanske kan verka rätt kortsiktigt kan få negativa konsekvenser längre fram i form av dåligt anseende eller ytterligare kamrater i fängelse. Redan Joseph Goebbels insåg att propagandan bara är värdefull om den ger det önskvärda resultatet. Det är lätt att vara efterklok, men tänk alltså efter innan du handlar. Även privat måste nationalisten fråga sig: "Vad ger detta för intryck? Lever jag som jag lär?" Man kan inte begära något av andra som man inte själv klarar av att leva upp till. Den i demokratiska politikerkretsar gamla välkända ursäkten "Jag gjorde ju det privat", funkar alltså inte. Lojalitet tar inte semester.

Till den som annars hamnar i lojalitetskonflikt har jag egentligen bara ett råd: Tänk inte – känn!

– Anders Gustafsson

"Man är obrottslig lojal mot sitt land, folk, familj och vänner. En sådan känsla är självklar för alla sunda germaner. Det handlar nämligen om känsla, inte förnuft eller egoism."

"Om vårt folk, våra barn, vår natur och i förlängningen hela mänskligheten ska ha någon framtid måste nationalsocialismen segra. I den kampen är personliga uppoffringar ett måste."

"En fiende till nationalsocialismen, är varje nationalsocialists personliga fiende."

"Mänsklighetens framtid är alltför viktig. Du kan inte låta din nationalsocialistiska övertygelse bli bortträngd av något annat."

"Vid politisk aktivitet måste man fråga sig: 'Gagnar detta kampen? Får detta fler människor att vakna?' En handling eller ett propagandainstrument som kanske kan verka rätt kortsiktigt kan få negativa konsekvenser längre fram i form av dåligt anseende eller ytterligare kamrater i fängelse."

Skrewdriver uppträder i Folkets hus i Stockholm den 29 november 1987. Med musiken som främsta vapnet så samlar Nordland svenskar i en mogen och seriös motståndsrörelse som kräver ett svenskt Sverige!

Sverige åt S

DEN SVENSKA BEFRIELSERÖRELSEN MED NORDLAND I SPETSEN VÄXER SIG ALLTMER STARKARE OCH MOGNARE FÖR VARJE DAG. SAMTIDIGT ÖKAR VÅRT ANSVAR INFÖR DET SVENSKA FOLKET – ÄR VI TILLRÄCKLIGT MOGNA FÖR ATT KUNNA PÅBÖRJA DEN REVOLUTIONÄRA SLUTSTRIDEN ELLER ÄR VÅRT FOLK DÖMT ATT MÖTA SIN SLUTGILTIGA UNDERGÅNG?

"Vi är tillräckligt mogna för att kunna sålla ut de destruktiva krafterna samtidigt som vi underhåller de kreativa."
– Peter Andersson

Den alltmer växande svenska befrielserörelsen innebär en allt större utmaning för oss svenska patrioter, nationalsocialister och rasrevolutionärer.

Samtidigt som hotet från staten och deras hantlangare ökar så ser diverse despotiska element sin chans att "tjäna en slant", förvillade ynglingar som är ute efter en adrenalinkick efter att ha läst hur "nynazister" ska uppföra sig i massmedia ansluter sig till oss i hopp om att finna sin identitet och labila psykopater kanske ser vår rörelse som en möjlighet att få utlopp för sina perverterade lustar. De är dock inga direkta hot mot vårt folks framtid utan snarare ett irritations- och störningsmoment som tvingar oss till eftertanke över vad som egentligen är frihetsrörelse och vad som är koscherkonservativt och kontrarevolutionärt.

Ingenstans är den rasliga rörelsen passiv, utan den sjuder av liv och aktivitet. Fler och fler ungdomar ansluter sig till oss med en förhoppning om att kunna dra sitt strå till stacken och tillföra något positivt för sitt folks överlevnad. Ett bra exempel på detta är det nyligen återbildade Blod & Ära, ett rasmedvetet fripolitiskt forum för vit makt-musiken, i samma anda som dess grundare Ian Stuart ville se det. Här har några unga skinheads tagit ett mycket hedervärt initiativ och genom handling förverkligat det. Ett initiativ som genast fått fler att följa efter och inom loppet av en månad har avdelningar grundats i Uppland och Östergötland. Ser vi begynnelsen till ett nytt Nordland här? Ett annat exempel är de lokala grupper och organisationer som aktiverar folk på lokal nivå som t ex Smålands SA och Östgöta NS...

Reaktionerna på detta från de koscherkonservativa element som tidigare nämnts har inte låtit vänta på sig. Genom ett omfattande utskick på diverse olika register delger de mottagaren sin verklighetförvrängda och barnsliga syn på saken. Med argument som hämtade ur "Vilse i pannkakan" hoppas de förleda mottagaren till att godta deras förvridna sanning som inte kan kallas för annat än patetisk. Deras argument och lögner är inte ens värda ett genmäle eftersom alla som tagit del av dessa antingen förstår att det är någon förbittrad och avundsjuk person som ligger bakom eller i annat fall är personen ifråga mentalt defekt och inte värd att slösa energi och resurser på.

En sak är dock värd att notera och det är att Blod & Ära har återskapats med tillstånd och stöd från alla som grundande

Svenskarna!

För oavsett om de som motarbetar oss är fysiskt mindervärdiga element, mentalt efterblivna pajaser, illvilliga psykopater eller kallt beräknande parasiter som från allra första början var uppriktiga patrioter men som efterhand förlorat tron på vår sak och istället enbart är ute efter att tjäna pengar och förstöra för oss, så är alla deras ansträngningar förgäves. För svenska patrioter i gemen är inte mentalt störda eller "bakom flötet" och således förstår de om något är negativt för vår sak när de ser det. Om någon desperat och misslyckad mini-führer smutskastar Nordland eller alla andra sunda och friska organisationer inom rörelsen så kommer det endast att förstöra för dennes egoistiska komplex i slutändan. Den saken är klar.

Alla sunda och seriösa rasmedvetna krafter i vårt rike arbetar på ett positivt sätt för att väcka det svenska folket och rädda det undan en säker undergång och kvalfylld död. Frihetskampen avancerar på olika fronter, via internet, via den rasliga musiken, via informativa kanaler såsom Nordland med flera samt naturligtvis på gator och torg.

Blood & Honour

Scandinavia

ARYAN BROTHERS AND SISTERS,

It has come to the attention of the Scandinavian Section of the Blood & Honour movement that a small clique of pretenders and profiteers in Sweden have set up a bogus branch of "Blood & Honour" called "Blod och Ära" in Södertälje.

According to the announcement (mailed out by Nerdland´s business corporation "88 Music AB") these pathetic rock´n´roll "fuhrers" have done this to "re-established the former honour and glory of the B&H movement". Furthermore this fake outfit has "a new leadership under whose guidance we shall fight until death for our race and nation". Big words. Now what about the action? You probably guessed it: Their first step is to organize a concert! The pretext is "unity" but the real motives are quite different, being the same as always when it comes to the music mafia and their various Nerdland schemes: a quest for monopoly and money!

The facts are as follows:

The people (or person) hiding behind the p.o. box of the so-called "Blod och Ära" have (has) no right whatsoever to establish (or "re-establish") any Blood & Honour branch without the sanction of the leadership of the worldwide Blood & Honour movement as created by Ian Stuart and carried on in his spirit and according to his political visions. This movement is represented in the Nordic countries by BLOOD & HONOUR SCANDINAVIA, situated in Copenhagen, Denmark. And no way will B&H Scandinavia ever accept this utterly false money-scam as representative of anything but a bunch of greedy hustlers trying to suck the lifeblood of the real movement in order to gain personal satisfaction.

The truth of the matter is that the Nerdland gang broke with the Blood & Honour movement a long time ago. Instead they set up a new outfit, stealing the already in Denmark and Germany well-established name of Nordland. This was the result of their close ties with the Nazi capitalists in the Resistance Record Company "movement", who wanted to monopolize the Swedish "market" for their own shady purposes. The nerdlanders quickly showed their true loyalties by first ridiculing the CD releases of the B&H´s own record company

Återupprättandet av Blod & Ära samt arrangerandet av en Vit Enighetskonsert av Östergötland Blod & Ära möttes av ytterligare lögner och smutskastning som verkligen spottar på Ian Stuarts grav, från despotiska och koscherkonservativa element som återigen visat hur patetiska de är...

Blod & Ära i Sverige första gången, liksom flera svenskar som var goda vänner med Ian Stuart samt de som grundade Blood & Honour i England samt alla som kan räknas till Ian Stuarts närmsta vänner såsom Ken McLellan med flera.

Deras patetiska B & H har förvandlat det Ian Stuart grundade till ett forum för deras egna egoistiska perversioner och kan inte ses som något annat än att de spottar på Ian Stuarts grav och bör behandlas därefter... Detta toalettpapper från det så kallade "Blood & Honour Scandinavia" blir troligtvis inte det sista, men nu vet ni i varje fall att de intressen som ligger bakom inte är ärligt engagerade för vårt folks skull och de representerar definitivt inte den sak som Ian Stuart vigde sitt liv för.

Förpassa genast sådant skräp dit det hör hemma – i papperskorgen – och fortsätt att engagera dig för att säkra existensen för vårt folk och en framtid för våra vita barn uppfylld av positiv anda.

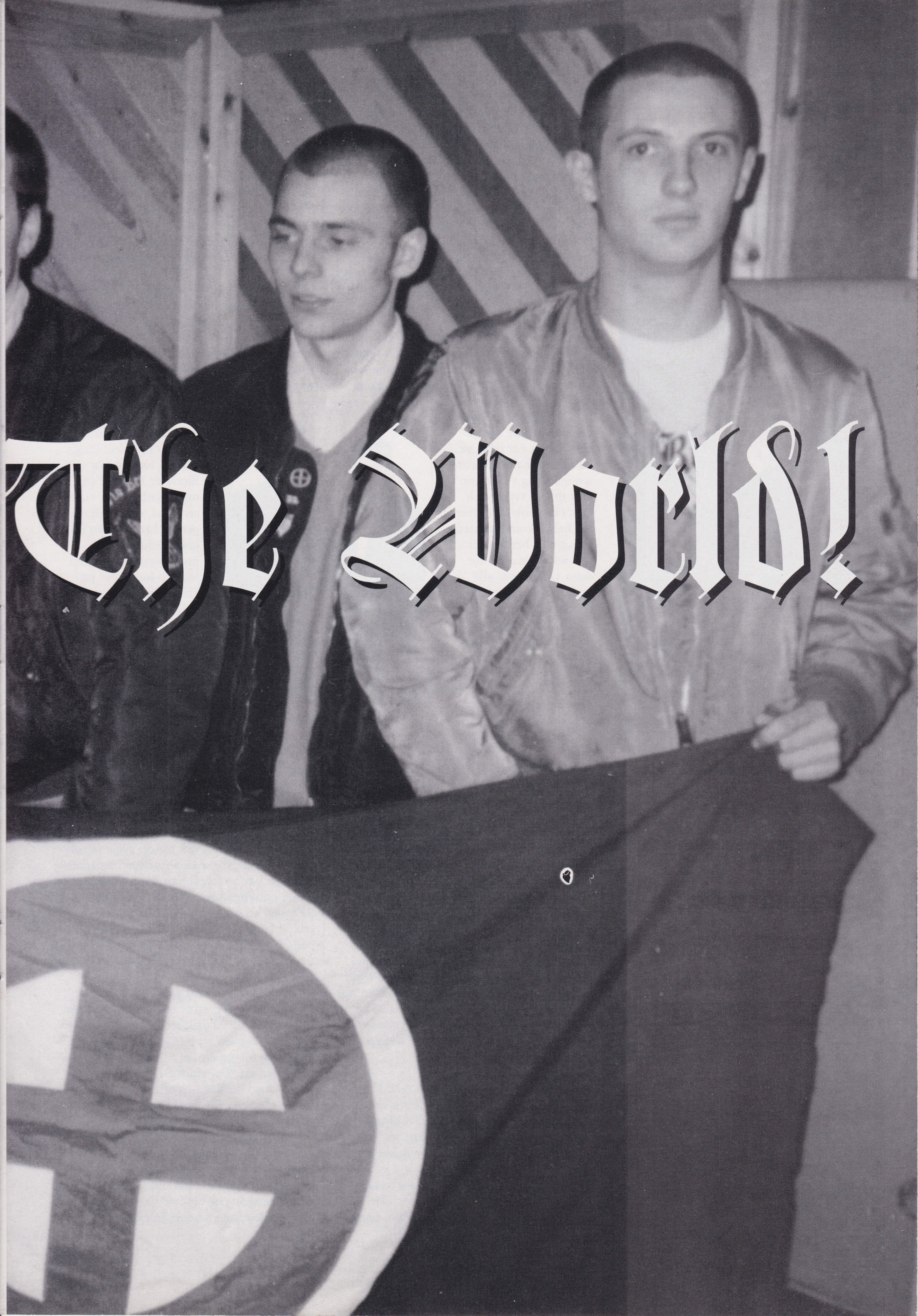
Vi litar på er och med största sannolikhet så skaldar Ian Stuart nya verk till vår segers ära från sin plats uppe i Valhall. Svik honom inte.

This Time

• När Paul Burnley intog scenen den 3 januari 1987 så anade han garanterat aldrig vilket enormt inflytande han och hans band No Remorse skulle få på vita ungdomar över hela världen.
Idag – tio år senare – kan Nordland med stolthet berätta No Remorses historia för omvärlden.

Följ med på ett äventyr fyllt av raslig stolthet, passion och inte minst rock'n'roll! Från den 1 november 1986 till 1 november 1997 har No Remorse verkat för den vita rasens överlevnad på sitt sätt; här presenteras berättelsen av den man som kan berätta den bäst – Paul Burnley...

The World!

HISTORIEN OM

NO REMORSE

1986 Den 1 november bildas No Remorse seriöst för första gången, sedan Paul Burnley kommit med i bandet.

1987 No Remorse genomför sitt debutframträdande tillsammans med Skrewdriver den 3 januari. Blir mycket väl mottagna.

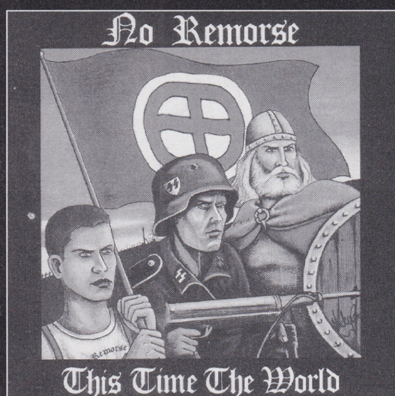

Uppträder tillsammans med Close Shave och Section 5.

Släpper sin första demo-kassett med sex låtar.

Är med och grundar Blood & Honour i England.

1988 Spelar in tre spår till samlingsskivan *Gods Of War* samt tolv spår till sitt debutalbum *This Time The World,* som sedermera släpps av Rebelles Européens.

Uppträder utomlands för första gången, i april i Belgiens huvudstad Bryssel, tillsammans med Fight Action och Bunker 84.

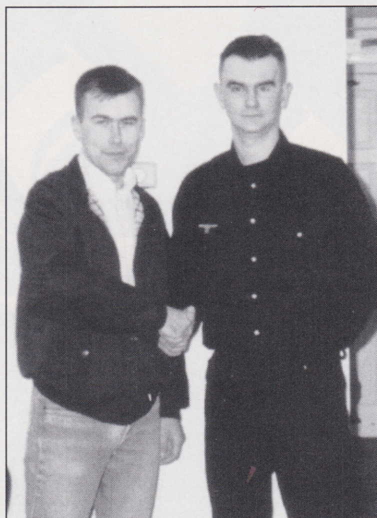
No Remorse och Rebelles Européens släpper singeln *Smash The Reds* samt EP:n *Time Will Tell.*

En planerad konsert i Brest, Frankrike stoppas och kravaller utbryter. No Remorses andregitarrist Sean får tillbringa en månad i franskt fängelse.

Året var 1986 och den rasnationella musikrörelsen höll på att explodera igen, Skrewdriver hade legat lågt ett tag på grund av att Ian Stuart satt i fängelse, men efter att han nu hade muckat så dallrade spänningen i luften igen. White Noise (National Fronts musikavdelning) närmade sig sin ofrånkomliga undergång, och det verkade äntligen som om banden skulle ta kontroll över sitt eget öde.

Jag var på en Skrewdriver-konsert när Mark, ett ungt skinhead från Kent, gav mig ett förslag. Han hade lärt känna mig under den tiden då jag sjöng med (vita) Public Enemy. Han hade hoppats på att sparka igång sitt band, men de hade inte lyckats ta sig förbi stadiet när de träffades och fyllnade till istället för att repa seriöst, och han ville börja om från början, seriöst denna gång, med en ny sättning.

Mitt utträde ur Public Enemy var inte direkt glatt så jag var ivrig att komma tillbaka in i rörelsen igen. Jag växte upp mitt ibland svarta och gick i en skola där lärarna var helyllekommunister, så jag ville berätta för omvärlden hur fel allt detta var, liksom alla andra saker i samhället som äcklade mig. Public Enemy hade alltid varit lite rädda för att uttala detta rakt ut så vi gick skilda vägar. Men Mark försäkrade mig att det nya bandet inte skulle ha några sådana restriktioner.

Paul med Gael Bodilis

Den 1 november 1986 deltog jag i vår första repetition i Woolwich i sydöstra London, där Mark introducerade mig inför en trummis från Essex som kallades Stew, och Archie som ursprungligen kom från Nordirland och var en baddare på bas. Detta skulle visa sig bli början på ett decennielångt äventyr med ett rasligt uppror med rock'n'roll som vapen under No Remorses baner.

Med endast ett fåtal färdiga låtar som ammunition började vi propagera för bandet. Det var även av särskilt stor betydelse att jag stod Ian Stuart mycket nära. Vårt debutuppträdande skulle ske som förband till Skrewdriver på en "Into -87 with White Noise" gala. Vi hade aldrig stått på scen tidigare och ändock hade vår This Time The World t-shirt sålt en hel del och vi hade väckt enormt mycket intresse från diverse fanzines.

DEN 3 JANUARI 1987 så erhöll vi ett stormande mottagande när vi framförde våra sex originallåtar, liksom The Ovaltinees 'Kicked To Shit' och Belsen Horrors 'Solly', innan huvudattraktionen Skrewdriver intog scenen.

För vårt andra uppträdande tog vi en buss från London till stället i Coventry. Där slutade det med att vi blev förband till oi-banden Section 5 och Close Shave. Stället var packat och vi gjorde succé hos majoriteten av publiken, ett fåtal åskådare protesterade lamt mot vårt direkt-på-sak-budskap, men vi återvände till London segerrika både på scen och ur striden.

Vi fortsatte att uppträda och gjorde oss ett namn genom att släppa en kassett med sex livelåtar, varav låtarna 'This Time The World', 'Time Will Tell' och 'Bloodsucker' kan nämnas. Fanzine-nätverket stod återigen till tjänst när det gällde att annonsera kassetten.

Fastän näst intill alla skinheads i London lutade åt det rasmedvetna hållet så var det inte alla som uppskattade vår direkta nationalsocialistiska ståndpunkt. Somliga kunde helt enkelt inte se igenom den blinda patriotismens ideologiska tomhet, den patriotism som pressen endast skulle gräva fram i krigstider. Så gjorde vi oss våra första fiender mitt ibland oss, men de skulle inte vara särskilt länge.

Med födelsen av Blood & Honour (en organisation som vi, som ett band, var djupt engagerade i redan från början) breddades den inställning som vi stod för och hoppades på. Fritt från någon som helst inblandning av något politiskt parti, så kunde nu Blood & Honour propagera för de ideal och känslor som undertryckts alltför länge. Ingen kunde längre missta sig – nationalsocialism och stolthet!

Skivkontrakt var inte alltför lättåtkomliga i dessa dagar så vi blev angenämt överraskade när vi mottog en inbjudan från det franska nationalsocialistiska skivbolaget Rebelles Européens som var intresserade av att släppa vårt debutalbum. Och så begav vi oss in i en studio i början av 1988 för att spela in tolv spår. Vår tidigare studioerfarenhet bestod i att vi ett par veckor innan spelat in tre spår till en samlingsskiva från Rock-O-Rama Records, arrangerad av Ian Stuart, som erbjöd både Skrewdriver och Brutal Attack. Båda banden tillhörde våra största influenser, så det var en skön känsla att få vara där sida vid sida med dem.

Båda inspelningarna gick bra, men det verkade som en evighet innan LP:n äntligen släpptes till slut. I ärlighetens namn så handlade det bara om ett par veckor, men varje artist kan intyga att det är något väldigt speciellt med att få se sin första inspelning på vinyl – med omslag och allt.

Vår musik skulle avsiktligt vara som ett slag i magen. Vi ville få folk att studsa upp och lägga märke till oss. Vi ville även att omslaget skulle reflektera detta så vi bad Nicky Crane ordna det. Vi förklarade för honom hur vi ville ställa olika generationers vita frihetskämpar bredvid varandra och han utarbetade resten. Vad vi än tycker om

honom idag, och det är enbart negativt med all rätt, så levererade han ett perfekt omslag.

VÅR FÖRSTA RESA utomlands ägde rum i april 1988, till Belgiens huvudstad Bryssel. Under kvällen och natten var TV och pressen överallt. En gång i timmen rapporterade de i radio och på TV och trots att vi var glada över reklamen, så släppte vi inte in dem på stället, som, utöver att tjäna som konsertlokal, även var den belgiska Nationella Frontens huvudkontor. Med oss denna kväll var även det lokala bandet Fight Action och det franska legendariska Bunker 84. Frånsett ett mindre handgemäng mellan tyska och franska skins så var tillställningen mycket lyckad. En lokal skivbutik gjorde en bra dag tack vare den nyligen släppta No Remorse-LP:n This Time The World.

Efter Belgien medgav vår trummis Stew att det började bli lite för mycket för honom och han lämnade bandet omedelbart. Det stod inte länge på innan Archie följde efter, personliga problem hade börjat ställa till det för honom och han ville bort för att kunna lösa dem. Våra problem med sättningen löste sig då Mark introducerade en ordentlig trummis som hette Rob, och en annan som också anslöt sig till NR-gänget var Death In June-fanatikern Gary Smith. Och så hade vi passerat bandets första sättningsbyte, som kan vara förödande för somliga band, utan minsta lilla missöde. Den nya sättningen började genast repa efter ett intensivt schema. Detta lönade sig verkligen och nu var bandet tajtare och starkare än någonsin tidigare.

Vårt samarbete med Rebelles Européens fortsatte. De släppte singeln Smash The Reds och senare EP:n Time Will Tell. Omslagen var alltid i fullfärg vilket var en skön kontrast jämfört med de billiga omslag som Rock-O-Rama Records presenterade.

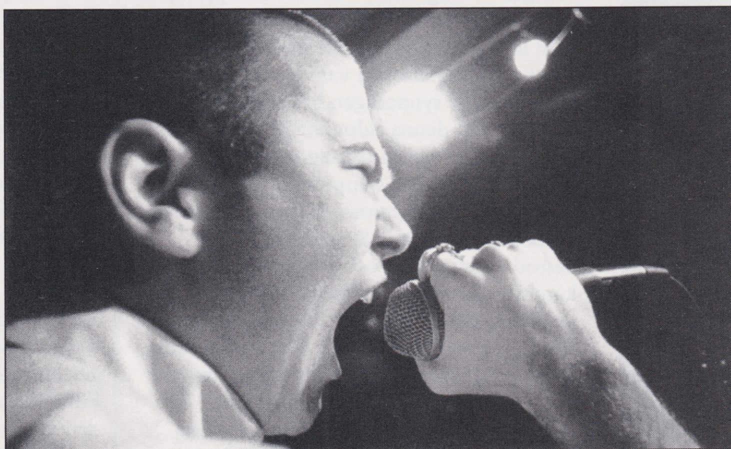
Gael Bodillis, Rebelles Européens grundare och chef, stod alltid i främsta ledet med oss. Det finns ingen frisk människa som kan komma och påstå att han gjorde det för pengarna eller berömmelsen. Hans enda tidigare erfarenhet var som manager för det franska oi-bandet Brutal Combat. Hans engagemang och osjälviskhet betvivlades aldrig, men då han överglänste sina konkurrenter med ärlighet och tro, så föll han på den organisatoriska delen, delvis för att han tog på sig all den tunga arbetsbördan ensam. Hursomhelst, vår tid med Rebelles Européens var både produktiv och lärorik.

Hemma i Storbritannien så fortsatte Skrewdriver att härja och erövrade rubrikerna, No Remorse och Brutal Attack agerade ständigt förband och vi gjorde vår del så gott vi kunde. De konserter där vi var huvudband började även de locka en växande publik, liksom polisens och massmedias intresse. Liksom med Skrewdriver, så syntes rödingarna knappast till i närheten av våra evenemang.

Frankrike skulle bli nästa hamn för vårt kall, vidare ut på vårt uppdrag att erövra den vita världen, så vi satte kurs mot Brest. Det strålande solskenet som mötte oss vid vår ankomst försvann lagom tills den dag det var dags för den tilltänkta konserten, och ersattes istället av ett fruktansvärt ösregn. Staden var fylld med skinheads och vart du än vände blicken möttes du av åsynen av gäng med rakade huvuden som var ute och patrullerade i väntan på den stora händelsen.

Polisen förvägrade oss rätten till vår medborgerliga yttrandefrihet och bannlyste konserten i sista minuten. Nyheten om att Gael Bodillis hade blivit gripen och att konserten var inställd spred sig. Beskedet möttes av vrede och frustration. Många hade rest tvärs över Frankrike eller Europa för att vara där. Frustrationen och vreden förvandlades till våld när järnvägsstationen vandaliserades och bilar vältes och stacks i brand runt omkring samlingsplatsen. Under det efterföljande tumultet blev två i följet kring No Remorse, inklusive vår andregitarrist Sean, gripna och fick tillbringa den kommande månaden i franskt fängelse.

THIS TIME THE WORLD fortsatte att mottaga entusiastiskt beröm och bra recensioner, och ingen mindre än den ökända brittiska Jewish Chronicle döpte skivan till ”Den mest ondskefulla skivan som någonsin gjorts”. Affärer på Carnaby Street hade börjat tillhandahålla rasnationella skivor och även designat t-shirts för de största banden, inklusive No Remorse.

Rock-O-Rama Records hade börjat visa ett särskilt intresse för bandet vilket fick ägaren Herbert Egoldt att resa till England under sommaren 1988. Skrewdriver, Brutal Attack, Sudden Impact, Vengeance och vi själva tecknade alla varsitt treårskontrakt. Det hade aldrig varit några problem med Rebelles Européens, men eftersom vi inte var bundna till dem genom något kontrakt så trodde vi att Rock-O-Rama Records skulle kunna föra ut vårt budskap till en större och bredare publik. Vi förblev goda vänner med Gael Bodillis, som bara hade vårt bästa i åtanke och ytterst motvilligt släppte iväg oss, förstod vår tanke.

Vi tillbringade återstoden av 1988 med att skriva nytt material och i november när vi började känna oss tillfredsställda över att vi hade nog för en andra LP, så begav vi oss omedelbart till en studio i södra London och spelade in See You In Valhalla. Fastän vi var nöjda med grundresultatet så blev vi lite missnöjda över den slutliga produkten. På vinylen hade utgångsvolymen sänkts, vilket resulterade i att skivan förlorade en hel del kraft. Om det berodde på skivbolaget eller studion är svårt att säga, men No Remorse och See You In Valhalla steg ändå i popularitet och det verkade bara öka. Skivan fick bländande recensioner och publikens respons på vårt nya material på konserter var enbart uppmuntrande.

Året 1989 var ett fruktsamt år för Blood & Honour. Det arrangerades ständigt nya konserter och vår profil i befolkningens ögon förbättrades genom det ökade massmediala intresset.

Sättningen med mig själv, Mark, Gary och Rob var vår mest givande, vi repade regel-

HISTORIEN OM

NO REMORSE

Skriver skivkontrakt med Rock-O-Rama Records under sommaren.
Spelar in albumet *See You In Valhalla* som sedermera släpps av Rock-O-Rama Records.

1989 Spelar in albumet *The New Stormtroopers* som släpps av Rock-O-Rama Records.
Uppträder på "The Main Event" i London inför över 1200 åskådare tillsammans med bland andra Skrewdriver.

Rebelles Européens släpper sidoprejektet Public Enemy *There's Only One Public Enemy.* Paul Burnley med flera spelar in uppföljaren Public Enemy *Our Weapon Is Truth,* som sedermera släpps av dito skivbolag.
Spelar in sidoprojektet Stormbringer, som dock Rock-O-Rama Records dumpar och materialet förblev outgivet.
Spelar återigen in ett No Remorse album åt Rock-O-Rama Records, *Blood Against Gold.*

1990 Förut nämnda *Blood Against Gold* släpps i februari av nämnda skivbolag.
Uppträder återigen en gång i Belgien.
Uppträder i Italien tillsammans med Verde Bianco Rosso, Peggior Amico och Power Skins.
Gästar Nordamerika för första gången i juni. Framträder i Ottawa, Kanadas huvudstad tillsammans med Rahowa och The Cross. Färdas vidare till Oklahoma och Aryan Fest '90. White Aryan Resistance dokumenterar arrangemanget som sedermera visas på kabel-TV i hela USA.

bundet och stämningen inom bandet var mycket positiv.

Efter succén med See You In Valhalla, gick vi åter in i studion för att spela in vår tredje LP The New Stormtroopers. LP:n hade ett litet stänk av rythm'n'blues till skillnad mot tidigare råhet, förutom kanske publikfavoriten 'We Play For You'. Det enda vi ångrar var att vi tog med 'House Of The Rising Sun', vilket vi endast gjorde för att vi brukade köra den mest på skämt i replokalen.

I maj det året så arrangerade Blood & Honour, sponsrade av en klädaffär på Carnaby Street, en internationell sammankomst som kallades "The Main Event". Rödingarna hade under tiden bildat Anti-Fascist Action, en avgrening av London-baserade IRA-gruppen Red Action. Rödingarna och deras drängar i massmedia använde varenda smutsigt trick de kunde hitta på för att avblåsa konserten, men trots detta lyckades Ian Stuart och jag hitta ett ställe i utkanten av London som var villiga att inhysa oss för kvällen. Det var långt ifrån idealiskt, när över tolvhundra åskådare trängdes för att få plats på ett ställe som vanligtvis endast släpper in femhundra gäster! Det var varmt och rökigt och atmosfären var elektrisk. Alla stora rasnationella band uppträdde och konserten blev en lysande framgång.

Rebelles Européens var fortfarande i full gång och hade släppt ett album med mig själv samt en annan välkänd vit makt-musiker under namnet There's Only One Public Enemy. Det hade tagit dem över ett år att få ut skivan, med det avskräckte dem inte och återigen så frågade de oss efter en uppföljare. Denna gång kom No Remorses trummis Rob med oss då vi spelade in Our Weapon Is Truth. Kombinationen var bra och samarbetet fungerade synnerligen bra. Ian Stuart arbetade vid denna tidpunkt på sitt solomaterial och det var en otrolig mängd av vit makt-material som släpptes på vinyl.

Ett annat No Remorse-sidoprojekt var det hårdrockorienterade Stormbringer som bestod av mig, Rob och Roger, en av Robs kamrater som spelade gitarr. Vår glädje av resultatet delades inte av Rock-O-Rama Records som dumpade det. Tre spår hamnade dock till sist på två av deras samlingsskivor, men LP:n har förblivit outgiven.

Det verkade som om vi levde i studion hela året, det var november igen och det var dags för vår sista LP för Rock-O-Rama Records, Blood Against Gold. Återigen hade vi låtit oss själva skyndas in i studion. Vår gitarrist Mark hade blivit besatt av rockbanden The Cult och Zodiac Mindwarp och detta skymtade säkerligen fram på plattan. Hade vi lagt ner lite mer tid så kanske det hade blivit bättre. Skivan gick i varje fall hem när den släpptes i februari 1990.

Återigen så färdades vi utomlands för en liten konsert i Belgien, men vi avslutade året med stil med en konsert i Verona i Italien. Andra band som uppträdde var de största italienska banden Verde Bianco Rosso, Peggior Amico och Power Skins. Stället vi spelade på var en grottlik plats som verkligen höjde atmosfären på, vi denna tidpunkt, en av Italiens största nationella händelser.

Vår publik hade verkligen blivit global, vi fick mottaga stödjande brev från hela världen. Över Australien, Amerika, Ryssland och hela Östeuropa så spreds vårt budskap via No Remorse. No Remorse, Skrewdriver, Brutal Attack och Skullhead med flera hade bildat en spjutspets för någonting som "högerextrema" politiker aldrig tidigare lyckats med. Vi hade framfört och trängt in med ett budskap av vit stolthet och enighet till ett stort antal ariska ungdomar runtomkring i världen.

No Remorse tillsammans med Tom Metzger.

I JUNI 1990 var det dags för vårt livs resa till Nordamerika. Det enda negativa var att vi förlorat vår gitarrist Mark till Hennes Majestäts klor och fängelsehålor, efter att han blivit gripen efter en nationell demonstration föregående år. Vi förlorade också vår trummis Rob, som av olika orsaker inte kunde följa med ut och resa. Fastän vi kallade in ersättare med kort varsel, så var soliditeten borta.

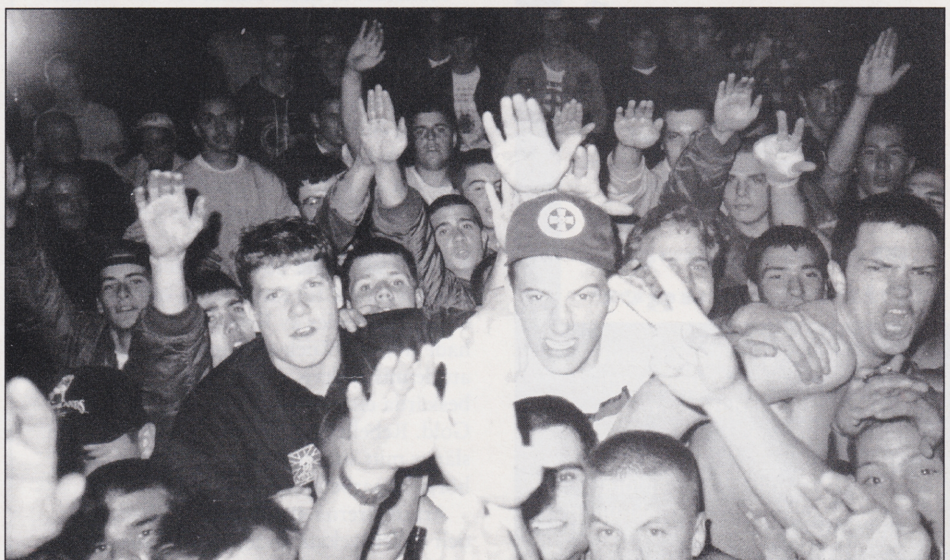
Vårt första mål var Ottawa, Kanadas huvudstad. Nyheten om konserten var huvudnyhet i media i flera dagar och det hölls stora demonstrationer utanför parlamentet, men konserten ägde rum i allafall. Organisationen var utmärkt och det var verkligen en lyckad tillställning. Mellan uppträdanden av banden No Remorse, The Cross och debuterande Rahowa, bjöds det bl a på militäriska träningsevenemang och en korsbrännarceremoni. Våra ögon blev verkligen stora inför skådespelet, särskilt när en FBI-helikopter kretsade ovanför våra huvuden med strålkastarna riktade rakt på oss, medan vi framförde vår repertoar.

Efter Ottawa så färdades vi med bil genom natten, i temperaturer som vi sannerligen inte var vana vid, vidare mot vår destination – Aryan Fest 1990 i Oklahoma. Återigen var organisationen oklanderlig. Polisen hade varnat arrangörerna för att festen skulle kunna bli mål för röda terrorister. Joe Grego skrattade mullrande medan han pekade mot ett tält som var bevakat dag och natt. Innanför tältduken dolde sig en vapenarsenal som gott och väl kunde utrustat en mindre armé. FBI tog inga chanser och helikoptern stannade utanför skotthåll...

Vi uppträdde tre gånger och inledde en särskild bröllopsceremoni genom att framföra 'The Tree Of Life' innan vi anslöt oss till de uppradade och segerhälsande skinheads

som välkomnande brudparet Gill och Geremy, som hade maskerade och beväpnade vakter vid sin sida, vilka påstods vara från Der Brüder Schweigen. Efter att ha passerat genom den segerhälsande arkaden, så antände paret två uppställda hakkors och ett Livets träd gjorda av trä. Hälsande rop av "Sieg Heil!" genljöd i natten och stördes endast av signalhornen från passerande lastbilar som kunde se de brinnande symbolerna bortifrån motorvägen. Vi avslutade den kvällen med en TV-intervju arrangerad av John och Tom Metzger från White Aryan Resistance. Hela festivalen filmades av WAR och visades på deras kabel-TV över hela Nordamerika.

1990 VAR ÅRET då rödingarna och ockupationsregimen försökte tysta denna upproriska rasmedvetna musikrörelse. Polisen försökte sätta dit Ian Stuart, rödingarna genomförde demonstrationer utanför hans lägenhet och till och med en utanför det café där han brukade äta frukost! Han insåg att polisen snart skulle sätta dit honom om han inte gjorde någonting, så han beslöt sig för att flytta till Nottingham. Under tiden fabulerade anti-rasistiska tidningar ihop rörelsen med en global terroristkomplott som involverade Ku Klux Klan, fotbollshuliganer och några tyska nationalsocialister. Garry Gable, tidningens redaktör, hade alltid varit ökänd för sina vilda fantasier men den här måste ha varit hämtad direkt ur någon dålig film. Det var vapenhandlare, porrindustri, knarkhandel, den brittiska armén och "mångmiljardärindustrin"(?!) Blood & Honour fanns naturligtvis i dess mittpunkt. Det var verkligen bisarrt.

Att uppträda i London hade blivit allt svårare så ställen bokades uppåt och nedåt i landet och vi lyckades även spela ett par konserter norr om den skotska gränsen.

Under mitten av 1991 var vi huvudband på en stor konsert i Brandenburg i Tyskland. Stället var helt otroligt. En stor scen på en enorm fotbollsarena. Det var den största konserten vi uppträtt på, men på grund av oro inom bandet var det även troligtvis vårt sämsta uppträdande någonsin.

Efter katastrofen i Brandenburg stod det klart att vi måste omorganisera. Vi lejde den nye basisten Nigel. Hans tidigare erfarenhet var att ha spelat med White Lightning i sitt hemland Australien. Han passade in mycket bra och avancerade snabbt till att bli bandets ledgitarrist. Han förstod vart bandet var på väg att utvecklas musikaliskt och han har en stor del i skrivandet av några av bandets djupsinnigaste låtar.

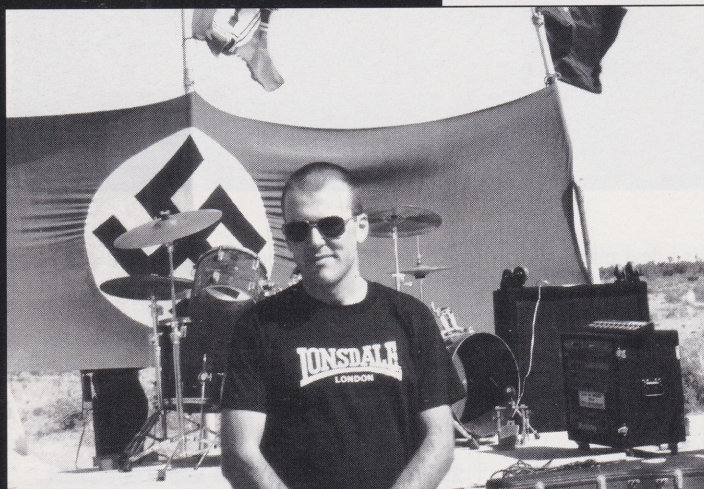
1992 BÖRJADE MED EN TRAGEDI. Det var meningen att vi skulle vara huvudband på en stor utomhusfestival i Valencia i Spanien. De som skulle komma med oss var Battle Zone och walesiska skinheadsbandet Violent Storm. Det var inte förrän vi anlänt till Spanien som vi upptäckte att våra kamrater från Wales varit inblandade i en trafiko-

HISTORIEN OM

NO REMORSE

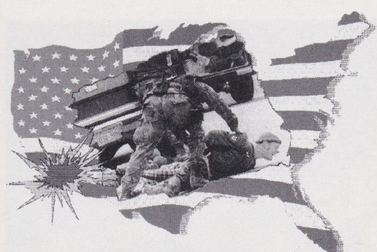
1991 Uppträder på världens förmodligaste största vit makt-gala i Brandenburg, Tyskland.

1992 Bokade som huvudband på en stor utomhusfestival i Valencia, Spanien.
På vägen dit inträffar en tragedi, bandet Violent Storm från Wales råkar ut för en bilolycka och alla förutom Billy omkommer. Konserten tillägnas deras arovärda minne.
Spelar som huvudband på årets vit makt-gala i Brandenburg tillsammans med Dirlewanger, Division S, Skullhead och Radikahl.
Framträder i Holland för första gången.
Deltar i en fiasko-artad turné till Kalifornien tillsammans med svenska Dirlewanger.

Spelar in maxi-singeln *Desert Storm* tillsammans med Dirlewanger i Kalifornien. Skivan släpps sedermera av Rebelles Européens.

DESERT STORM

No Remorse and Dirlewanger

Uppträder på en konsert i London tillsammans med Skrewdriver och Dirlewanger efter det berömda "Battle Of Waterloo".

1993 Framträder som första utländska vit makt-band i republiken Tjeckien.

lycka. Kort därefter blev vi informerade om att den hade varit ödesdiger med dödlig utgång. Vi fick en klump i halsen och att spela på en konsert var det sista vi hade i tankarna. Jag kände Billy mycket väl och hade lånat in Paul Casey en gång när Gary inte dök upp för en spelning i Skottland. De spanska organisatörerna bad oss att spela och göra konserten till en hyllningskonsert för Violent Storm. Det var en mycket sällsam och känslosam stämning som följde oss genom konserten. Jag hade samlat in över trehundra välgångsönskningar till Billy som var den ende överlevande i bilolyckan. Men vad som var ännu mer otroligt var att, omkring kl 03.00 på natten, när vi fortfarande var på scen, så utlyste vi två minuters tystnad. Man skulle ha kunnat höra en knappnål falla, tårarna var inte långt borta hos många. Det var verkligen en gripande hyllning.

Återigen genomgick vi en ytterligare förändring i sättningen. Vi lejde Jim från Battle Zone på trummor och tog tillbaka Gary på bas för att ersätta Peter, som hade upptäckt att det var lite för mycket för honom. Nigel intog nu den mera bekväma platsen som ledgitarrist.

Efter det föregående årets besvikelse så var vi mycket nöjda med att återigen bli tillfrågade om vi skulle vilja vara huvudband på Brandeburgfestivalen tillsammans med Dirlewanger, Division S, Skullhead och Radikahl. Den här gången, med nästan tvåtusen unga nationalister närvarande, spelade vi bättre än någonsin, det kanske var vår mest minnesvärda höjdpunkt. Jag anslöt mig också till Dirlewanger på scen för att framföra ett par av deras klassiker. Adrenalinet pumpade sannerligen runt i kroppen den kvällen.

Holland var nästa anhalt för vår världserövringsplan, efter ännu en ändring i sättningen. Jon spelade trummor och andre gitarrist var Smiley Jon. Konserten var mycket informell och atmosfären påminde mer om en fest, men alla verkade trivas. Vi avslutade helgen med en rundtur för att beskåda de missfoster och drägg som stryker omkring på dekadensens gator i Amsterdam.

I SEPTEMBER 1992 var det dags för en olyckosam tur till Kalifornien som till viss del finansierades av Rebelles Européens. Vi hade dumpat Rock-O-Rama Records efter att de misslyckats med att betala oss vår beskärda ersättning från Blood Against Gold. Rebelles Européens hade under tiden släppt mitt soloprojekt och var ivriga att börja samarbeta med oss igen.

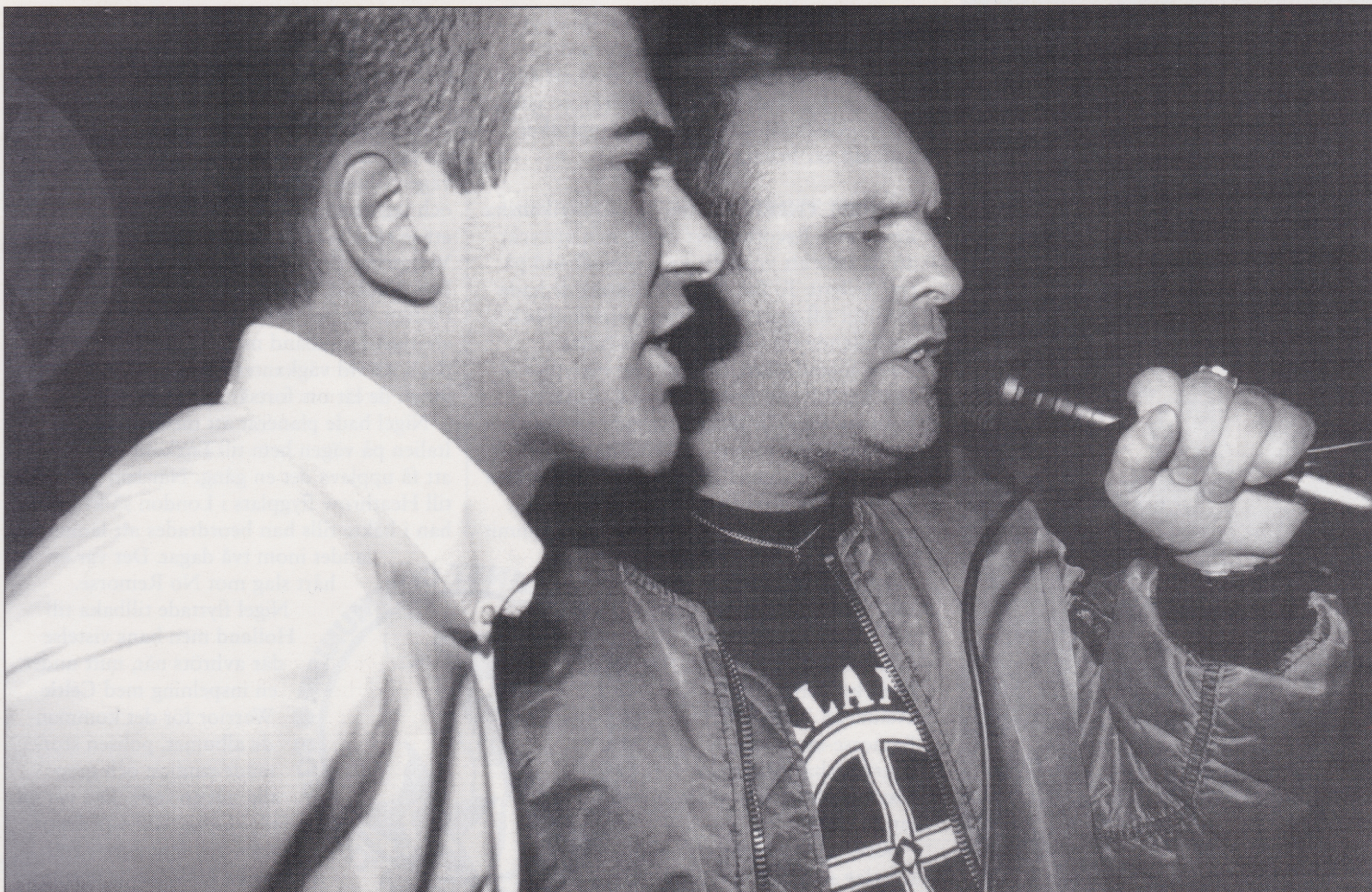
Arrangörerna av USA-turnén hade helt och hållet lyckats underskatta arbetet som krävs för att få någonting som det att fungera. Med oss var våra svenska kamrater Dirlewanger. Stället var en liten landplätt ute i den kaliforniska öknen, ljudutrustningen var urusel och arrangörernas löfte att ersätta Rebelles Européens infriades aldrig. Medan vi var där gjorde vi det bästa av situationen och knöt flera värdefulla kontakter. Vi gick även in i en studio och spelade in en fyra spårs maxi-singel tillsammans med Dirlewanger, med titeln Desert Storm, vilket var det enda produktiva vi fick ut av vårt besök i USA denna gång.

Vid vår hemkomst till England hamnade vi återigen mitt i smeten. Vi hade planerat en stor konsert med Skrewdriver i London. Rörelsen hade krympt till att bestå av småkonserter inför ständigt samma publik och den här konserten var ett försök till att bryta dödläget och återinföra Blood & Honour på kartan. Affischer sattes upp i varenda storstad. Rödingarna fattade ingenting, pressen gav gratis publicitet i mängder och Ian Stuart var gäst i ett debattprogram i radion. Det var exakt vad rörelsen behövde. Tyvärr var säkerhetsåtgärderna omkring samlingsplatsen obefintliga och många som slöt upp slutade i de utspridda gatukravallerna omkring Waterloo-stationen. Ledarskapet för Combat 18 stannade hemma eftersom stället vaktades av British Movement. Konserten blev av och Ian Stuart och Skrewdriver gav publiken ett av sina bästa framträdanden någonsin. Vi anslöt oss till dem på scen, vilket även Dirlewanger gjorde under sitt enda framträdande i England. Nyheterna hade visats över hela världen och gensvaret för Blood & Honour var bra.

Det var vid denna tidpunkt som Combat 18 började involvera sig i rörelsen, och fastän de flesta var glada över ytterligare muskelstyrka, så var det några av oss som reserverade oss inför de huvudpersoner som var inblandade.

Vår första resa utomlands under 1993 var till Tjeckien för att genomföra det första engelska bandets uppträdande i den nyvunna republiken. Färden var mycket ansträngande och återigen fann vi oss själva med en ny sättning. Vi värvade Clarkey från Celtic Warrior till trummorna. Spelningen gick bra och det inhemska bandet Buldok gjorde ett stort intryck på oss. Efter vårt framträdande steg vi ner från scenen för att mötas av ett trettiotal unga tjecker med brinnande facklor i händerna som en hyllning till bandet. Det var helt underbart. Under det röda förtryckets barbari så hade många av de närvarande fått tillbringa tid i regimens fängelsehålor, och många hade enbart sjätte generationens Skrewdriver-kassetter som sin enda inspirationskälla, så vi kände att komplimangerna vi fick var äkta och sannerligen inte ytliga. Vi skaffade oss några verkligt goda vänner där.

Efter Tjeckien så fortsatte vi till ett ställe i Polen. Vi blev förvånade över kvaliteten på stället och ljudutrustningen. Men fattigdomen lyste igenom av det faktum att barområdet var tomt, många hade spenderat alla sina sparpengar på inträdet. Vi spelade med det imponerande Konkwista 88 som även

hade ett par Skrewdriver-låtar i sin repertoar. De grå molnen efter kommunismen hängde fortfarande dystert över landet och hopplösheten kunde skymtas i folkets ögon. En pank nation, kanske inte helt, men inte långt ifrån.

Efter att Rebelles Européens lagts på is, så letade vi återigen efter ett nytt skivbolag. Tyska Skull Records erbjöd oss ett skivkontrakt, men fastän alla planer var utstakade så misslyckades de med att hålla sin del av kontraktet innan samarbetet ens utvecklats, så denna allians blev kortlivad.

DEN 24 SEPTEMBER 1993 medförde en nyhet som vi aldrig kommer att komma över. Beskedet att Ian Stuart var död. Det var helt enkelt otroligt. En personlig saknad och en stor förlust för den globala rasmedvetna musikens sak.

Följande dag besökte jag en Celtic Warrior-konsert i Bristol-området. Stämningen var allt annat än munter, vilket var förväntat. Halvvägs genom konserten höll vi en minnesstund. Jag läste upp ett uttalande å Blood & Honours vägnar. Det kändes verkligen som slutet på allt. Men vi måste fortsätta om än bara för Ian Stuarts skull.

Det pratades en hel del om en minneskonsert. Jag var för att arrangera konserten följande vecka medan folks sinnesstämning fortfarande var likadan, på så sätt skulle inte heller någon våga försöka stoppa oss. Människor från hela världen ville komma över, en kille i Sverige sa att han var beredd att sälja alla sina möbler och andra materiella ting bara för att hylla Ian – det visar hur mycket han betydde för folk. C18 hade andra planer och de tilläts ta full kontroll över saker och ting.

I november uppträdde vi på en liten konsert i södra London, som till större delen var tillägnad Ian Stuart. Det var första gången vi framförde 'The Flame That Never Dies', en låt skriven till en text författad av Ian själv. Konserten försatte oss i gott humör inför vår första resa till Sverige samma månad. Vi har alltid erhållit ett bra gensvar från "The Land Of Ice" och med en rörelse som blomstrade med hjälp av det som senare skulle utvecklas till den imponerande Nordland-rörelsen, så var det en idealisk plats att spela på.

Det hölls en demonstrationen före konserten och där träffade jag på några bekanta ansikten från Dirlewanger-konserterna. Därifrån blev vi bussade av polisen till konsertlokalen. Organisationen var perfekt. Vi hade vid denna tidpunkt förlorat vår basist Gary på grund av hans "seriösa" förhållande med en walesiska. Så vi lånade basisten och trummisen ur det färska bandet Svastika. Konserten blev mycket lyckad, höjdpunkten var vår hyllning till Ian Stuart varvid ljuset dimmades ned och många i publiken deltog i något som kunde liknas vid en scen ur Scorpions 'Wind Of Change'-video med tändare höjda i mörkret under hela låten 'The Flame That Never Dies'. Och så blossade en vänskap upp mellan Sverige och No Remorse som är ganska unik. Vi bestämde oss omedelbart för att vända oss till Nordland med vårt nästa studio-projekt.

Den C18-inspirerade konserten till minne av Ian Stuart efterföljande januari, blev en katastrof fastän ett otroligt stort antal människor vallfärdat dit från världens alla hörn. Med detta misslyckande lämnades rörelsen i Storbritannien i ett brådjupt vakuum.

Under april gästade vi en studio i London för att spela in vår hyllning till Ian. Jag hade författat texten ett par veckor innan men jag hade inte hört musiken som Nigel hade skrivit till den eftersom han för stunden var bofast i Cardiff närapå 300 km bort. När jag fick höra melodin så passade texten in oerhört bra och jag trodde verkligen att vi hade blivit välsignade av gudarna. Jag tror att 'Farewell Ian Stuart' är det bästa stycke musik som vi någonsin komponerat. Med på hyllningsskivan var förutom denna låt även en ny version av 'See You In Valhalla', 'European Skinhead Army' samt den alltid lika populära 'The Flame That Never Dies'.

I maj var vi återigen på väg till Sverige för att genomföra en ny konsert tillsammans med Svastika och Celtic Warrior. Den här gången blev vi glada över att upptäcka att temperaturen stigit upp över -20°-strecket, som den befann sig under under vårt föregående besök. Tillställningen hade lockat till sig en hel del uppmärksamhet från massmedia, och vi gick med på att låta oss intervjuas av en lokal radiostation mot att de spelade bitar ur vår CD Farewell Ian Stuart. Deltagarantalet var fantastiskt och det var uppenbart att Sverige var idyllen för rasmedvetna vita.

Snart påbörjade vi arbetet med vårt femte album. Faktum var att vi hade slutit en överenskommelse med tyska Movement Records och svenska Nordland för ett album vardera.

HISTORIEN OM

NO REMORSE

Uppträder i Polen tillsammans med Konkwista 88.

Erbjuds skivkontrakt av tyska Skull Records, men skivbolaget lyckas aldrig komma på fötter.

Den 24 september avlider vit makt-musikens Gudfader Ian Stuart efter en tragisk trafikolycka.

I november framträder No Remorse i södra London och framför låten 'The Flame That Never Dies', en låt skriven till en text författad av Ian Stuart, för första gången.

Framträder i Sverige för första gången, närmare bestämt i Göteborg tillsammans med Svastika efter en lyckad nationell demonstration.

Spelar in hyllningsskivan *Farewell Ian Stuart* till en god kamrats ära, som sedermera släpptes av Nordland.

1994 Uppträder återigen i Sverige i maj, tillsammans med Celtic Warrior och Svastika, efter en lyckad demonstration i Alingsås.

Påbörjar studioinspelningen av

albumen *Under The Gods* till Nordland och *European Skinhead Army* till tyska Movement Records. Ett arbete som skulle ta över ett år.

Uppträdde på vit makt-galan "A

Vi hade utarbetat nog med material så vi påbörjade det gigantiska arbetet med att spela in 24 spår som tog strax över ett år att slutföra. Jag hade värvat hjälp från en gammal god kamrat och några studiomusiker som jag var bekant med.

UNDER TIDEN HADE Nordamerikanska Resistance Records hört av sig och uttryckt att de ville att vi skulle vara huvudband på en "Tribute To Ian Stuart"-konsert de hade planlagt till september. Planer smiddes och jag anlände till Chicago för att träffa Resistances ledare, George Eric Hawthorne, som jag tidigare hade känt som sångaren i Rahowa från vår turné i Kanada 1990. Resistance var likartat till Nordland i och med att även denna organisation drevs på en professionell grund och hade åstadkommit så många saker som andra inte hade kommit längre till än att prata om.

Jag träffade återigen Nigel som hade bott lite här och där i Holland och Wales under den senaste tiden. Efter konserten skulle vi avsluta en "Best Of" No Remorse-inspelning som några av bandmedlemmarna i Centurion påbörjat.

Konserten var den största i sitt slag som ägt rum på amerikansk mark, alla var på plats; Bound For Glory, Rahowa, Centurion, Berserkr för att nämna några. Stället var mycket passande – The Memorial Hall. Ljudet, ljuset, allt kändes helt rätt.

Konserten blev mycket lyckad, de som missade den missade en kväll som kommer att kommas ihåg för alltid av två orsaker. Den första var den enighet och storartade musik som tillställningen bjöd på. Den andra orsaken var dock inte ett dugg positiv. Joe Rowan – sångare i Nordic Thunder – som hade anslutit sig till oss på scenen, tillsammans med medlemmar ur vartenda känt rasmedvetet band i USA, för att sjunga finalen 'Farewell Ian Stuart', blev ihjälskjuten av svarta inom mindre än två timmar efter konserten. Från att vi hade känt det som om vi vandrade på molnen blev vi brutalt nedslitna till verkligheten på marken. En riktig känsla av förtvivlan infann sig. Vi kände det allihopa, inte minst de närvarande som känt honom väl, inte bara som sångare i Nordic Thunder, utan som en personlig vän och broder.

Inom de närmaste dagarna blev det klart att polisen visste vem gärningsmannen var. Han var efterlyst för andra brott också, men på grund av att vittnena var skinheads så vägrade de att väcka åtal. Rättvisa – så långt kom det aldrig.

Vi tillbringade de efterföljande dagarna med att avsluta det projekt som vi tidigare påbörjat för Resistance Records. Vi skuggades vart vi än åkte av polisen och FBI. Det stod två patrullbilar parkerade utanför studion. Det var helt uppenbart att de var rädda för vedergällning, och med den stämning som hägrade dagarna efter mordet, så var det inte helt orealistiskt att något sådant skulle komma. Polisen hade hotat att storma med tårgas och spänningen var så spänd som den bara kan bli.

En kväll tog vi en paus i inspelningen för att åka in till Milwaukee och ta oss en öl. På vägen tillbaks till Wisconsin blev vi stoppade och jag tittade ut genom vindrutan bara för att se rakt in i mynningen på en polispistol. Vi omringades av sex polisbilar och blev beordrade att kliva ut ur bilen med händerna i luften. En polisman påstod att bilen var efterlyst i samband med ett mord. Vi tvingades sitta vid vägkanten i nästan två timmar innan de lät oss fortsätta.

Nigel hade planerat att mellanlanda i Italien på vägen hem till England bara för att få uppleva det en gång. När han anlände till Heathrow flygplats i London så kvarhölls han i häkte tills han beordrades att lämna landet inom två dagar. Det var ett hårt slag mot No Remorse.

Nigel flyttade tillbaka till Holland men hans vistelse där avbröts när, mitt under en inspelning med Celtic Warrior för det kommande albumet, polisen stormade studion och grep alla närvarande. Det var en fälla. Celtic Warrior deporterades och bannlystes från att besöka Holland de närmaste fem åren. Nigel fick ytterligare en "DEPORTED" stämpel i sitt pass och blev satt på ett flygplan hem till Australien.

VÅREN 1995 BEVITTNADE, i mitt tycke, utgåvan av No Remorses bästa album Under The Gods från Nordland. Det var fem år sedan vår senaste LP och jag var särskilt stolt över slutprodukten, studion hade gjort oss stolta och det var skönt att kunna belöna Nordland med ett mästerverk när alla runt omkring försökte få dem att dumpa oss. På grund av en smutskastningskampanj dirigerad av C18 så hade många valt att antingen följa strömmen och smutskasta oss eller bara stå vid sidan om och inte välja sida. Nordland och Resistance har fått utstå mycket för att de stöttade No Remorse.

Resistance Records släppte albumet Best Of No Remorse och plötsligt verkade det som om efter fem års total stiltje så skulle vi lyckas släppa tre skivor under lika många månader. Tyvärr hade Movement Records råkat ut för några interna problem, som tillsammans med en "läglig" polisräd orsakade ekonomiska problem som gjorde att de inte skulle lyckas släppa albumet European Skinhead Army. Vi fortsatte dock att hoppas in i det längsta, men slutligen så bestämdes det att Nordland skulle kliva in och släppa skivan, men det var inte förrän över ett år efter det att Under The Gods släppts. När slutligen skivan fick se dagsljuset så hade den bytt titel till The Winning Hand.

C18:s smutskastande maskineri arbetade för högtryck åt alla håll och kanter och deras senaste tilltag var att locka vår gamle basist Gary till att bilda ett nytt band och

kalla det för No Remorse. Jag kunde aldrig riktigt förstå mig på Garys förräderi, men som jag kanske inte behöver säga så fortsatte han efter deras direktiv och värvade Jacko, en kille som brukade vara bärare åt oss på våra spelningar. Resultatet var ganska skrattretande. De var vedervärdiga. De lyckades med att fixa ett par spelningar utomlands men överlag fick de det mottagande som de förtjänade. På en konsert i Tyskland, när publiken insett att de hade blivit ditlurade och betalat inträde för att få se det falska No

NO REMORSE UPPTRÄDER PÅ ARYAN FEST I USA 1990

HISTORIEN OM

NO REMORSE

Tribute To Ian Stuart" i USA som arrangerades av Resistance Records. Strax efter konserten mördades Joe Rowan, sångare i Nordic Thunder, av en svart yngling.

Avslutar inspelningen av *The Best Of No Remorse* som Centurion påbörjat. Albumet släpptes sedermera av Resistance Records.

1995 Nordland släpper No Remorse-albumet *Under The Gods,* fem år efter deras senaste utgåva.

Resistance Records släpper höj-

daralbumet *The Best Of No Remorse*

Movement Records får ekonomiska samt polisiära problem med diktaturen så de säljer i sin tur rättigheterna för *European Skinhead Army* till Nordland.

Framträder i Tyskland tillsammans med bland annat Svastika.

1996 Uppträder återigen i Sverige, denna gång i Uppsala.

Spelar in projektet Kindred Spirit *Carry The Flame* tillsammans med Svastika, som sedermera släpps av Nordland.

Nordland släpper *The Winning Hand,* som är den nya titeln på *European Skinhead Army.*

Författar minnesord till Ian Stuart åt Resistance Records hyllningsskiva *The Flame That Never Dies.*

Uppträder återigen i Sverige, utanför Göteborg, efter en Hess-demonstration i Trollhättan.

Den 1 november markerar No Remorse tioårsdag och Paul Burnley beslutar sig efter långt övervägande att sätta punkt för No Remorses ärorika historia.

Nordland tackar No Remorse för tio fantastiska år!!!

Remorse, så blev deras spontana reaktion att kasta flaskor och burkar på bandet samtidigt som de ropade efter "Paul Burnley"!

NÅGRA TYSKA SKINHEADS var bedrövade och desperata efter att arrangera något för det äkta No Remorse, så vi begav oss återigen till det germanska fädernesland-det, och återigen uppbackade av det mäktiga Svastika. Nordtyskland behandlade oss väl och jag kommer aldrig att glömma det översvallande gensvaret vi fick när vi störtade oss in i 'This Time The World'.

Tillbaka i Storbritannien blev jag tillfrågad om jag ville medverka i ett TV-program som skulle handla om skinheads för Kanal 4. Till en början var jag tveksam inför programledningens syfte, men övertygades om, eftersom det inte skulle redigeras, att jag inte skulle felciteras eller bli offer för en vanlig massmedial fälla. Jag samtyckte, till större delen för att jag kände till arrangören av programmet, George Marshall från den ökända Skinhead Times, som troligtvis tog en större risk än mig, när han tillfrågade mig om jag ville medverka. De samtyckte till att spela låten 'Under The Gods' under programmets gång och jag blev glatt förvånad över hur mycket tid de avdelade åt mig. Gensvaret var uppmuntrande. Till och med nyhetstidningarna gav mina uttalanden rättvisa.

"Vit stolthet – vit enighet – vit makt!" Paul Burnley och No Remorse har alltid gått i spetsen för enighet inom vår ädla rörelse.

UNDER BÖRJAN AV 1996 tillbringade jag en vecka tillsammans med kamrater i Stockholm, i vars närhet No Remorse uppträdde på en konsert. Där samarbetade jag också med Svastika i studion för att framställa en mer eller mindre akustisk CD under namnet Kindred Spirit. Jag ville inte bara göra en balladskiva, utan snarare blanda upp det med akustiskt och ett stänk av rock'n'roll, country, folkmusik och naturligtvis ballader. De duktiga musikerna bakom Svastika gjorde att min målsättning kunde förverkligas.

RESISTANCE RECORDS hade tillsammans med bland andra Nordland och Phoenix Records, efter två långa år av hårt arbete, släppt dubbel-CD:n The Flame That Never Dies som var en superb hyllning till Ian Stuart, där No Remorse medverkade med två låtar från den tidigare hyllningsskivan Farewell Ian Stuart. Jag tillfrågades om jag vill skriva förorden och var glad över att kunna hjälpa till. Produktionen var mycket mångfaldig och en värdig hyllning till en man som har påverkat oräkneliga unga själar av vita krigare över hela världen.

No Remorse sista framträdande i Sverige ägde rum i augusti 1996 strax utanför Göteborg. Arrangörerna hade stött på en hel del hinder liksom de sedvanliga hoten från C18, men lyckades återigen med att klara av det hela. Den föregående kvällen hade jag blivit tillfrågad att spela en liten akustisk repertoar i den lokala skinheadslokalen. Jag tror inte att folk verkligen förstår vad som krävs för att organisera en vit makt-konsert innan de själva har försökt. Det är en otacksam uppgift och jag står evigt tacksam till alla dem som har trott på No Remorses budskap tillräckligt mycket för att ha stått upp mot dåliga odds, kämpat och vunnit. Utan dem hade No Remorse aldrig funnits.

DEN 1 NOVEMBER 1996 markerade bandets tioårsjubileum. Tio år av kamp, glädje och sorg och en hel del rock'n'roll. Jag har alltid lovat mig själv att avgöra No Remorses öde just den dagen. Det var en hel del att överväga. Jag ville inte göra någon besviken, eller låta mina fiender tro att de besegrat mig, jag ville inte få folk att förlora hoppet och börja tro att allt vi gjort har varit förgäves. Men hur som helst så skulle

NO REMORSE 1986 - 1996

DEN FÖRSTA NOVEMBER 1996 firade No Remorse tioårsjubileum. Det var samma datum ett decennium tidigare som jag själv, Mark, Archie och Stew träffades i Woolwich i sydöstra London för vår allra första repning.

No Remorse har kommit långt sedan dess. Vi har upplevt många höjd- och lågpunkter på vägen, men genom alla år så har bandet förblivit på stadig kurs och lojalt till vårt namn och ädla ideal.

Under en längre tid nu så har jag sett denna tioårsmilstolpe som ett datum när No Remorses framtid måste avgöras.

Jag har tänkt både länge och väl om tiden och engagemanget skulle räcka till för att sköta bandet på det sätt som det borde skötas, eller om det skulle vara bäst att avsluta det med den värdighet

det vara omöjligt att bibehålla den höga standard som No Remorse uppnått under nuvarande omständigheter. Om jag skulle göra ytterligare en inspelning under namnet No Remorse, skulle jag då kunna matcha Under the Gods? Jag skulle vilja att No Remorse blir ihågkommet som ett band som gav sitt bästa, ett band som slutade när det låg på topp och inte när det börjat dala. Svaret stirrade mig i ansiktet.

I slutet av 1996 förberedde jag mitt uttalande, som bland annat publicerades i No Remorses nyhetsbulletin The Winning Hand, som förklarade mitt beslut att avsluta en epok. Gensvaret som jag har fått sedan dess har varit väldigt rörande, folk har dragit sig till minnes första gången de hörde No Remorse eller vad våra låtar har betytt för dem. Det demonstrerar verkligen för mig just vilken effekt vår musik har på människor. Jag har varit väldigt lyckligt lottad som har fått resa runt i världen och träffat några av de mest sunda och hängivna vita männen och kvinnorna på denna planet.

Mina fiender, som fortsätter att käbbla inbördes, har fortfarande vägrat att stryka mig från deras "dödslista" och jag befann mig själv tillsammans med andra sunda nationalister som måltavlor för en av dem dirigerad brevbombskampanj. Som Ian Stuart sa en gång; "Om du berättar sanningen i dessa tider, så måste du förvänta dig att bli utsatt för mordförsök."

RÖRELSEN I EUROPA är i ett mycket bättre tillstånd – trots att den är långt ifrån perfekt – nu än den var när vi påbörjade vårt korståg i det mörka november 1986. Arvet som No Remorse efterlämnar är ingen gravskrift utan ett vittnesmål över den stolthet, passion och det värde som det ligger i att vara en vit aktivist i denna tidsålder.

THE END

och respekt som det så rätteligen förtjänar. Det är av dessa orsaker som jag har valt det senare alternativet.

Efter åtta album och otaliga singlar, samlingsskivor och sido-projekt, så har jag beslutat mig för att koncentrera mina ansträngningar på andra projekt, inklusive Kindred Spirit som jag är mycket stolt över att ha varit en del av.

Om någon av mina fiender tror att deras gärningar har haft någon inverkan på mitt beslut så har de helt och hållet fel. Detta är ingen reträtt, utan ett värdigt slut på något som har givit mig och mina medverkande musiker något att känna mycket stolthet över.

Jag skulle vilja avsluta detta uttalande genom att uppriktigt tacka alla som har varit en del av No Remorses historia (förutom de få som aldrig förstod vad det handlade om), alla mina vänner i Storbritannien, Europa och den övriga vida världen och speciellt Ian Stuart (för evig inspiration), Nordland och Resistance för att aldrig ha tvivlat på No Remorse när till synes alla runtomkring var förblindade av lögner och sina egna missbedömningar.

För blod, ära och stolthet!

Paul Burnley,
NO REMORSE

The Winning Hand
NO REMORSE
'86 '96
THANX

Till höger visas No Remorses officiella nyhetsbulletin – The Winning Hand.

FRAMTID

Ny samhällskritisk tidning som skakar etablissemanget!

Vad kan man göra för att förändra samhället, då man måste vara politiskt korrekt för att få göra sin röst hörd? När förtryck och förmynderi blivit en del av vår vardag?
Vi anser att det bästa tillvägagångssättet är att genom medial verksamhet försöka nå ut med budskapet, och mana till en folklig resning mot ockupationsmakten samt det mångkulturella samhälle de förespråkar.

Detta är vårt bidrag till kampen för vår överlevnad...

FÖRSTA NUMRET UTE NU!

Inhandla den hos din lokala återförsäljare, eller beställ direkt från oss för prisvärda 40 kronor!

Framtid
Box 3137
400 10 Göteborg
PG: 436 05 56 - 7

Styckpris: 40 kr Prenumeration: 120 kr för 4 nummer
Buntpriser: 10 ex/300 kr, 20 ex/500 kr, 50 ex/1000 kr

FIELDS OF DESTRUCTION av SQUADRON

I awoke this morning, opened my eyes to a living hell,
Surrounded by the bombs and barbed wire and the shrapnel from the shells,
No echoes where walls used to be, metal and stone lay flattened,
Mists of dust roll across this landscape, once green – but now she's blackened.

I awoke this morning, amongst no-one and nothing,
Spilled empty life strewn all around, skattered like their dreams,
the blasts of war still ringing, casts a doubt that stirs my fears,
Who really makes a profit, from all their wars of blood and tears?

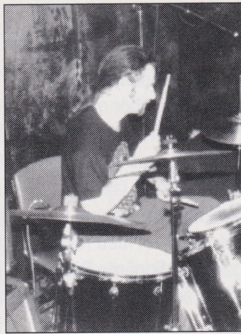
I fought thru' their destruction and their pain,
I marched on thru' the blood, thunder and rain,
Yeah – you might return – but you'll never be the same,
Fighting in the fields of destruction.

So why am I here? When I see through it all, what are we fighting for?
I fear too late, I did realise, conscripted into a web of lies,
No, no more, no more brothers wars and from this day, we'll reign forever more.

In the fields of destruction, as I lie here dying,
A silence deep as death itself, dead brothers all around me,
Although I'm barely concious, I survey the battle scene,
And a thousand hearts cry out, for what should never have been!

Squadron i Stockholm 1994

INGEN VET av Svastika

Vad väntar bakom hörnet? Jag önskar att jag kunde se.
Hur kommer framtiden att se ut? Vad kommer att ske?
Ett helvete eller ett paradis, kommer träldomen att förbli?
Kommer mörkrets krafter att besegras?
Kommer Europa åter att blomstra av liv?

Ingen vet hur framtiden ser ut...
En tusenårig fred? En strid utan slut?
Ingen vet hur framtiden ser ut!

Finns det något slut i denna eviga strid?
Kommer vi någonsin att få känna frid?
Har vi någon plats i framtiden, är vår jordetid förbi?
Var vår undergång planerad?
Var det så här det skulle bli?

VIT UNGDOM av Triskelon

Blandäktenskap – rasförräderi
Kroppsfixering – anorexi
Dödligt knark – hepatit-C
Perversiteter – HIV
Det är ingen vacker syn...
som ett mittuppslag i Veckorevyn

Refräng:
Vit ungdom res er upp!

ZTV, MTV värre kan det inte bli
Droger och lögner är vad som styr
Sjuka ideal som gör att man spyr
En resning ifrån detta förfall
Vit ungdom hör erat kall!

Droger och lögner är vad som styr...

Arisk kampfront

Av Erik Nilsson

Det finnes ett barn med en kungsblå blick
och rena, vita drag till ett lingult hår.
De väna ögonen är en stilla vildmarkssjö,
det blonda svallet är brisen en säll vår.

Betänk så detta ariska barnasinnes ödesväg
som nu banas av sionisterna och deras kaptial.
Märk hur den beskäres av lögners tunga ok
i de dunkla skuggorna av bortglömda ideal.

Men det finnes dem som styvt har sagt nog
och blickar vända mot en friskare horisont.
För att frälsa det ljusa barnets framtid
formar de tillsammans ariernas kampfront.

För att säkra särla släktleds framtidsvärv
och forna generationers rasärvda anor,
lyfter de befrielsevapnen mot förtryckaren
och höjer åter mot skyn segerkrönta fanor.

Där, in under dessa rasliga stormstandar
går den nya revolutionens hugstarka trupp.
Likt gryningen sakta väcker morgonljuset
tornar deras urheliga frihetsbudskap upp:

"Vi måste säkra existensen för vårt folk
och en framtid för våra vita barn."

AVLYS

PIG KILLER
– *THE SPIRIT OF 1939*
[Ainaskin Musiikki]

Finska skivbolaget Ainaskin Musiikki har nyligen släppt Pig Killers debutalbum *The Spirit Of 1939*. Titeln är naturligtvis hämtad från den motståndsanda som genomsyrade det finska folket 1939 när de tappert och envist stod emot den kommunistiska besten österifrån.

Den 30 november 1939 korsade Röda armén den finska gränsen och inledde terrorbombningar mot finska städer. Över 1.000.000 ryska soldater deltog i invasionen mot den 300.000 man starka och dåligt utrustade finska armén. Den finska armén leddes dock av marskalk C.G.E. Mannerheim och de motiverades av en stark fosterlandskärlek och folkkänsla.

Den överlägsna Röda armén försökte förslava Finland utan framgång, de finska skidpatrullerna erhöll snart det fruktade öknamnet "Den vita döden" ibland de invaderande massorna. Finnarna saktade ned och splittrade upp de ryska divisionerna i de kalla och isiga skogarna, där de lyckosamma överlevande istället frös ihjäl många gånger. Den finska armén använde sig av denna taktik tills Röda armén saktade ned och slutligen avstannade helt, Finland var räddat!

De 105 ärans dagarna – som miraklet brukar kallas i Finland – kommer aldrig att glömmas av dem som har dessa hjältar att tacka för sin frihet. Vinterkriget visade att en liten men väl motiverad och sammansvuren styrka kan besegra en till synes mångdubbelt starkare. Något att ha i åtanke inför situationen 1997...

Hur är då själva skivan undrar ni säkert? Efter att ha läst intervjun med Pig Killer i föregående nummer av Nordland så måste jag erkänna att jag blev väldigt överraskad av skivan!... Inte ett spår av metall här inte, utan skivan erbjöd snarare gammal god oi i finsk tappning. Sammanfattningsvis så kan jag konstatera att det är en mycket bra debutplatta, med vissa engelskspråkliga brister, särskilt när det gäller uttalet. De bästa låtarna som sticker ut är nog den finska 'Talvisodan henki' samt 'Heroes' som naturligtvis handlar om de finska hjältarna från 1939...

Gillar du välspelad och kreativ oi så är det här defenitivt ett album för dig!

BRUTAL ATTACK
– *FOR THE FALLEN AND THE FREE*
[Destiny Records]

Ken McLellan och co. är tillbaka med ännu en fullängdare och den följer i samma stil som *Battle Anthem*. Totalt presenteras 13 spår varav tio är rykande färska och tre är nyinspelningar av gamla låtar, 'Working Mans Anthem' och 'My Sworn Duty' ifrån den av systemet förbjudna skivan *White Solidarity* samt den vackra och högstämda balladen 'Tell England' från *German-British Friendship*.

BA visar verkligen att ballader är deras starka sida, titelspåret 'For The Fallen And The Free' är skivans absoluta höjdpunkt och den kan lätt räknas in ibland bandets allra bästa låtar någonsin. Vad de däremot skulle behöva jobba på är att skapa lite större variation på rocklåtarna då de tenderar att vara lite väl simpla ibland och det känns som om man har hört flera av dem förut. Jag har dock på känn att vi kommer få se en fräschare sida av BA snart, då Ken nu har bytt ut hela bandet.

Hur är det med texterna då? Jorå, som vanligt är de mycket bra och inspirerande och Ken visar klart och tydligt att hans drivkraft står att finna i kärleken till ras och nation istället för hatet gentemot andra. Med låten 'Still It Rains' så visar BA sitt totala avståndstagande från huligansekten C18 "Who is kidding and stealing our Nations heart? Who is ripping our Blood & Honour apart?"

Avslutningsvis så kan jag konstatera att detta är nog den bästa BA skivan någonsin (efter *Tales Of Glory* förstås) och ett mycket bra och effektivt vapen i spridandet av de 14 orden.

NOIE WERTE
– SOHN AUS HELDENLAND

Fem år efter att debutalbumet *Kraft für Deutschland* släpptes så kommer Noie Werte med sin andra fullängdare. Bandet har dock inte legat på latsidan utan har bl a medverkat i andra musikaliska projekt såsom *German-British Friendship*.

Om nu *Kraft für Deutschland* var en ren oi platta så är den här skivan helt annorlunda, visst hör man oi-influenserna men att kalla det för en oi-platta vore fel. Musiken är mycket tajt och välspelad och om jag nu måste jämföra det med något så ligger nog Midgårds Söner (när de var som bäst) närmast.

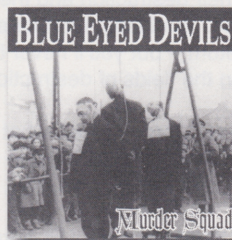
Det här är absolut den mest välproducerade och mest kreativa tyska vit makt-skivan någonsin och den innehåller många överraskningar.

Mästerverket inleds med ett intro som går i samma stil som Rahowas *Cult Of The Holy War*, sedan brakar det loss med tuffa gitarrer och mäktiga trummor.

Trots alla förbud så lyckas Noie Werte med att producera en suverän laglig nationell CD som dessutom innehåller en hyllningslåt till Rudolf Hess!

Detta visar att det går att sprida vårt budskap på laglig väg och jag önskar bara att alla andra tyska band kunde fatta det. De flesta verkar ju tro att bara för att man inte kan sjunga om att man ska döda folk så går det inte att sprida ett nationellt budskap, så de sjunger om öl och fotboll istället (?). Nej, vi får verkligen hoppas att Noie Werte fungerar som en sporre åt andra tyska band och att de följer i deras spår istället för att släppa så mycket onödig skit som det har kommit de senaste åren.

Köp den av Nordland (självklart!).

BLUE EYED DEVILS
– *MURDER SQUAD*
[Tri-State Terror]

"Hat, hets, döda, döda!", detta är BED:s budskap och jag måste erkänna att det känns lite löjligt och omoget när jag läser igenom texterna, men jag måste dock tillägga att det inte är alla texter som är så här. De två första låtarna, som för övrigt också är de bästa, har seriösa budskap. 'Walk In Shame' handlar om whiggers, unga människor som förkastar sin egen ras och som klär sig, talar och uppträder som svarta. Den andra låten heter 'Flag Waiver' och den är emot amerikanska plastpatrioter som hyllar stjärnbaneret som enligt BED bara är en simpel judisk trasa:"I'll take your flag and throw it down, stomp it on the fucking ground. Stars and stripes is a fucking lie, this melting pot will make us die... It's our race, not our country that makes us strong. Won´t pay their taxes, won´t fight their wars and when the time comes we´ll even the fucking score".

Musiken är dock det bästa på denna platta och det är hård och snabb traditionell amerikansk hardcore när den är som bäst.

Plattan är tyvärr bara 22 minuter lång (kort) och det är ju inte så kaxigt för en fullängdare, jag tycker att de kunde ha väntat tills de hade tillräckligt med material. Tyvärr så är det ju så att många band verkar gå in i studion så fort de får ihop tio låtar och det är ju sällan de är riktigt genomarbetade.

Men som debutplatta så måste jag säga att *Murder Squad* får helt klart godkänt och jag ser fram emot nya inspelningar av bandet.

DIVISION 250
– *REVUELTA*
[Tuono Records]

Detta är den andra fullängdaren från ett av Spaniens främsta vit makt-band. Division 250 vars namn syftar på den spanska frivilliga SS-divisionen under andra världskriget, spelar på denna CD en omväxlande melodiös rock som påminner om en schysst blandning mellan de andra stora spanska banden Estirpe Imperial och Klan.

De experimenterar även lite med piano och något så ovanligt som säckpipa (!) vilket faktiskt blir mycket lyckat!

De låtar som sticker ut är framför allt 'Furia Inmortal' och 'La Nostra Terra'. Alla texter är på spanska, men det är faktiskt av underordnad betydelse för låtarna är genomgående mycket medryckande med typiska hejarklackskörer à la Cockney Rejects. Det är nämligen näst intill omöjligt att inte sjunga med fast man liksom mig själv inte kan ett enda ord på spanska...

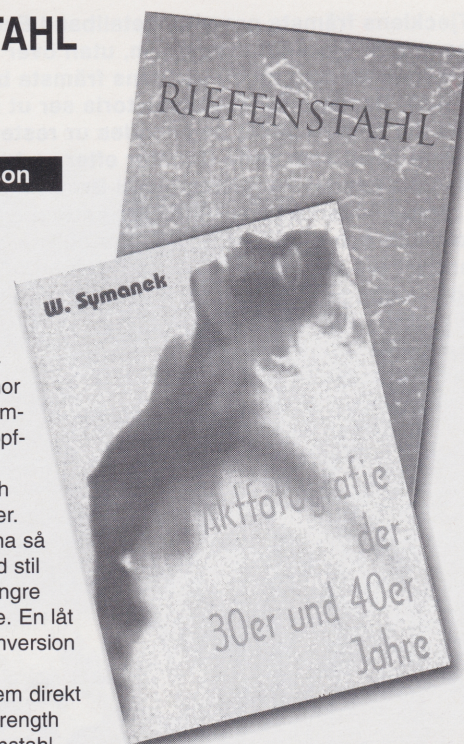
För er som ännu inte hunnit bekanta er med spansk vit makt-musik i allmänhet och Division 250 i synnerhet så är detta ett lysande tillfälle. Jag lovar att ni inte kommer att bli besvikna.

SSNAT

PROJEKT RIEFENSTAHL

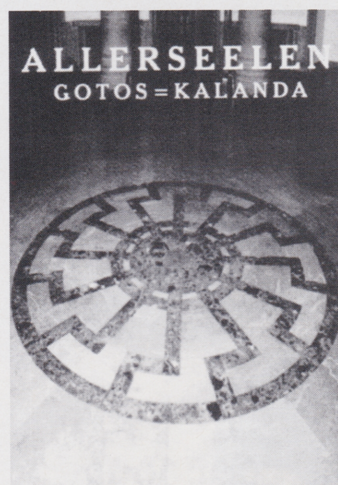
[V•A•W•S]

Recenserad av Peter Andersson

Det var ett tjockt kuvert från Tyskland som damp ner i Nordlands box. Nyfikna öppnade vi det, och nej det var ingen bomb från Expo. Däremot var det... Tja, vad var det egentligen?

I ett snyggt konvolut, som vi öppnade lika nyfiket som själva paketet, hittade vi två böcker och två skivor. De två skivorna innehöll tillsammans 25 synth- och industrilåtar av varierande kvalitet. Den ena boken innehöll information om de medverkande grupperna och den andra boken bestod av fotografier från 30- och 40-talet. Bägge böckerna var på över hundra sidor vardera.

När det gäller fotografierna var de allra flesta på kvinnor och många symboliserade verkligen den germanska kvinnans skönhet. En mindre del av fotografierna var annorlunda och vissa av dem betraktades kanske som rent pornografiska på den tiden de togs. I det stora hela var det många vackra bilder på germanska kvinnor. Ingen av kvinnorna var trådsmal eller hade onaturliga bröst, fulla med silikon, utan var helt enkelt naturliga och vackra. Dessa skönhetsideal som existerade då var betydligt sundare för kvinnan än dagens – både när det gäller kroppen och själen.

Den andra boken som hade information om banden var också intressant. Eftersom den mesta informationen var på tyska så avslöjade bilderna mer för mig än själva texten. Många av banden väljer att illustrera informationen med olika runor eller andra välkända symboler: järnkors, Totenkopf-dödskallen, livets träd, varghakar, Tyrrunan och svastikor i olika varianter.

När det gäller skivorna så var det en väldigt spridd stil på låtarna. Vissa var tyngre och andra var snabbare. En låt lät nästan som en synthversion av en dödsmetallåt!

De band som gick hem direkt var The Protagonist, Strength Through Joy, Von Thronstahl, Death In June med flera. Som alla andra samlingsskivor innehöll denna grupper som var sämre än de andra, i det här fallet var ett par rent ut sagt dåliga. Helhetsintrycket för skivan är dock mycket bra.

Produktionen i sig är mycket professionell och säkerligen mycket påkostad. Detta gör ju att den troligen blir ganska dyr men om det inte rör sig om fantasisummor så är *Riefenstahl* ett givet köp för den som gillar musiken.

Huruvida skivan i sig är politisk kan jag inte svara på men många av de medverkande banden står definitivt på vår sida. Det här är skivan för er som har efterlyst "NS-vänliga" synthband, men ni som får konstiga utslag så fort ni hör en trummaskin ska akta er noga för *Riefenstahl*...

MIDTOWN BOOTBOYS – UNFINISHED BUSINESS

[Stormfront Records]

Recenserad av Matti Sundquist

Efter sju års uppehåll och nästan tio år efter att MTBB bildades så har de äntligen fått släppa sitt första fullängdsalbum – *Unfinished Business*. Plattan innehåller hela 18 gamla osläppta låtar som aldrig spelades in.

Den enda inspelning som bandet gjorde under sin verkningstid var den välkända demon *Boot Party 88* som bekant släpptes som CD under namnet *The Time Has Come* för något år sedan av White Terror Records, men pga dålig marknadsföring så kom den lite i skymundan och som brukligt när det gäller oseriösa skivbolag så blev bandet blåsta.

Det här är en helt underbar platta och trots att man inte har hört någon av låtarna förr så kommer man på sig själv med att sjunga med i de slagkraftiga refrängerna redan vid första lyssningen.

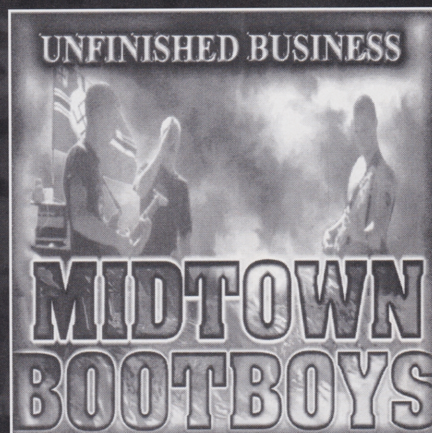
För oss som har varit med ett tag och börjar komma upp i åren så väcker plattan nostalgi, det känns som om man färdas tillbaka i tiden till de vilda dagarna som ung skinnskalle när man söp och slogs och levde för dagen, det är som att få en deja vu. Den väcker gamla minnen till liv. Texterna, musiken, attityden – det här är helt enkelt en skiva för skinheads och ingenting annat!

Bandet själva presenterar plattan så här: "Det har nu gått nästan tio år sedan den där varma sommardagen i Tulsa 1987 då vi beslutade oss för att bilda MTBB.

Vi kunde aldrig att ha föreställt oss att vårt lilla garageband skulle skaka om fienden så mycket och vi anade aldrig de problem som vi skulle tvingas genomgå.

Det verkade som att alla vi kände antingen slängdes i fängelse eller vände sig emot oss, men trots det så står vi här oförstörda nio år senare och äntligen så kan vi spela in vårt första album!"

Texterna varierar från mycket allvarliga till humoristiska och musiken är i sann Bootboys-anda. Sångaren Chris har en så brutal röst så att det låter som att han dricker en flaska Jack Daniels varje morgon och tuggar glas till frukost, jag hoppas verkligen att de även värvar honom som sångare till Berserkr då han skulle göra sig suverän till deras hårda musik.

Köp denna platta och låt dig dras med tio år tillbaka i tiden och njut av fylla och ultravåld, men glöm för all del inte bort att vi lever nu och att detta är en annan tid då man inte kan leva som man gjorde förr. Vi har hårda tider framför oss och vi måste vara skärpta och målmedvetna. Lyssna på MTBB:s budskap:

"We are the youth, We are the future." "We are the freedom of tomorrow, We are the youth of today"

Tjeckiens främsta pro-vita metallband Excalibur har inte bara tagit Tjeckien med storm, utan över hela världen erkänns de som ett av världens främsta band inom vår ädla genre. Bandets bakgrundshistoria ser ut som säkerligen en hel del andra bands; de bildades ur resterna av ett äldre lokalt band som hette Diktátor efter en konsert med det italienska bandet Peggior Amico i Brno i maj 1994.

Medlemmarna i Excalibur ser seriöst på sin roll i frihetskampen och efter att ha repat stenhårt och regelbundet i endast två månader så var de mogna för att framträda för första gången. Det var på en tjeckisk Hammerskin-festival i augusti. Deras första stora konsert och nationella erkännande var dock på en minneskonsert till Joe Rowans minne med Squadron, Konkwista 88 och Buldok i november 1994. Alltsedan dess har de spelat på otaliga konserter i sitt hemland Tjeckien, Slovakien, Polen och Italien tillsammans med band som Vlajka, Bialy Odpor, Peggior Amico, Celtic Warrior, ADL 122, Corona Ferrea, Honor etc. etc.

Deras första "genombrott" internationellt sett var genom att medverka på den globala samlingsskivan White Pride World Wide vol. 2 i januari 1995. Samma år medverkade de på ytterligare tre samlingsskivor med sex nya låtar, släppta av tyska Di-Al Records, polska Thor Records och White Pride World Wide vol. 3 från svenska Nordland Records. Därefter släppte de sin första fullängdare Apokalypsa via tjeckiska Warrior Records, och de har sedan dess även hunnit påbörja arbetet med sitt uppföljaralbum. De har lyckats behålla samma sättning från första stund till dagsläget, som består av Bruno – sång; Zerzy – Gitarr; Martin – gitarr; Mario – bas; och Lukás – trummor.

Nordland bestämde sig för att höra efter lite närmare om Excalibur och frihetskampen i Tjeckien. Möt sångaren Bruno och hör vad våra kamrater där nere har att säga. Tack till Karel och Bohemia Hammer Skins för all deras hjälp.

– Matti Sundquist

excalibur

Hej, skulle du vilja börja med att berätta lite om tjeckiska Bohemia Hammer Skins, som jag hört att ni är medlemmar av?
– Ja, det är vi och det är vi mycket stolta över! Eftersom vi spelar i ett band så lägger vi ned större delen av vår fritid och energi på att utveckla musiken. Vi vill vara så bra representanter som möjligt för vår organisation och en så hård och hög röst som möjligt för vår folkliga sak. BHS har en hel del aktivister som verkligen arbetar hårt för att nå framgång: distribution av upplysande publikationer, välarrangerade konserter, två skivbolag etc. Många medlemmar arbetar i hemlighet till följd av systemets förtryck samt samarbetar med många andra pro-vita organisationer. Både sådana som propagerar och informerar, liksom sådana som agerar och möter våra fienders terror med terror.
– Bohemia Hammer Skins blir ofta "avslöjade" av TV och massmedia som "den farligaste nazistorganisationen i Tjeckien" – vilket endast stärker oss, samt visar att de förstår sig på saker och ting!

Vilken ideologi följer ni och vad tror ni om framtiden för densamma?
– Vi är nationalsocialister. Med grund i vårt ideal så hoppas vi få se – som vi redan börjar skymta i fjärran – dagen när handens och hjärnans enade kämpar ur den vita rasen står upp som en mot det nuvarande sionistiska och kapitalistiska skräpsamhället.

Hur ser den politiska situationen ut i ert land? Existerar det något "högerextremistiskt" parti med chans till att påverka samhället?
– Det ser ungefär lika mörkt ut som i övriga Europa. Den parlamentariska makten i landet är uppdelad mellan de konservativa och socialdemokraterna. Dessa patetiska marionetter gör allt för att behaga sina sionistiska herrar. Övriga mandat är uppdelade mellan de sjukligt pro-sionistiska kristdemokraterna och "det gamla goda" kommunistpartiet. Storartat, eller hur?!
– Det enda "högerextremistiska" partiet representerat i parlamentet är SPR-RSC (Republikanska Partiet), vars ledare är välkänd för sina verbala utfall gentemot zigenare. Hans senaste uttalande var att de borde fängslas direkt efter födseln, eftersom det skulle vara deras första och största brott...

Ni medverkade på samlingsskivorna White Pride World Wide vol. 1 och vol. 2, har ni något att säga om detta?
– Vi är mycket glada och stolta över att få ha medverkat på dessa ärorika projekt. Dessa är troligtvis de bästa samlingsskivorna någonsin: Bra produktion och storartade band. Jag vill rikta ett stort tack till Nordland för att de gav oss dessa chanser!

Bland annat Ken McLellan har beskrivit ert debutalbum som det bästa pro-vita debutalbumet någonsin, är ni nöjda med resultatet? Hur har reaktionerna blivit?
– Vi vill först och främst tacka Ken för hans generösa beröm! Det är en mycket glad överraskning att han – och många andra – prisade vårt debutalbum så högt! Överhuvudtaget har reaktionerna varit mycket positiva, och vi har bara blivit bemötta med lovord och prisande recensioner från hela världen. Inte minst blev albumet väl mottaget av "de stora" såsom Resistance, Nordland, Pure Impact och Tuono Records. Det var även mycket viktigt att Ed i Bound For Glory var nöjd med resultatet, eftersom vi samarbetat en del och han har skrivit ett par av våra texter. Vi anser att han har en stor del i att albumet blev en sådan lysande succé och vi är skyldiga honom ett stort tack! Vi själva är relativt nöjda med resultatet men vi hoppas ändock att nästa platta kommer att bli hundra procent bättre!

Ni har blivit beskrivna som Tjeckiens svar på Metallica, är ni influerade av dem samt andra band inom samma genre?
– Självklart! Vi lyssnar mest på vit maktband, från bandet som alltid kommer att förbli nummer ett, Skrewdriver, till Brutal Attack och Squadron till band som Bound For Glory och Berserkr m fl, samt fler och fler vit makt-band från Sverige och Italien.
– Men vi är även influerade av somliga kommersiella band såsom Bathory, Slayer, Morbid Angel, Metallica, Pantera m fl.

"Med grund i vårt ideal så hoppas vi få se – som vi redan börjar skymta i fjärran – dagen när handens och hjärnans enade kämpar ur den vita rasen står upp som en mot det nuvarande sionistiska och kapitalistiska skräpsamhället."

För att ställa en lite personligare fråga om familjelivet, har ni några barn? Om inte, planerar ni att ha några? I sådant fall, hur kommer ni att fostra dem?
– För ögonblicket så har vi det inte. Vi anser dock självklart att det viktigaste av allt är att agera som ett gott föredöme för dina barn. Det är det bästa sättet att utbilda dem till att bli ärbara och hedervärda vita män och kvinnor i denna förpestade värld.

Vissa småsinta och/eller avundsjuka människor ogillar Resistance och Nordlands professionella och mogna tillvägagångssätt. De vill bevara rörelsen som en slags underjordisk sekt, vad anser ni om detta?
– Dessa individer är bara uppfyllda av skitsnack och lögner. Excalibur står bakom Nordland och Resistance till hundra procent. Vi har bara positiva erfarenheter av Nordland. Genom att sträva efter att fortsätta vara en underjordisk sekt så kommer vi aldrig att uppnå några resultat som kan leda till vår slutliga seger! Endast genom ett professionellt och moget tillvägagångssätt kan vi nå ut till en större del av folket och väcka dem ur deras massmediala dvala. Detta kommer att ge segerrika resultat på lång sikt.

I Sverige inskränks yttrandefriheten alltmer för varje dag som går. Hur har ni det med detta i ert hemland? Kan ni uttrycka er kärlek fritt till ert folk och land?
– Vi har flera lagar som förtrycker våra åsikter, liksom troligtvis vartenda så kallade demokratiskt land har. De passar på att förtycka oss ytterligare så fort de får chansen att påverka opinionen emot oss. Förra året avled en zigenare efter ett slagsmål med skinheads och genast passade de på att skärpa lagarna ytterligare. Man kan sjunga fritt om att hylla knark och sexuella perversioner, men att ge uttryck för sin kärlek till vår ras är ett ohyggligt brott. Till exempel; det före detta skinheadsbandet Branín dömdes till två års fängelse för sångtexterna på deras album och Vlajka har fortfarande problem med "rättvisan" efter att de medverkade med en radikal låt på samlingsskivan Skins Songs vol. 2. Det är härligt att leva i en demokrati och vara så fri.... eller???

Har ni någon särskild litteratur som ni skulle vilja rekommendera till våra läsare?
– Alltför många för att nämna här! Men Leon Degrelles memoarer, Sagan om ringen av J.R.R. Tolkien samt alla nationalsocialistiska storverk är väl ett måste! Vidare så kan jag rekommendera Ian Stuarts alla sångtexter och boken The First 10 Years Of Skrewdriver av Joe Pearce, för dem som vill läsa något om den dagsaktuella situationen.

Praktiserar ni någon religion?
– Vi är inte alltför intresserade av religion. Självklart är vi dock intresserade av våra förfäders hedniska myter och legender. Vi har mycket att lära oss från dem! Endast vår manager Karel från Bohemia Hammer Skins är lärling i engelska Odinic Rite.

På fotografiet håller en av er i en Pitbullvalp, är det eran? Dresserar någon den för självförsvar?
– Det är vår trummis skyddsling. Idag är den mycket större och självklart inte lika gullig längre... Han dresserar henne till självförsvar, något som ju kan vara bra att ha...

Till sist, har ni något mer att tillägga?
– Tack Matti för visat intresse för vårt band!!! Våra varmaste segerhälsningar till alla Nordlands läsare. Fortsätt med er framgångsrika kamp i isens och kylans hemland! 14 ord!

German army marches
490 – A

Fler kassetter ur sortimentet:

German navy marches vol. 1
490 – F

Luftwaffe marches vol. 1
490 – I

Kavallerie marches vol. 1
490 – J

Samtliga kassetter kostar 100 kr / st och är från original-inspelningar.

NSDAP Partiflagga
200 – C

Fler flaggor ur sortimentet:

Hitler Jugend-flagga # 203

Tredje Riket stridsflagga # 201

Samtliga flaggor kostar 250 kr / st.

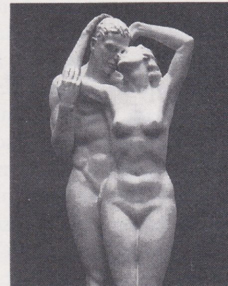
Fler böcker ur sortimentet:

SS Ideology vol. 1
068 – A

Horst Wessel – His life and death
057

The unknown stormtrooper
067

Samtliga böcker kostar 100 kr / st och är översatta till engelska.

SS Race Theory
058

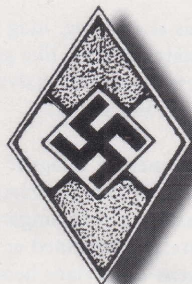
The New Order

Halsband med kedja
223 – 50 kr / st

SS Dödskalle-emblem
213 – 50 kr / st

Hitler Jugend-nål
239 – 50 kr / st

Nyckelkedja
234 – 50 kr / st

the NEW ORDER
Number 124 P.O. Box 6414, Lincoln, NE 68506 USA Sept./Oct. 1996(107)
Jews Subvert the U.S. Constitution!

The New Order
– En av amerikas största NS-tidningar

NSDAP/AO ger ut nationalsocialistiska tidningar på nio olika språk. Beställ ett provexemplar på den engelskspråkiga The New Order för 50 kr.

Beställningsinformation:
Sänd summan i svenska kronor och din beställning med varunummer rekommenderat till:

NSDAP/AO, The New Order,
P.O. Box 6414 – N, Lincoln, NE 68506, USA.

Porto och växlingsavgifter är inkluderade i priset.

Presstopp: Deutschland Erwache!

TYSKLAND: Över 5000 nationalsocialister från hela Tyskland demonstrerade lördagen den 1 mars i München mot en utställning som "avslöjar" de uppdiktade krigsförbrytelser som det Tredje Rikets armé – Wehrmacht – sägs ha begått mot befolkningen i Polen, Jugoslavien och Sovjetunionen.

Vandringsutställningen som kommer från ett socialforskningsinstitut i Hamburg, har under de senaste två åren visats i 16 tyska och österrikiska storstäder.

Polisen i München hade mobiliserat 1000 man för att se till att demonstranter och motdemonstranter hölls åtskilda. Omkring 30 nationalister greps för att de burit av demokratin klassade olagliga flaggor.

– Snacka om "brott mot de mänskliga rättigheterna"!

Marschen genom München tog 5 timmar att genomföra till hjärtat av staden där en utomhuskonsert med den välkände trubaduren Frank Rennicke avrundade manifestationen.

– Vi var förvånade över den enorma uppslutningen i vår s k "demokratiska stat", som i verkligheten endast är en andra klassens bananrepublik. Den här lördagen var segern vår, berättar en av arrangörerna stolt för Nordland.

Rasmedvetna mormoner!?

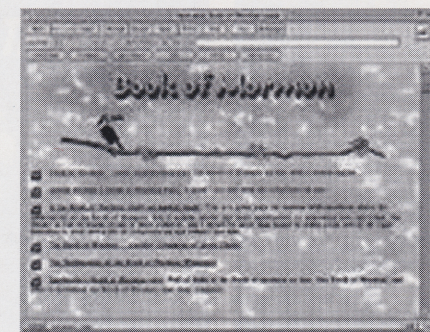
Knappt något ämne har väckt sådana reaktioner från läsarnas sida som religion. Vi har nämnt judendomen, vi har intervjuat ett identitetskristet dödsmetallband samt en anti-sionistisk muslim och vi har presenterat ett reportage om en före detta satanist som numera kallar sig odinist.

Vi vill på detta sätt visa att vissa av våra tankar och ideal återfinns bland en mängd olika grupper som kan vara varandras raka motsats. Nordland vägrar dock att erkänna någon religion som står i kontrast till naturlagarna – vår ras är vår religion!

Av Tommy Rahowa Rydén

I nästan 140 års tid så predikade Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga[1], eller mormonkyrkan som de populärt kallas, rasåtskillnad. Det var först år 1978 som ledningen, på inrådan av konsultfirman *Cresup, McCormick and Paget* i New York, gav efter för påtryckningar utifrån och negrer tilläts bli präster. Sedan det datumet så har rasupplösningen gått i en rasande fart. Man har till och med gjort ändringar i sin Mormons Bok – som de betraktar som mer riktig än Bibeln som de också använder – för att undkomma anklagelser om rasism. Om framtidens folk i Amerika säger Mormons Bok nämligen att "jag såg att de voro ljusa och mycket vackra" (1 Nephi 13:15) och om ett folk som "straffas" med mörk hud sägs det att "de skola bliva ett vitt och behagligt folk" (2 Nephi 30:6). Den sistnämnda texten har ändrats i 1981 års utgåva för att bli mer politiskt korrekt! Fortfarande kan man dock i Alma 3:6,9 läsa att rasblandning är förbjuden. Så effektiv har denna kampanj varit att den genomsnittlige medlemmen av idag inte vet någonting om vad deras grundare och "profeter" ansåg i detta ämne. Ett bra exempel på detta finner man i ett av de senaste nummerna av deras svenska tidskrift Nordstjärnan (december 1996), där en av deras mest långvariga medlemmar i svarta Ghana intervjuas. Denne kan bland annat berätta att självaste Brigham Young uppenbarat sig för honom och gett honom sin välsignelse. Ja, denna svarte man har till och med döpt ett barn efter Young. Onekligen komiskt med tanke på att Brigham Young sade att "om den vite mannen som tillhör det utvalda släktet blandar blod med Kains ätt så blir straffet en ögonblicklig död"! En av hans efterträdare kallade dem till och med för djävulens representant på jorden (president John Taylor), och i modern tid beskrev en annan av kyrkans presidenter de svarta som en "underlägsen ras" (Joseph F. Smith)!

Mormonerna är idag representerade i alla världsdelar och självklart även på internet.

Mormonkyrkan har idag miljoner medlemmar världen över och missionerar vilt i Afrika och andra icke-vita länder. I Stockholm har de byggt ett tempel där "äktenskapen för evigheten" sker. I likhet med alla andra kyrkor så har de blivit politiskt korrekta och arbetar glatt för den Nya Världsordningen. Obekväma avsnitt har helt enkelt rensats bort och ingen tycks ha kurage att ställa frågor. Men alla deras medlemmar är inte villiga att sälja sin själ till världen för att bli populära och tjäna pengar. Nu är inte fundamentalistiska mormoner som vill ha en återgång till de ursprungliga övertygelserna någon nyhet. Sådana har funnits allt sedan deras kyrka gav efter för påtryckningar 1890 när det gällde rätten till polygami[2] – mer än en hustru – i ett försök att rädda kyrkans ekonomiska tillgångar och undvika fortsatta förföljelser.

Det intressanta med det nya upproret är att de denna gång kommer direkt från den moderna kyrkan – och att de under sin ledare Jim Harmston rör sig i en rasmedveten riktning. Enligt en intervju med honom i tidningen Sunstone så anser han att Gud är ras-separatist och går så långt att han hävdar att de som misslyckas i detta liv riskerar att "återfödas som svarta" (juni-numret 1996)! Harmston och hans fru hör till de många mormoner som uteslutits de senaste åren, anklagade för att ställa för många frågor och en del för kontakter med de väpnade milisgrupperna.

Nordland tog kontakt med "aposteln" Jeff Hanks, 37, som sitter i högsta ledningen för den nya kyrkan och ställde några frågor. Hanks flyttade till Manti i Utah för snart fyra år sedan på grund av sina religiösa övertygelse. Han berättar att han växte upp i mormonkyrkan och var verksam som

---

1. Joseph Smith grundade rörelsen 1830. När han 14 år senare sköts till döds av motståndare så bildades fler mormonkyrkor. Med majoriteten följde Brigham Young – en rasmedveten ledare – till Utah. Det är fortfarande den största kyrkan.
2. 1890 förbjöd kyrkan polygami, som länge hade varit en viktig del av deras teologi. Det är dock väl dokumenterat att kyrkan fortsatte med att förrätta polygama äktenskap ända fram till år 1904 och att detta till och med var sanktionerat av presidenten själv. För vidare information se boken "Mormon Polygamy – A History", USA 1985.
3. Den etablerade kyrkans speciella indianprogram kollapsade för inte så länge sedan. Indianerna anklagade med all rätt vita medlemmar för att förstöra det indianska folket med sina adoptioner. George P. Lee, den enda indianen som tjänstgjort i den allra högsta ledningen, uteslöts ur kyrkan på grund av sina åsikter.
4. Det bör här sägas att polygamin alltsedan 1800-talet har varit omgärdad av regler. Man ska alltså inte göra misstaget att tro att detta är liktydligt med "fri sex". Den man som missköter sig eller behandlar sin familj illa ursäktas inte.

missionär i Colombia åren 1978-80. Jeff är kiropraktor till yrket, har två fruar och fem barn.

Er teologi påminner mycket om det som sägs i den vita kristna Identitetsrörelsen?
– Vi är inte en del av den rörelsen men visst tror vi att Gud skilde raserna åt med avsikt, och vi har ingen rätt att blanda dem och förstöra Israels utvalda säd.

När ni talar om det utvalda folket, avser ni då européer?
– Israels utvalda har alltid varit vita.

Mormons Bok gör gällande att även indianerna en gång tillhörde det utvalda folket, och er rörelses grundare Joseph Smith sade att man en dag i framtiden skulle gifta sig med indianer[3]. Gäller detta ännu?
– Det har varit mycket uppblandning med kineser och mongoler. Några av de utvalda kan finnas bland dem, indianerna, men jag tror de är få.

Det har gjorts tusentals textändringar i Mormons Bok under årens lopp. Hur ser ni på det?
– Vi använder 1830 års utgåva och är i färd med att trycka vår egen – utan textändringar.

Avslutningsvis känner jag mig tvungen att fråga om ert praktiserande av polygami av idag. Som fundamentalister sätter ni ju familjen i centrum. Att ha många barn är viktigt för er och har man fler fruar blir det förstås flera barn. Men fungerar det verkligen? Och vad säger kvinnorna?
– När det gäller polygami så var de flesta av våra fruar i allra högsta grad helt vanliga mormonkvinnor för blott två eller tre år sedan. Några har haft fundamentalistbakgrund men det stora flertalet kommer direkt från den moderna etablerade mormonkyrkan. Mina fruar har lärt sig att vara tålmodiga med varandra och att fredligt samexistera i samma hem. De har lyckats bra med detta och är mycket goda vänner.[4]

Måste man praktisera polygami eller accepterar ni medlemmar som inte gör det?
– Ja, vi accepterar människor som för närvarande inte lever i polygama äktenskap.

Man kan tycka vad man vill om deras övertygelser och jag har i denna artikel av utrymmesskäl valt att fokusera på det som rör vår ras och inget annat. Det finns dock två positiva saker; dels är de företagsamma och vågar stå för sina åsikter och dels bildar de stora familjer. Sålunda ökar de antalet vita barn i världen. Dessutom är det intressant att notera att rasmedvetandet lever och växer där man minst anar det i vår värld!

En svensk nationalist tycker till om:

Nationalsocialism och ondska?

I ett antal artiklar förs en radikal, för att inte säga extrem, form av nationalsocialism fram. En nationalsocialism som har beröringspunkter med den s k "mörka sidan". Detta är enligt min uppfattning inte bara skadligt för ideologin, utan därtill en förvrängning av densamma. En ideologi kan naturligtvis tolkas på många olika sätt och ingen kan påstå att det bara finns en enda väg att gå. Men alla torde väl vara överens om att grunden för ideologin är och förblir de eviga naturlagarna.

Med denna grund, naturlagarna, är det inte så enkelspårigt som vissa vill hävda. Det är självklart att rasblandning är skadligt och går emot naturens vilja till utveckling och förädling, men därifrån är steget långt till raskrig och människoslakt. Hawthorne talar i en artikel om "nödvändigheten av att smutsa ned sina händer" och att miljarder måste dö, för att lämna plats för de nya supermänniskorna som skakomma i framtiden.

"Slutligen vill jag gärna ge en kommentar angående den sionistiska rörelsen. De har inte fått sin enorma makt genom att maskera sig, vifta med judiska fanor och skrika; 'Judemakt – arierslakt!...'"

För min del kan jag inte finna stöd för ett sådant tillvägagångssätt i naturlagarna. Visst är den vita rasen högstående och mycket välutvecklad, men det innebär inte att man måste ta död på alla andra raser. Den vita rasen är t ex mer högstående än hundar och katter, men det innebär inte att vi måste utplåna dem. Överallt i naturen försvarar de olika arterna och raserna sina revir (territorier) för sin överlevnads och utvecklings skull. Detta är helt och hållet riktigt, djuren följer (medvetet eller instinktivt) naturens lagar, men ingen djurart försöker ta död på andra arter/raser.

Mot detta resonemang kan det givetvis invändas att människan har ett utvecklat tänkande som andra däggdjur inte kommer i närheten av, och att andra djurarter skulle agera erövrare om de besatt en annan form av intelligens, men man måste fråga sig om Nietzsches bild av "övermänniskan" verkligen är densamma som Hawthorne vill göra sig till tolk för. Personligen tror jag inte att Nietzsches "övermänniska" är en blodtörstig sälle med en mentalitet som en vild slaktare. Självklart bör Europa rensas från icke-vita folkslag genom repatriering, men krig och revolutioner har aldrig inneburit någon lycka för någon. Varför inte låta alla folkslag leva i sina former av samhällen och kulturer, förutsatt att alla folkslag respekterar de övrigas rätt till frihet och oberoende?

Ahmed Rami är inte vit. Är det ett skäl till att döda honom? Den typ av snedvriden socialdarwinism som vill hävda det, anser jag hör hemma i satanismen och absolut inte i nationalsocialismen. De som vill närma nationalsocialismen till den "mörka sidan" gör inte ideologin någon tjänst. Personligen blir jag bara äcklad av att se en sådan som Charles Manson med ett hakkors målat i pannan, liksom av Black Metal-slöddret, som i det nationalsocialistiska Tyskland med all säkerhet hade blivit förpassade till närmaste arbetsläger.

Inte heller hjälper det till med arbetet att avslöja de sex miljoner lögnerna, om man samtidigt hyllar tanken på icke-vit utrotning. Det vore totalt inkonsekvent.

Slutligen vill jag gärna ge en kommentar angående den sionistiska rörelsen. De har inte fått sin enorma makt genom att maskera sig, vifta med judiska fanor och skrika; "Judemakt – arierslakt!..."

Samhället idag är ruttet och sjukt, vi kan inte bekämpa det genom att bli likadana.

– Ulf Herbertson, Växjö

Bäste rasfrände!

Tack för ditt bidrag till Gräsrötternas hörna. Nordland skriver under på de flesta av dina argument, inte minst den storartade avslutningen på ditt debattinlägg. Tyvärr tror vi dock att vissa missförstånd har uppstått vid din tolkning av George Eric Hawthornes artiklar om esoteriskt rasmedvetande och den rasliga revolutionen. Som du kanske vet har Resistance även låtit intervjua svarta separatister och de har definitivt inte några som helst planer på att invadera Afrika och slakta dess urbefolkning. Däremot så anser Resistance, liksom Nordland, att de vita folken inte ska ge konstgjord andning till andra folkslag, vilket endast kommer att påskynda en befolkningskatastrof på jorden, vilken kanske kommer att svepa undan den vita rasen som en enorm tidvattenvåg. Det är mot detta som Hawthorne och vi vänder oss emot. Angående Black Metal så har vår ståndpunkt alltid varit att vi inte avvisar någon pga dennes musiksmak eller hårlängd. Både kalrakade skinheads som långhåriga Black Metal-anhängare är välkomna, så länge de har hjärtat på rätt ställe! Vi avvisar dessutom ingen oavsett vilken rasmedveten ideologi eller religion de har anammat, så länge de inte skämmer ut vår sak eller skändar våra döda martyrers ärorika minne. Kreativister, nationalsocialister, nationaldemokrater, folksocialister, rasrevolutionärer, rasliga odinister, identitetskristna – alla är mer än välkomna att delta i vår befrielsekamp!

George Eric Hawthorne förklarar sin grundfilosofi om religioner på följande vis: "En religion måste tjäna folket. Ett folk ska inte existera för att tjäna en religion. Religion bör tillhandahålla vägledning; en referenspunkt och en moralisk nödvändighet. När en religion som ett särskilt folk följer tillhandahåller underlaget och stommen för hälsa och välstånd, så blir folket belönat för sin fromhet med världslig frälsning och lycka. När en religion avväpnar ett folk från dess naturliga instinkter, ställer orealistiska krav och förbjuder vissa försvarsmekanismer, så blir misär och död dess eventuella resultat."

Med detta i bakhuvudet så måste vi gå ut och värva vita ungdomar ur alla ungdomsgrupper till vår sak. Vi kan inte döma ut någon på förhand oavsett dennes yttre anblick. Väl införstådd med vår sak kan den mest skrymmande person förvandlas till en sund och värdefull kraft.

Så tag lärdom av den förträffliga avslutningen av Ulf Herbertsons debattinlägg, de visdomsord som vi lånat av George Eric Hawthorne och hjälp oss att väcka och frälsa det svenska folket.

– RED

Före detta sångare i Black Metal-band berättar om sin syn på;

Black Metal, asatro och kristendom

Då det skrivits en del om Black Metal, ockultism och satanism i samband med den nationella rörelsen så skulle jag vilja ge min syn på saken.

Vad gäller musikstilen (Black Metal) är det ju en smaksak om man gillar den eller ej, personligen hårdgillar jag den och finner det höga och aggressiva tempot mycket mäktigt.

Och även om jag inte hade tyckt om den så skulle jag välkomna den då jag anser att alla musikstilar bör finnas representerade inom vit makt-musikens ramar för att därigenom sprida vårt ädla budskap till alla samhällsgrupper och musiksmaker.

ONDSKA

Däremot kan jag inte förstå hur man kan blanda in satanism och ondska i nationalsocialismen. Inte för att jag försvarar svenska kyrkan, men kyrka och gudstro är ju inte samma sak. Jag menar att om man tror på Satan så tror man ju på Gud, men vill förgöra Guds skapelse, och då borde ju dessa satanister vara antirasister. För om Gud skapat olika människoraser så måste ju den sanna ondskan vara att blanda dessa till en grå gegga, och inte som vi kämpa för raslig renhet och kroppslig friskhet.

Vad gäller kyrkan så ska man ha i åtanke att den oftast eller alltid är "sionistanpassad" då zogomiterna styr även där och därigenom omvandlat kristendomen till judekristendom.

Hitler var ju som bekant troende och jag tror inte att han skulle uppskatta om hans egna förespråkade ondska.

ASATRO

Jag kan inte heller förstå vad satanism och asatro skulle ha med varandra att göra. Asatrons gudar förespråkar livskärlek och respekt för djur och natur samt ett ömt vårdande av dessa. Den norske herr Varg, eller Greven, sa att Oden för honom var den enögde Satan, Antikrist.

Men jag vill påstå att naturkraften, som vissa framhäver som sin tro, asagudarna och den kristna (inte judekristna) guden är olika benämningar på samma kraft/krafter.

Medan de kristna tror på en allsmäktig gud, vilken skapat naturkraften, den egna viljan, livskraften och den sexuella lusten så har de olika asagudarna en eller ett par "uppgifter" var för sig att uträtta.

På samma sätt är det om man jämför uppfattningen om livet efter döden, även om Valhall är mer detaljerat beskrivet än paradiset, och man ska heller inte glömma asarnas kärleksrike för dem som inte stupat i strid.

Asarnas Hel och de kristnas helvete är i båda fallen en plats för förrädare, mördare och andra onda uppsåtsmakare. Nämnas och understrykas bör att enligt den kristna tron så som den förespråkades innan judarnas övertagande av den, så var den absolut grövsta synden förräderi. Förrädare hamnade så långt ned i skärselden att de aldrig renades. Detta bör även dagens folkförrädiska präster påminnas om. En annan sak de även bör påminnas om är att enligt samma kristna tro ska man "vara trogen sitt folk".

"Tro är något som växer inifrån, inte påtvingas utifrån och vad DU än tror, så kom ihåg att det är vi som är de livsbejakande och goda, medan den sanna Satan heter Multi-kulti i andranamn och Sion i efternamn."

SATANISM SOM SJÄVBEJAKELSE

Däremot kan jag acceptera dem som kallar sig satanister men för den skull inte är onda eller djävulsdyrkare, utan ser satanism eller ockultism som den redan nämnda naturkraften, samt en inre kraft vilken finns inneboende hos alla. Denna kraft ska gå att utveckla till något ännu större.

Denna satanism eller ockultism dyrkar eller tillber ingen djävul eller dylikt. Benämningen satanism har de fått av troende då de ser sig själva som sin egen gud och därför inte tillber någon annan.

DEN SANNA ONDSKAN

Om man tänker efter ordentligt, är det inte att göra det alltför enkelt för zogomiterna att utmåla oss som ondskans lärljungar om vi själva gör det? Jag menar Expressen skulle ju skratta i flera dagar av lycka om de kom

DEBATTÖREN. Mårten själv "på den tiden då det begav sig". Bandets låttexter var till en början satanistiska, men då bandet insomnade 1992 hade de fått en mer nationell prägel. "Man mognar ju till sig", menar Mårten.

över ett par foton av personer iklädda svarta kåpor med upp-och-ned-vända kors görandes segerhälsningen med en hakkorsfana på väggen bakom samt ett offeraltare framför?

Och om man tänker vidare, och då tänker på våra symboler, så står ju dessa för liv, sol och ljus samt kärleken till vårt folk (exempelvis svastikan). Medan pentagrammet, det upp-och-ned-vända korset och dylikt står för mörker, död och smärta. Detta lär vi nog få uppleva mer av om vi inte gör något NU! De flesta av oss är säkert emot kyrkan, men kyrkan bockar och niger och dansar efter massmedias pipa.

Tro är något som växer inifrån, inte påtvingas utifrån och vad DU än tror, så kom ihåg att det är vi som är de livsbejakande och goda, medan den sanna Satan heter Multi-kulti i andranamn och Sion i efternamn.

– Mårten

Bäste rasfrände!

Vi ber att få tacka även dig för ditt bidrag till Gräsrötternas hörna, det var intressant med tanke på att du själv har dina rötter i den s k "Black Metal-maffian" och dessutom har sjungit i ett Black Metal-band.

Med detta debattinlägg anser vi att detta ämne är färdigdebatterat. I nästa nummer kanske vi tvingas utelämna Gräsrötternas hörna pga platsbrist, men vi återkommer senare om läsarna uppskattar denna avdelning!?

– RED

"Vi måste säkra existensen för vårt folk och en framtid för våra vita barn."

Focus Fourteen

14 WORD PRESS NYHETSBULLETIN

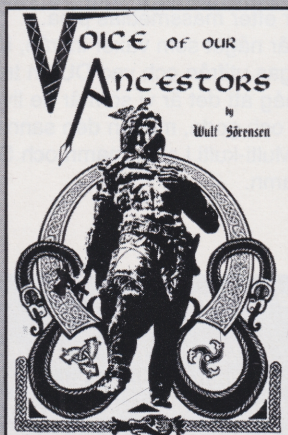
- **FOCUS FOURTEEN** är den officiella nyhetsbulletinen för Wotans Volk och 14 Word Press. **FOCUS FOURTEEN** kommer ut månatligen med ett djupsinnigt budskap till ariska rasfränder över hela världen.
- **FOCUS FOURTEEN** belyser den visdom och filosofi som David Lane och andra framstående rasmedvetna uttrycker med en vid variation av ståndpunkter och kontroversiella ämnen som utbildar, upplyser och inspirerar oss alla. Varje utskick inkluderar även kulturell, själslig och historisk litteratur från Wotans Volk för rasfränder som söker en uppåtsträvande evolutionär väg till övermänniskan.

- Du finner en ett brett urval av folkliga produkter som inte finns att tillgå någon annanstans.
- Om du är stolt över din ras, kultur och arv, då vill du tillföra din del i genomförandet av de 14 orden.
- Prenumerera på **FOCUS FOURTEEN** redan idag och du får tillfredställelsen att veta att du hjälper till att förverkliga de 14 orden, vårt folks heliga stridsrop!

Helårsprenumeration (tolv nummer): 25 US $

VOICE OF OUR ANCESTORS
av Wulf Sörenssen

8 US $

WOTANISM
IN TODAY'S WORLD
featuring the
14 CODES OF THE ARYAN ETHIC

8 US $

THE HAVAMAL
WORDS OF THE HIGH ONE

8 US $

14 WORD PRESS - HC01 Box 268 K - St. Maries, ID 83861 - USA

Skapandet av historia

av George Eric Hawthorne

Genom sin unika krigsförklaring mot rasblandningen och den sionistiska ockupationsregimen i Nordamerika så inledde Der Brüder Schweigen (Det tigande brödraskapet), eller The Order som de oftast brukar kallas, en ny epok inom den moderna rasrevolutionära rörelsen. Den 8 december 1984 mördades deras ledare, Robert Jay Mathews, av den federala polisen på Widbey Island, staten Washington, i ett fruktlöst försök att stävja det folkliga upproret mot deras herrar i den sionistiska ockupationsregimen. Brödraskapets medlemmar infångades och dömdes till fruktansvärt långa fängelsestraff, för bl a "konspiration" mot förtrycket. Men deras motståndsvilja lever kvar genom det exempel som de statuerat och genom de artiklar som först och främst filosofen David Lane författar från fångenskapen. Här följer en artikel av George Eric Hawthorne, ursprungligen publicerad i Focus Fourteen nr 611, med en inledning av David Lane, som förtäljer om det hjältemod som The Order uppvisat och de konsekvenser som det fått och kommer att få...

14 WORD PRESS är stolta över att kunna publicera en gästartikel av George Eric Hawthorne. De läsare som är bekanta med tidningen Resistance och bandet Rahowa vet redan vem George är. Under mina många år av deltagande i den heliga kampen kan jag ärligt säga att jag aldrig har stött på någon annan som vid en så ung ålder har en sådan fullkomlig förståelse för den verklighet som vi står inför. Än mer anmärkningsvärt är de konkreta resultat hans ansträngningar visar prov på. Nu när Wotans anda växer i vårt folks kollektiva medvetande, så hoppas vi att fler kommer att stå upp och efterfölja hans exempel. George definierar förtruppen.

– David Lane

Robert Jay Mathews
Ljöt maryrdöden 8 december 1984

David Tate (Livstid utan nåd)	**Gary Yarbrough** (Dömd till 85 år)
Bruce Pierce (Dömd till 252 år)	**Richard Scutari** (Dömd till 60 år)
David Lane (Dömd till 190 år)	**Richard Kemp** (Dömd till 60 år)
Randy Duey (Dömd till 155 år)	**Randy Evans** (Dömd till 40 år)

Frank Silva
(Har avtjänat 10 år, frigiven 15 april 1995)

RICHARD SCUTARI skrev nyligen att han var ganska förvånad över att ingen hade tagit över där The Order slutade och fortsatt det fysiska kriget mot systemet. Även jag är överraskad över att inget andra The Order har uppstått sedan Robert Mathews död för tolv år sedan. Men betyder detta att The Orders agerande inte utgjorde ett tillräckligt kraftigt genomslag för att lämna ett bestående intryck på den kollektiva tankegången hos rörelsen? Absolut inte. Historiens hjul rör sig långsamt och det finns inget sätt att kalkulera inverkan av sådana handlingar förrän många år senare.

I historiska sammanhang så är tolv år en inte särskilt lång tid. Det tog 50 år från Kristus påstådda död för Saul från Tarsus att börja bygga en kyrka kring myten om

"When the day comes we will not ask wheter you swung to the left, or wheter you swung to the right. We will simply swing you – by the neck ... this is war"

– The Order

Gary Yarbrough och David Lane

Jesus. Det tog ytterligare 200 år för den att bli det romerska rikets statsreligion 313 e.Kr efter utfärdandet av ett påbud i Milano. Nietzsches böcker var i realiteten så gott som olästa av hans samtid, men blev framtagna i ljuset 40 år efter hans död. Världshistorien är fylld av exempel på större händelser som verkade obetydliga när de inträffade, men som långt efteråt, när de antogs vara glömda och begravna, fortfarande vibrerar av liv och en vilja att expandera. Det heliga krig som The Order startade har förvandlats till en hydra som kämpar på många olika nivåer samtidigt.

George Lincoln Rockwell dog 1967. Fram till den tidpunkten så var rörelsen tämligen säker på att den rätta kombinationen av politiska kampanjer och propaganda skulle skicka tillbaks integreringsrörelsen ned i den kloak den kom ifrån. Med Rockwells död förlorade rörelsen den siste mannen som skulle ha kunnat uppnå en seger på gatunivå, kunnat utkämpa ett ställningskrig och satsa på valurnorna. David Duke skulle ha kunnat bli president 1965 om han använde sig av styrkan han vunnit i sitt förflutna i Ku Klux Klan, men 1996 är han neutraliserad och tvingad att ta avstånd från samma förflutna för att vinna en kort stunds respit från en fienlig massmedia.

"När de omkring dig marscherar med fasta steg, så tvingar du dig själv till skärpning. När dina bröder orädda stormar fram, så följer du dem med övertygelsen att ni är oslagbara, och som ett resultat av detta så blir ni troligtvis det!"

"Världshistorien är fylld av exempel på större händelser som verkade obetydliga när de inträffade, men som långt efteråt, när de antogs vara glömda och begravna, fortfarande vibrerar av liv och en vilja att expandera."

1970-talet representerade rena medeltiden för vår ädla sak, utlämnade i ett ledarskapsvakuum efter Rockwells hädangång. Folk började bli intensivt frustrerade och det verkade inte finnas många anledningar till hopp.

Men då bestämde sig Bobbie Jay och hans män för att de hade få nog. Liksom många mindre grupper både före och efter dem, så svor Der Brüder Schweigen (The Order) en trohetsed till döden att försvara folket som vi håller heligt. Men därefter hände något konstigt. Det slutade inte där; de slog faktiskt ett fysiskt slag mot systemet i och med Alan Bergs död 1984.

Taktiskt sett så var Alan Berg ett dåligt val. Som vilken annan som helst högljudd, sionistisk radiopratare, så kan man inte döda dem lika fort som de ersätts ur ett till synes aldrig sinande förråd. För varenda en som dör i en bilolycka, skjuter huvudet av sig eller tar en överdos kokain, så står tio andra redo att ta över hans eller hennes plats. Den fysiska akten att döda Alan Berg var lika meningslös som att avrätta Vita husets trädgårdsmästare som det första angreppet mot de ondskefulla tyranner som styr detta land. Men i historiskt perspektiv, i ett vidare sammanhang, var det av en ofattbar betydelse. Det markerade övergången från konservativism till radikalism. Det markerar inledningen av den andra amerikanska revolutionen, en revolution som kommer att slå hårt mot hjärtat av allt som har förgiftat Amerika till det som det förvandlats till.

Som en raslig aktivist, som en man som måste utstå många hårda prövningar för att förbli aktiv (som alla offentliga 'kättare' måste), framhåller jag uppoffringarna av män som Robert Mathews, David Lane, Richard Scutari och de övriga i The Order för att påminna mig själv att om de kan offra allt de har offrat (och i alla dessa fall, förutom Mathews, så fortsätter de att kämpa), så kan jag sannerligen skänka mina jämförbart torftiga uppoffringar utan att klaga. Utan martyrer, både levande och döda, så verkar det vara ganska svårt att

"December månad är den månad som Robert J. Mathews blev mördad av agenter utsända från den amerikanska folkmordsregeringen för tolv år sedan. Det är min åsikt att Robert Jay Mathews och George Lincoln Rockwell var de två största människorna som någonsin har beträtt den Nordamerikanska kontinenten, fastän jag endast hade privilegiet att träffa Bob.

Bob var den där sortens man som varje moder vill att sin dotter ska gifta sig med, och varje man vill ha till broder. Jag har aldrig träffat någon människa med färre laster, ett sådant rent hjärta, eller sådant mod och ädelhet. En seger efter konceptet som uttrycks i de fjorton orden är det enda sätt jag känner till som vore ett ordentligt sätt att ära hans minne och få hans offer att ej ha varit förgäves. Den 8 december hoppas jag att ni tar en paus och skänker Bob en tanke, med vapnet avfyrandes mot vårt folks förgörare, ända in i döden då tyrannernas lågor brände honom levande. Låt oss då förnya våra ansträngningar till en nivå som är hans minne värdigt."

– David Lane

"Jag åtalades för högmålsbrottet 'konspiration för att störta regeringen' och det var ett av de stoltaste ögonblicken i mitt liv.

Som ni säkert kan föreställa er, så har jag haft gott om tid att i efterhand reflektera över Bobs liv och död. Och enligt mig är Bob en förebild som kan agera exempel för oss alla, vare sig vi är odinister eller kristna.

Vem kan överträffa Bobs exempel av hängivenhet, engagemang och mod? Som bäst så kan vi eftersträva och hoppas bli hans jämlike. Bob levde och till sist dog för det han trodde på, det rasliga engagemanget. Och vi måste sträva efter att leva upp till hans exempel om vi ska kunna härska.

Våra fiender är motvilliga till att ge samma mått av hängivelse och engagemang som Bob visade prov på. De är legoknektar; de slåss mot betalning. De skräms av män som Bob, och det med all rätt. Vi, liksom Bob, kämpar för en sak och ett ideal.

Män som Bob är ytterst sällsynta. Gud och naturen har givit oss ett fåtal sådana exceptionella, hjältemodiga män i detta sekel, men vi kan alla sträva efter att leva upp till denna höga standard som Bob har satt. Och om vi klarar av att leva upp till denna standard, så är segern säkrad; våra motståndare kommer inte längre kunna hålla sig kvar vid makten! Om vi inte klarar av att leva upp till Bobs exempel, så kommer vi inte att bli mer än en fotnot i historieboken. Kom alltid ihåg Bobs uppoffring och modiga exempel."

– Bruce Pierce

"Vi intalade oss själva att det var för allas bästa. Bob var som en äldre bror jag aldrig haft. När jag blickar tillbaka, skulle jag vilja säga att han var min mentor.

När jag svor eden erkände jag mig till dem eller hängav mig själv åt dem, nästan som ett äktenskapslöfte, att jag skulle vara med dem tills döden skiljer oss åt.

Innan jag ens förstod vad som hände, så stod jag vid Bobs sida på Spokanemötet tillsammans med de andra männen. Det kändes som det var första gången jag stod fast vid något. När det var över, kändes det som: 'Ja, jävlar! Jag stod vid hans sida!'

Det kändes nästan som att delta i ett Robin Hood-äventyr, eftersom jag vet att större delen av pengarna skänktes bort. Jag minns att jag tänkte: 'Tja, de har redan planerat allt. De kom undan med de andra; jag kommer också att klara mig.' Till en början var det exakt vad jag tänkte. Senare tänkte jag: 'Jag skulle kunna dö för att få göra detta! Jag antar att detta kommer att bevisa för mig själv, en gång för alla, att jag hör ihop med Bob och att jag kommer att hjälpa honom med vad som helst.'"

– Richard Kemp

"Var det värt det? Vilken löjlig fråga. Ingenting är värt att förlora sin familj och ruttna i fängelse för. Hur som helst, 'Var det värt det?' och 'Skulle jag göra om allt igen?' är två skilda saker. Jag tror verkligen att vår kultur och ras överlevnad står på spel. Som en man som håller dygderna ära, lojalitet och plikt som själva kärnan av

vara en arisk aktivist i en fientlig, anti-vit värld. Men när kamrater har spillt sitt eget blod för dig – när bröder lever utan kärlek och bekvämligheter i kalla, hjärtlösa fängelser – så är det en ytterst liten uppoffring att sluta dricka och röka och istället skicka pengarna till inspärrade krigsfångar. Alla som spenderar hundratals dollar i månaden på sprit och tobak och aldrig ens skickar tio dollar till en kamrat bakom murarna (så han kan ringa till sin fru eller få höra sin lilla dotter säga "Jag älskar dig, pappa"), är inte min broder.

Framgång är smittsamt, liksom även mod och offervilja. När de omkring dig marscherar med fasta steg, så tvingar du dig själv till skärpning. När dina bröder orädda stormar fram, så följer du dem med övertygelsen att ni är oslagbara, och som ett resultat av detta så blir nu troligtvis det! Och när du bevittnar näst intill omänskliga uppoffringar utföras av andra vita män som delar dina ideal, så eggas din övertygelse och beslutsamhet, din vilja blir järnhård, din blick fäster sig på din målsättning och vår seger påskyndas.

"The Order lär oss inte så mycket när det gäller vilka strategier vi måste använda oss av för att uppnå seger, utan visar snarare världen att den vita människan faktiskt *vill leva* och vi är redo att agera hängivet och med ett mod utan motstycke för att bevisa det."

The Order lär oss inte så mycket när det gäller vilka strategier vi måste använda oss av för att uppnå seger, utan visar snarare världen att den vita människan faktiskt *vill leva* och vi är redo att agera hängivet och med ett mod utan motstycke för att bevisa det.

Tänk på vår rörelse som en massiv armé utspridd över hela världen. I ett krig är det inte den enskilde soldaten som erövrar fiendefanan, utan alla bidrar på ett näst intill osynligt sätt till det kollektiva erövrandet av fiendens armé. Men på slagfältet om liv och död i ett konventionellt krig, så får man uppleva hur kamrater rusar in i kulregnet tillsammans med en själv. För oss, så måste vi inhämta vårt mod och självförtroende från abstrakta koncept som oftast inte är konkreta. Vi kan föreställa oss framtiden, men vi kan inte förutsäga den. Det kräver en oerhörd idealism och övertygelse för att kunna vidmakthålla ett högt tempo.

"Historien är fylld av triumfer över till synes hopplösa saker och alla dessa började med en övermänsklig handling av osjälviska martyrer, som sporrade sina följeslagare vidare mot svindlande passionerande hängivelser."

När vi känner oss nere, när våra hjärtan är uttröttade, när vi har börjat ledsna på striden som rasar, så skänker vi Der Brüder Schweigen våra tankar, och vi återvänder genast med en helig styrka för att kämpa hårdare för att genomföra den enorma uppgift som väntar framför oss. Historien är fylld av triumfer över till synes hopplösa saker och alla dessa började med en övermänsklig handling av osjälviska martyrer, som sporrade sina följeslagare vidare mot svindlande passionerande hängivelser. För de 14 ordens sak, så kommer 1984 för alltid att minnas som början till slutet för denna förgiftade, dekadenta era i mänsklighetens historia. Undansvept av en framböljande tidvattenvåg av vit stolthet och passion, ska vårt behov att leva bli uttryckt med mäktiga händer höjda mot skyn, medan folket kommer att utropa vårt förenade slagord:

"HAIL THE ORDER!"

Framåt med de 14 orden!!!

Robert jay Mathews

min själ, så var jag förpliktigad att inte göra annat. Faktum är att jag är förvånad över att inga andra har fortsatt där vi slutade.

Vår ras överlevnad står på spel. Om det kräver att en tredjedel av våra män fängslas och att ytterligare en tredjedel dödas för att vi ska vinna det här kriget, så är det ändå ett billigt pris att betala. Alternativet skulle vara många gånger värre. Skulle det vara värt det för dem som skulle dö eller ruttna i fängelse? I helvete heller!! Men, det skulle vara värt det för framtida generationer av vita barn. Det är vad kampen egentligen handlar om. De med en vit själ förstår detta. De utan en vit själ hittar på ursäkter till varför de inte kan eller borde slåss. 14 ord!"

– Richard Scutari

"Det är dags att bli seriösa. Fienden måste lära sig att de inte kan mörda eller fängsla oss ostraffat...

Vi vet alla vilka våra plikter är. Vi känner alla våra individuella styrkor och svagheter. Vi vet vilken kapacitet eller motståndsnivå vi som individer har. Ställ dig själv i vår saks tjänst inom det kompetensområde som du känner passar dig bäst. Överskatta inte dig själv, men underskatta inte heller din förmåga. Överträffa dig själv inom det område du väljer. Ge din ras dina bästa förmågor! Inom vår ledarlösa motståndsrörelse är det individen som måste ta initiativet; individen måste motivera sig själv, han *måste ta befälet!* Det existerar ett akut behov av att människorna inom vår kamp hämtar ny energi och engagerar sig, och visar sitt engagemang med *handling!* Vi har ett enormt uppdrag framför oss; låt oss alla gripa in och få arbetet överstökat! Våra barn har ingen framtid att se fram emot. Om vi ska lyckas säkra deras plats i solen, så kommer det att krävas stora uppoffringar. Mina bröder och systrar, mitt folk, våra liv är inte våra egna som vi kan leva som vi vill. Vi är skyldiga det svett, blod och uppoffring som miljontals av vår saks patrioter och hjältar uppburit som gått före oss, som *köpt tid åt oss* med deras eget blod. Vi är förpliktade till våra barn och deras framtid, som inte har någon framtid att se fram emot utan oss. Mina kamrater, detta är den slutliga striden. Frihet och rättvisa har sitt pris. Vi måste betala vår del.

Låt oss påbörja och slutföra uppgiften!!"

– Gary Yarbrough

"Jag mötte Bob Mathews för första gången under mina senare tonår. Han utstrålade en aura av ärlighet och pålitlighet som jag inte kunde låta bli att *veta* var riktig. Med tiden, så bevisade han sig vara en stark aktivist och trofast frände. Ett par år senare, när talet om väpnat motstånd kom upp – något som jag godkände under de rätta omständigheterna – så anslöt jag mig till den grupp av män som jag redan kände och litade på. Det faktum att Bob var den accepterade ledaren avgjorde valet för mig. Detta är hur djupt jag trodde på Robert Mathews.

Under vår motståndsperiod, som Randy Duey hänvisade till som 'det år vi levde farligt', började jag respektera Bob Mathews mer än jag kan förklara med ord. Medan somliga skulle vilja komma ihåg honom som strikt odinist, så vet jag annorlunda. Odinist, ja, men han var öppen för alla goda och uppriktiga fränder; det måste han vara, eftersom hälften av oss lutade mot identitetskristendomen. Det fanns tillfällen då Bob och jag diskuterade idéer om revolution ifrån min egen kristna bakgrund. Han var väldigt positivt inställd till detta. Framför allt, Robert Mathews trodde på saken som vi kämpade för. Robert Mathews hängivelse gentemot det vi gjorde var nästan större än alla oss andras tillsammans. Han arbetade så hårt för att föra saken framåt, att vi vid vissa tillfällen tvingade honom i säng. Under mitt liv har jag aldrig träffat någon som arbetade så hårt som han. Förlusten av Robert Mathews var ingen liten förlust för vårt folk. Jag skulle mer än gärna ge mitt liv för att få honom tillbaka...

Det slår mig hur länge det var sedan Bob gick hädan, över elva år sedan The Order besegrades. Det verkar som om vita människor där ute älskar att minnas Robert Mathews, älskar att pracka på oss som

Robert Jay Mathews

– en hjälte av vår tid

Han hyllas i låtar som 'Var hälsad' av Vit Aggression, 'Man Against Time' av Rahowa, 'Gone With The Breeze' av Ian Stuart och 'Robert Mathews' av No Remorse, samt åtskilliga fler. Läser man intervjuer med vit makt-band eller andra rasliga aktivister och de ombeds att nämna förebilder så dyker hans namn ofta upp. Men vem var han? Vi känner till honom kanske mest som en omtyckt och dedikerad ledare för The Order, eller Der Brüder Schweigen som de egentligen hette. Men trots detta så har vi en känsla av att även om många pratar om honom så är det ändå få som verkligen vet så mycket om denna fascinerande man och kämpe.

Den vita frihetskampen har många martyrer och hjältar och det är viktigt att inte dessa glöms bort. Här ska vi försöka skildra en av de främsta i modern tid; *Robert Jay Mathews – en modern Robin Hood.*

Den 16 januari 1953 föddes Robert Jay, den tredje sonen som äktenskapet mellan Uni och Johnny Mathews välsignats med. Han skulle få uppleva en fullständigt normal uppväxt med en far som bland annat arbetade som borgmästare, egenföretagare och bombskolepilot för det amerikanska flygvapnet.

Hans politiska medvetande väcktes vid en tidig ålder och han förstod vilken sinnessjuk och folkfientlig ideologi kommunismen var. Vid 11 års ålder började han intressera sig för den anti-kommunistiska organisationen John Birch Society som han sedermera blev medlem i vid den ringa åldern av 12 år. Senare fångade även den mer militanta organisationen Minutemen, som upplöstes 1966, hans intresse.

Den helylleamerikanske pojken Robbie, vars favoritmaträtt som följde honom genom hela livet var äppelpaj som han sköljde ner med ett glas mjölk, rörde aldrig narkotika och rökte aldrig tobak trots att hippiekulturen blomstrade i Amerika, något hans mor var väldigt stolt över. Istället ägnade sig den unge Robbie åt styrketräning och brottning. Han var även en stor djurvän och en gång när han fångat en råtta i familjens hus så istället för att slå ihjäl den som de flesta andra skulle ha gjort så tog han med den ut i skogen och släppte den fri. Vid ett senare tillfälle så körde han hellre ned i ett dike än att köra över en ekorre. Robbie var känd för att alltid vara glad och han sades ha ett leende som smittade av sig så mycket att människorna i hans omgivning fylldes av glädje även i de svåraste tider.

Med sitt renlevnadsleverne så var det kanske inte så konstigt att han imponerades av mormonerna och deras självvalda livsstil. Efter att ha studerat deras tro så konverterade han slutligen till mormonkyrkan.

Robbie började närma sig slutet av sina tonår och med åldern så växte även medvetandet om hur ruttet systemet var. Vid 19 års ålder, 1972 så förstod han hur vidrigt det var med inkomstskatten som sedermera tillföll kommunistiska ändamål. Som en reaktion på detta grundade han Sons Of Liberty, en organisation som bl a brände kommunistflaggor utanför Phoenix stadsfullmäktige, där han vid denna ålder bodde. Den mognande Robert Mathews hade dock en svaghet som han skulle få betala dyrt för senare i livet, och det var hans godtrogenhet. Han trodde att alla i hans omgivning var lika politiskt medvetna och engagerade och att de skulle offra sig till samma grad som han själv. Dessutom så hade han svårt att överblicka läget i det stora hela, utan han baserade sin världssyn enbart ifrån sina egna önskemål.

En av Sons Of Libertys aktiviteter var att arrangera en "militär uppvisning" med vapen och uniformer inför ett par journalister, vilket fick FBI att vända sina blickar mot dem.

Sons Of Liberty planerade en räd in i Kuba för att avrätta diktatorn Fidel Castro. Planer som dock sprack när en av Mathews förtrogna visade sig vara en latent psykopat som i ett vredesutbrott mördade sin fru, ett par som de delade sin lägenhet med samt slutligen tog sitt eget liv. Sons Of Liberty dog ut.

1973 lät Robert Mathews sig övertalas till att återbilda Sons Of Liberty, som denna gång dock bevakades mycket noggrant av FBI. Det var dock inte något våldsbrott som skulle leda till Mathews' första konflikt med lagen, utan det blev hans skattemotstånd. Efter att ha fyllt i en självdeklaration felaktigt så bestämde sig skattemyndigheten för att anhålla honom. Eftersom han var en ökänd "högerextremist" i polismaktens ögon vid det här laget så skickade de ut tungt beväpnade poliser för att gripa honom. Eftersom han inte förstod varför de anlände tungt beväpnade för att hämta honom fick han panik och försökte komma undan. En vild biljakt följde och han kunde gripas först efter att han sladdat av vägen. För detta skattebrott dömdes han till sex månaders villkorligt. Det var den 16 januari 1974, hans tjugoförsta födelsedag.

Efter denna erfarenhet gjorde han sin första resa till det nordvästra territoriet, till Metaline Falls dit han sedermera flyttar. Han trollbands av områdets naturliga skönhet med snöbetäckta fjälltoppar, gröna ängder och djupa dalar och skogar och forsande djupblåa floder.

"STARTSKOTTET FÖR DEN ANDR

Under sin relativt korta existens så genomförde **Der Brüder Schweigen** sju rån, som tillförskansade gruppen över 4 miljoner dollar, två bombdåd och två regelrätta avrättningar. Deras framfart brukar kallas för "startskottet till den andra amerikanska revolutionen".

• I slutet av september svär nio män en ed i ett plåtskjul i Metaline Falls i staten Washington. Nio var ett viktigt tal eftersom Robert Mathews studerat Asa-tron och han var medveten om att Oden lärde sig nio magiska sånger och hängde i världsträdet Yggdrasil i nio nätter för att erhålla de dödas visdom och Heimdall, gudarnas väktare, hade nio mödrar och kanske viktigast av allt, Tor stapplade nio steg innan han föll ned död i Ragnarök.

• Den 28 oktober 1983 begår de sitt första rån, av en porrbutik i Spokane på dess dagskassa, 368 dollar.

• Den 3 december 1983 blir Bruce Carrol Pierce gripen på bar gärning sedan han försökt växla falska sedlar mot äkta i Valley Mall i Union Gap. Han släpps sedermera mot borgen, döms till två års fängelse, men inställer sig inte för att verkställa sitt straff.

• Den 17 december 1983 rånar Robert Mathews en bank ensam i Innis Arden, strax norr om Seattle. Orsaken var att kunna betala Pierces borgen, samt försöka hålla ihop gruppen som börjat spricka allvarligt. Bytet blir 25.952 dollar, varav större delen görs obrukbara av en exploderande färgampull.

• Bruce Pierce och Gary Yarbrough rånar Schooneys Truck Stop, där den senare tidigare arbetat som diskare, i Athol, norr om Hayden Lake där Aryan Nations var och är beläget. Bytet blir 8.000 dollar. Misstankarna kastas genast mot gärningsmännen och sheriffen besöker Aryan Nations för att tala med de misstänkta.

• Därnäst rånade samma par en bank i Spokane den 30 januari 1984, genom att lura polisen med ett bombhot som skenmanöver. Bytet blir 3.600 dollar.

• Den 16 mars 1984 begår de sitt första rån av en värdetransport i Spokane. Bytet blir 43.345 dollar.

• Den 20 april 1984 placerar de en bomb i en porrbutik, med avsikten att återigen använda ett bombhot som skenmanöver vid nästa rån.

fängslades sympati, 'önskar att de kunde' göra uppror som vi; det kan de – men inte så länge deras hjärtan inte är med. Aktivisterna inom vår rörelse är publicisterna, skribenterna och motståndsorganen, de som försöker nå tankarna hos vår sovande ras. De är de enda där ute som gör någonting, de som får ut budskapet till gatan. Detta är bra, och i min mening, det enda konstruktiva som sker inom vår 'rörelse'. Mycket av det som görs är egentligen bara bortkastad tid, pengar samt i några fall liv. På grund av detta har jag nått den punkt där jag helt enkelt tillkännager att jag inte längre är skyldig någon lojalitet till den enhet som vi hänvisar till som 'rörelsen'. Rörelsen är en rummelplats för dårar och arslen som drar ner det bra folket som arbetar i detta gytter. Från och med detta så är den enda enhet jag är skyldig lojalitet till själva 'saken' som vi kämpar för. Jag tänker tillbaka och minns hur detta var en av de saker som fick oss att höja svärdet och fortsätta med kampen som vi fortfarande är en del av. När de förstår kommer de att minnas Robert Jay Mathews...

'Rörelsen' är död. Länge leve Saken! Idag lever The Order endast i anden, till dess att andra höjer svärdet och följer det vart det leder. Till dess är Der Brüder Schweigen dött och fortsätter att slumra i graven tillsammans med Robert Mathews och resten av dess fängslade medlemmar."

– David Tate

"Tja, så var det dags för den tiden på året igen. December månad är 'dödens' månad och det är också under denna månad som livet börjar på nytt igen. Så var det även 1984... en månad som såg en av landets största män dö, den sorts man som det bara föds en av vart hundrade år. Och så visar sig livets tvåfaldighet i många unika eller tragiska omständigheter.

Vad som fordras av oss alla är två saker: a) minnas våra stupade hjältar, b) föra detta minne vidare till andra, en inte alltför svår uppgift, men något som måste göras konsekvent och regelbundet för att detta särskilda minne ska förbli levande.

Robert J. Mathews, en man som så gärna ville leva, och leva lugnt och behagligt med sin familj, dog den 8 december 1984, i staten Washington, på en liten ö ute i Pugetsundområdet. Ön Whidbey Island åsåg en modig man gå hädan från denna värld, kämpandes mot män som varken kände honom själv eller hans målsättning, annat än det de fått reda på av sina befäl. Bobs mördare var av hans eget kött och blod, arier med skiftande övertygelser och intressen. De såg ut precis som honom och hade liknande uppfostran... ändå så mördade de vår generations största man.

Men genom hans död har många, många av våra jämlikar och ungdomar lärt känna honom och varandra. Genom det exempel som sattes av Bob och hans kamrater har det väckts ett nytt intresse för de saker som berör rasen, familjen och framtiden. Använder inte till och med ledarna för denna stora nationella dypöl sig av *vår* appell för beskyddandet av våra barn som deras eget? Bär de inte baneret av 'en framtid för vårt folk' till den ansamling av slödder och patrask som hävdar att de är en del av vår framtid? Jo, de säljer detta till fåren... men de fick det från oss. *De har anammat idéer från David Lane, mig själv och andra, och de har iklätt dessa i ett nytt sken... en ny inriktning för vår tidsålders uppdrag.*

Till alla våra fränder ute i världen, kom ihåg att vi är en kollektiv enhet, och det som påverkar den ene, påverkar de andra. Detta är ansvar i dess djupaste mening. Försök att tänka och handla pro-ariskt för allt du ställs inför; för en vacker dag ska vi, åtminstone en del av oss, finnas i maktpositioner som kan påverka vår framtid. *Detta kommer att bli, och är, början till fortsättningen på vårt liv... en förbipasserande följd till döden av det förflutna.* I detta har jag och de andra i Der Brüder Schweigen bara spelat en liten roll... men ni, våra fränder över hela världen, *kommer att fortsätta och överkomma dessa förbipasserande årstider av död och liv och fortsätta framåt och uppåt mot seger."*

– Frank Silva

AMERIKANSKA REVOLUTIONEN"

• Den 23 april 1984 begår de sitt andra rån av en värdetransport i Northgate utanför Seattle. En av väktarna var samma som en dryg månad tidigare i Spokane. Under flykten stoppas ett par av medlemmarna för fortkörning, men det kopplas inte samman förrän långt senare. Bytet bestod av 235.000 dollar i pengar som behölls medan checkarna eldades upp.

• Pierce placerar ut en bomb i en synagoga i Boise på eget initiativ, den 29 april 1984, vilket leder till en konflikt mellan honom och Robert Mathews.

• Den 23 maj 1984 slår Richard Kemp ihjäl Walter West med en slägga utanför Aryan Nations i Hayden Lake. West berättade för var och varannan besökare hos AN om de rykten han hört om Der Brüder Schweigen, som vid denna tidpunkt ännu inte hade något namn utan kallades bara för "Bolaget" eller "Organisationen" eller "Orden".

• Den 17 juni 1984 grips Randy Evans för misshandel i Madras i Oregon. Bakgrunden var att Evans flirtat med en kvinna i baren i Rialto Tavern och därefter lockat med henne upp på sitt hotellrum. När han sedan smeker henne mellan benen så visar det sig att det inte alls är någon kvinna utan någonting helt annat...

• Den 18 juni 1984 skjuter Bruce Pierce ihjäl den starkt anti-nationelle juden och radioprataren Alan Berg utanför dennes bostad i Denver. Han faller omkull vid garageinfarten med 13 kulor i kroppen av en .45 kaliber MAC-10 med ljuddämpare. David Lane blir omedelbart huvudmisstänkt eftersom han yttrat hotelser mot Berg ett par år tidigare.

• Den 19 juli 1984 genomför de sitt och Nordamerikas största rån då de rånar en värdetransport från Brinks utanför Ukiah. Bytet blir 3.8 miljoner dollar, men rånet är ändock en katastrof eftersom Robert Mathews tappar en pistol på brottsplatsen som tillhör Andrew Barnhill, en av de andra medlemmarna. Han blir efterlyst och tvingas gå under jorden. Det här blir början till slutet för Der Brüder Schweigen.

I Metaline Falls arbetade han dygnet runt för att förverkliga sina drömmar; att bygga ett sunt familjehem åt sig själv och sin familj. Men trots att han slet som ett djur för att förverkliga detta så var hans slutgiltiga mål ändå större, mycket större. Han skulle grunda en sund republik för det kvarvarnde ariska folket i Nordamerika.

Robert Mathews träffar sin fru Debbie, som han adopterar sonen Clint tillsammans med. De döper sedermera honom hos Aryan Nations. Robert utvecklar sina tankar och idéer och läser en bok som kommer att göra ett djupt intryck på honom. Boken var *Which Way Western Man?* av William Gayley Simpson och är publicerad av National Alliance. Simpson var en integreringsanhängare och troligtvis socialist på 1920-talet som vaknade och insåg vilken säker död hans folk gick till mötes. I boken förklarar han ingående dokumenterade fakta för rättfärdigandet av rashygien, segregering och repatriering av rasfrämlingar. Mathews tyckte att National Alliance tillhörde de intelligentare och bättre ideologiskt medvetna rasliga rörelserna. Dessutom började han fördjupa sig i Asa-troendet och övergav sin identitetskristna lära till förmån för denna sina förfäders tro.

Under 1982 utvecklade Robert, som numera kallades för Bob, sitt White American Bastion, ett försök att få så många rasmedvetna familjer som möjligt att flytta till det nordvästra territoriet.

Genom en rad olika omständigheter så förde hans vaknande rasliga tro honom till att träffa dem som han senare skulle bilda *Det tigande brödraskapet* tillsammans med. Det var våren 1983 på ett möte hos Aryan Nations där Jack Mohr från Christian Emergency Defence System skulle tala inför hundratals människor.

Den första gången Bob visade att han var ett ledarämne var under ett Aryan Nations-möte den 26 juni 1983. Den förvirrade International Commitee Against Racism planerade en motdemonstration. När de skränade i vanlig rödingstil så tog Bob och ställde sig längst fram och bildade en mänsklig kedja för att skydda deras mötesrätt.

I september åkte Bob till Arlington, Virginia för att delta i National Alliances årsmöte. Där höll han ett tal som först och främst riktade sig till bönderna med uppmaningen att flytta till nordvästra territoriet och "inte bara be, utan leva rasligt". "Tio hjärtan, ett slag! Etthundra hjärtan, ett slag! Tiotusen hjärtan, ett slag! Vi är födda för att slåss och dö och fortsätta att föra vårt folks arv vidare," här närmar sig talet sin höjdpunkt, "Vi kommer att fortsätta framåt, uppåt mot stjärnorna, högt ovanför slaggen! Rasfränder, plikten kallar! Framtiden är nu!" Avslutningsfrasen "I Metaline Falls har vi ett ordspråk som säger: Nederlag, aldrig! Seger för alltid!" framkallade en fullkomlig explosion av applåder från en överförtjust publik.

Robert Mathews och The Order bildades, svor en ed att aldrig lägga ned sina vapen förrän systemet var besegrat och ersatt av en sund folkstat. Till en början försökte de finansiera den rasliga rörelsen genom hårt skogsarbete, men upptäcker att den förtjänsten inte kommer att räcka långt, om ens någonstans. Sedan försöker de att råna diverse patrask såsom hallickar och knarklangare, men efter ett par misslyckade försök så begick de sitt första rån av en porrbutik. Därefter fortsatte de i ett rasande tempo med nya gärningar.

"Det kommer inte att finnas någon betydelsefull ursäkt för vårt misslyckande, för det kommer endast att finnas en myllrande hord av annorlunda, mullattzombies för att lyssna på den. Det kommer inte att finnas några vita män som kommer ihåg oss – varken för att lägga skulden på oss för vår vekhet eller förlåta oss för vår dårskap."

The Order skänkte en viss del av de pengar som de tillförskansade sig till den rasliga rörelsen, resten betalade de löner enligt ett lönesystem som de gjorde upp. En sak som är värd att notera är att Mathews ville hjälpa till att finansiera ett vit makt-band med en "He-man image", som han beskrev det, som skulle verka lockande på alla de framväxande skinheadsgrupperna.

När röken lagt sig och endast de utbrända resterna av det hus där Robert Mathews förskansat sig de senaste 36 timmarna stod kvar på Whidbey Island den ödesdigra hösten 1984, så var det många som undrade hur det kom sig att en grupp fullständigt normala och skötsamma vita män och kvinnor utan något större kriminellt förflutet, slutit sig samman och inlett en väpnad revolution mot en av världens blodtörstigaste tyrannier. De levde efter principen att "så länge som denna främmande tyranniska ondska ockuperar vårt land, så är hatet vår lag och hämnden vår plikt" och svor en ed att aldrig svika sitt folk.

När ockupationsmaktens legoknektar FBI mördat Robert Jay Mathews så trodde de att de lyckats sätta P för frihetsrörelsens uppror och utplånat honom för alltid, men där hade de fullständigt fel. Han lever vidare i hjärtat hos alla dem som bär på samma känslor och instinkter som honom och om den vita rasen någonsin tar tillbaka kontrollen över sitt eget öde så kommer det att resas statyer över denne store man som är framavlad i samma anda som de män som seglade drakbåtar och upptäckte nya länder, i samma anda som de män som slogs och stupade i Narva, Svensksund och Stalingrad. Han och hans lojala mäns minne fortlever som ett monument över den ariska folksjälen, de representerar en utdöende sort. Trots att de levde drägliga liv och hade familjer så offrade de sina egna liv för att säkra vårt folks framtid.

Nordland bugar högaktningsfullt till minne av Robert Jay Mathews och skänker våra fängslade kamrater i The Order en tanke. Vi svär att fortsätta den heliga frihetskampen till dess att vi har kört fienderna i havet och återerövrat det land som vi ärvt med blodets rätt av våra förfäder och som i sin tur kommer att tillfalla våra barn. För folk och familj, för blod, jord och ära;

"HAIL THE ORDER!"

"Det var den 6 december 1984, omring halv tolv på natten, som jag för sista gången såg Bob Mathews i livet.

Vi hade varit föremål för en omfattande federal häxjakt under de senaste månaderna och den blev bara allt intensivare. Bobs cell [aktionsgrupp reds. not.], i Portlandområdet, hade råkat ut för ett tillslag och hade blivit utspridd, sedan en tjallare ledde FBI till ett möte med Bob. Bob blev sårad i handen under en eldstrid med dem, men lyckades komma undan.

Kontakt gjordes med min cell, som för tillfället var stationerad på Whidbey Island. Vi hjälpte Bobs cell att komma på fötter igen. Den 6 december hade alla av dem lämnat oss för att etablera sig på andra ställen. Endast Bob var kvar. Inom en dag eller två skulle vi alla varit borta från Whidbey Island.

Tecknen på att fienden närmade sig fanns överallt omkring oss. Vi kände alla en växande känsla av att vi blev inträngda likt råttor i ett hörn. Tillsammans med det dystra december-vädret på Whidbey Island så vägde dessa saker tungt på våra sinnen.

Efter att ha tillbringat större delen av kvällen diskuterandes diverse saker och gjort upp planer, så reste jag mig upp och satte på mig min rock för att åka över till mitt hus. Bob vände sig om till mig och utbrast; 'Randy, vet du vad, jag tror att utifall de kommer för att ta mig, så kommer jag bara att skjuta mig ut ur det hela.' Jag höll med honom om att det var det enda rätta, sa godnatt och åkte hem.

Morgonen efter vid gryningen slog FBI till mot alla tre husen på ön samtidigt. Jag flydde genom bakdörren rakt i armarna på en hel pluton av dem. Jag hade chansen att skjuta mig ut, men jag sänkte mitt vapen.

På andra sidan ön sänkte Bob inte sina vapen. Bob skulle aldrig sänka sina vapen frivilligt. Den 8 december brände de ned huset med honom kvar därinne. Det är det jag tänker på först när det gällde Bob – han var så äkta. Han gick hela vägen."

– Randy Duey

"Det finns en liten, sammanhållen, främmande grupp inom den här nationen som arbetar dag och natt för att utplåna den vita rasen. Jag lärde mig att dessa kulturförstörare har ett järngrepp både på de stora politiska partierna, kongressen, median samt de stora kristna kyrkosamfunden i detta land.

Det är samma folk som före detta senatorn William J. Fulbright och den framlidne generalen Brown försökte varna oss för. Även Henry Ford och Charles Lindbergh försökte förgäves varna oss. Hade vi varit mer vaksamma så skulle inte min sons framtid vara så mörk och dyster.

Så, jag har inget val. Jag måste stå upp som en vit man och slåss.

Jag ångrar inget och tänker inte be om ursäkt för Brödraskapet, Gary eller mig själv. Faktum är att jag är stolt över att vi ägde modet och beslutsamheten som behövdes för att stå upp och slåss för vår ras och vårt arv i en tid när sådana dåd kallas kriminella och inte en tappra gärningar.

För ungefär nio månader sedan så kom FBI till mitt hem när jag var bortrest och hotade min två år gamle son. Det var ett väldigt stort misstag från deras sida. Efter eldstriden i Portland så återvände de till mitt hem och hotade min sextiotre år gamla mor. Vilka modiga män de är.

Jag kommer inte att gömma mig, snarare kommer jag att stressa FBI och låta dem förstå hur det är att vara den jagade. Genom detta, så är det bara logiskt att anta att mina dagar på den här planeten snabbt börjar att rinna ut. Trots detta är jag inte rädd. För verkligheten av livet är döden, och det värsta fienden kan göra mot mig är att avkorta min plikttúrne i den här världen. Jag kommer att gå hädan med vetskapen att jag har gjort den ultimata uppoffringen för att säkra framtiden för mina barn.

Om du ännu inte har hängett dig till fullo, så har du inte endast förrått din ras, du har även förrått dig själv. Den siste vite mannens, kvinnans och barnets öde på den här planeten vilar på just våra axlar. Vi kan inte misslyckas."

– Robert Jay Mathews

Hollywood-nazism del 2

”Vit makt – judeslakt!”

Av Peter Andersson

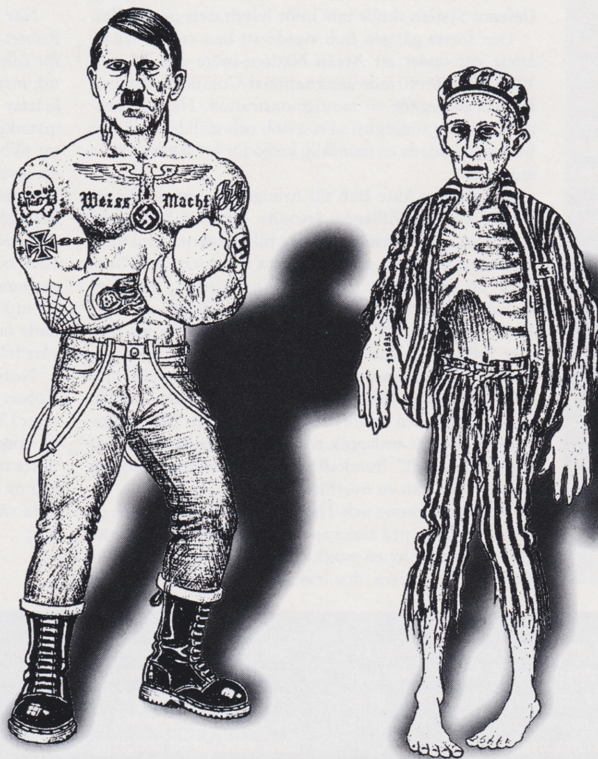
Vår rörelse räknas som ideell eftersom vi drivs att kämpa vidare mot vårt mål tack vare den brinnande glöd och den kärlek vi känner för vår ras. Vi ser vår ras, vår kultur och våra traditioner som det finaste som någonsin skapats, som en perfekt harmoni mellan naturen och den mänskliga handen. Lika stor som vår kärlek är våra motståndares hat riktat mot oss. Men eftersom kärlek är mer konstruktivt än det destruktiva hatet har vi ett försprång. Som motvikt har våra motståndare desto mer makt bakom sig.

Ingen kan påstå att Hitler hade mäktiga propagandaspel bakom sig då man har 1990-talets mångkulturella och demokratiska propagandamaskiner att jämföra med. Tänk att man kan lura i ett helt folk att sex miljoner av ett folk har försvunnit! Med alla dessa propagandamaskiner riktade mot oss är det särskilt viktigt att vi spelar våra kort rätt, att vi alltid är uppriktiga och ärliga. Det är viktigt att vi verkligen säger vad vi står för och inte ger massmedia kött på benen till den vanföreställning som de brukar sprida om oss. Detta vore ju självklart, men tyvärr får vi alltför ofta upp exempel som visar den raka motsatsen.

Jag måste tillägga att det inte är roligt att skriva den här artikeln men tyvärr tror jag det är desto nödvändigare. Än en gång ber jag er att tänka på sambandet mellan handling och verkan.

”Vit makt – judeslakt”, kan någon berusad ungdom skrika rakt in i en TV-kamera. Visserligen har denna person kläckt ur sig ett litet rim, men annars vittnar inte beteendet om någon större intelligens hos personen. Jag kan tänka mig den glädje som journalisten känner då han får ett sådant bra citat kastat i ansiktet; personen ifråga har ju verkligen spelat massmedia i händerna. Deras föreställning om att ”vi” har gasat judar – och att vi kommer göra det igen så fort vi har fått makten – förstärks och de kan fortsätta förmedla denna felaktiga bild till det svenska folket – uppbyggd av några få enskilda individer. Man kan fråga sig vad det är som saknas hos den personen som skriker ”Vit makt – judeslakt”. Det kan knappast vara kunskap, för i den här frågan är Sveriges alla rasmedvetna organ överens – någon förintelse har aldrig ägt rum – och vi gör alla vårt yttersta för att sprida vår bevisföring. Snarare är det något annat som ligger i botten: Behovet av uppmärksamhet och att chockera. Låter det för enklelt? Ja, jag vet inte. Det är den enda förklaringen jag kan komma på. Om ni har någon annan förklaring är ni välkomna att höra av er.

Ett annat sorgligt exempel är de klistermärken man då och då kan se pryda lyktstolpar och bussar. Dessa var vanligare förr och jag hoppas verkligen att den ansvarige bakom dessa har tagit sitt förnuft till fånga eller har försvunnit från våra led. Med texter som ”Det är dags för sex miljoner till”, ”Döda svartskallarna”, ”Zyklon B fungerar inte bara på judar”, ”En bra blatte är en död blatte” eller de mer lättsamma som ”Blattesvin!” eller ”Sieg heil” prytt med två hakkors fyller ingen funktion för vår rörelse. Tvärtom motarbetar de endast vårt syfte. Det skulle vara intressant om den ansvarige kunde berätta varför han producerat dem. Jag skulle bli mycket förvånad om han hoppades på att vita människor skulle stanna upp vid klistermärket och säga: ”Oj, vilken bra och seriös ideologi dessa förespråkar!” Snarare utnyttjar han den okunskap som trots allt finns bland de yngre i våra led och, än en gång, behovet av att chockera.

Är det så här vi vill bli betraktade av folket?

Som man först kan tro är det – tyvärr – ingen anti-nationell grupp som har tryckt upp klistermärkena. Det vore ju annars ett utmärkt sätt att sprida desinformation om vår rörelse. Jag tror snarare att det är en person som ville utnyttja de yngres ibland begränsade syn på handlingar och dess verkan. Genom att fylla funktionen ”fräcka” köper kanske många gladeligen klistermärken för att kanske visa upp för kompisarna eller kanske för att chockera lärarna eller invandrarna lite extra i skolan. Och ”en av oss” tjänar pengar på att förstöra vad vi andra försöker bygga upp.

Det är ju faktiskt så att de som kommer in på våra tankebanor och kanske är lite yngre är öppna för formning. Vi på Nordland ser det som vår plikt att ungdomar ska få en sund rasmedveten, nationell och socialistisk ”uppfostran”. Vi föredrar att ha en vacker arisk kvinna på framsidan av tidningen än en maskerad ”terrorist” med vapenatrapp. Vi föredrar att publicera konstruktiva och skolande artiklar än så kallade dödslistor, eftersom vi anser att artiklar fyller en större och mer långsiktig funktion. Vi tror att det är bättre att visa den sida som vi själva tycker är viktigast än att visa det massmedia vill se.

Som skivbolag är vi även mycket noggranna med vad vi ger ut. Vi skulle aldrig ge ut en skiva med ett band som sjunger om att den så kallade förintelsen skulle existera, detta är ju våra fienders påhitt och vi tänker inte hjälpa dem med deras lögner!

Kanske kan någon skarpsynt person klanka ner på Nordland och påpeka på något som skulle kunna härledas till Hollywood-nazism. Om det existerar någon sådan person är han eller hon välkommen att höra av sig och föra fram sin åsikt. I förhållande till en del andra tidningar är och förblir Nordland dock en ren mönstertidning.

Martyrer för vårt folk:

George Eric Hawthorne blev dömd till 1 års fängelse

En av vår ras främsta söner, George Eric Hawthorne, har blivit fängslad av den sionistiska ockupationsregimen i sitt hemland Kanada. För er som inte känner till denne frihetskämpe så kan vi berätta att han grundat Resistance Records, är redaktör för motståndstidningen Resistance, grundare och sångare i bandet Rahowa, samt medverkar i vår ädla kamp på många andra sätt.

George Hawthorne greps och åtalades för ett par år sedan för misshandel, efter en sammandrabbning med anti-rasister som försökte kväsa yttrandefriheten och stoppa en rasmedveten konsert i Ottawa, Kanada. En sammandrabbning som sedermera blev känd som "upploppet i Ottawa", strax bredvid landets regeringskansli. Han befanns skyldig – inte till det att direkt ha utfört misshandeln, utan för "medverkan". Ja, ni uppfattade det hela korrekt. De praktiskt taget lade skulden för hela upploppet på hans axlar. Han dömdes till ett års fängelse (!), trots att det var hans första "brottsliga förseelse" och trots att det inte fanns några som helst bevis, utan endast hörsägen.

Några medverkande i upploppet blev filmade när de angrep folk med kedjor och de fick endast 45 till 90 dagars fängelse. En anti-rasist som attackerade en polisman med ett järnrör fick inget straff alls. Allt han behövde göra var att skriva en uppsats om hur ungdomar skulle bli "aktiva anti-rasister"... Oh, han fick också be polismannen om ursäkt. Är det detta som de kallar "likhet inför lagen"? Finns det över huvud taget någon rättvisa kvar i världen? Ja, säg det...

George Hawthorne avtjänade tre veckor och blev sedan släppt mot borgen. I mitten av februari behandlade domstolen dock hans överklagande och fastställde mekaniskt domen. Politiskt inkorrekta ska minsann sättas dit ordentligt!

Enligt gängse normer så "borde" han bli villkorligt frigiven efter en tredjedel av straffet, när han avtjänat fyra månader och i värsta fall efter två tredjedelar, dvs åtta månader. Men som alla vet så är saker och ting lite annorlunda för oliktänkande i vår underbara demokrati... För som Dirlewanger sjunger i låten Klipp dig och skaffa ett jobb; "...så är det i en demokrati, ja i en demokrati så går den skyldige fri."

Resistance låter dock hälsa att verksamheten inte kommer att avstanna, att ett nytt nummer av tidningen är på gång och förtrycket bara stärker dem ytterligare.

Hans frihetsberövande kommer dock att sätta käppar i hjulet för Rahowas balladalbum Überfolk, som var planerat att släppas av Nordland under våren 1997.

Arbetet med Überfolk kommer dock att återupptas så fort George Hawthorne släpps ur fängelset och vi hoppas få anledning att återkomma till det så snart som möjligt.

Tills vidare kan alla skriva till Resistance och uttrycka sitt stöd. Våra martyrer sitter därinne för oss – vi är härute för dem!

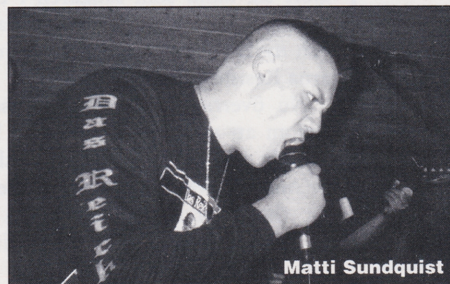
Matti Sundquist åtalad för hyllning till Ian Stuart

Sångaren i Svastika, Matti Sundquist, står åtalad för "hets mot folkgrupp" pga att han anses vara ansvarig för distributionen av skivan The Flame That Never Dies, som är en hyllning till den tragiskt omkomne martyren Ian Stuart.

Det är inte det första övergreppet mot yttrandefriheten, utan tidigare har en representant för Svea Musik dömts till en månads fängelse för "hets mot folkgrupp" för att ha producerat skivan White Solidarity med finska Mistreat.

Det är först och främst användandet av ordet "nigger" som åklagaren har byggt sina fall på, men även enbart kritik riktad mot den vansinniga invandringspolitiken samt försvar av vårt folk och kultur...! Vart ska den mardrömslika diktaturen sluta? Om de får som de vill så kommer staten snart vara redo att gå in hemma hos folk och kontrollera tankarna, vilket de i princip redan är på god väg att göra!

Ian Stuart

Matti Sundquist

"Genom att fängsla folk för deras åsikter så har de därmed avvecklat det folkstyre och den yttrandefrihet som de säger att demokratin representerar", sa Matti Sundquist i en intervju i Nordland nr 5, mars 1995. Kommer han själv att frihetsberövas pga att han står för våra ädla åsikter?

Matti Sundquist, som av många anses vara Sveriges svar på Ian Stuart, kommer alltså att åtalas för sin inspirators verk. Han själv har alltid stått upp för andra som drabbats av demokratins häxprocesser, inte minst genom att han var den som tog initiativet till Frihetsrockskivan!

Det är vår plikt att stå upp för honom när han möter demokratins bödlar i tingsrätten den 27 mars. Låt honom få veta att ni stöder honom och vår sak till 100%...

Slovakien vaknar

SLOVAKIEN: För omkring en månad sedan avled en zigenare av sviterna han fått i ett slagsmål mot skinheads i Handlova, en stad i mellersta Slovakien. Detta har resulterat i att zigenare i "god sedvänja" börjat attackera skinheads familjer för att utkräva "blodshämnd", samt att anarkister vädrat morgonluft och börjat organisera "anti-rasistiska" demonstrationer.

Som en protest mot detta invandrarvåld har skinheads arrangerat en demonstration i staden Prievidza den 22 februari. Arrangörerna förväntar sig omkring 200 deltagare.

Andra nyheter från den nationella fronten i Slovakien är att vit makt-legenderna Kratky Proces (Kort process) släppt en ny CD, som solklart är deras bästa, med 22 spår, med titeln "1988-96". Bandet Biely Odpor (Vitt motstånd) från Nitra har släppt sin första CD, "Vitazstvo Alebo Smrt" (Seger eller död). Bandet DMS, som är en förkortning för Dr Marten Skins, från Presov har släppt sin första demo, liksom bandet Justicia (Rättvisa) från Kosice.

Med mängder av projekt, framtidsvisioner och god kampanda lovar våra kamrater i Slovakien att återta kontrollen över sitt folk och land. Om du vill veta mer kan du skriva direkt till den slovenska Klanen:

Klan Slovenskych Rytierov - P.O.Box 49 - 850 05 Bratislava 55 - SLOVAKIEN.

Ett eget Wiesenthal-center...

Skulle du vilja öppna ett eget Simon Wiesenthal-center? Att endast använda namnet i kommersiellt syfte kostar 90.000 dollar. Namnet är nämligen ett registrerat varumärke. Akta dig för att använda namnet utan att betala – i så fall kommer du bli stämd för kränkning av varumärket! Att köpa rätten att använda McDonalds namn kostar en fjärdedel så mycket.

Vad sa Pantera egentligen?

Ni som såg på MTV:s Headbangers Ball torsdagen den 2 januari, fick återigen höra Panteras sångare Phil Anselmo ta tillbaka det han en gång inte sagt?!?!

Det var under en spelning i Texas som Phil uppmanade vita ungdomar att inte lyssna på svart musik – vilket vi på Nordland tackar för. Dagen efter spelningen bad han om ursäkt, och skyllde på att han var kraftigt berusad.

Samme Phil var bara minuter ifrån att dö av en överdos, vilket chockade de fans som varit med från början då Pantera var lite av ett "straight edge"-band, i positiv bemärkelse. Han berättade om sin överdos under den redan nämnda Headbangers Ball-intervjun, men verkade inte ångerfull, utan snarare påtänd!

Sedan var det dags att reda ut begreppen kring Texaskonserten. Att han skulle sagt något sådant hemskt som vissa påstår är ren och skär lögn. "Alla människor är välkomna på våra spelningar. Pantera handlar vare sig om ras eller nation!" Nu vet vi att Pantera är ett band i mängden som propagerar för rasblandning och dekadent livsstil, till skillnad mot vad de en gång var.

Man kan även fråga sig varför Phil beklagade sig för sitt uttalande i Texas i en mängd hårdrocks-tidningar efter händelsen... För nu har han ju aldrig sagt det!

Hollywood attackerar Tyskland

Oliver Stone, Mario Puzo och 24 andra kändisar från Hollywood anklagar Tysklands förbundskansler Helmut Kohl för "nazistmetoder". De jämför Tysklands nya linje mot scientologer med "judeförföljelsen" under andra världskriget. Anklagelserna förs fram i ett brev som även har publicerats i tidningen Herald Tribune.

Ingen av personerna bakom brevet uppges vara scientologer men flera är judar. Brevskrivarna har reagerat kraftigt på att Kohls parti CDU har uppmanat folk att bojkotta

Brevbombskampanj mot rasnationalister

• Den 16 januari hittades en brevbomb på posten i Glasgow, Skottland. Bomben var apterad inuti en videokassett. Som mottagare var skotska Highlander angivet – skotska Blood & Honour som bytt namn för att inte förväxlas med det Blood & Honour som kapats av engelska Cirkus 18 – och som avsändare Nordland, paketet var frankerat med danska frimärken och postat i Danmark.

Dagen efter, den 17 januari, utfärdades en varning till alla seriösa rasmedvetna aktivister, grupper och organisationer, eftersom Cirkus 18 och deras lakejer hotat att mörda alla som inte underkastar sig deras barnsliga ledarskap och framtoning. Ett par dagar tidigare hade ägaren av postordersammanslutningen NS88 utlovat att Nordland skulle få mottaga en videokassett som skulle "avsluta verksamheten en gång för alla".

Under dagen den 18 januari hittades ytterligare två identiska brevbomber på posten i London, England. Polisen undersökte bomberna och konstaterade att de var apterade och att deras sprängkraft skulle ha förstört det rum där de exploderade och skadat eller dödat närvarande människor.

Sedan den 14 januari hade svensk och dansk polis haft några danskar under uppsikt som ingår i kretsen kring NS88 och Ragnarock Records. När en av danskarna postade ytterligare tre brevbomber i Limhamn så beslutade de sig för att ingripa.

Morgonen den 18 januari greps sju danskar av dansk polis i och runt om Köpenhamn. Thomas Derry Nakaba, 26, som av polisen beskrivs som ledaren för sekten, skottskadade en polisman vid gripandet. Även ägaren till NS88 greps men släpptes senare tillsammans med en kvinna.

Enligt insatta källor så beordrades brevbombskampanjen av William 'Wilf' Browning – bättre känd för sin del i det falska No Remorse – som införskaffade sprängmedlet i Polen. Han uppges även ha försnillat den förtjänst – omkring motsvarande 100-150.000 kr – som Cirkus 18 gjort genom sitt skivbolag ISD Records.

Hela händelseförloppet är som hämtat ur en dålig Hollywood-film och man kan nästan känna hur vår ras fiender gottar sig åt den mest kontrarevolutionära sekten Cirkus 18 som någonsin plågat vår rörelse. Samtidigt som de seriösa krafterna inom rörelsen strävar efter att rädda vårt folk och är på god väg att göra det största genombrottet hos vit ungdom i modern tid, så motarbetas vi av en sorglig ansamling missfoster och mentalt mindervärdiga element, som av ren avundsjuka är beredda att göra vad som helst för att förstöra för oss. När kommer detta att upphöra?

Jo, det kommer att upphöra den dan då alla som förstår hur otroligt sinnessjukt deras agerande är, verkligen visar det och inte flyr undan med undanflykter som att "det angår inte mig så länge de inte gör mig något" eller avfärdar det som någon slags "konflikt mellan skivbolag". Varken förr eller senare.

Hawthorne skriver i "Makt ger rätt"

• George Eric Hawthorne har inte bara gjort sig känd som sångaren i bandet Rahowa, utan även för sina fantastiska och nyskapande artiklar i bl a tidningarna Resistance och Nordland.

Nu överraskar Hawthorne oss åter genom att skriva efterorden till boken "Might Is Right". Förorden är skrivna av Anton LaVey, mest känd som ledaren för the Church of Satan. Men lugn; Hawthorne har inte gått och blivit satanist, inte heller har LaVey blivit nationalsocialist och inte heller är boken satanistisk utan Hawthorne ger läsaren sin syn på boken och övermänniskan.

Boken kommer att säljas i vanliga affärer och på så sätt kommer många att kunna ta del av Hawthornes skrivande, även de som aldrig skulle komma i kontakt med det annars. Nordland har läst efterorden och än en gång är det bara att konstatera att Hawthorne har gjort det igen!

Cirkus 18 kräver sitt första dödsoffer

ENGLAND: Under förmiddagen den 10 februari så krävde den Hollywood-nazistiska sekten Combat 18 – eller Cirkus 18 som de allmänt kallas bland nationalister – sitt första dödsoffer då Christopher Castle, 28, knivhöggs till döds av Martin Cross.

Bakgrunden till händelsen är den splittring som uppstått inom Cirkus 18 efter att motsvarande 100.000-150.000 kr försnillats av någon av fraktionerna. Den ena fraktionen leds av William 'Wilf' Browning medan den andra leds av Charlie Sargent och Martin Cross.

Versionerna går naturligtvis vitt isär om hur Chris Castle bragdes om livet. Enligt Wilf Browning så höggs han ihjäl bakifrån när han stod lutad över bakluckan på sin bil, för att plocka upp några verktyg som han skulle lämna tillbaka till Charlie Sargent. Enligt Martin Cross så stormade Wilf, Chris och två till av deras hejdukar, varav en av dem var beväpnad med ett avsågat hagelgevär, in hemma hos Charlie i Harlow, Essex. Martin Cross skulle då "hjältemodigt ha försvarat sin egen och Charlies fru samt deras barn genom att hugga ned Chris och jaga de andra på flykt".

Martin Cross sitter för närvarande häktad i väntan på rättegång där han kommer att åtalas för mord. Charlie Sargent har även han häktats för medhjälp till mord och Wilf Browning har släppts mot borgen, men kommer eventuellt att åtalas för våldsamt intrång.

Förmodligen ligger sanningen någonstans mitt emellan och händelsen talar sitt tydliga språk vad som händer om några mentalt defekta och labila psykopater tillåts leda en "nationalsocialistisk organisation", som de sorgligt nog hävdar att de är...

Vi kan bara hoppas att Sveriges nationalister och nationalsocialister har bättre förnuft och inte tillåter något dylikt inom vårt rikes gränser. De som fortfarande är i kontakt med de destruktiva och kontarevolutionära krafterna i Cirkus 18 kan inte betraktas som seriösa och bör behandlas därefter.

Väpnad frihetskamp

USA: En rasradikal grupp i USA som kallas för Aryan Republican Army har vandrat i The Orders fotspår och slagit det tidigare rekordet i antal bankrån, som tidigare innehades av frihetskämpen Jesse James. Under omkring ett års tid har gruppen rånat (minst, enligt offentliga källor) 22 banker i sju olika delstater och tillskansat sig minst 250.000 amerikanska dollar.

En av de inblandade är Scott Stedeford, bättre känd för sitt lysande projekt Day Of The Sword, och en annan är Mark Thomas, bättre känd som ledare för Aryan Nations Pennsylvania-avdelning.

Rånen begicks enligt den inblandade Kevin McCarthy, som sedermera tjallat och vänt sina kamrater och ideal ryggen; "För att störta Förenta Staternas regering genom bankrån."

Den ynkrygg som först vek sig för den sionistiska ockupationsregimen, Bill Guthrie, begick självmord efter att ha tjallat på Scott Stedeford och Kevin McCarthy, detta fyra dagar efter det att han berättat för en reporter från LA Times att han visste mer om bombningen av den federala polisen i Oklahoma...

Robyn Jones, en av statens åklagare, hävdade att en av de böcker de funnit, boken The Silent Brotherhood som handlar om The Order, var ett viktigt bevismaterial eftersom det bevisade att de agerade efter samma mönster som The Order gjorde omkring ett decennie tidigare.

Scott Stedeford dömdes nyligen till 8-10 års fängelse för sin del av ett bankrån i västra Des Moines i mars 1995. Fler medlemmar av gruppen har tilldömts långa fängelsestraff och fler rättegångar väntar.

Det är ännu för tidigt att skriva Aryan Republican Armys historia och kunna avgöra vilken inverkan de haft på vår fortsatta frihetskamp. Nordland vill dock hylla Scott Stedeford för hans insats genom Day Of The Sword, liksom alla de inblandade i Aryan Republican Army som inte vänt sina kamrater och ideal ryggen. Till alla er "därute" kan vi bara uppmana att fortsätta kampen för ras och nation med oförminskad styrka. Våra martyrer stärker oss och våra framgångar härute stärker deras mod och kampvilja bakom murarna.

Vår ära heter trohet!

Tom Cruises film "Mission: Impossible" och John Travolta på grund av att de är scientologer. Detta jämför de med nationalsocialisternas bokbål på 30-talet. Det är intressant hur demokratiska och yttrandefrihetsvänliga personer kan vara vid vissa tillfällen. Undrar hur Hollywood skulle reagera om det var någon nationalist som CDU uppmanade att folk skulle bojkotta...?

"På 30-talet var det judarna. I dag är det scientologerna", skriver gruppen. "Trams. De vet inget om Tyskland och vill heller inget veta", svarade Kohl.

Positiv nyhet om Oasis Gallagher?

"Äntligen en positiv nyhet om Oasis vilde man Liam Gallagher. Liam slipper åtal och eventuellt fängelse för kokaininnehav." Ingen annan tidning än just Expressen anser det vara en positiv nyhet då någon slipper åtal för narkotikainnehav. Visst lever Expressen upp till sitt rykte!

Anledningen till att inget åtal väcktes var inte att han var oskyldig utan att det var första gången han begick ett brott i USA, där brottet begicks.

Lenins lik ska renoveras

Trots Rysslands så kallade demokratisering så kan än idag Vladimir Lenins lik fortfarande beskådas på Röda torget, 73 år efter hans död. Liket måste dock renoveras med ett och ett halvt års mellanrum och i slutet av januari är det dags igen. Ändock är Lenin lika död som hela idén med kommunismen.

Den virtuella klagomuren

ISRAEL: Ett israeliskt företag har kommit på hur man via internet kommunicerar med Gud. Det är företaget Virtual Jerusalem [http://www.virtual.co.il] som har bestämt sig för att använda sig av modern teknik. Skicka din bön till Virtual Jerusalem och de kommer att skriva ut den och placera den på Klagomuren "där Gud brukar hämta sin post". Tjänsten lär attrahera judar över hela världen som inte personligen kan komma till Klagomuren. Huruvida Gud svarar på e-post eller inte är i skrivande stund oklart.

Vatten ur gaskranarna?

I Dagens Nyheter lördagen den 25 januari kunde man läsa en intressant sak angående judarnas "förintelse". Själva artikeln handlade egentligen om cirkusen kring att judarna och deras lobbygrupper kräver pengar för judarnas "lidande" i det Tredje Riket (vilket vi tar upp på en annan plats i Nordland, under inrikes nyheter).

Det intressanta är då Mira Teeman-Haldén berättar om sina upplevelser i de tyska arbetslägrena. När Mira kom till Auschwitz fördes hon med andra kvinnor "till en mörk barack med stor skorsten, där de tvingades klä av sig för att ´desinficeras´, som tyskarna kallade massgasningarna av judar. – Men det kom vatten ur munstyckena i taket, berättar Mira tyst."

Vilken tur hon hade! Tänk att det var en dusch och inte en gaskammare! Vad fel man kan ta! Eller? Michael Haykowski – judisk journalist bosatt i Polen – förklarar: "Alla byggnader med skorstenar var naturligtvis inte gaskammare, men även duschanläggningar kunde användas för att gasa folk om det behövdes."

Det var bra att jag fick detta förklarat för mig! Jag har alltid gått i tron att alla byggnader med skorstenar var "nazistiska" gaskamrar. Vad finurligt att *både* kunna gasa och tvätta folk i dessa byggnader! Undrar hur det går till rent praktiskt...

Robotar på judiskt flygplan?

HOLLAND: 1992 kraschade ett israeliskt flygplan i ett invandrargetto i Amsterdam. 47 människor omkom.

Nu har tidningen Yedioth Ahronoth avslöjat att flygplanet fraktade Sidewinderrobotar. Detta förklarar då den

kolossala värmeutveckling som gjorde olyckan så omfattande och att fler än normalt har blivit sjuka i området efter olyckan. Genom hettan kan även hundrtals kilo uran ha förbränts, som var inbyggt i flygplanet för stabiliseringens skull.

Minister anklagad av judar

FRANKRIKE: Förre franske ministern Maurice Papon är åtalad för brott mot mänskligheten, bland annat för sin påstådda inblandning i "deporteringen av 1.560 judar till nazisternas dödsläger".

Papon var statlig ämbetsman i Bordeaux under Vichyregeringen – som samarbetade med det Tredje Riket – under den tyska befrielsen.

Papon har inte erkänt anklagelsen att han skulle ha hjälpt till med deporteringen utan tillbakavisade alla anklagelser i en intervju i fransk TV nyligen. I stället anklagar han en judisk organisation för att ha hjälpt Tyskland att "välja ut de trosfränder som skulle skickas till förintelselägren".

– De gjorde urvalet, inte jag, sa den 86-årige Papon.

Enbart koscher på judiskt flyg

Alla flyg som startar i Israel ska servera koschermat och endast koscher, kräver Israels chefsrabbin.

– I den judiska staten på tröskeln till år 2000 ska resenärerna inte behöva säga till särskilt om att deras mat ska vara koscher, säger rabbinatets matansvariga rabbi Levi Bitritsky i en rundskrivelse till olika flygbolag.

Det är tydligt att när alla andra kulturer och folk ska blandas upp och smältas samman ska det judiska bestå.

Ett av bolagen som fått önskemålet/kravet om koschermat är Austrian Airways som svarar med att man inte kan tvinga folk att äta rätter tillredda enligt just judisk renlärighet.

– Hos oss får alla den mat de vill ha, vare sig de begär koscher eller hinduisk, säger Austrian Airways talesman.

De fyra i Verona

ITALIEN: För ett par månader sedan anhölls fyra italienska skinheads i Verona efter att ha deltagit i en verbal konfrontation mot rödingar. Domaren dömde dem till fängelse eftersom deras "kortklippta frisyr och klädsel var ett klart bevis för att de var våldsamma rasister"(!). Efter ett par månader i fängelse övergick straffet till hemarrest.

Detta klara fall av justitiemord har dock inte tillåtits passera ostraffat, utan spontandemonstrationer utanför italienska ambassader har ägt rum i Norge, England, Spanien, Rumänien, Polen och Brasilien med flera länder. Eftersom de ännu inte har blivit frikända så är fler demonstrationer att vänta runt omkring i världen. Vilket land blir nästa?

Celtic Warrior släpper ny CD

WALES: Celtic Warrior arbetar för närvarande på sin tredje CD – The Legend Lives On – som beräknas släppas lagom till sommaren. För mer information, skriv direkt till dem via: Celtic Warrior, P.O. Box 797, Cardiff CF 5 5YL, South Wales, STORBRITANNIEN.

Kreativist hos Ricki Lake

Matt Hayle, ledare för den återuppstartade Curch Of The Creator, medverkade hos Ricki Lake torsdagen den 13 februari. Som vanligt så blev vårt leds representant utbuad när han skulle säga något men det som han lyckades få sagt var mycket bra. Den som är insatt i COTC:s program vet att de är mycket radikala och Matt hymlade inte med sina åsikter vilket fick de närvarande att skaka av frustration.

Matt Hayle som för övrigt studerar till advokat, verkar vara en mycket seriös person och det är bara att hoppas

Politiker var pedofil

ENGLAND: Den konservative parlamentsledamoten Jerry Hayes bedrog under flera år sin fru – med en minderårig pojke! Upptäckten har chockat många godtrogna demokrater, men Nordland är inte ett dugg förvånade...

Det demokratiska systemet är idealiskt för denna sorts perverteringar och att de söker sig till inflytelserika positioner inom regimens styrelseskick är helt naturligt; det är där de kan frodas och finner förståelse för sina vidriga lustar.

Hayes lät tonåringen sitta barnvakt åt sina barn, och skaffade honom ett säkerhetspass så att de kunde tillfredställa sina perverterade lustar inne i parlamentet. Som kommentar till att det avslöjades säger Hayes: "Jag inser att jag gjorde ett idiotiskt misstag."

Den dagen Nordland vinner tillräckligt inflytande kommer sådana ohyggligt mentalsjuka individer att förpassas ut ur det sunda folkhemmet – för alltid!

Vem var Ray Hill?

• Den "svenska" tidningen Expo utges som bekant av Hill-stiftelsen vars namn kommer från engelsmannen Ray Hill som enligt deras egen utsago infiltrerade British Nationalist Party (BNP).

Hill dök upp i Englands nationella kretsar i slutet av 70-talet. Han vistades en tid i Sydafrika men återkom till hemlandet 1981. Redan i ett tidigt stadium kom varningarna att Hill var en infiltratör, utsänd av vänsterrörelsen. Detta kunde dock aldrig bevisas.

Ray Hill lämnade British Movement för att gå med i BNP kort efter att de grundades 1982 och blev där en ganska framträdande person. Året därpå var han representant för BNP i valet i Leicester, men de lokala nationalisterna började bli alltmer misstänksamma mot Hill som person. Snart berättade Hill att han hade ekonomiska problem och kort därefter försvann han från den nationella rörelsen.

1984 dök Ray Hill åter upp. Denna gång i tidningen "The News of the World" i ett reportage med rubriken "Nazistledaren berättar allt". Därefter dök en spökförfattad bok upp som handlade om att Hill hade "sett ljuset" och "vänt sig mot ondskan". Tiden före detta hade Hill försökt få sina forna vänner arresterade genom att försöka involvera dem i olika vapenaffärer.

Med säkerhet var Ray Hill en infiltratör på uppdrag från vänsterrörelsen som genomförde sitt uppdrag på grund av pengarna, och inte på grund av någon ideologisk övertygelse. Var han inte en infiltratör så var Hill någon i ett sådant behov av pengar att han kunde sälja både sig själv och sina kamrater.

Massmedia gjorde ett stort väsen av Hill-affären men efter ett par månader var hela historien glömd. BNP låter hälsa att partiet lever vidare trots vänsterns och massmedias motarbetningar.

PETER ANDERSSON

Spansk radikal aktion

SPANIEN: Den 21 december 1996 var en vit julkonsert arrangerad i staden Valencia. De strax över 150 åhörarna fick se två nya inhemska vit makt-band uppträda, det var Legion Negra (Den svarta legionen, som åsyftar Waffen-SS) och Rebelion (Uppror) som genomförde sina debutframträdanden. Arrangör var den av staten bannlysta nationella organisationen Accion Radical. Det var för strax över ett år sedan staten förbjöd Accion Radical och fängslade flertalet av de ledande medlemmarna, medan många medlemmar fortfarande väntar på sina rättegångar.

I Spanien är det inte ovanligt att få vänta uppemot 3-5 år på en rättegång. Några av medlemmarna i bandet Division 250 tillhör dem som fortfarande väntar på rättegång.

Efter ett års någorlunda stiltje så verkar det som om våra kamrater i Valencia börjar att aktivera sig igen. Ett mycket positivt beslut som de tagit är att nationalsocialism och fotbollshuliganism inte hör ihop!!! Vi önskar våra kamrater i Valencia lycka till inför framtiden och ser fram emot vidare information om deras framsteg...

Fransk frihetsrock

• Cedric, ett franskt nationalsocialistiskt skinhead och arrangören av en nationell sommarfestival i Bordeaux, ruttnar för närvarande i en cell i väntan på ett åtal för mord på en röding under ett slagsmål. Fem andra nationalister väntar även de åtal för samma incident.

För att uttrycka solidaritet med sin fängslade vapenbroder har BoHa Records släppt en samlingsskiva vars förtjänst kommer att användas till de fängslades advokatkostnader och andra eventuella böter och utgifter. På samlingsskivan – med titeln Justice – som skulle kunna liknas med en fransk Frihetsrockskiva, medverkar engelska English Rose och Squadron, italienska ADL 122, Corona Ferrea och Front Towards Enemy samt de franska banden Viking, Phoenix, Vème Colonne och Durandal.

Inhandla skivan och stöd de fängslade franska aktivisterna! Hör med din lokala skivbutik eller distributör, eller beställ den direkt från Nordland för 140 kr.

Mordet av en intern

• Det är den 17 januari 1997, jag sitter isolerad. Med sorg fattar jag återigen pennan för att skriva om förräderi och mord begångna av den tyranniska regimen. Igår kväll blev min vän, Maynard Campbell – en oskyldig och genomhederlig människa – ihjälhuggen här inne i högsäkerhetsanstalten i Florence, Colorado. Naturligtvis så kommer regimen att skylla på någon hjärndöd pundare, "kriminell hederskodex", mentalsjukdom eller vem det nu må vara som utförde själva dådet. Men regimen visste att Maynard var oskyldig. De visste att Maynard hade arbetat som elektronisk tekniker åt Denver-polisen för många år sedan, och enbart av den orsaken skulle han bli mördad. Maynard skrev en bok om de federala mördare som mördade fru Weaver och hennes son Sam [rasmedvetna som blev mördade av FBI för sina åsikters skull efter en belägring av deras hem], så de skickade Maynard i fängelse. Han blev falskeligen anklagad för att ha fällt träd på statlig mark. Även om anklagelserna hade varit riktiga, så skulle det normala straffet för det brottet ha varit böter. Istället så dömdes han till 13 års fängelse (!), och stick i stäv mot deras egna bestämmelser placerades han på en högsäkerhetsanstalt.

Men Maynard kapitulerade inte. Han förvandlade sig själv till en framstående auktoritet när det gällde "grundlagsstridigt intrång av federalt rättskipningsområde av brott och påstådda brott som faller under verkningsområdet för individuella stater". Vid tiden för hans död så hade tiotusentals överklaganden bestridit lagstridiga antaganden av federal domsrätt som blivit anmälda baserade på Maynards arbete.

Vare sig personen ifråga som mördade Maynard var direkt anställd av regimen eller agerade utifrån bristande förstånd är helt och hållet irrelevant. Hur det än föreläg, han föll offer för regimens plan, och mordet på denne oskyldige patriot är regimens ansvar.

Från Dixie till Italien, till Tyskland två gånger, till Korea, till Vietnam, till Panama, till Irak och hundratals andra krig och ockupationer, så har denna regim lämlestat och/eller mördat kanske 200 miljoner människor i jakten på deras nya världsordning.

Nio av mina kamrater samt jag själv ruttnar i regimens fängelser, med sammanlagt över 1000 år av stafftid, för att ha gjort motstånd mot folkmordet på vårt eget folk. Hur mycket längre tid ska det ta innan medelamerikanerna inser verkligheten? Blodet från oräkneliga martyrer skriker efter rättvisa. Från fängelsehålorna skriker hedervärda män efter frihet. Farväl, Maynard, en riktig rasfrände, du tjänade din förpliktade tid med mod och ädelhet.

DAVID LANE

att han lyckas med att få ordning på COTC så att Ben Klassens livsverk åter får den glans som det förtjänar.

RAHOWA! Den här planeten tillhör oss!

Muslimer bestulna på skor

TURKIET: Bedjande muslimer i en moské i sydöstra Turkiet blev bestulna på sina skor som de tar av sig då de går in i deras heliga byggnad. Sammanlagt var det 210 par skor som försvann.

Den turkiska tidningen Milliyet tror att det är de stora inkomstskillnaderna som provocerat fram brottet. Den utsatta moskén är nämligen ett lyxbygge med både bastu och gymnastiksal.

161 "nazistiska krigsförbrytare"

KANADA: En privatforskare från New York vid namnet Steve Rambam har hittat 161 "nazistiska krigsförbrytare" i Kanada. Det är fler än vad den kanadensiska regeringen har hittat på 50 år. "Många av dem stod i den vanliga telefonkatalogen", säger Rambam.

Rambam påstod att "de flesta var litauer, letter och ukrainare som hjälpt Tyskland att döda tusentals judar". Hur Rambam visste detta, framgår inte. Om just de 161 "krigsförbrytarna" har dödat tusentals judar, eller om det är de allierades gemensamma anklagelser mot alla litauer, letter och ukrainare, framgår inte heller. Nordland skulle dock inte bli förvånade om det är vanliga personer som under 30- och 40-talet ingick i någon av de redan nämnda ländernas arméer och att Rambam likt många andra drar all över en kam.

Landsförrädare luktar skit

TT meddelar att kända bangladeshier som var motståndare till landets självständighet nu får sitt straff. Krigsveteranernas organisation har drivit igenom att 15 offentliga toaletter på centralt belägna platser i huvudstaden Dhaka ska namnges efter kända kollaboratörer.

Nordlands förslag är att minst en svensk offentlig toalett får namnet Bengt Westerberg...

Nationella framgångar i Frankrike

FRANKRIKE: Det franska nationalistpartiet Front National vann den 9 februari borgmästarvalet i den sydfranska staden Vitrolles, strax norr om Marseille.

Front Nationals kandidat Catherine Megret fick 52,5 procent av rösterna, jämte de sittande socialisterna som fick 47,5 procent. Valdeltagandet var högre än 81 procent.

Segern innebar att Frankrikes största nationella parlamentariska parti tagit makten i fyra städer. Front National har vunnit sitt folkliga stöd främst genom att ha påpekat att den höga arbetslösheten beror på den ohämmade massinvandringen.

Bruno Megret, andreman i Front National och gift med Catherine Megret, vill ha straffskatt på företag som anställer utländska arbetare. På detta sätt vill han tvinga bort utlänningarna från jobbet och se till att dessa istället gick till fransmän. De vill även repatriera utlänningar:

– När vi har makten kommer vi att organisera utlänningarnas återfärd. Vi ska stoppa förnyande av deras uppehållstillstånd, säger Megret.

Efter Front Nationals framgångar utbröt kravaller i Vitrolles. Det var så kallade demokrater som ogillade resultatet av det demokratiska valet... ehhh, hänger ni med? Tre människor skadades och sju greps i samband med kravallerna. Nordland hoppas att Front National nu får ordning i staden och låter lag och ordning råda – och inte pöbelhopar.

För ytterligare info: Front National, 4 Rue Vauguyon, 92210 Saint-Cloud, FRANKRIKE.

E-mail: frontnat@front-nat.fr

URL: http://www.front-nat.fr/

vit makt-toppen

EMIL,
Enköping

1. NO REMORSE – *Farewell Ian Stuart*
2. BERSERKR – *Bang, Bang*
3. GARRISON – *Blood And Honour*
4. CENTURION – *Fourteen Words*
5. NIBELUNGEN – *In Our Minds*
6. RAHOWA – *Final Call*
7. PUBLIC ENEMY – *National Socialist*
8. NORDIC THUNDER – *My Honor, My Pride*
9. FORTRESS – *Commie Scum*
10. SKREWDRIVER – *Hail The New Dawn*

SAM P,
Piteå

1. TOTENKOPF – *Can't Be Beaten*
2. CENTURION – *14 Words*
3. NO REMORSE – *The Fight's Not Over*
4. NORDIC THUNDER – *My Honor, My Pride*
5. BOUND FOR GLORY – *Teutonic Uprise*
6. HEYSEL – *Hell Orden!*
7. FINAL SOLUTION – *Hail Victory*
8. SKREWDRIVER – *Old Albion*
9. ODIUM – *Martyr*
10. BERSERKR – *Bang, Bang*

BJÖRN MOLIN,
Ljusne

1. SOMALIA KICKERS – *B.....svin*
2. ENHÄRJARNA – *Våldtäkt*
3. STORM – *Tro, hopp och kamp*
4. HEYSEL – *Rasmedvetna skins*
5. NO REMORSE – *Bloodsuckers*
6. VÖLUND SMED – *Kämpa*
7. DIVISION S – *Segra eller dö*
8. RAHOWA – *When The Boats Come In*
9. ODIUM – *Knarkarjävlar*
10. PRO PATRIA – *Känga ner*

MATHIAS LINDBERG,
Piteå

1. BOUND FOR GLORY – *Warriors Glory*
2. WIETZE – *Confrontation*
3. ARYAN – *You Gotta Go*
4. ENHÄRJARNA – *Patrioten*
5. FOIERSTOSS – *1 Mai*
6. FORTRESS – *Into Legend*
7. SHUTDOWN – *Pray For War*
8. EXCALIBUR – *Bily Rytir Ian*
9. GERMANIA – *Cancer i vårt rike*
10. HEYSEL – *No Turning Back*

JANNE,
Stockholm

1. VIT AGGRESSION – *Fosterlandsvakt*
2. SKREWDRIVER – *The Snow Fell*
3. NO REMORSE – *Smash The Reds*
4. DIRLEWANGER – *Den sista färden*
5. NO REMORSE – *Farewell Ian Stuart*
6. SKREWDRIVER – *Back With A Bang*
7. DIVISION S – *Efter revolutionen*
8. VIT AGGRESSION – *I vilddjurets skugga*
9. DIVISION S – *Vilse i pannkakan*
10. DIRLEWANGER – *Våra anor är vår styrka*

BRUNO,
sångare i Excalibur

1. BOUND FOR GLORY – *Painted Black*
2. BERSERKR – *Isolation*
3. SHUTDOWN – *Conquest Of Mind*
4. SKREWDRIVER – *Hail The New Dawn*
5. RAHOWA – *Ode To A Dying People*
6. SQUADRON – *Take The Sword*
7. BOUND FOR GLORY – *To Untamed Lands We Sail*
8. DAY OF THE SWORD – *Big Brother*
9. BERSERKR – *Dresden*
10. CENTURION – *Centurion*

Musik förenar! Vita nationalister världen över binds samman tack vare de stolta och revolutionära band som spelar för ras och nation. Då Ian Stuart grundade *Rock Against Communism*, anade han då att det skulle bli så här stort? En sak är i alla fall säker: Större ska det bli!
Sänd in din topplista och låt andra ta del av just dina favoritlåtar!

Skicka in Din lista till:
Nordland
Box 1088 B
114 79 Stockholm

MICKE,
Härjedalen skins

1. TOTENKOPF – *Order kommer*
2. BRUTAL ATTACK – *Working Mans Anthem*
3. VIT AGGRESSION – *Sniper*
4. SVASTIKA – *De stupades blod*
5. SKREWDRIVER – *The Snow Fell*
6. BOUND FOR GLORY – *Iron Eagle Flies Again*
7. NO REMORSE – *European Skinhead Army*
8. DIVISION S – *Attack*
9. FORTRESS – *Victory Or Valhalla*
10. BERSERKR – *The Iceman Has Risen*

PATRICK,
Tyskland

1. STÖRKRAFT – *Unter Froinden*
2. MAD MARTENS – *Kranke Republik*
3. KROIZFOIER – *Ewiges Leben*
4. SCHLACHTRUF – *Deutscher Stolz*
5. THE VOICE – *My Race*
6. ENDSTUFE – *Wasser und Seife*
7. BERSERKR – *Lords Of The Seas*
8. STURMTRUPP – *Nur die Starken überleben*
9. NOIE WERTE – *Walhalla*
10. NO REMORSE – *Under The Gods*

1. DIVISION S – *Ukklavaek*
2. BERSERKR – *Lords Of The Seas*
3. LAIBACH – *2525*
4. DAY OF THE SWORD – *Big Brother*
5. WIETZE – *Tall Man Crying*
6. RAHOWA – *The Snow Fell*
7. IAN STUART – *Stand Up*
8. LAIBACH – *Time For A Change*
9. ESTIRPE IMPERIAL – *Morir o vencer*
10. NO REMORSE – *Farewell Ian Stuart*

Peter Andersson,
redaktör för
NORDLAND

MARTIN NILSSON,
Lilla Edet skins

1. GERMANIA – *Cancer i vårt rike*
2. STORM – *Tro, hopp och kamp*
3. SKREWDRIVER – *Simple Man*
4. SPANDAU – *Vi väntar på ordern*
5. TOTENKOPF – *Son Of Odin*
6. FORTRESS – *Victory Or Valhalla*
7. SUDDEN IMPACT – *United*
8. DIVISION S – *Segra eller dö*
9. GRADE ONE – *Boots Round Britain*
10. ODIUM – *Sjuka begär*

PÄR GUSTAVSSON,
Skara

1. SKREWDRIVER – *The Snow Fell*
2. RAHOWA – *White People Awake*
3. ARYAN – *The Legend Lives On*
4. ODIUM – *Den sista slakten*
5. SKREWDRIVER – *46 Years*
6. SVASTIKA – *Brutna Bojor*
7. DIVISION S – *Vilse i pannkakan*
8. DIRLEWANGER – *Stick Together*
9. BOUND FOR GLORY – *Iron Eagle Flies Again*
10. HEYSEL – *Legion Of Hate*

HENRIK OTTOSSON,
Åsenhöga

1. SVASTIKA – *88*
2. DIVISION S – *Segra eller dö*
3. SKREWDRIVER – *Land Of Ice*
4. ODIUM – *Vår ära heter trohet*
5. TOTENKOPF – *Can't Be Beaten*
6. RAHOWA – *When America Goes Down*
7. ARRESTING OFFICERS – *Working Class Patriot*
8. FINAL SOLUTION – *Vanguard*
9. DIRLEWANGER – *Master Race*
10. SHUTDOWN – *Pray For War*

SKINHEADS I RYSSLAND

Skinheadsrörelsen är ett alltmer växande fenomen i Ryssland. Rakade, förtryckta och arga ungdomar som hyllar sitt rasliga och kulturella arv, och har anammat den livsstil som föddes i England men som numera har brett ut sig över hela världen.

Nordland har varit i kontakt med flera likasinnande i den forna kommunistdiktaturen och vi kommer här att berätta lite om rörelsens rötter, band och framtida målsättning.

”Sieg Heil! Sieg Heil! Sieg Heil!” De välbekanta ropen skulle kunnat härröra från vilken stad som helst i västvärlden där nationalismen har fått ett allt starkare fäste, men nej, de ropas i Moskva av vita ungdomar som har tröttnat på det kapitalistiska flummeri som ersatt det numera avsatta kommunistiska systemet... Det är den 2 februari 1996 och på scen står det nationalsocialistiska bandet Wtypm, som betyder ”Attack” på svenska. Sångaren blickar ut i det ett par hundra man starka publikhavet och möts av höjda högerarmar. Ve den röding som råkat förirra sig till detta arrangemang!

Fenomenet började ta form i början av nittiotalet då cencuren släppte och mer fri information strömmade in i det ryska riket. Till en början kanske endast av ett tiotal ungdomar, men när filmen Romper Stomper började visas runt så exploderade skinheadsrörelsen! Det första ryska vit makt-bandet, som översatt till svenska hette Ryskt Ghetto, spelade in sin första demo-kassett 1995 vilken spreds med vindens hastighet och påskyndade rörelsens tillväxt ytterligare.

1996 arrangerades rörelsens första konserter och sedan dess har rörelsen spridit sig till flertalet ryska städer, t o m till så avlägsna platser som Sibirien och Ural! En tidning sparkades igång som heter Nog Honb, vilket betyder ungefär ”Rakat huvud”, och den bidrog ytterligare till ett fortsatt avancemang och upprättande av nationella och internationella kontakter.

I S:t Petersburg uppstod vit makt-bandet Totenkopf (ej att förväxla med det svenska, numera insomnade, bandet med samma namn) och sedan bildades band i Sibirien, Ural och på flera platser i centrala Ryssland. Ryska skins har sedan dess upprättat kontakter med och besökt konserter i Ungern och Finland.

”Vår röst är starkare!” är ett slagord som Moskvas skins använder sig av och till dagens datum har fler än 300 skins anammat livsstilen i huvudstaden.

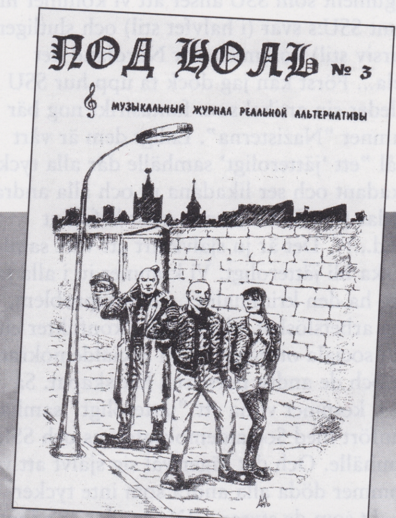
Rysslands skins framtid

Deras propaganda vänder sig i första hand mot knarket som blivit ett alltmer växande problem för rysk ungdom samt mot nykommunismen. De använder sig av samma hälsning som vi gör, den höjda högerarmen symboliserar deras frihetslängtan. De har aldrig hört talas om varken mods eller röda skins och om något sådant skulle uppstå så lovar de att ta hand om problemet genast! Favoritbandet är naturligtvis Skrewdriver och Ian Stuart har blivit en omtalad hjälte även långt ut på den ryska steppen...

Så håll ögon och öron öppna, för vi kommer nog att få höra mer ifrån denna breddgrad i framtiden...

Pavel i Wtypm (”Attack”)

Tidningen ”Rakat huvud”

Frihet – för vilka?

Av Peter Andersson

NUMMER 5 • 1996 • 15KR
Frihet
Övertalarna
ute efter dig
Nazister
svar på tal
GAZA
stranden som världen glömde
Islam x3

SSU:s tidning har det opassande namnet Frihet. Namnet skulle passa mycket bättre på en rasmedveten tidning med tanke på den inskränkta friheten vi får på grund av SSU:s moderparti. Sedan en tid tillbaka bedriver SSU en "kamp" mot nationalismen och nationalsocialismen. Detta uttrycker sig genom att de bland annat stödjer Expo, gör klistermärken med överkryssade och dessutom spegelvända (!) hakkors samt att de verkligen sågar ned alla våra argument i Frihet. I det femte numret av Frihet 1996 så säger Niklas Nordström, SSU:s ordförande: "(...) Det är bättre att ta debatt med dem. Med deras kokko-åsikter går det inte att förlora en sådan debatt." Nedan kommer vi ta upp argument som SSU anser att vi kommer med samt SSU:s svar (i halvfet stil) och slutligen (i kursiv stil) kommenterar Nordland det hela... Först kan jag dock ta upp hur SSU inleder sin artikel som fantasirikt nog bär namnet "Nazisterna". Enligt dem är vårt mål "ett 'jätteroligt' samhälle där alla tycker likadant och ser likadana ut och alla andra dödas (skulle bli ett rätt glest befolkat land...)". Det är ju självklart att vårt samhälle ska bli jätteroligt. Vi kommer ju i alla fall inte ha den kriminalitet, de drogproblem, den arbetslöshet, alla etniska konflikter eller den sociala otrygghet som Socialdemokraterna och de andra partierna har skapat. Så visst kommer vi ha ett "jätteroligt" samhälle jämfört med Socialdemokraternas och SSU:s samhälle. Och det säger väl sig självt att vi kommer döda alla andra som inte tycker *exakt* som de styrande!?! Om det är någon som inte gillar samma maträtt eller någon som inte har samma favoritfärg som vår framtida ledare är det ju *självklart* att vi måste döda den personen! Gärna gasa personen ett par tre gånger så vi följer våra föregångare om vi nu ska tro på de allierade. Vidare ur inledningen: "De väljer att leva för att hata andra människor. De ägnar sin tid åt att hota och skrämma, istället för att, som de flesta andra, uppträda åtminstonde normalhyggligt mot sin omgivning." Låter det helt barockt? Då har du inte läst SSU:s övriga argument!

"Adolf Hitler var en bra ledare."

Adolf Hitler var en ledare som kände sig hotad och trodde på våld istället för samverkan. Det ledde till 50 miljoner människors död, och att halva världen lades i ruiner. Och att Hitler tog livet av sig. Bra förebild.

Man kan ju tycka att Socialdemokraternas ungdomsförbund skulle kunna ha hittat skribenter som var intelligentare än den som har skrivit ovanstående. Till och med SSU borde känna att deras förklaring är lite för simpel. Hitler trodde på våld, 50 miljoner dog, liksom bara pang på så där. Tja, vad ska man säga?

Självklart kände Hitler sig med all rätt hotad av den situation Tyskland befann sig i. Liksom vi ser det samhälle som vi lever i som ett hot med allt våld, kriminalitet, korruption och moraliskt förfall som det innebär. När det gäller våld istället för samverkan så utesluter inte det ena det andra. För det första så har väl Tyskland aldrig varit så enat som i det Tredje Riket och för det andra så tog ju Hitler inte t ex makten genom våld. Det var ju faktiskt genom ***demokratiska*** *val! Dessutom var brottsligheten och gatuvåldet minimalt under Hitlers styre och – nej SSU – varken SS eller någon annan organisation styrd av Hitler utförde oprovocerat legalt våld.*

"Övermänniskorna ska styra över undermänniskorna."

Tja... men är det verkligen säkert att det i så fall är just de som kallar sig nazister som är övermänniskor? Är det bara hudfärgen som avgör? Kanske vilka som springer 100 meter snabbast?

Fy, fy, SSU. Vet ni vad ni just gjorde? Eller är det jag som tolkar er helt fel? När ni frågar om det kanske är de som springer snabbast på 100 meter som är övermänniskor, syftar ni inte då på de svarta? Då erkänner ni ju att det finns biologiska skillnader mellan raserna. Men om vi ska gå efter hudfärg så kan vi ju blicka tillbaka i historien och se vilket folk det är som har byggt upp de största civilisationerna eller vilket folk det är som har kommit på de största och mest användningsbara uppfinningarna.

"Vi arier måste hålla ihop."

Vadå vi? Ungefär 99,99% av de svenska arierna skulle aldrig i livet vilja förknippas med nazister.

Säger SSU... Men av utvecklingen att döma i Sverige så är det Socialdemokraterna och liknande som förlorar röster samtigt som våra led utökas. Förklara det, SSU!

"Det är naturligt för människor att slåss för överlevnad mot andra raser."

Det är naturligt för svaga människor att slåss och vara rädda för andra.

Det är naturligt att de starkare behöver revir eller livsrum som man också kan säga. Ja, visst kan man säga att vi är rädda för andra raser eftersom vi har något att förlora vid en eventuell rasblandning. Men svaga människor slåss inte – de följer strömmen!

"Sverige och världen styrs av en judisk sammansvärjning."

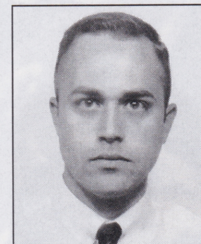
Ja. Och det finns gröna gubbar på Mars.

Tja, det var ett lätt sätt att förklara det på. Men jag tror inte någon som tror på de olika konspirationsteorierna byter åsikter på grund av ett sådant argument. Snarare är det

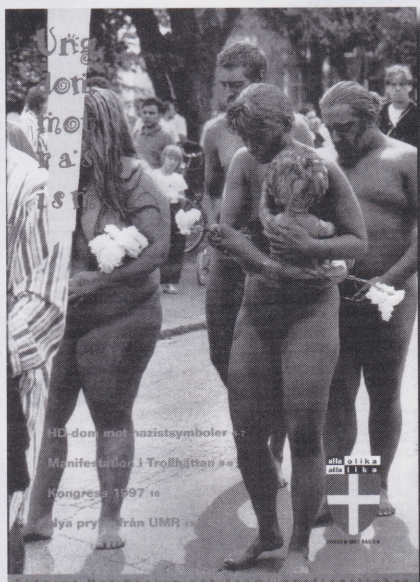

Skämtet ovan var inte det enda som var skrattretande i tidningen Frihet...

Ungdom mot rasism ges svar på tal!

Av Torulf Magnusson

Syrene Hägelmark tillhanda

Linköping, 970116

För några dagar sedan tillsändes jag via en kamrat er tidskrift ”Ungdom mot rasism”. Omslaget pryddes av nakna, groteska s k ”demonstranter” på symbolisk marsch mot ”gaskamrarna”. I tidningen prisades dessa tillsynes tämligen överviktiga och förhållandevis åldersstigna ”ungdomar” för att deras heroiska och propagandistiska insats väckte sådant stort intresse bland allmänheten. Nyfikna åskådare påstods ha slutit upp spontant i ”demonstrationen”, av sympati och medkänsla för ”förintelsens offer”. Märkligt nog tycks det inte ha fallit skribenten in att folk i gemen reagerar nyfiket om en pervo-parad typ ovanstående passerar genom en stadskärna. Ett liknande spektakel åtföljs självklart av hånfulla kommentarer, gapskratt och suckanden av varje vettig person.

Vad gäller din s k ledarsida så är den faktiskt svår att kommentera. Eftersom du ännu inte tycks ha begripit det så ser jag mig tvungen att förklara för dig att vi, dvs dina fiender rasisterna, är som namnet anger ras-ideologiskt orienterade. Om mormors mor var danska så spelar det ingen roll! Vad gäller dina spekulationer angående landets undergång i samband med etnisk rensning så ställer jag mig frågande till om verkligen det mörkhyade inslaget är så kraftigt bland snickare, rörmokare och lärare. Vill däremot lägga till några kategorier som du tycks ha glömt bort (?), nämligen våldtäktsmän, mördare, bidragssnyltare, förtidspensionärer m fl kraftigt överrepresenterade kategorier av kulturberikare. Ditt påstående om att mejerierna skulle gå under om invandrarna försvann är även detta helt obegripligt. Skulle verkligen 10-15% av befolkningen stå för en så stor del av mjölkkonsumtionen? Beträffande de s k karnevalerna så kan jag inte se något som helst naturligt behov av dessa latinamerikanska sedvänjor för oss nordbor. Medger att detta visserligen är en smaksak och sålunda en subjektiv bedömning.

Vidare hävdar du att kaos skulle uppstå inom såväl skatteförvaltning som folkbokföring, att landet skulle ”krackelera” o s v om inte blandrassamhället får fortgå. Jag ställer då motfrågan: Har Sverige blivit ett bättre land sedan den utomeuropeiska invandringen påbörjades? Har svenskarna på någon punkt fått ett bättre land att leva i de senaste tjugo åren? Snälla du, förklara för mig och alla andra fördomsfulla, okunniga och hjärntvättade rasister, det fina och intelligenta med den s k ”mångkulturen”.

Jag väntar på svar!

Torulf Magnusson

Fortsättning från föregående sida: Frihet – för vilka?

SSU som försöker få sina medlemmar att inte ta oss på allvar, att underskatta både vår storlek och tillväxt. Detta får de gärna göra, men man kan då fråga sig varför de lägger ned kraft och tid på att motarbeta oss?!

Det kanske skulle vara intressant om redaktionen på Frihet undersökte vilka som har de maktfulla positionerna i samhället, även inom moderpartiet. De personer som har en mäktig och inflytelserik position och inte har en jude eller sionist bakom sig – eller är jude/sionist själv – är ovanligt, enligt många. Nåväl, kalla det sammansvärjning om du vill men SSU skulle nog skriva en hyllande artikel om det utvalda folket på grund av allt fint de har gjort för samhället...

”Folk av olika raser ska inte ingå äktenskap.”

Schysst att någon annan än du själv ska bestämma vem du ska gifta dig med. I en del andra länder är det i och för sig så att föräldrarna eller släkten bestämmer barnens brud/brudgum. Kul att nazisterna tycker om något i andra kulturer.

Oj, oj, nu var SSU lustiga igen. De visar verkligen hur lite de vet om oss när de antar att vi är inskränkta ”kalhyggen” som hatar alla som inte är ***svenskar****. Om SSU kunde förstå den stolthet och kärlek vi känner till vår* ***ras*** *skulle de aldrig ta upp den här punkten. Men med den internationella syn de har och den mångetniska propganda de för fram så kommer de aldrig att känna minsta gnutta stolthet över sitt ursprung! Sveriges framtida politiker bryr sig precis som dagens styrande mer om främmande folkslag än om svenskarna. Vi föredrar ett eniskt homogent samhälle där svenskarna och rasfränder kommer i första hand. SSU föredrar ett samhälle där pensionärer svälter och ”kulturberikarna” lever i överflöd...*

Det gemensammas mål

av Jimmy Svensson

"Vi ska skapa en ny människa! Vi ska segra! Den lera som utgör grundmaterialet i vårt verk och segervärv är ungdomen. Detta har vår tidning tidigt insett och har därför som främsta målgrupp just de unga, även om vårt budskap riktar sig till alla svenskar. Ungdom, vid er fäster vi alla våra förhoppningar och förbereder er att ta fanan ur våra händer. Räds icke kampen, kom ihåg: Att dö för fosterlandet är att leva!"

Så har tiden flutit på i sedvanlig ordning och ännu ett nummer av Nordland har nått tryckpressarna. Under perioden som gått har moralens och de vita idealens murar låtits raseras ytterligare och i processen rört upp dekadensens damm och smuts till den grad att det omöjligt kan ha undgått att teckna sig på våra näthinnor. I en rykande kaskad har det fortsatt att kastas mot mediamakten och den besuttna statens propagandaverksamhet för att fullfölja indoktrineringen. I denna dunkla och vemodiga tid av korruption och kapitalism väcks åter kravet, starkare än någonsin tidigare, efter *det gemensammas mål.* I askan och ruinerna av det som en gång var, lever visionen kvar om ett land där människovärdet står högre i kurs än penningvärdet, där raspolitiken prioriteras före finanspolitiken. Ett samhälle där envar medborgarmässigt strävar hängivet efter det gemensammas bästa, i motsats till dagens verklighet där var och en drar egoistiskt åt eget håll för personlig profit. Kapitalismen rättfärdigar sig själv genom att som svepskäl mässa om de fria marknadskrafterna, den fria företagsamheten samt om konkurrenslagen. På detta sätt skapas de för samhället nödvändiga förutsättningarna för utveckling och förbättring, säger Mammons marionetter och stjärtgossar i kör. Men ett samhälle där folkhemmets välfärd är ett resultat av allas vår strävan mot det gemensammas stora mål, måste väl ändå nå längre då det styrs av människans intresse och kraft. Den arbetande finner intresse i produktionen eftersom mervärdet fördelas rättvist, han får sin naturliga del av avkastningen och dessutom används produktionen för att gagna hela den folkliga apparaten. För att säkra invånarnas hälsa via en väl uppbyggd och fungerande sjukvårdssektor, för att säkra deras trygghet via ett starkt försvar, och så vidare. Detta är nationalsocialismen, vilken kanske kan liknas vid en mjuk sammetsduk som försiktigt och milt underhåller och vårdar folkkroppen, medan kapitalismen får representeras av en stålborste som robust går fram och sliter sönder densamma. Socialismen innebär ett stadsfästande av principen allmännytta före egennytta, där den enskilda, endast hyllad av liberala uppfattningar, måste böja sig för helhetens väl. Socialismen är också ett stadsfästande av folkgemenskapen som ett avsevärt bättre substitut för den kapitalism som slitit rasen i olika läger och försvagat den genom tilkomsten av avundsjuka konkurrenter vars enda syfte har styrts av ett destruktivt självändamål. Glöm aldrig att så länge man har rätt att berika sig med obegränsade ekonomiska fördelar på folkfränders bekostnad, kan varken nationalismen eller socialismen förverkligas. Och gör inget misstag. De till synes två ideologierna är egentligen en enda, de är odelbara och de bränns samman i det som för oss rasmedvetna utgör sanningens grundval – nationalsocialismen. Jag tror ingen har uttryckt det bättre än den gamle SSS-ledaren Lindholm gjorde på sin tid: *"Socialismen och nationalismen är endast två olika sidor av samma kärlek till folket."* Nationalismen är bekännelsen till arvet och förfäderna, till nationen och rasen och dess rätt att villkorslöst verka fritt och oberoende. Socialismen är kravet på den sociala rättvisan och på plikten av samhällssolidaritet. Genom denna korta och enkla definition av begreppen är det lätt att se att de inte skiljs åt på *någon* punkt. De har samma mål, samma ideal; nämligen *folkets frihet.* Så målet är stort, mycket stort, hos den nation som strider envetet mot gemensamhet. Bilden av det samhällsbygge jag försöker uppmåla, kära Nordland-läsare, förstår ni säkert ter sig fullkomligt tvärt emot dagens tänkande, mot dagens föreställningar som format och givit verkliga uttryck åt det som idag är den ariska rasens land. Med denna insikt bör det således stå klart att den enda vägen att nå bortom det långa avstånd vi har att färdas, är att störta det kapitalistiska systemet i grunden och lägga det till handlingarna som ett av herrarnas största övergrepp och våldtäkt på folket. En statsomvälvning. En *revolution.* Ty i en värld där vi ska följa parlamentarismens löjeväckande spelregler, där reformer och patetiska förbättringar och skärpningar ska lösa världsproblemen i kapitalismens, internationalismens och demokratins namn kommer aldrig målet att kunna nås. Det krävs en radikal handling. Ty frihet är aldrig något man får, det är något man tar ändå utan att fråga. Med den vetskapen har det svenska folket utgått från och agerat efter genom hela den ärofyllda resan genom våra hävder och tidevarv. Så vi måste stärka vår revolutionära medvetenhet för var dag. På det sättet går vi framåt. I spetsen för de väldiga leden ska en *stark ledare* gå och omedelbart efter honom, så tätt bakom att man ständigt är på det klara med dess rungande kraft, ska folket stå. Folket är den solida enheten av individer som strävar mot *det gemensammas mål,* med en medvetenhet om vad som måste göras. Denna massa ordnar sina led efter den disciplin som uppammats ur den folkliga förståelsen som härstammar från nödvändigheten av personligt ansvar. Folket är inte då längre en outnyttjad och splittrad kraft som i det oändliga har tillåtits sprängas i små fraktioner som likt granatskärvor skingras i rymden.

"Enad är den ariska rasen starkare, mångdubbelt handlingskraftigare, än jordens övriga befolkning tillsammans. Trots vårt ringa antal. Tänk på det. Fundera över möjligheterna och den framtid vi har att tillmötesgå om vi fortsätter att föra kampen på rätt sätt."

Låt din tanke spinna lite på vad den vita rasen är kapabel till om vi enligt ovan nyttjar och sammanfogar våra krafter till en och föder folkgemenskapen. Enad är den ariska rasen starkare, mångdubbelt handlingskraftigare, än jordens övriga befolkning tillsammans. Trots vårt ringa antal. Tänk på det. Fundera över möjligheterna och den framtid vi har att tillmötesgå om vi fortsätter att föra kampen på rätt sätt. Gemensamt går vi mot denna framtid där den nya människan skymtar vid horisonten. Själva ryggraden i frihetskampen är det påstående som deklarerar att vi nationalsocialister är friare därför att vårt liv är rikare. Vi är rikare därför att vi är friare. Vi tror på våra ideals sanningsbärande funktion. Vi är frihetstörstande till en tidigare okänd grad. Vi vet att den nationella socialismen är den optimala och *naturliga* levnadsformen för människan, ty i folkgemenskap är hon *maximalt fri* och *andligt rik,* och sist men inte minst; hon lever efter *naturlagarna.* Dessa lagars vikt och inneboende överlevnadsbetydelse redogjorde jag för i förra Nordland-ledaren, men de tål att upprepas då de är grunden för allt.

Naturen tål inget tomrum. Där den välvilliga instinkten saknas insmyger nästan av sig självt dess motsats. Detta är bara att konstatera då vi idag tydligt kan se effekten, den samhällspräglade motvilja mot allt ariskt och rasrent som av mörka krafter fått fritt spelrum att agera, och allt efter demokratins regler. Allt för att dupera folket och förgöra det i mångkulturens härlighet. De många och tunga hoten klargör för oss betydelsen av vår målmedvetenhet och vilja att handla efter uppoffringens och pliktens lag. Vi måste veta att vår eventuellt kommande frihet och vårt dagliga bröd kommer att ha blodets färg. Det är priset för den frihet vi ska skapa. Men vi *ska* skapa en ny människa! Vi *ska* segra! Den lera som utgör grundmaterialet i vårt verk och segerverv är ungdomen. Detta har vår tidning tidigt insett och har därför som främsta målgrupp just de unga, även om vårt budskap riktar sig till *alla* svenskar. Ungdom, vid er fäster vi alla våra förhoppningar och förbereder er att ta fanan ur våra händer. Räds icke kampen, kom ihåg: ***Att dö för fosterlandet är att leva!***

DAS KANN DOCH NUR EIN NAZI SEIN

(Ej originalets alla verser)

Idag får man säga vad man vill, ja, vad man än har på hjärtat,
dock vissa särskilda yttringar, bör man ändå hålla för sig själv!
Tar man upp sådana "känsliga" frågor i en diskussion,
då ligger man illa till – "Det måste vara en nazist!"

Refräng:
"Det måste vara en nazist" Så hemskt,
Jösses, Jösses "Det måste vara en nazist!"

Ta till exempel dessa tolv år,
Ve och fasa tycker nästan alla,
skulle då någon ha ett och annat gott att säga om de åren,
då hör man samma gamla – "Det måste vara en nazist!"

Det finns många folk på "Guds runda jord"
De ser förvisso helt olika ut, "men alla är vi lika" förkunnar man.
Dock ett folk är "utvalt" tutas det i oss.
och den som inte gillar det, – "Det måste vara en nazist!"

Det sägs att "Mitt hem är min borg" och att alla folk har rätt till sitt land.
Dock , så ska det inte gälla här, som bekant.
Här kan vem som vill sig inkvartera, ja, här får alla komma in,
och vågar sig någon på att protestera – "Det måste vara en nazist!"

Dock, en dag kommer en vändning – Du måste tro på Tysklands framtid.
Låt ingen ta ifrån dig din tillförsikt och ditt hopp.
Du måste bära sanningens fackla, så att mörkret viker för det ljusa skenet
och ingen kommer då om dig höras ropa – "Det måste vara en nazist!"

Text: Eulenspiegel. Musik: F. Rennicke.

Jag är inte modern...

Jag känner mig tysk!

Lotta har träffat den tyska legenden Frank Rennicke.

Hösten 1991 åkte jag och ett par tyska vänner över från väst till det forna Östtyskland, en bit utanför Berlin för att gå på en av FAP arrangerad konsert med den unga nationella trubaduren Frank Rennicke, i stadens Folkets hus. Sedan dess är jag fullkomligt frälst på hans musik! Konserten var enormt lyckad och totalt ostörd av "Rote Ratten" och polis, och det enda man ångrar från den kvällen var att man inte hade med sig pengar nog för att köpa mer än ett band, vilket i mitt fall blev "An Deutschland". Mitt intryck av Rennicke är att han verkar vara – förutom en mycket duktig musiker, textförfattare och övertygad nationalsocialist – en sympatisk och ödmjuk person. En sak jag minns särskilt från konserten var att när det blev dags för nationalsången (naturligvis den riktiga tyska och inte den moderna liberala som tillämpas efter kriget) så ställde han sig tillsammans med publiken och sjöng vänd mot scenen som alla andra. Numera finns ju hans musik även på CD och dessbättre även att köpa i Sverige, så jag kan inte annat än råda er att lyssna på honom när ni vill vila öronen med lugn musik. I synnerhet om du är bevandrad i det tyska språket eftersom texterna är mer än halva nöjet och otroligt inspirerande (men annars gör bara musiken honom ändå klart värd att lyssna på). Fast man önskar ju att det kunde finnas en svensk Rennicke (eller en "RennickA"!). Vi får väl hoppas på att det dyker upp förr eller senare.

I höstas genomfördes följande intervju för Nordland.

Hej, skulle du kunna börja genom att berätta lite om dig själv?

– Jag är 31 år, gift och har fyra barn. De senaste 15 åren har jag varit politiskt intresserad, har sysslat med musik i drygt 10 år och i och med det har det bedrivits en tilltagande förföljelse av mig. Jag kommer från "Das zonenrandgebiet" (området som låg nära DDR kallades så), vilket delvis har format mitt politiska intresse. Mina "hobbies" är folk, familj och fosterland, och mitt ursprungliga yrke var hantverkare men jag har också arbetat inom industrin och som tjänsteman (fram till dess att man som "nazist" blev oönskad).

Hur kom det sig att du vaknade nationellt samt började med musiken?

– Mycket på grund av närheten till DDR. Eftersom många släktingar tvingades leva bakom järnridån frågade jag en dag mina vänsterinriktade lärare varför denna gräns fanns och fick som svar: "Det är Adolf skuld till". Det där fick mig att börja undra, och intressera mig för Tysklands förgångna och jag märkte mycket snart hur det hetsas mot Tyskland, hur historielektionerna i skolan är förljugna och hur snabbt jag som kritisk elev blev kallad "högerextremist" och "nazist". Så småningom började jag försöka uttrycka många av mina tankar genom musiken och det var så det började. Det fanns ju en del röda trubadurer, så varför inte en som sjöng för folk och hembygd? tänkte jag. Efter ett tag fick jag mitt första uppträdande, och hittills har det blivit över 400 uppträdanden.

Jag har hört att du var aktiv inom FAP (Freiheitliche Arbeitar Partei). Stämmer det? I sådana fall; är du partipolitiskt aktiv i något annat parti nu efter att FAP förbjudits?

– Nej det stämmer inte, visserligen umgås jag utan problem med folk från FAP och har även gjort en del uppträdanden och konserter som FAP har arrangerat, men partipolitiskt har jag min ”plats” i Nationaldemokratisches Partei Deutschland (NPD). I alla år har jag också varit aktiv – vid sidan av musiken och mitt arbete inom Viking Jugend – i Junge Nationaldemokraten, NPD:s ungdomsorganisation. (Wiking Jugend är ju för övrigt numera också förbjudet). Alla dessa förbud är ju naturligtvis mycket olyckliga. Inte bara på grund av att människor blir begränsade utan också för att det kan leda till att folk tappar orken att fortsätta kämpa.

Vi nationella svenskar tycker – med all rätt – att lagarna här mot oss är sanslösa, men vet samtidigt att ni tyskar har det värre! En kommentar.

– Tyskland har fått mig att för länge sedan tappa tron på rättsstaten. Bara det som jag har haft att göra med polisväsendet de senaste tre åren är obeskrivligt. Anmälan för varje liten löjlig småsak, misshandel av rödingar och polis som har lett till anmälningar mot mig, censur av min musik osv. I skolan skildrades bilden av en totalitär stat just så som jag nu får uppleva denna förfallna republik. Och jag är ändå inte den hårdast drabbade, andra känner sig på grund av sina åsikter tvungna att lämna landet (t ex Germar Rudolf) eller får höga böter som bokförläggaren Grabert som fick böta 30.000 DM, eller blir inspärrade (t ex. Günther Deckert på grund av en översättning). Georg Orwells verk 1984 låter hälsa! Och det kommer att bli värre. Den som idag inte är nöjd med hur det blev med det tyska landet efter 1945 den kanske förlorar vårdnaden om sina barn i morgon. I Tyskland är detta fullt möjligt.

Har du suttit i fängelse på grund av dina åsikter?

– Än så länge inget fängelse, bara flera dagar i häkte samt blivit dömd till skyddstillsyn. Anledningen kan ha varit att jag t ex varit med och demonstrerat mot DDR, deltagit i en minneshögtid för Rudolf Hess eller att jag ville genomföra en egen konsert. Men allt kan ju hända...!

Jag kan tänka mig att du och din familj är tvungna att utstå otroliga trakasserier från allsköns slödder och polis. Berätta lite.

– Ett normalt liv kan vi inte leva. Oron hänger alltid över oss för överfall, mordbrand och statens terror. Det hetsas mot oss i tidningar o s v och så har vi detta ”säkerhetsfolk” som finner stort nöje i att trakassera och plåga.

Den nationella musiken börjar ju bli gigantisk vid det här laget, dock finns det inte så mycket av din sorts musik, därför fyller du verkligen en funktion! Vad har du själv för egna musikaliska influenser?

– Jag har ju musikaliska förebilder även om jag inte alltid delar deras politiska åsikter. Ta till exempel Reinhard Mey, som antagligen är vår kändaste trubadur och som ofta har väldigt bra texter men som ändå fick för sig att skänka 50.000 DM till Judiska världskvinnoförbundet (!). Män som Ian Stuart (som jag har tillägnat en av mina skivor) är också en förebild, även om en del av hans hårdare musik inte är min stil.

...och politiska förebilder?

– Jag har många förebilder, både bekanta och obekanta. Jag har lärt känna så många kamrater genom åren som lugnt och offervilligt gjort sin plikt och flera av dem försöker jag ha som förebilder. Som förebild i hållning, idealism och trofasthet intill döden måste jag självklart nämna Rudolf Hess. Hade han hycklat och knäböjt hade han kanske blivit en fri man, men då inte med ett fritt samvete. Istället blev han mördad vid 93 års ålder.

Svenskarna har ju ”upptäckt” dig förhållandevis nyligen. Hur känd är du i övriga Europa?

– Det är svårt för mig att avgöra... Enligt icke-tyska kamrater når jag ut ganska bra med tanke på att jag enbart sjunger på tyska. Själv försöker jag hålla och knyta kontaker med icke-tyska kamrater. Genom Jungen Nationaldemokraten har jag stora möjligheter till det, och i år har jag rest till Frankrike och Flandern.

Hur många skivor har det hittills blivit? Har du någon ny på gång?

– Hittills har jag medverkat i tolv ”produktioner” varav de flesta är mina egna. Fler är planerade om inte staten skär av mina stämband...

Själv kan jag inte nämna någon direkt favorit bland dina sånger... Alla är bra! Har du någon favorit själv?

– Nej faktiskt inte, jag har flera!

Har du funderat på att ge ut en skiva på engelska någon gång? Jag tycker det är synd att inte alla har möjlighet att förstå dessa mycket bra texter. Eller kanske ett medföljande texthäfte på engelska vore en idé?

– Tyvärr har mina engelskakunskaper med åren blivit alltför bristfälliga – det var femton år sedan jag gick i skola. Det är kanske något jag borde göra någonting åt. Vi får se...

Har du uppträtt utanför Tysklands gränser någon gång ?

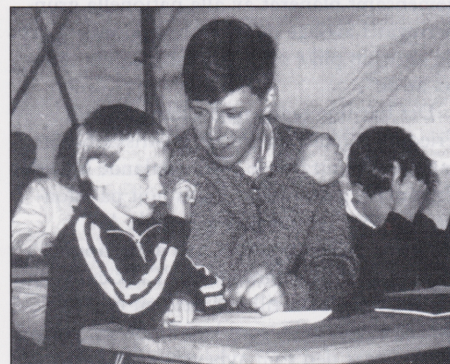
– Jag har gjort en del uppträdanden, men inga egna konserter. Huvudproblemet är naturligtvis vid sidan av språket; tiden. Jag har just nu 25 förfrågningar som jag ska beta av i år. Utlandsuppträdanden är oftast förknippat med längre resor och tid är något som alltid saknas.

När får vi se dig på scen här i Sverige ?

– Just nu är det inte aktuellt. Jag har tidigare varit i Sverige i mitt arbete och jag tycker mycket om landet och människorna. Stämningen vill jag minnas som nästan familjär, och allt var mycket normalare och renare än här. Jag kanske utvandrar dit för min familjs överlevnads skull om snaran dras åt ytterligare.

Tack så mycket för intervjun! Slutligen, vad väntar du dig av och hoppas du på inför framtiden. Finns det överhuvudtaget någon räddning för Tyskland och för vårt folk ?

– Ibland blir man förtvivlad. Korrupta åklagare, fördummade tyskar, överallt smuts och perversion och total förföljelse. Man får lust att gråta. Och trots allt det, förlorat är det bara när man ger upp själv. Så sa Hans-Ulrich Rudel – den högt utmärkte soldaten från andra världskriget. Och han hade rätt. Hur djupt det tyska folket och andra folk än har sjunkit har det alltid kommit en vändning. Så länge det finns en kämpe som strider för sanningen, livet och rättvisan är kampen inte förlorad. Med bästa hälsningar till Sverige – Hell er!

Vilka anklagade oss för att vara rasister...?

Av Peter Andersson

Noam Friedman stiger fram på grönsaksmarknaden i Hebron. Han blickar ut över marknaden och möts av palestinier som inhandlar sina vardaliga varor. Han lyfter sitt vapen och riktar det mot folkmassan. Pekfingret förs mot avtryckaren. Friedman tar ett djupt andetag och kramar sedan avtryckaren så den första skottsalvan går av. 20 skott hann Friedman avlossa innan han kastades till marken av en judisk officer, Avi Bouskila, som stod på post intill. Trots att folksamlingen var så nära Friedman som 20 meter omkom ingen. Till Friedmans stora besvikelse blev det inget blodbad. Dock skadades minst sex palestinier, varav flera svårt.

Noam Friedman är jude och ingår i den israeliska armén. En av anledningarna till att Friedman bestämde sig för att genomföra en massaker var att han ansåg att Hebron tillhörde judarna. ”Hebron judiskt. Alltid och för evigt”, sa han till journalisterna när han hämtat sig från Bouskilas ingripande. I ett förhör fick Friedman frågan varför han hade skjutit på oskyldiga palestinier. Han svarade att inga palestinier var oskyldiga.

– De hatar ju judar.

Tänk er att en värnpliktig lämnar K1 i centrala Stockholm, tar sin bil ut till Rinkeby och ställer sig mitt på torget vid tunnelbanan med sin AK-4 och tömmer hela magasinet mot grönsakshandlarna och kunderna. ”De nya svenskarna hade änglavakt”, skulle tidningarna ha skrivit och på TV4:s nyheter skulle reportern tittat in i kameran med allvarlig blick och fråga: ”Hur många fler nazister finns det inom försvaret?” Expressen skulle låta rubriken ”Han lärde sig döda inom det svenska försvaret” löpa över ett helt uppslag.

Media skulle tävla med varandra om vem som kunde skriva det mest gripande reportaget och samtliga skulle komma fram till att detta dåd inte var utfört av någon enskild psykiskt störd person – så som de beskrev Friedman. Nej, attentatet i Rinkeby var gemensamt planerat av alla nationella grupperingar i Sverige och attentatsmannen gjorde bara sin plikt som nationalist, ”för sådana är de”.

Det har inte tagits några krafttag mot Friedmans likasinnade. De fanatiska bosättarna som i uttalande efter uttalande hyllade Friedmans gärning har ingen höjt på ögonbrynen för. Rabbinen som hotade Avi Bouskila på grund av att han avbeväpnade Friedman går fortfarande fri. Tänk er att en riksdagsman eller till och med en person i Sveriges regering – som kan motsvara rabbinen – hotar den som avbeväpnat vår skjutglada värnpliktige i Rinkeby! Skulle denna person ha kvar sitt jobb? Knappast, han skulle bli massmedias offer så snart de inte längre kunde sälja på attentatsmannens historia och liv.

De palestinier som offrat sina liv när de sprängt bussar i centrala Tel Aviv gjorde det på grund av att de dels ville få upp omvärldens ögon för vilket förtryck palestinierna lever under och dels för att de ville att judarna skulle få känna samma skräck och förföljelse som de själva gör. Friedman var varken förföljd eller förtryckt, han var jude. Det är inte de som blir förtryckta eller får sitt hemland ockuperat. Tänk er, vilken bisarr tanke; inte nog med att judarna stjäl palestiniernas land, de anser även att det är deras rätt att mörda den ursprungliga befolkningen.

Varför tar inte Israel i med hårdhandskarna mot dessa fanatiska och extrema judar som ger alla andra judar så dåligt rykte? De utgör ju en sådan liten del av det judiska folket, som svensk massmedia brukar påstå. Svaret är att de inte alls utgör en marginell del av judarna. Fler och fler motsäger sig fredsavtalet, för att de inte vill ge bort mark till palestinierna och för de inte vill ha fred med de gojer som de så föraktar! Massmedia kommer i framtiden få det mycket svårare att försvara Israel och judarna, då personer som Friedman inte är några enskilda galningar utan de anser endast att de gör sin plikt som jude. Observera dock att personer som Beruch Goldstein – juden som sköt ihjäl 29 palestinier utanför en moské för drygt två år sedan – eller Noam Friedman inte är någon ny företeelse i Israels historia. Judiska grupperingar som anser att de har rätt att mörda palestinier – och även gjort detta i praktiken – fanns till och med innan Israel fanns! Själva staten Israel har även stått bakom en mängd liknande dåd och än idag förtrycks och torteras palestinier av judarna.

Ett annat, mer vardagligt, exempel på judarnas briljans och självgodhet är framställningen av judiskt vin. Som ni säkert redan vet så får troende judar främst äta koscher, det vill säga mat som är tillagad på ett visst sätt. Slakt av djur vars kött sedan skall få ha beteckningen koscher är så plågsamt för djuren att det får varje djurvän att protestera!

Det råder stränga direktiv vid framställning av koschervin. För det första får varken kvinnor – judiska som icke-judiska – eller gojer vistas i lokalen där vinet framställs. Kvinnor eller gojer får inte heller delta i någon del av framställningen. För det andra måste en rabbin välsigna anläggningen och ofta även övervaka framställningen av vinet.

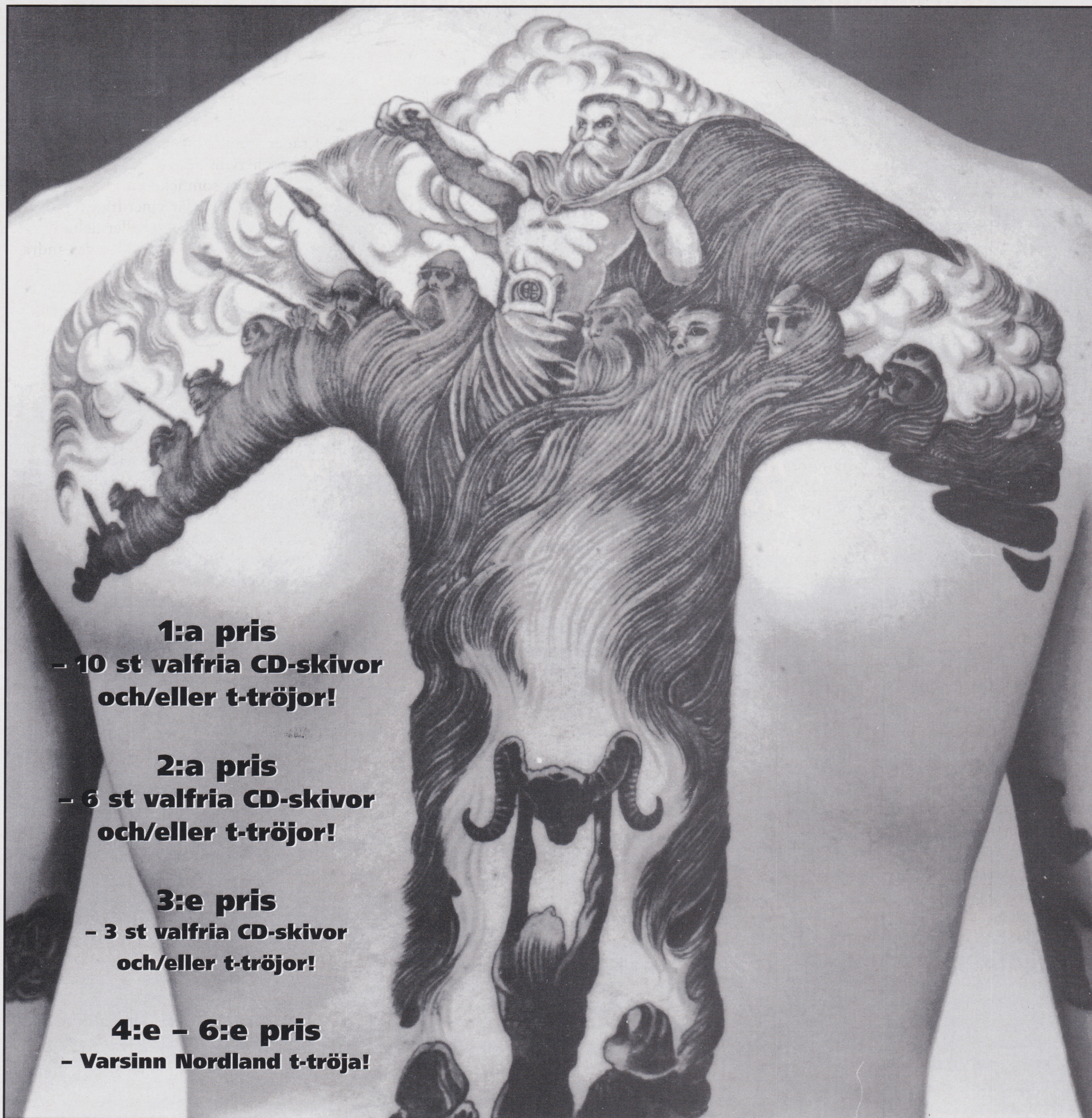
Koschervinernas priser är avsevärt högre än icke-koscherviner, på grund av de extra kostnaderna vid framställningen. Koschervin, särskilt de israeliska, är oftast av mycket dålig kvalité men många vinexperter försöker föra fram koschervin som något exklusivt på grund av det komplicerade tillverkningssättet – som i det här fallet saknar betydelse för kvalitén.

Än en gång ska jag ge er en tankeställare. Tänk er ett vin som vid tillverkningen endast får ha riktiga fullblodsarier i närheten. Kvinnor får inte heller vara närvarande – vilket feminstutbrott det skulle bli! För att vinet ska bli fint nog för oss vita så måste den blondaste arien av alla kontrollera anläggningen där framställningen ska ske. Dessutom måste han välsigna vinet och anläggningen genom att iklädd SS-uniform höja sin arm till segerhälsning och utbrista ”Hell Seger!” tre gånger.

Hur skulle omvärlden reagera på detta beteende? Inte skulle det bli lika mycket hysch-hysch som det är runt judarnas vin och andra koscher-produkter! Inte heller skulle vinbutiker importera detta vin för att likasinnade skulle få sitt ariska vin.

Nej, bojkotter och ekonomiska sanktioner skulle bli följden. Om Sverige skulle ha samma låt gå-anda som Israel har mot sina extremister och om Sverige skulle förtrycka en viss folkgrupp likt judarna förtrycker palestinierna så skulle nog både EU och NATO börja skramla med sina vapen! Men nåväl, bara man har fått sex miljoner av sitt folk gasade (ignorera att det inte fanns så många judar i de av Tyskland kontrollerade områdena) så är visst allt tillåtet... Om du dessutom tillhör Guds utvalda folk är det ingen som kan säga emot dig!

Wanted

Nordland söker deltagare till stor nationell tatueringstävling!

Nordlands tatueringstävling vårensommaren 1997! Efter succén med tatueringsreportaget i Nordland nr 7-8 så har allt fler frågat om inte vi kan anordna en nationell tatueringstävling, så här har ni den! Om just du vill medverka så tag och skicka in fotografier med dina tatueringar till Nordland (Att: tävlingen) så har du chansen att vinna de generösa priser som står angivna ovan. Märk fotografierna på baksidan med ditt namn och den adress som du vill ha dem returnerade till samt eventuella vinster skickade till.

Tävlingen kommer att gå till på följande vis; när vi har mottagit tillräckligt många tävlande kommer vi att välja ut de bästa tatueringarna, som vi sedan kommer att publicera i färg i nästkommande nummer. Därefter kommer en opartisk omröstning att ske bland våra återförsäljare samt de som visat stort intresse i läsarenkäten att vara med och hjälpa till med saker och ting. I numret därefter kommer alla sex vinnare att presenteras (anonymt).

När Tors hammare slog ned i Trollhättan

Från västkusten växer en ny våg av extrema nationalistband fram i asagudarnas skugga. Möt det senaste tillskottet Triskelon...

Svingad med fruktansvärd kraft har Tors hammare slagit ned i Trollhättan i form av vit maktbandet Triskelon, vars banbrytande stuk utlovar att öppna nya dörrar och bryta ny mark för den sak som Triskelon representerar... Numera är det nämligen inte bara rakade skinheads som kämpar för ras och nation ute på gator och torg, utan lika mycket "vanliga" svenska ungdomar som höjer fanan.

Och det är bara början...

Det Berserkr sparkade igång i amerikanska södern har nu spridit sig till våra kyliga breddgrader. Likt dominoeffekten så har fler och fler band vågat ta steget och anamma andra musikstilar än traditionell oi-rock. Trollhättans Triskelon hittade sin inspiration hos Vit Aggression, Laibach, At The Gates, Messhugga, Berserkr och Bathory, men själva säger de att "vi kan inte bli bättre än Berserkr, så vi får bli tyngre istället"...

Triskelons bakgrund ser ut ungefär som alla andra vit makt-bands, de bildades för några år sedan under namnet Der Brüder Schweigen med traditionella texter rakt-på-sak, sedan splittrades de och ett par av bandets medlemmar valde att anamma lite hårdare musikstil och utveckla texterna till lite mer genomtänkta texter. De mognade och insåg att man måste tänka lite längre än högerarmen räcker.

– Det är ett måste att utveckla texterna, att ha lite mer substans i dem, trots att den yngsre generationen kanske finner det "tråkigt". Vi försöker variera innehållet så mycket som möjligt trots att vi angriper rödingarna en hel del också. Våra texter är i första hand lite mer samhällskritiska. En text – 'Samhällsfrukt' – berättar om vilseledda stackare som formas av Vecko-Revy-modet och anser att det är kul att vara homosexuell, hur det är "rätt och riktigt" att vara militant lesbian.

– Andra ämnen vi berör är "förintelsen", kabbalisternas Golem...

– Ursäkta, men vad är det för något?

– Det var en rabbin som lade en besvärjelse i Tjeckoslovakien på 1500-talet och skapade ett fruktansvärt monster – som ur deras synvinkel naturligtvis var en god skapelse – som mördar alla anti-semiter.

– Vi delger även våra lyssnare en synsk framtidsvision av ett samhälle där *Sion vises protokoll* har blivit verklighet och våra främmande fiender slutgiltigt tagit över den totala makten... Ingen skön dröm direkt...

Musiken som Triskelon spelar kan jämföras med en mix mellan Bathory och Berserkr, med svenska texter. Något som kanske verkar lite främmande till den musik som de framför. Hur kommer det sig att ni sjunger på svenska och inte engelska?

– Vi tycker att man bör kunna språket näst intill felfritt om man ska skriva texter och sjunga på engelska. Wietze är ett band som är mycket duktiga på engelska, vi tycker att de kan hantera språket så väl att de kan göra engelska låtar. Dessutom är vår målgrupp först och främst svenska ungdomar.

"Det ska vara mer fläsk i gitarren, brukar vår gitarrist säga. Därför kallar vi vårt stuk fläskmetall."

Triskelon satsar mest på att väcka sin omgivning till eftertanke och insikt, och att använda sina bästa förmågor till att göra detta. Samtidigt har staten påbörjat ytterligare ett moské-bygge i Trollhättan. Det blir Trollhättans andra moské. Som de flesta läsare kanske kommer ihåg så blev några svenska ungdomar så arga att de i protest brände ned den första moskén för ett par år sedan. Den har naturligtvis byggts upp sedan dess och nu ska staden alltså berikas med en andra muslimsk fästning.

– Vi anser bara att det är positivt, säger Triskelon och skrattar. Det gör bara att vanliga svenskar blir förbannade och reagerar. Dessutom är det motsättningar mellan de olika muslimska grupperna och förr eller senare bryter det säker ut ett "inbördeskrig" mellan dessa...

Trollhättan har även blivit uppmärksammat i massmedia på grund av att det nationaldemokratiska partiet Sverigedemokraterna (SD) bara var ett par röster från att få in ett mandat i kommunalfullmäktige i förra valet. Och sedan dess har partiet bara växt...

Men det är inte bara nationaldemokraterna som är starka i Trollhättan, utan de rasmedvetna som inte tror på ett demokratiskt styrelseskick är många de med. Eftersom Trollhättan är en liten stad så är det ju oundvikligt att alla dessa stöter på varandra. Ibland kan ju sådant leda till heta diskussioner och konflikter, men det bästa måste ändå vara om båda grupperna kan lägga ned all sin energi på att bekämpa systemet. Hur är stämningen i Trollhättan?

– Stämningen bland nationella här i Trollhättan är mycket bra. Nationaldemokrater och nationalsocialister står enade. Det är mycket positivt! Den främsta orsaken till detta är nog att Trollhättan är en sådan liten stad att "alla känner alla" och om några dispyter skulle uppstå så kan det redas ut öga mot öga innan missförståndet eller konflikten växer sig större till oanade proportioner. Det är troligtvis den främsta orsaken till att vi är så starka som vi är i Trollhättan.

Med sådana lysande framtidsutsikter, hur tror ni då att framtiden kommer att se ut för den rasmedvetna rörelsen?

– Vi tror att framtiden kommer att se hård ut för oss nationalsocialister. Staten kommer att gör allt som står i deras makt för att stoppa oss. Det vi upplever just nu är bara början.

Det är en dyster prognos ni delger oss, men de kommer inte att kunna stoppa oss om vi spelar våra kort på rätt sätt och inte beter oss precis som massmedia hoppas.

Vit makt-musiken i Sverige verkar vara på gång att få ett uppsving efter att ha stagnerat lite under den senaste tiden, hur upplever ni det och har ni något svenskt favoritband som ni tror på?

– Vårt favoritband skulle helt klart vara Wietze, de verkar mycket lovande inför framtiden. Något vi dock saknar inom den svenska och även internationella vit makt-musiken är något mer pampigt, med mer synthar, kanske lite mer åt Laibach-hållet. Det tror vi skulle kunna vara den ultimata nationalsocialistiska musiken, en direkt fortsättning av Wagner och hans storverk.

Något man märker hos många av de färskare vit makt-banden är ofta att de har för bråttom att ge ut sin debutskiva. Det kanske blir otajt, ogenomtänkta texter o s v. Har ni något råd att ge till alla nya band som växer fram idag?

– Håll er till den musikstil som ni behärskar. Man ska hålla sig på den nivå som man klarar av.

Slutligen så undrar vi vad ni har för förväntningar på framtiden?

– Ett nytt ragnarök, ett totalt kaos. För när det har gått helt åt helvete så kommer det att bli lättare att bygga upp något nytt på ruinerna. Det förväntar vi oss, varken mer eller mindre...

Internet:

Frihet eller kontroll?

Ännu ett inlägg i debatten av Peter Andersson.

Rädslan för det nya har alltid existerat. Ofta har det varit en omotiverad rädsla, en rädsla som endast bygger på att det nya just är nytt och att man personligen inte har den absoluta kontrollen över det nya, som man så ofta önskar. I andra fall är rädslan berättigad, som i vårt fall då vår kultur och folk riskerar att utplånas på grund av massinvandringen.

Bill Gates, världens rikaste privatperson och ägare av dataföretaget Microsoft, skriver följande i sin bok *Vägen till framtiden*: ”Det är inte ovanligt att människor reagerar så när någon ny teknologi hotar att förändra allt som de är vana vid och välbekanta med. Cykeln var till en början ett dumt påhitt, bilen var en bullrande inkräktare, miniräknaren var ett hot mot matematikstudierna och radion innebar slutet för läskunnigheten.”

Gates tar även upp det obehag folk kände då telefonerna kom in i deras hem, hur de helt enkelt kände sig illa till mods med att ha den nya uppfinningen i sitt hem. Idag är telefonen något de flesta inte klarar sig utan. Den har blivit ett av de mest naturliga sätt att kommunicera med vänner och bekanta som man kanske inte träffar så ofta. Om det är något man har glömt att säga efter ett möte så behöver man bara lyfta på luren och enkelt slå numret – ja, ni vet ju själva hur man använder telefonen och vilken nytta man kan ha av den!

Folk i gemen upplevde inte telefonen som något naturligt när den kom utan man såg snarare på den på samma sätt som en del av oss kanske upplever internet och denna cybervåg som sköljer över oss.

Bill Gates skriver i sin bok att de nya elektroniska motorvägarna kommer att förändra samhället totalt. Vi kommer lätt kunna ta reda på om det är köer på de vägar vi brukar ta till jobbet redan i hemmet, vi behöver inte gå till bibliotek för att få svar på våra frågor eftersom datorn med hjälp av den elektroniska utvecklingen snabbt förvandlas till det mest omfattande biblioteket! Gates förespår att du kan titta på ett särskilt TV-program när du vill och du behöver inte anpassa dig till några särskilda sändningstider. De senaste nyheterna kan du ta del av när du vill och om det är något du är intresserad av kan du enkelt få ett utförligare reportage. Redan nu kan studenter vid Luleås universitet följa föreläsningarna på internet. Missar någon student en föreläsning så kan han eller hon när som helst under dygnet ta del av föreläsningen på internet. Det mesta tyder på att Bill Gates' framtidsanalys ännu en gång kommer visa sig slå in!

De nya elektroniska motorvägarna kommer göra livet så mycket enklare och effektivare för oss människor, påstår Bill Gates, som har tänkt att arbeta fram de program som behövs. Vi dödliga kanske bör se det kommande ur ett annat perspektiv. De nya motorvägarna föder även det absoluta och kontrollerande samhället som George Orwell beskriver i sin bok *1984.*

Redan nu kan mobilteleföretagen ta reda på var en viss person befann sig vid ett visst tillfälle, bara personen ifråga har sin mobiltelefon på sig. Sedan länge har man kunnat kontrollera var personer har befunnit sig genom att undersöka var de använt sina bankomatkort etc. I samma takt som antalet elektroniska vittnen ökar, växer kontrollen över medborgarna!

Jag vill inte med denna artikel piska upp någon stämning som man kan finna i amerikanska artiklar, skrivna av grupper som ser *Storebror* överallt och som är säkra på att varenda steg de tar bevakas av satelliter – vilket visserligen är helt möjligt. Faktum är att med den senaste tidens förföljelse av nationalister är det verkligen skrämmande hur Systemet kan kontrollera oss inom en snar framtid, och till och med redan idag!

Idag är telefonavlyssning en rutinsak för vår säkerhetspolis och att dina e-mail betraktas noga kan du vara säker på. I framtiden kan all form av avlyssningapparater finnas. Genom den elektroniska utvecklingen blir denna typ av utrustning bara mindre och mindre och allt effektivare. Vem vet, i framtiden kanske systemet inplanterar utrustning under vår hud, i sann Arkiv X-anda, som gör att de kan avlyssna oss och följa varje steg vi tar...

Vi har ingen möjlighet att stoppa denna utveckling, om vi nu skulle vilja det. Den elektroniska motorvägen har gjort så att till och med arab-länderna och olika kommunistiska stater inte kan stoppa det västerländska inflytandet som de fruktar så. Troligen kommer yttrandefriheten komma i nytt perspektiv, det kommer bli desto svårare att förhindra olika former av desinformation.

Den dagen vi ens skulle fundera på att inleda väpnad kamp så skulle systemet ha stoppat oss, om vi inte är försiktiga. De nya elektroniska motorvägarna som Bill Gates hyllar kan bli vår eviga död eller räddning – beroende på i vems händer de är.

• **14 Words Press**' hemsida, som drivs av David Lanes fru – eldsjälen **Katja Lane**, har under en tid varit försvunnen från internet. Den är nu tillbaka i förändrad skepnad – självklart fortfarande lika bra...

Besök den på [http://www.-nidlink.com/~fourteenwords]!

• **Ariska Kampförbundet** blev uppmärksammade över hela landet då **Anti-AFA**, som ligger under dem, lagt ut namn och adresser till politiska motståndare. Etablerad media ignorerade att AKF knappast kan ansvara för vad någon grupp som ligger på deras domän gör!

Det är väl trots allt på tiden att Anti-AFA lär sig lite av fienderna **AFA**. AFA har för länge sedan slutat att distribuera offentliga namnlistor på nationalister.

Genom att visa vilka adresser vi har tillgång till så behöver personerna i fråga bara flytta.... Denna typ av skrämselpsykologi fungerar inte längre!

• På **IRC** (mIRC för PC – ircle för Mac) pratar du med folk i realtid. Om du inte har ett program för detta så råder vi dig ett besöka vår hemsida så hjälper vi dig att ladda hem ett.

Några tips på bra kanaler (Undernet) där det brukar finnas folk är...

#patriot
#Ariska_Kampforbundet
#aryan
#kkk
#crosstar
#whitepower
#aryan_nation
#skinheads

• För dig som vill lära känna **fienden** är [http://www.algonet.-se/~hatikva/] ”din port till det judiska Sverige”...

Sidan innehåller förutom info om **Hatikvaprojektet** mängder av avslöjanden om judar och massvis med länkar till judiska sidor i Sverige och utomlands.

Bland annat kan du läsa om ”det sionistiska århundradet 1897-1997”.

Svenska band på turné

Svastika erövrade Ungern

”Svastika! – Svastika! – Svastika! – Svastika!” Ropen efter Svastika tycktes aldrig sluta. Den 500 man starka publiken utgjorde tillsammans en kraftig kör: ”Svastika! – Svastika! – Svastika!” – talkören hördes långt utanför konsertlokalen.

Väggarna skakade och så stod de plötsligt där på scenen till publikens jubel. Men vart var vi? Stockholm? Göteborg? Malmö? På någon ort där man sedan länge kunnat köpa Svastikas debutalbum ”In Hoc Signo Vinces”? Man kunde kanske tro det men sanningen var att vi befann oss en bit utanför Budapest i Ungern! Publiken som stod och skrek efter Johan, Matti, Biten och Jimmy kunde inte ett ord svenska men Svastikas texter kunde de utantill! Många säkert efter att ha lyssnat sig trötta på tionde generationens demokassetter och inte ens ha sett hur omslaget på Svastikas skiva ser ut...

Svastikas korståg genom Europa fortsätter alltså trots regimens förtryck – de blev ju till exempel utsparkade från kommunens replokaler på grund av att de inte var politiskt korrekta och inte sjöng glorifierande om droger och homosexualitet. Bandet har nu spelat i Ungern, Finland, Wales, Danmark, Norge, Tyskland samt naturligtvis Sverige vilket gör dem till Sveriges mest beresta och populäraste vit makt-band!

Svastika inledde till publikens jubel med sin redan klassiska ”Racewar”, tätt följd av ”Hang him high” och ”Aryan pride”. Publiken, som var lite trötta efter fem ungerska band och en massa öl, vaknade

snabbt till liv och stompade loss rejält framför scenen samtidigt som de hela tiden sjöng med i texterna. Efter att ha avverkat de populära låtarna från sin egna CD var det dags att köra några covers och dagen till ära hade man valt att köra Skrewdrivers ”Streetfight”, No Remorses ”One Folk – One Faith” och Public Enemys ”Waiting For The Storm”. Varpå man avslutade med sina låtar från diverse samlingsplattor som ”88”,”De stupades blod”, ”Hell seger!” och ”Day Of The Rope”.

Att publiken verkligen gillade vad de såg kunde man lätt förstå då ropen efter mer aldrig tycktes ta slut då Svastika klev av scenen bara för att bli upptvingade av publiken som ville ha mer! ”Kick To Kill” och ”Sweet Home Alabama” blev avslutningslåtarna som rundade av kvällen.

I publiken trängdes vita ungdomar från Sverige, Frankrike, Italien, Tyskland, Ungern, Slovakien, Slovenien, Ryssland(!) och Brasilien(!).

De ryssar vi talade med hade rest tre dygn(!) med tåg och betalat en halv månadslön för att få se Svastika live. De erbjöd på stående fot Svastika att få spela i Moskva efter spelningen, om de själva betalade resan... Man vet aldrig, kanske blir Svastika det första vit makt-band från väst att erövra den ryska ungdomen? Intresset finns och enligt de ryssar vi talade med fanns det tusentals Svastika-kassetter på drift bara i Moskva...

PATRIK JANSSON

Germania på nordisk turné

Den 7 december ägde Finlands största vit makt-konsert rum i deras tredje största stad, Tammerfors, med walesiska Celtic Warrior, svenska Germania och inhemska Mistreat och Pig Killer. Över 300 konsertbesökare ”röjde loss” dagen efter Finlands nationaldag, med förvånande hjälp från finländska polismakten, som bland annat stod för ölförsäljningen (!).

Kvällens höjdpunkter var när Germania framförde Midtown Boot Boys/Berserkrlåten ”Bang Bang” inför en entusiastisk publik, samt när bandet som ägde konserten uppträddde – Pig Killer... Det nya finska bandet som presenterades närmare i Nordland nr 7-8 fick liv i publiken med sina egna låtar liksom med Rahowa-låten ”Man Against Time” som uppskattades högt ibland publikhavet.

”Pig Killer var helt klart kvällens band, de praktiskt taget ägde stället. Men även Mistreat var i högform. Det var inte ett slagsmål under hela konserten, vilket det självklart inte heller ska vara någon gång! Konserten var helt kanon och uppvisade riktig vit enighet...” säger Tomi i Germania till Nordland.

Det var första anhalten för Germania från Södertälje, som sedan fortsatte vidare till Oslo, Norge till den nyöppnade nationalistlokalen där. Nationalistlokalen som bland annat förestås av den välkände Johnny Olsen besöktes av ett femtiotal nationalister denna helg och möttes till sin förvåning av en behaglig överraskning – en spontant arrangerad konsert med just Germania!

Stämningen var i taket och alla närvarande lovade varandra att fortsätta den ädla kampen för vårt folks befrielse. Tidningar och skivor med mera material från Nordland salufördes och försvann likt smör i Saharas solsken.

”Det var ett jävla röj på de norska nationalisterna”, säger Tomi i Germania till Nordland. ”Alla var mycket gästvänliga och framtiden ser allt ljusare ut för våra norska rasfränder om de fortsätter i samma anda.”

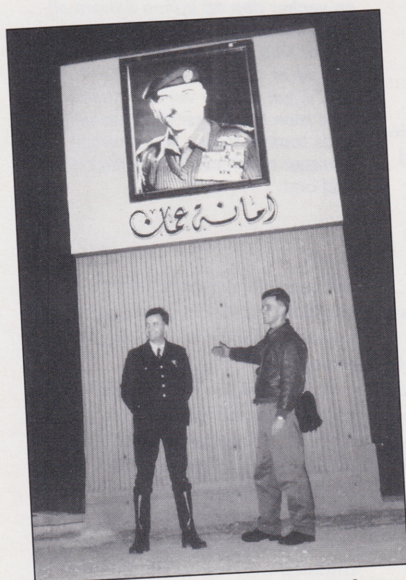
Hälsningar till NORDLAND

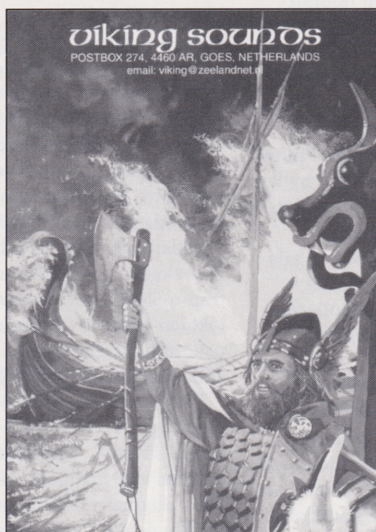
En julhälsning från butiken Midgård i Göteborg...

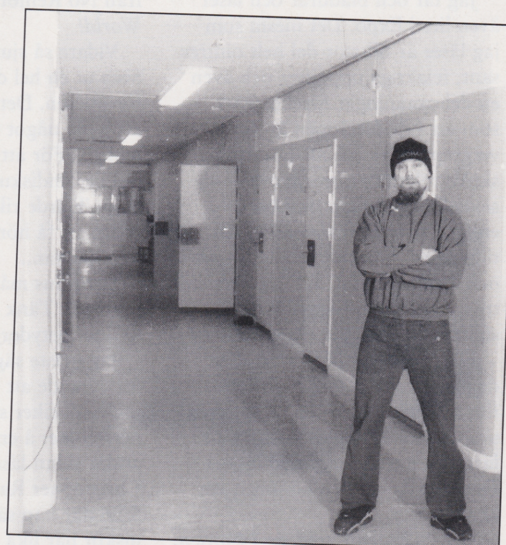
Polska Salute hälsar från en skinheadsbutik i Polen...

"Gott nytt kampår 1997" önskar Michael Faci (se Nordland nr 3) med ett kort från Gulfkriget...

Holländska VIKING SOUNDS sänder oss sina bästa kamp- och segerhälsningar...

Innifrån ett "svenskt" Gulagläger kommer denna hälsning... "RAHOWA!" broder...

"Sieg Heil!" från Hannover Hammer Skins...

Greklands "Nazi Headbangers" segerhälsar till Nordland och alla vit makt-metallanhängare i Norden! För de som är intresserade av att ta kontakt med dessa, så gör det via: The Revenge Of Metal, P.O. Box 8162, Athens 10010, GREKLAND.

VAR HÄLSAD!
Amanda, 25 februari 1997, dotter till Dava och Mikaela. Önskar Lasse från Väsby.

BREVL

Skriv till: BREVLÅDAN, Box

Hell vita bröder och systrar
Till att börja med vill jag tacka er på Nordland för en tidning som bara blir bättre och bättre för varje nummer som ges ut. Både i avseende av layout och innehåll. I senaste numret av Nordland var det fler politiska artiklar än vanligt, något jag och många med mig gärna ser mera av.

Jag tänkte nu berätta om en händelse i skolan, som jag tror är allt vanligare i svenska skolor idag.

Efter en masshypnos av historieläraren om Hitlers grymhet och om koncentrationslägren under andra världskriget beslöt jag mig för att gå till skolbiblioteket i hopp om att hitta boken Min Kamp, vilket det visade sig att de inte hade. När jag frågade en bibliotekarie varför, fick jag svaret att "vi får inte ha propagandaböcker i skolbiblioteket". Men jag hittade, utan att bli förvånad över det, den antinationella tidningen Expo. Som om inte det skulle vara propaganda, vilket Min Kamp inte är.

Jag tar och bläddrar och läser även lite i Expo. Det mesta som jag läser är till stor del helt ointressant, felaktiga uppgifter och även en del osanningar förekommer, som att t ex fascismen är barnövergrepp eftersom att fascisterna skulle tolera barnmisshandel och sexuella övergrepp mot barn – enligt Expo. Förutom detta har tidningen en oerhört dålig layout och är alldeles för dyr om man ser till innehållet. 39 kronor för 26 sidor fulla med skit. Rena ockret!

Nej, jag säger då det att den dagen tidningar som Nordland finns i skolbiblioteken då får svenska ungdomar något positivt att läsa och inte en hög med lögner. Och den dagen den kommer, var så säker!

Framåt med de 14 orden,
LINKÖPING

Hej Nordland
Den nya ockupationslagen som ger polisen rätt att gripa alla personer som bär nationella symboler vilka kan uppfattas som "nazistiska" eller "rasistiska" innebär att polisen egentligen borde gripa sig själva eftersom de också bär en fascistisk symbol. Bakom skölden på polissymbolen sticker två korslagda spöknippen med en yxa fram. Dylika spöknippen bars under antiken av romerska ämbetsmän som ett tecken på att de hade rätt att utdöma spöstraff. Om en yxa satt instucken i spöknippen hade de även rätt att utdöma dödsstraff.

Mussolini och hans fascister tog upp denna symbol och använde den så som nationalsocialisterna använde hakkorset. Spöknippen med yxan ingick även i det fascistiska flygvapnets emblem, så som tre kronor idag ingår i vårt flygvapen. Det är synnerligen märkligt att polisen bär en "hemsk fascistisk våldssymbol". Med tanke på dessa sionistslickares agerande den senaste tiden borde denna ärorika symbol bytas ut mot något mer passande, kanske hammaren och skäran eller ett par bananer för att hedra alla "kulturberikare"?

J,
Norrköping

Nordland!
Man läser ofta i er tidning att nationalsocialismen är "den enda sunda ideologin", att ni kämpar för ett "harmoniskt samhälle" och att det är "sioniststägd media" som utmålar er som våldsamma fotbollshuliganer och att ni inte alls står för rashat.

Det är inte precis den uppfattningen man får när man lyssnar på skivor som säljs via Nordland. Tag till exempel låten 'Hate Your Face' från No Remorse *This Time The World!*

Vidare så sjunger svenska Pluton Svea ut en hel del rashat och hyllar förintelsen. Det låter lite konstigt att hylla något som "aldrig hänt"... För att inte (återigen) tala om de omdiskuterade raderna i låten 'Fjärde riket'. Det skulle vara roligt att få höra låtskrivarens kommentar...

Det finns många fler talande exempel. Tänk på att till exempel Odium betyder hat på latin...

Jag måste säga att det känns lite förvirrande att höra hur diverse vit makt-musiker sjunger om det vita herrefolket å ena sidan och å andra sidan läsa intervjun med Christopher Rangne i Nordland nr 5/96 där han säger att "alla människor har lika värde". Det känns också lite underligt att höra Pluton Svea lovsjunga förintelsen, medan t ex Storm förnekar den. Ni hävdar på sidan 78 i nr 6/96 att "judeutrotning inte ingår i ideologin", men efter att ha lyssnat kritiskt på vit makt-musiken börjar man ju undra...

– Nationalsocialist... javisst?

För det första ska man inte betrakta musiken som politisk propaganda som alltid är 100 procent korrekt. Man måste tänka på att även den konstnärliga biten återfinns i musiken. Nordland försöker dock enbart att ge ut skivor som är ideologiskt "riktiga" och en del skivor som du nämnde säljer vi inte.

Vi ser det som vårt ansvar som skivbolag att inte komma med dubbla budskap. Att sedan andra skivbolag ger ut band som t ex hyllar "förintelsen" kan inte vi ansvara för, eller hur? Visst, när det gäller Pluton Svea så skulle det vara intressant att höra deras kommentar! Har de blivit totalt lurade av den sionistiska historieskrivningen, vill de bara chocka á la Hollywood-nazism eller är de enbart ironiska!?!

När det gäller No Remorse, som under slutet av sin tid låg på Nordland, kan vi väl bara konstatera att deras texter har mognat med åren. Den låten du nämnde skrevs för över tio år sedan och då såg man ju annorlunda på rörelsen. Kanske kommer de strängare lagarna att tvinga banden att skriva mer poetiska texter, vem vet?

Vi förstår att du reagerar på detta men än en gång; tyvärr kan ju vi bara ta ansvar för de skivor vi själva släpper och vi kan bara önska att alla skivbolag ska vara så nationalsocialistiskt korrekta som vi försöker vara...

RED

Hell Nordland!
Först och främst vill vi tacka för en utomordentligt bra tidning. Vi spelar i ett band som hette Triskelon, men efter att ha läst i Demofronten i Nordland nr 7-8/96 att det redan fanns ett annat band som hette Triskelon så har vi börjat fundera över ett annat namn.

Sedan några dagar tillbaka fick vi beskedet att vi blivit avstängda från replokalen. De ansvariga för lokalen ansåg att vi spelade "rasistisk" musik, vilket även gällde våra kamrater i bandet Järngardet.

Tid bestämdes för möte med de ansvariga. Vi förklarade att vi hade "sanerat" våra texter och därmed inte utropade några "rasistiska slagord". Till sin ursäkt kväkte de att; "Det är ju ändå samma låtar", och "Det spelar ingen roll vilken sorts musik ni spelar, ni är ju ändå nazister"...

Detta gör oss jävligt besvikna. Vad vi än gör så kommer de alltid på något sätt att förtrycka oss på, och sedan säger de att de är besvikna på oss! Fy f-n! Vi hann spela in några av våra låtar innan vi fick beskedet, dock med en vanlig bandspelare, därav den dåliga ljudkvaliteten. Vi bifogar detta band samt ett texthäfte.

Förhoppningsvis hittar vi snart en ny replokal och ett nytt namn.

Rasliga hälsningar,

f d Triskelon,
Kalmar

Tack för ert brev samt bifogade saker. Låt er inte tappa gnistan bara för att ni fått smaka på en dos demokrati, utan vänd det istället till er fördel. Ni är svenskar, rasmedvetna, stolta och starka och det ska ingen liten förvirrad och okunnig demokrat få ta ifrån er. Det är i motvind som övertygelsen prövas, är den riktigt järnhård eller vek som en gimmick. Se uppgiften att söka reda på en ny replokal som en skänk från ovan där ni prövar er själva, så att ni sedan kan fortsätta att sträva efter att bli bättre som band och svenska patrioter. Inget problem är för svårt för att lösa, ingen uppgift är för stor för oss att genomföra.

Jag tar mig friheten att citera lite ur er rörande låt Pride And Strength: "Sometimes I go to my grandfathers grave/ He was a strong Man and Strength he gave/ My grandfather died with Pride in his eyes/ In hope of that the White race would rise/ But yesterday he came to me in a dream/ I saw sadness in his eyes and tears for his kin..." Ni äger en lovande talang och i kombination med hårt arbete kommer ni en vacker dag att kunna tillhöra eliten inom vår ädla genre, var så säkra! Tills dess så är det bara att ni står på er och aldrig ger upp. Vi har rätt, vi vet det, de vet det innerst inne men förtränger det med väl inövade tomma fraser, så framtiden kommer att bli vår. Det är jag övertygad om!

RED

Hej!
Mångsidigheten och djupet i Nordland nr 6 är minst sagt imponerande. Här är några frågor och önskemål.

1. I TV-serien Blågul Nazism nämndes en del böcker som skulle ha blivit översatte till svenska. Bland annat så visades bilder på böckerna Hunter (Lysande bok! Jag ska försöka skicka in en recension av den engelska utgåvan vid tillfälle.) och White Man's Bible av Macdonald (Pierce) respektive Ben Klassen.

Att dessa böcker översattes av BSS så som det sades låter märkligt. Vidare har jag hört talats om att Sverigedemokraterna en gång i tiden skulle ha sålt The Political Soldier, översatt till svenska. Vad av allt detta finns i dag att få tag på? Varifrån? Vilka gjorde översättningarna?

2. Vad sägs om att i tidningen publicera en inspirerande roman alternativt långnovell som följetång? Den skulle kunna tryckas som bilaga av lägre papperskvalitet för att spara tryckkostnader, och visa i form av spänning och dramatiserad berättelse hur situationen av idag kan motarbetas. Kanske Nordland skulle utlysa en tävling om en sådan berättelse? Vinnaren åtar sig att skriva fler delar i följetongen.

3. Finns Odiums *Hårt Mot*

...LÅDAN

...1088, 114 79 STOCKHOLM.

Hårt, Pluton *Sveas Stöveltramp* och Steelcapped Strengths skiva fortfarande att få tag på? Varifrån?

4. På insändarsidan i förra numret skrev en läsare att han ville bli delaktig i den politiska verksamheten som ideolog, intelligent som han var enligt egen utsago. Visst kanske hans brev var något blåögt, men med den avhyvling han fick av Torulf Magnusson lär han knappast höra av sig igen. Om han nu är en "ideolog", hade det inte varit bättre att sätta honom på prov, t ex genom att ta fram en ideologisk skrift, sammanfatta och kommentera viktig (svensk/engelsk) litteratur eller något liknande?

OF,
Stockholm

Tack för ditt brev! Nu ska vi försöka svara på dina frågor...

1. The Political Soldier finns översatt till svenska (Den Politiska Soldaten), men vi vet inte om några saluför den längre. Det är möjligt att någon av de andra böcker som du nämnde är översatta till svenska, detta är dock någonting som vi inte vet.

2. Att ge ut en bok om svensk frihetskamp i novellform finns på planeringsstadiumet. De som känner sig manade att skriva en följetong för Nordland är välkommna att höra av sig genom att skicka in ett prov för Nordlands bedömning.

3. Hör med respektive skivbolag!

4. När du nämner det så kanske det vore bättre. Men samtidigt färskas minnet upp när man återigen läser hans insändare. Vi var då mycket trötta på personer som bara kunde prata för sig men när det kom till kritan så... Det var ju i samma veva som när 19 svek rörelsen.

RED

Bäste Nordland!

Mina kära kamrater, rasfränder och företrädare för den vita rasen! Det här är kanske det svåraste och samtidigt viktigaste jag någonsin skrivit angående vår rasliga kamp.

Jag vill upplysa er alla om detta för nu får det ta ett slut – inga fler brödrakrig. Alla missöden måste för framtida samarbete redas ut. Vi har samma slutmål allihop eller skulle vi inte säkra existensen för vårt folk och en framtid för våra vita barn?

Detta berör oss alla, vår framtid och rörelsens framtid står på spel, spela inte bort den p g a en massa onödiga dispyter. det verkar bara bli värre ju längre tiden går. Vi skämmer ju ut oss inför våra motståndare genom denna totalt meningslösa osämja! Just nu känns allt hopp utom räckhåll, jag hoppas att ni till slut inser att denna osämja endast skapar osäkerhet, rädsla och inte minst förlustkänslor för oss alla rasmedvetna. Jag hoppas och vill att ni tar mina ord på största allvar, jag upplever att mitt och hela rörelsens hopp om enighet långsamt tynar bort. jag föreslår som vårt enda förslag att representanter från alla läger inom "hela" rörelsen samlas och tar tag i dessa onödigheter och tramserier. Vi har en hel värld att erövra.

Ta varandra i hand i enighetens namn och svär er evig trohet för rasen, nationen, blodet och äran! Tänk på Rudolf Hess när denne martyr såg sina fränder flå ihjäl varandra. Han reagerade kraftfullt och tog initiativet för att försöka få stopp på självmordsslakten. Han stod inte ut med tanken, han kände hur sorgen trängde sig djupare in i hjärtat, till slut fick han nog... Flög Hess till England förgäves? Skrev jag detta brev förgäves? Låt oss ta lärdom av Rudolf Hess.

Och framför allt, agera gemensamt för vårt arv, vår tro på den vita rasen. Både Nordland och Ragnarock Records kommer att erhålla varsitt exemplar av mitt brev i hopp om försoning på den svenska rasrevolutionära fronten.

14/88...

En trogen anhängare

Tack för din omtanke och engagemang för enighet. Nordland har och kommer alltid att verka för enighet av de sunda rasmedvetna krafterna.

Som du kanske är medveten om så ligger dock det största hotet mot rörelsens fortsatta tillväxt hos förvirrade människor som utger sig för att representera vår sak. Vi åsyftar naturligtvis Cirkus 18 och den konflikt som de har startat inom den rasliga rörelsen. Nyligen krävde Cirkus 18 sitt första dödsoffer och de kunde ha varit fler ifall att de brevbomber som postats av kretsen omkring NS88 (danska C18) till seriösa och sunda rasmedvetna inte hade stoppats.

Dessa kontra-revolutionära försök kan inte accepteras, vårt mål är av alltför ädel karaktär för att stoppas av ett fåtal mentalt efterblivna och socialt missanpassade människor.

Slut upp i sundhetens förenade led bakom Nordland och kämpa seriöst för ras och nation!

RED

Bäste Nordland!

Jag fill faktist komma med ett klagomål. Missförstå mig inte nu, jag tyker ni är det bästa som har hänt vår rörelse någonsin men det jag vill klaga på är att tidningen kommer ut så sällan. Jag föredrar, och jag tror de flesta håller med, tunnare tidningar med en tätare utgivning. Expo kommer ut varannan månad så det ska väl ni också kunna göra? Folk blir bara besvikna om de har betalt en helårsprenumeration för 4-6 nummer och det alltid bara kommer ut fyra.

Skärp er kamrater och fortsätt kämpa för vår ras!

Tobbe,
K-D Skins

För att ingen ska känna sig lurad har vi nu ändrat så att prenumerationsavgiften på 160 kr gäller för fyra nummer, inte ett helt år. Detta gör att man tjänar på att prenumerera, då priset per nummer endast blir 40 kr för prenumeranter.

När det gäller Expo så skriver de ju om vad vi skriver eller vad vi gör. Det är ju så att säga vi som står för orginalet, det är ju alltid lättare att bara skriva vad andra gör.

RED

Musiken ger ingen ideologisk skolning!

Många som läser denna tidning kallar sig revolutionärer egentligen utan att förstå innebörden. Är man revolutionär när man dricker allt för många öl och sedan går ut och sparkar lite på bilar och oskyldiga människor? Är man revolutionär om man läser Nordland, lyssnar på vit makt-musik och bär bomberjacka?

Det första är naturligtvis helt uteslutet, det andra kan vara början till något litet som kan bli något stort. Den svenska nationella rörelsen har under ett par år kört fast och stått och stampat på ett och samma ställe med vit maktmusiken på högsta volym. Musiken är och förblir ett starkt vapen i kampen för den vita rasens överlevnad men det räcker inte med den. Musiken rekryterar nya blivande kämpar men den ger ingen ideologisk skolning. Därför har nu kampen tyvärr fastnat i en "fraskamp".

Folk kallar sig revolutionära, nationalister, nationalsocialister och så vidare, utan att egentligen förstå dess innebörd. Är man nationalsocialist bara för man är emot invandringen och höjer högerarmen varje fredag? Självklart inte! Den ideologiska skolningen måste starta om igen för att inte folk ska trilla bort.

Varför är vi nationalister? Svaret är enkelt. Vi älskar vår nation och det som ligger till grund för nationen: Ett enat folk, enad kultur och en etnisk ren ras! Varför är vi socialister? Det svaret är lika enkelt. Vi är övertygade om att alla vita människor har samma rätt att utvecklas i de vita länderna, vidare vill vi få alla vita att känna solidaritet med varandra. Vi anser också att de borgerliga, liberala och marxistiska tankesätten bygger upp klassklyftor och konflikter mellan de vita folken. Samtliga tre ideologier härstammar ur en och samma källa: Den sionistkapitalistiska!

Varför är vi revolutionärer? Därför att kapitalisterna som styr landet aldrig kommer att släppa makten ifrån sig, oavsett om vi får 99 procent av rösterna eller inte. Därför finns det tråkigt nog bara en väg att gå: Den revolutionära! Det är dock viktigt att se vilka som är vår värsta fiender. Är den enskilde invandraren något större hot? Nej, det största hotet är egentligen inte heller riksdagsmännen. Hotet, det vill säga den egentliga makten, kommer från högre ort, nämligen Tel Aviv, Vita huset samt vissa högt uppsatta "svenska" kapitalister. Journalister är inte heller något större hot, de skriver bara som maktmännen vill att de ska skriva. De som är hotet är de som äger tidningarna. Hade vi ägt de stora tidningarna så hade samma journalister som idag skriver emot oss plötsligt vänt kappan efter vinden och skrivit stora hyllningar till vår ras och nation!

Hursomhelst, innan vi kan starta revolutionen på allvar så måste vi vara ideologiskt klara. Vi ska kunna styra ett helt land. Dessvärre räcker det inte med att gå ur EU och FN, kasta ut invandrarna, ta makten från judarna, sätta de kriminella i arbetsläger och så vidare. Vi måste även kunna styra landet efter dessa åtgärder. Vi måste ha en hållbar jordbrukspolitik, arbetspolitik med mera, annars blir inte den vita makten långlivad. Det räcker inte med att protestera mot sänkta studiebidrag och nedlagda sjukhus, vi måste kunna presentera en alternativ politik som kan attrahera den vita befolkningen. Endast så kan vi starta revolutionen, segra och sedan styra landet. Genom kamp ska vi segra! 14 ord.

Björn Björkqvist,
Gotland

Du har delvis rätt med din kritik, den ideologiska skolningen är alldeles för liten i förhållande till vår rörelses storlek. Dock anser vi att Nordland trots allt publicerar många ideologiska artiklar i tidningen, och fler ska det bli!

Om du tänker efter så upptäcker du säkert att det mesta i Nordland kan härledas till det ideologiska. Inte sällan är ju till och med bandintervjuerna en direkt skolning i vår rasmedvetna ideologi!

RED

Adressregister

Söker du någon rasmedveten organisation eller mer material, så hittar du adresser till seriösa organisationer här. Bifoga dubbelt svarsporto för svar.

Ainaskin Musiikki
PL 158
00701 Helsinki
FINLAND

E-post: asm@dlc.fi

Blod & Ära
Box 6035
151 06 Södertälje

E-post: BHSWE@hotmail.com

Blod & Ära Uppland
Box 9
740 20 Brunna

Blod & Ära Östergötland
Box 3050
580 03 Linköping

DeVries-Institutet
Box 117
565 24 Mullsjö

Einheit und Kampf
Postfach 140210
28089 Bremen
TYSKLAND

Final Conflict
BCM 6358
London, WC1N 3XX
ENGLAND

Focus Fourteen
HC01 Box 268 K
St. Maries, ID 83861
USA

Framtid
Box 3137
400 10 Göteborg

National Alliance
P.O. Box 90
Hillsboro, WV 24946
USA

Nationaler Beobachter
Postfach 533
15205 Frankfurt (Oder)
TYSKLAND

Nationalsocialistisk Front
Box 2078
231 02 Trelleborg

National Vanguard Books
P.O. Box 330
Hillsboro, WV 24946
USA

Nationella Produkter
Box 365
114 79 Stockholm

Nordiska Rikspartiet
Box 89
590 30 Borensberg

Resistance Records
P.O. Box 24700
Detroit, MI 48224
USA

E-post: email@resistance.com

Riksfronten – Folksocialisterna
Box 36
810 65 Skärplinge

Rock Nord
Postfach 103035
40021 Düsseldorf
TYSKLAND

Skinzine-Norr
Box 30636
941 41 Skellefteå

Stormfront Records
P.O. Box 2004
Fond Du Lac, WI 54936
USA

Stormpress – Smålands SA
Box 117
382 22 Nybro

Svea Musik
Box 2019
151 02 Södertälje

Swedish Hammer Skins
Box 90
532 02 Axvall

The Bay Aryan
4061 E. Castro Valley Blvd. # 254
Castro Valley, CA 94552
USA

The New Order
P.O. Box 6414
Lincoln, NE 68506
USA

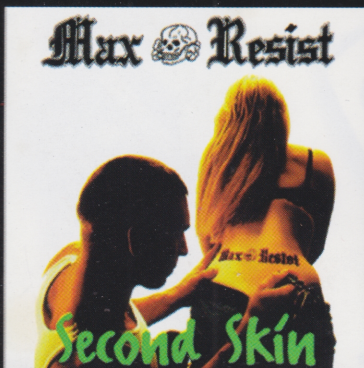
The World Church Of The Creator
P.O. Box 2002
E. Preoria, IL 61611
USA

Tuono Records
C.P. Succ. 6
36100 Vicenza
ITALIEN

Viking Sounds
Postbox 274
4460 Ar Goes
HOLLAND

100% vit makt oi när den är som bäst...

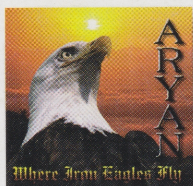

NORDLAND

Inhandla skivorna hos din lokala återförsäljare eller beställ dem direkt från Nordland...

Nyheter från Nordland

CD-SKIVOR

ARYAN
Where Iron Eagles Fly
140 kr

BRUTAL ATTACK
For The Fallen And The Free
140 kr

DIVISION 250
Revuelta
140 kr

JUSTICE
Fransk frihetsrockskiva
140 kr

MAX RESIST
Second Skin
140 kr

NOIE WERTE
Sohn Aus Heldenland
140 kr

KLÄDER

M-65 byxor
Finns i svart och khaki
500 kr

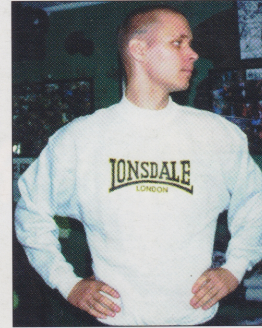
Donkey jacka
Den tunnare vårmodellen
600 kr

Lonsdale-jacka
Finns i vinröd och svart
475 kr

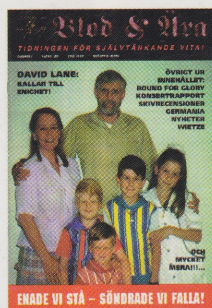

Lonsdale t-shirt
Finns i svart, blå, grå och grön
120 kr

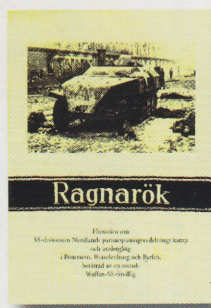

Lonsdale Collage
Finns i svart, vit, grå, blå och röd
200 kr

ÖVRIGT

Blod & Ära nr 1/97
Wietze och Bound For Glory mm
40 kr

Ragnarök
Bok om SS-divisionen Nordland
200 kr

Tygemblem
Bound For Glory med Torshammare
40 kr

Flasköppnare
Vit makt-näven
30 kr

Projekt Riefenstahl
Dubbel-CD med bok (se sid 49)
250 kr

BESTÄLLNINGSINFORMATION

Du kan beställa samtliga varor ur vår beställningskatalog, samt de som är annonserade på denna sida. Hör av dig till oss för mer information om senaste nytt från fronten. Du beställer på följande sätt: **A) Sätt in angivet belopp på postgiro: 75 01 35 - 6. Frakt ingår i våra priser. B) Beställ mot postförskott via vår ordertelefon: 08 - 15 64 88. Postens avgifter tillkommer.** ***Eventuell förtjänst tillfaller oavkortat kampen för vår rasliga överlevnad.***